

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/2287**z dnia 17 grudnia 2021 r.****nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz folii aluminiowej do dalszego przetwarzania pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2170 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz folii aluminiowej do dalszego przetwarzania pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 i art. 24 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 4 grudnia 2020 r. na podstawie art. 10 rozporządzenia (UE) 2016/1037 („rozporządzenie podstawowe”) Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła postępowanie antysubsydyjne dotyczące przywozu folii aluminiowej do dalszego przetwarzania („ACF”) pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej („Chiny”, „ChRL” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) ⁽²⁾.
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 21 października 2020 r. przez sześciu producentów unijnych („skarżący”) reprezentujących ponad 50 % całkowitej produkcji unijnej folii aluminiowej do dalszego przetwarzania. W skardze przedstawiono dowody na wystąpienie subsydiowania i wynikającej z niego szkody, które to dowody uznano za wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.
- (3) Przed wszczęciem dochodzenia antysubsydyjnego Komisja powiadomiła rząd Chin („rząd ChRL”) ⁽³⁾ o wpłynięciu należycie udokumentowanej skargi oraz zaprosiła rząd ChRL do udziału w konsultacjach zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Konsultacje przeprowadzono w dniu 30 listopada 2020 r. Nie osiągnięto jednak wspólnie uzgodnionego rozwiązania.
- (4) W dniu 22 października 2020 r. Komisja wszczęła oddzielne dochodzenie antydumpingowe dotyczące tego samego produktu pochodzącego z ChRL („oddzielne dochodzenie antydumpingowe”) ⁽⁴⁾. Analizy szkody, związku przyczynowego i interesu Unii przeprowadzone w ramach niniejszego dochodzenia antysubsydyjnego i w ramach oddzielnego dochodzenia antydumpingowego stosuje się odpowiednio, ponieważ definicje przemysłu unijnego, reprezentatywnych producentów unijnych, okresu badanego i okresu objętego dochodzeniem są takie same dla obu dochodzeń.

1.1.1. Uwagi dotyczące wszczęcia postępowania

- (5) Przed wszczęciem postępowania i po jego wszczęciu rząd ChRL stwierdził, że dochodzenia nie należy wszczynać, ponieważ skarga nie spełnia wymogów dotyczących dowodów zawartych w art. 11 ust. 2 i 3 Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych („porozumienie SCM”) oraz w art. 10 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Zdaniem rządu ChRL dowody istnienia subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, szkody i związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach subsydiowanych a szkodą były niewystarczające. W swoim oświadczeniu po wszczęciu postępowania rząd ChRL ponownie podkreślił, że w odniesieniu do

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.⁽²⁾ Dz.U. C 419 z 4.12.2020, s. 32.⁽³⁾ W niniejszym rozporządzeniu termin „rząd ChRL” jest używany w szerokim znaczeniu i obejmuje Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej oraz wszystkie ministerstwa, departamenty, agencje i administracje na szczeblu centralnym, regionalnym lub lokalnym.⁽⁴⁾ Dz.U. C 352 I z 22.10.2020, s. 1.

szeregu przedmiotowych programów subsydiowania skarga nie zawierała wystarczających dowodów, aby spełnić standardy dowodowe, a niezależnie od tego, jakie informacje mogły być w uzasadniony sposób dostępne skarżącemu, zawsze muszą istnieć wystarczające dowody dotyczące istnienia i charakteru subsydium, istotnej szkody i związku przyczynowego. Rząd ChRL powtórzył również ten argument po ostatecznym ujawnieniu.

- (6) W swoim oświadczeniu po wszczęciu postępowania oraz także po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził również, że memorandum Komisji w sprawie wystarczających dowodów i kwestionariusze dotyczące środków antysubsydyjnych wykraczały poza zarzuty przedstawione w skardze oraz że Komisja dołączyła do skargi dodatkowe dowody, aby uzasadnić wszczęcie dochodzenia. Rząd ChRL stwierdził, że przez dodanie tych elementów Komisja rozszerzyła zakres dochodzenia. W szczególności rząd ChRL utrzymuje, że Komisja rozszerzyła zakres dochodzenia przez dodanie odniesień do dokumentów, takich jak „sprawozdanie dotyczące aluminium z 2018 r.”, strategia „Made in China 2025”, ustalenia Departamentu Handlu Stanów Zjednoczonych dotyczące produktów aluminiowych z 2018 r., a także poprzez dodanie Chinese Export & Credit Insurance Corporation („Sinosure”) do wykazu instytucji finansowych, które mają zostać objęte dochodzeniem, lub przez zwrócenie się o udostępnienie informacji dotyczących Chińskiej Komisji Regulacyjnej ds. Banków i Ubezpieczeń („CBIRC”).
- (7) Komisja odrzuciła argument rządu ChRL dotyczący wystarczających dowodów. W istocie informacje przedstawione w skardze jako dowody były odpowiednio dostępne skarżącemu na tamtym etapie. Jak przedstawiono w memorandum w sprawie wystarczających dowodów zawierającym dokonaną przez Komisję ocenę wszystkich dowodów dotyczących ChRL, którymi dysponuje Komisja i na podstawie których wszczęła dochodzenie, na etapie wszczęcia postępowania istniały wystarczające dowody na to, że domniemane subsydia stanowiły podstawę środków wyrównawczych pod względem istnienia, kwoty i charakteru. W skardze przedstawiono również wystarczające dowody na występowanie szkody dla przemysłu Unii spowodowanej przez przywóz towarów po cenach subsydiowanych.
- (8) Komisja odrzuciła również wniosek dotyczący zakresu dochodzenia. Memorandum w sprawie wystarczających dowodów zawiera analizę elementów, którymi dysponuje Komisja, w tym między innymi elementów przedstawionych przez skarżącego. Elementy zawarte w skardze zostały rzeczywiście przeanalizowane łącznie i potwierdzone innymi faktami znanymi Komisji zgodnie z ustaloną praktyką. Jak wskazano w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, w świetle art. 10 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego Komisja sporządziła memorandum w sprawie wystarczających dowodów zawierające ocenę wszystkich dowodów dotyczących ChRL, którymi dysponuje Komisja i na podstawie których wszczęła dochodzenie. Zakres dochodzenia nie ogranicza się zatem do dowodów i zarzutów zawartych w skardze, ale może zostać uzupełniony o inne informacje, którymi dysponuje Komisja. Ponadto w toku dochodzenia Komisja może przeanalizować wszystkie informacje, które są istotne w kontekście domniemanych subsydiów, i nie musi ograniczyć się do zbadania informacji zawartych w skardze. Dotyczy to również instytucji finansowych zapewniających finansowanie preferencyjne takich jak Sinosure oraz odpowiednich organów regulacyjnych takich jak CBRC.
- (9) Chociaż rząd ChRL powtórzył swoje twierdzenia dotyczące wystarczających dowodów i zakresu dochodzenia również po ostatecznym ujawnieniu, nie przedstawił żadnych nowych istotnych argumentów ani dowodów. Omawiane argumenty zostały zatem odrzucone.
- (10) W swoim oświadczeniu po wszczęciu postępowania rząd ChRL utrzymuje, że skarżący stosował przepisy chińskiego prawa w sposób wybiórczy i błędnie interpretował ich związek z przemysłem ACF. Rząd ChRL oświadczył, że dokumenty programowe, takie jak 10–13. plany pięcioletnie, katalog wytycznych dotyczących dostosowania struktury przemysłowej (2005 r.) oraz plan rozwoju sektora metali nieżelaznych (2016–2020), są jedynie wytycznymi, które nie są wiążące. Rząd ChRL stwierdził również, że plany pięcioletnie nie odnoszą się konkretnie do ACF.
- (11) Komisja zauważyła, że rząd ChRL nie kwestionuje istnienia takich planów, programów czy zaleceń, a jedynie zakres, w jakim są one wiążące dla przemysłu ACF. Komisja zwróciła ponadto uwagę, że skarżący przedstawił dowody wskazujące, iż przemysł metali nieżelaznych, którego częścią jest przemysł aluminiowy, został wymieniony w kilku dokumentach rządowych. Rząd ChRL nie przedstawił żadnych dowodów na to, że dokumenty te nie miałyby zastosowania w przypadku produktu objętego postępowaniem.

- (12) Rząd ChRL stwierdził również, że przedsiębiorstw państwowych („SOE”), banków będących własnością państwa („SOB”) ani Sinosure nie można uznać za organy publiczne oraz że skarżący w sposób nieuzasadniony powołał się na formalne znamiona kontroli, takie jak własność rządu ChRL oraz domniemane prawo do powoływania lub wyznaczania urzędników zarządzających, aby wyciągnąć nieuzasadniony wniosek, że wszystkie przedsiębiorstwa państwowe/banki będące własnością państwa działały jako organy publiczne. Rząd ChRL uznał również, że przy ocenie charakteru funkcji pełnionych przez banki oraz charakteru i zakresu udzielonych im uprawnień rządowych skarżący oparł się na wcześniejszych sprawach prowadzonych przez Komisję lub Departament Handlu Stanów Zjednoczonych. Rząd ChRL stwierdził ponadto, że wcześniejsze ustalenia Komisji w odniesieniu do niepowiązanych gałęzi przemysłu nie mogą stanowić wystarczającego dowodu w skardze, a także nie potwierdzają, że banki będące własnością państwa oraz Sinosure działały jako organy publiczne w ramach bieżącego dochodzenia.
- (13) Komisja zauważyła, że twierdzenie rządu ChRL jest związane z przywołanym już powyżej twierdzeniem oraz że w skardze wspomniano m.in. o prawie bankowym w Chinach, którego rząd ChRL nie kwestionuje jako chińskiego prawodawstwa. Komisja podkreśla, że ostatnie unijne dochodzenia antysubsydyjne, które dotyczyły tych samych programów subsydiowania, jakie wskazano w skardze, oraz w których to dochodzeniach zbadano również, czy przedsiębiorstwa państwowe/banki będące własnością państwa działały jako organy publiczne, wykazały, że tak właśnie było ⁽⁵⁾. Fakt, że dochodzenia te dotyczyły gałęzi przemysłu niezwiązanych z przemysłem ACF, nie unieważnia kwalifikacji powyższych instytucji jako organów publicznych. Ponadto za dowody w odniesieniu do własności państwa można uznać dowód „wskazujący na to lub świadczący o tym”, że dana jednostka jest organem publicznym zdolnym do przekazania wkładu finansowego ⁽⁶⁾.
- (14) W swoim oświadczeniu po wszczęciu postępowania rząd ChRL stwierdził ponadto, że w ostatnich latach w sektorze finansowym miały miejsce istotne zmiany i reformy, w związku z czym skarga nie mogła opierać się na żadnej istniejącej wcześniej sytuacji. Komisja zauważyła jednak, że skarżący przedstawił również dodatkowe dowody na to, że programy subsydiowania nadal istnieją. Komisja przypomina ponadto, że rząd ChRL nie przedstawił dowodów podważających kontynuację odpowiednich programów. W związku z tym na etapie wszczęcia postępowania dostępne dowody wskazywały na to, że nie nastąpiły żadne istotne zmiany w przedmiotowych programach subsydiów.
- (15) W tej samej opinii rząd ChRL stwierdził również, że niektóre wytyczne, w tym tymczasowe przepisy w zakresie promowania dostosowania struktury przemysłowej (decyzja nr 40 2005 Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej) („decyzja nr 40”) w odniesieniu do „Jedenastych Planów Pięcioletnich” są przestarzałe i nie obowiązują w trakcie okresu objętego dochodzeniem.
- (16) W rozdziale III decyzji nr 40 mowa o „Katalogu wytycznych dotyczących dostosowania struktury przemysłowej”, który składa się z trzech rodzajów treści, a mianowicie treści dotyczących projektów promowanych, projektów ograniczonych i projektów zlikwidowanych.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/969 z dnia 8 czerwca 2017 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/649 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, z żeliwa, stali niestopowej i pozostałej stali stopowej, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 146 z 9.6.2017, s. 17) („sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco”), rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1690 z dnia 9 listopada 2018 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych i o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1579 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych opon pneumatycznych, nowych lub bieżnikowanych, gumowych, w rodzaju stosowanych w autobusach lub samochodach ciężarowych, o wskaźniku nośności przekraczającym 121, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/163 (Dz.U. L 283 z 12.11.2018, s. 1) („sprawa dotycząca opon”) oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/72 z dnia 17 stycznia 2019 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rowerów elektrycznych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 16 z 18.1.2019, s. 5) („sprawa dotycząca rowerów elektrycznych”), rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/776 z dnia 12 czerwca 2020 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu i zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/492 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Egiptu (Dz.U. L 189 z 15.6.2020, s. 33) („sprawa dotycząca materiałów z włókna szklanego”).

⁽⁶⁾ Zob. sprawozdanie panelu, United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China, WT/DS437/R, przyjęte w dniu 16 stycznia 2015 r., pkt 7.152.

- (17) Zgodnie z wiedzą Komisji ostatnia zmiana Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu została zatwierdzona dekretem Krajowej Komisji Rozwoju i Reform Chińskiej Republiki Ludowej nr 29 z dnia 27 sierpnia 2019 r. i weszła w życie z dniem 1 stycznia 2020 r. ⁽⁷⁾ Ten nowy „Katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2019 r.)” został przyjęty i wszedł w życie w trakcie okresu objętego dochodzeniem. W związku z tym „Katalog wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu”, o którym mowa w decyzji nr 40, stosowano w okresie objętym dochodzeniem.
- (18) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL powtórzył swoje twierdzenie, że Komisja błędnie zinterpretowała rolę planów i projektów rządu chińskiego, i utrzymywał, że są to wyłącznie wytyczne i nie są one prawnie wiążące. Nie zgodził się również na oparcie się na faktach ustalonych w ramach poprzednich dochodzeń ani na wykorzystanie odniesień z dokumentu roboczego służb Komisji z 2017 r. w sprawie znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej na potrzeby dochodzeń w sprawie ochrony handlu ⁽⁸⁾, który rząd ChRL uważa za niedokładny i nieobiektywny, ponieważ został sporządzony specjalnie, aby ułatwić wszczynanie dochodzeń w sprawie ochrony handlu. Rząd ChRL sprzeciwił się ponadto opinii Komisji, zgodnie z którą można racjonalnie założyć, że przepisy ustawowe i wykonawcze oraz plany rządowe nadal obowiązują, dopóki nie zostanie wykazane, że zostały one uchylone lub zastąpione.
- (19) Po pierwsze Komisja zauważyła, że rząd ChRL nie przedstawił żadnych nowych istotnych argumentów ani dowodów dotyczących ogólnej roli planów i projektów rządu chińskiego oraz ich wiążącego charakteru.
- (20) Po drugie, jeżeli chodzi o wykorzystanie informacji zawartych w sprawozdaniu dotyczącym Chin, fakt, że dokument ten został wydany z myślą o jego potencjalnym wykorzystaniu w dochodzeniach w sprawie ochrony handlu, nie sprawia, że obiektywne dowody w nim zawarte są nieprawidłowe lub częściowe jako takie, jak twierdzi rząd ChRL. Komisja zauważa również, że w obecnym dochodzeniu odniosła się do tego dokumentu tylko dwa razy – raz w ramach ogólnego wprowadzenia do systemu planów pięcioletnich i raz w kontekście ustalania związku między dokumentami dotyczącymi planowania a promowanymi sektorami. Odniesienia te zostały użyte w połączeniu z innymi odniesieniami, w tym z dokumentami wydanymi przez sam rząd ChRL, oraz nimi potwierdzone.
- (21) Po trzecie Komisja utrzymuje, że można racjonalnie założyć, iż ustanowione przepisy ustawowe i wykonawcze oraz plany rządowe nadal obowiązują, dopóki nie zostanie wykazane, że zostały one uchylone lub zastąpione. W ramach dochodzenia Komisja przesłała rządowi ChRL wykaz dokumentów referencyjnych dotyczących ogólnych ram prawnych, zasad i procedur mających zastosowanie w ChRL, a także niektórych szczegółowych dokumentów dotyczących sektora, którego dotyczy przedmiotowe dochodzenie. Zwrócono się do rządu ChRL o dokonanie przeglądu kompletności i ważności tych dokumentów oraz w stosownych przypadkach o ich zaktualizowanie lub uzupełnienie. Po otrzymaniu od rządu ChRL uzasadnionej odpowiedzi i zaktualizowanych dokumentów referencyjnych Komisja uznała, że może racjonalnie założyć, iż te dokumenty, które nie zostały uchylone lub zastąpione, nadal mają zastosowanie.
- (22) Zarzuty rządu ChRL w tym zakresie zostały zatem odrzucone.
- (23) Po wszczęciu postępowania rząd ChRL stwierdził również, że skarżący nie określił warunków stosowania pozapaństwowego poziomu referencyjnego dla praw do użytkowania gruntów („LUR”). Komisja ustaliła jednak, że zarzuty zawarte w skardze są poparte niedawnymi unijnymi dochodzeniami antysubsydyjnymi, w których stwierdzono potrzebę zastosowania zewnętrznych poziomów referencyjnych dostosowanych do warunków panujących w ChRL ⁽⁹⁾.
- (24) Ponadto rząd ChRL stwierdził, że różnych programów subsydiowania wskazywanych przez skarżącego nie można uznać za subsydium, ponieważ skarga nie zawiera szczegółowych dowodów potwierdzających istnienie, kwotę i charakter tych subsydiów lub bezpośredni związek między subsydium a produktem objętym postępowaniem. Rząd ChRL stwierdził ponadto w odniesieniu do różnych subsydiów, że skarżący nie przedstawił dowodów na istnienie korzyści i szczególności.

⁽⁷⁾ <http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf>

⁽⁸⁾ Dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu z dnia 20 grudnia 2017 r., SWD(2017) 483 final/2 („sprawozdanie dotyczące Chin”).

⁽⁹⁾ Zob. sprawy przywołane w przypisie 5 powyżej.

- (25) Komisja jest zdania, że skarżący przedstawił wystarczające dowody na istnienie, kwotę, charakter, korzyści i szczególność, do jakich mógł uzyskać w rozsądny sposób dostęp. Ponadto Komisja podkreśla, że w ramach ostatnich unijnych dochodzeń antysubsydyjnych, które dotyczyły tych samych programów subsydiowania, jakie wskazano w skardze, zbadano również korzyści i szczególność tych samych programów i wyciągnięto odmienne wnioski w przedmiotowych kwestiach⁹. W każdym razie Komisja zbadała dowody zawarte w skardze i przedstawiła własną ocenę wszystkich istotnych elementów w memorandum w sprawie wystarczających dowodów, które przy wszczęciu postępowania włączono do dokumentacji udostępnionej do wglądu. Rząd ChRL powtórzył swoje uwagi po wszczęciu postępowania, ale nie przedstawił żadnych dalszych dowodów.
- (26) Komisja uznała zatem, że w skardze przedstawiono dostateczne dowody wskazujące na istnienie domniemanego subsydiowania przez rząd ChRL.
- (27) W swoim oświadczeniu po wszczęciu postępowania rząd ChRL wskazał, że program podatkowy zapewniający obniżki VAT od wyposażenia wyprodukowanego w kraju został zakończony. Komisja przyjęła do wiadomości tę uwagę, ale podkreśliła, że programy podatkowe związane z obniżkami VAT lub należnościami celne przywozowe oraz zwolnienia z VAT na przywożone wyposażenie mogą w dalszym ciągu przynosić stałe korzyści, takie jak amortyzacja przez cały okres użytkowania odpowiedniego sprzętu, w tym prawdopodobnie w okresie objętym dochodzeniem.
- (28) Po wszczęciu postępowania rząd ChRL stwierdził również, że skarżący niesłusznie pominęli fakt, że przemysł ACF w Unii czerpie korzyści w postaci szeregu różnych form bezpośrednich i pośrednich subsydiów, wsparcia i środków zachęty przyznawanych przez organy na szczeblu UE i państw członkowskich, oraz że Komisja nie powinna stosować „podwójnych standardów”. Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL również powtórzył ten argument.
- (29) To twierdzenie dotyczące subsydiów w UE nie miało wpływu na ocenę Komisji stanowiącej podstawę wszczęcia dochodzenia, ponieważ nie wchodzi ono w zakres uwzględnionych czynników.

1.2. Rejestracja przywozu, niewprowadzenie środków tymczasowych oraz dalsze postępowanie

- (30) Przemysł Unii nie złożył wniosku o rejestrację przywozu na podstawie art. 24 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (31) Dnia 6 sierpnia 2021 r., zgodnie z art. 29a ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja poinformowała zainteresowane strony o swoim zamiarze niewprowadzania środków wyrównawczych oraz kontynuacji dochodzenia. Ponieważ nie wprowadzono żadnych tymczasowych środków wyrównawczych, Komisja nie rejestrowała przywozu na podstawie art. 24 ust. 5a rozporządzenia podstawowego. Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikację wszelkich informacji uznanych przez nią za niezbędne do sformułowania ostatecznych ustaleń.

1.3. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (32) Dochodzenie dotyczące subsydiowania i powstałej szkody obejmowało okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).
- (33) Zarówno w przypadku obecnego dochodzenia antysubsydijnego, jak i oddzielnego dochodzenia antydumpingowego, o którym mowa w motywie 4, okres objęty dochodzeniem i okres badany są te same.

1.4. Zainteresowane strony

- (34) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, rząd ChRL, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących, znanych importerów i użytkowników o wszczęciu dochodzenia oraz zaprosiła ich do wzięcia w nim udziału.
- (35) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

- (36) Szereg stron wystąpiło z wnioskiem o zorganizowanie posiedzenia wyjaśniającego z udziałem przedstawicieli służb Komisji. Stronom, które w ustalonym terminie wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie swoich argumentów. Przedsiębiorstwo Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co. Ltd. wystąpiło z wnioskiem o interwencję rzecznika praw stron, w związku z czym dnia 8 kwietnia 2021 r. odbyło się posiedzenie wyjaśniające z udziałem rzecznika praw stron.

1.5. Kontrola wyrywkowa

1.5.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (37) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Komisja wybrała próbę na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży produktu podobnego na terenie Unii w okresie objętym dochodzeniem. Próba obejmowała trzech producentów unijnych. Produkcja producentów unijnych objętych próbą odpowiadała ponad 50 % całkowitej szacunkowej produkcji i 40 % całkowitej szacunkowej wielkości sprzedaży produktu podobnego w Unii. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. Nie otrzymano żadnych uwag, w związku z czym próba została zatwierdzona.

1.5.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (38) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (39) Dwóch importerów niepowiązanych dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Biorąc pod uwagę niewielką liczbę odpowiedzi, kontrola wyrywkowa importerów niepowiązanych nie była konieczna.

1.5.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w Chinach

- (40) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich producentów eksportujących w Chinach do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Chińskiej Republiki Ludowej o wskazanie innych ewentualnych producentów eksportujących, którzy mogliby być zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (41) Dziewięciu producentów eksportujących lub grup producentów eksportujących w ChRL przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie do próby. Zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby trzech grup producentów eksportujących na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, jaką to wielkość można było rozsądnie zbadać w dostępnym czasie. Przedsiębiorstwa te reprezentowały ponad 90 % szacowanej całkowitej wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem do Unii.
- (42) Zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wszystkim znanym producentom eksportującym, których dotyczy postępowanie, oraz organom państwa, którego dotyczy postępowanie, zapewniono możliwość przedstawienia uwag w kwestii doboru próby. Nie otrzymano żadnych uwag.
- (43) Próba grup producentów eksportujących obejmuje następujące podmioty:
- grupa Nanshan, w tym Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd,
 - grupa Wanshun, w tym Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd,
 - grupa Daching, w tym Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.

1.6. Indywidualne badanie

- (44) Czterech chińskich producentów eksportujących, którzy zwrócili formularz dotyczący kontroli wyrywkowej, poinformowało Komisję o zamiarze wnioskowania o indywidualne badanie na mocy art. 27 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. W dniu wszczęcia postępowania Komisja udostępniła kwestionariusz online. Ponadto Komisja poinformowała producentów eksportujących nieobjętych próbą, iż jeśli chcą być objęci indywidualnym badaniem, muszą udzielić odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Żadne z przedsiębiorstw nie udzieliło jednak odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. W związku z tym przeprowadzenie jakichkolwiek indywidualnych badań było niemożliwe.

1.7. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (45) Komisja przesłała kwestionariusz skarżącemu, a kwestionariusze dla producentów unijnych, importerów, użytkowników i producentów eksportujących w Chinach udostępniono w internecie w dniu wszczęcia postępowania ⁽¹⁰⁾.
- (46) Komisja przesłała również rządowi ChRL kwestionariusz, który obejmował specjalne kwestionariusze przeznaczone dla Sinosure, banków oraz innych instytucji finansowych zapewniających finansowanie lub kredyty eksportowe producentom eksportującym objętym próbą; kwestionariusz był również przeznaczony dla 10 największych producentów i dystrybutorów materiałów wsadowych używanych przez producentów eksportujących objętych próbą. Ze względów organizacyjnych do rządu ChRL zwrócono się również o zebranie wszelkich odpowiedzi udzielonych przez te instytucje finansowe i producentów lub dystrybutorów materiałów wsadowych oraz o przesłanie ich bezpośrednio Komisji.
- (47) Komisja otrzymała od rządu ChRL odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu obejmującą odpowiedzi udzielone przez Eksportowo-Importowy Bank Chiński („bank EXIM”) oraz Sinosure. Nie otrzymano jednak żadnych odpowiedzi od pozostałych banków, instytucji finansowych ani głównych producentów i dystrybutorów materiałów wsadowych.
- (48) Komisja otrzymała również odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od wszystkich grup producentów eksportujących objętych próbą, trzech producentów unijnych objętych próbą, dziewięciu użytkowników i jednego importera niepowiązanego.
- (49) Bez uszczerbku dla stosowania art. 28 rozporządzenia podstawowego Komisja zgromadziła i poddała kontroli krzyżowej wszystkie informacje uznane za niezbędne do stwierdzenia subsydiowania, określenia wynikłej szkody oraz interesu Unii. Z powodu wybuchu pandemii COVID-19 i wynikających z niej środków wprowadzonych w celu powstrzymania jej rozprzestrzeniania się („zawiadomienie w sprawie COVID-19”) ⁽¹¹⁾ Komisja nie mogła przeprowadzić wizyt kontrolnych w lokalach rządu ChRL ani w lokalach przedsiębiorstw objętych próbą oraz współpracujących importerów i użytkowników. Zamiast tego Komisja przeprowadziła zdalną kontrolę krzyżową informacji podanych przez rząd ChRL, w której wzięły udział odpowiednie ministerstwa i inne organy rządowe. Ponadto za pośrednictwem wideokonferencji Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe w następujących przedsiębiorstwach:
- a) producenci unijni:
- Carcano Antonio Spa, („Carcano”), Włochy,
 - Eurofoil Luxembourg S.A. („Eurofoil”), Luksemburg,
 - Hydro Aluminium Rolled Products GmbH („Hydro”), Niemcy,
- b) użytkownicy:
- Manreal („Manreal”), Hiszpania,
 - Walki Group Oy („Walki”), Finlandia;
- c) objęci próbą producenci eksportujący w Chinach:
- 1) grupa Nanshan:
- Yantai Donghai Aluminium Foil Co., Ltd. („Donghai Foil”),
 - Yantai Jintai International Trade Co., Ltd.,
 - Longkou Nanshan Aluminium New Material Co., Ltd.,
 - Longkou Nanshan Aluminum Rolling New Material Co., Ltd.,
 - Shandong Nanshan Aluminium Co., Ltd. („Shandong Nanshan”),
 - Nanshan Group Co., Ltd. („Nanshan Group Co., Ltd.”),
 - Nanshan Group Finance Co., Ltd. („Nanshan Finance”),
 - Longkou Donghai Alumina Co., Ltd.,
 - Shandong Yili Electric Industry Co., Ltd.;

⁽¹⁰⁾ Dostępne pod adresem: https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2501

⁽¹¹⁾ Zawiadomienie w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne (2020/C 86/06), Dz.U. C 86 z 16.3.2020, s. 6.

2) grupa Wanshun:

- Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.,
- Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., (HK) Ltd.,
- Anhui Maximum Aluminium Industries Co., Ltd,
- Shantou Wanshun New Material Group Co., Ltd („Shantou Wanshun”),
- Jiangsu Huafeng Aluminium Industry Co., Ltd.;

3) grupa Daching i przedsiębiorstwa powiązane:

- Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co. Ltd („Xiamen Xiashun”),
- Xiamen Qishun Real Estate Co., Ltd,
- Yunnan Yongshun Aluminum Co., Ltd („Yongshun”),
- Yunnan Yunlv Yongxin Metal Processing Co., Ltd („Yongxin”),
- Daching Enterprises Ltd.

- (50) Zaplanowana zdalna kontrola krzyżowa Manreal nie mogła zostać ukończona ze względu na niewystarczającą współpracę ze strony tego przedsiębiorstwa. Przedsiębiorstwo Manreal wystąpiło o interwencję rzecznika praw stron, który potwierdził, że przerwanie zdalnej kontroli krzyżowej nie stanowiło naruszenia prawa Manreal do obrony. Odpowiedzi tego przedsiębiorstwa na pytania zawarte w kwestionariuszu nie zostały zatem uwzględnione w ostatecznych ustaleniach. Nie miało to jednak wpływu na wnioski dotyczące interesu Unii. Pomimo przerwania zdalnej kontroli krzyżowej przedsiębiorstwo to było jednak nadal uważane za zainteresowaną stronę, a jego uwagi w ramach dochodzenia zostały uwzględnione.

1.8. Ostateczne ujawnienie

- (51) W dniu 3 listopada 2021 r. Komisja poinformowała wszystkie strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antysubsydyjne na przywóz produktu objętego postępowaniem („ostateczne ujawnienie”).
- (52) Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ostatecznego ujawnienia. Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (53) Komisja odniosła się w niniejszym rozporządzeniu do uwag przedstawionych w trakcie postępowania antysubsydyjnego. Uwagi przedstawione w kontekście oddzielnego dochodzenia antydumpingowego nie zostały uwzględnione w niniejszym rozporządzeniu, chyba że strony wyraźnie wskazały, że przedstawione uwagi obejmowały obydwa postępowania.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (54) Produktem objętym postępowaniem jest folia aluminiowa do dalszego przetwarzania o grubości mniejszej niż 0,021 mm, bez podłoża, walcowana, ale nieobrobiona więcej, w rolkach o wadze przekraczającej 10 kg („produkt objęty postępowaniem”).
- (55) Wyłączone są następujące produkty:
- a) folia aluminiowa do użytku domowego o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, bez podłoża, walcowana, ale nieobrobiona więcej, w rolkach o szerokości nieprzekraczającej 650 mm i o wadze przekraczającej 10 kg;
 - b) folia aluminiowa do użytku domowego o grubości nie mniejszej niż 0,007 mm i mniejszej niż 0,008 mm, o dowolnej szerokości rolki, nawet wyżarzona;
 - c) folia aluminiowa do użytku domowego o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, w rolkach o szerokości przekraczającej 650 mm, nawet wyżarzona;
 - d) folia aluminiowa do użytku domowego o grubości większej niż 0,018 mm i mniejszej niż 0,021 mm, o dowolnej szerokości rolki, nawet wyżarzona.

2.2. Produkt podobny

- (56) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem,
 - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz
 - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (57) Komisja uznała zatem na tym etapie, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu produktu

- (58) Szereg stron złożyło wnioski o wyłączenie produktu w odniesieniu do następujących produktów: ACF o grubości poniżej 6 mikronów („ACF< 6”) oraz ACF przeznaczonej do akumulatorów do pojazdów elektrycznych („ACF do akumulatorów samochodowych”).

2.3.1. ACF o grubości poniżej 6 mikronów

- (59) Kilku użytkowników – Walki, Gascogne i Alupol – twierdziło, że producenci unijni nie oferują ACF< 6. Dowodem na to ma być rzekomo fakt, że producenci unijni nie promują takich produktów na swoich stronach internetowych i w swoich broszurach oraz odmawiają przyjmowania zamówień na takie produkty. Producenci unijni nie są również zainteresowani oferowaniem ACF< 6, ponieważ ich moce produkcyjne są wykorzystane do realizacji zamówień na inne produkty, w tym również w odpowiedzi na spodziewany popyt na folię do akumulatorów samochodowych. Producenci unijni nie są w stanie zapewnić wymaganej jakości „komercyjnej”, zwłaszcza w odniesieniu do porowatości/przepuszczalności, mierzonej maksymalną liczbą otworów na metr kwadratowy. Stosowanie cieńszej ACF jest ponadto bardziej przyjazne dla środowiska i z tego powodu również powinno zostać wyłączone z zakresu dochodzenia.
- (60) Ponadto zdaniem Huhtamäki przemysł Unii charakteryzuje się ograniczeniami w podaży cieńszej ACF.
- (61) Komisja zwróciła się do wszystkich dziewięciu użytkowników współpracujących w ramach dochodzenia, by określili swoje obecne zapotrzebowanie na ACF< 6 i jej źródła. Tylko jeden użytkownik potwierdził, że w OD zakupił od jednego producenta chińskiego ilość ACF< 6, która przekraczała próg jakościowy dla produkcji komercyjnej. Jednak nawet w przypadku tego użytkownika ACF< 6 stanowi bardzo małą część jego konsumpcji ACF. Inni użytkownicy wskazali jedynie zapytania od swoich klientów o produkty obejmujące ACF< 6, które to zapytania doprowadziły po OD do zamówień próbnych zarówno w unijnym przemyśle ACF, jak i u producentów chińskich.
- (62) Z odpowiedzi wynikało, że popyt na ACF< 6 pojawił się bardzo niedawno i wykazuje tendencję wzrostową. W ciągu ostatnich dziesięciu lat popyt na tę folię był ograniczony, ale bez wyraźnego wzorca. Jest to zgodne z wyjaśnieniami producentów unijnych, że w przeszłości również miało miejsce stopniowe przejście na cieńsze grubości ACF – z grubości 7–8 mikronów jako dolnego zakresu w przeszłości do grubości 6 i 6,35 mikronów jako obecnego standardu dla wielu zastosowań.
- (63) Chociaż badanie przeprowadzone wśród producentów unijnych wykazało, że – poza bezpośrednimi negocjacjami – obecnie żaden z nich nie wprowadza aktywnie na rynek ACF< 6, Komisja zebrała wiele dowodów na to, że producenci unijni są w stanie produkować ACF< 6. Obejmuje to produkcję rolek testowych po OD, która według dokumentacji z badań spełniała wymagania techniczne nabywcy. Ponadto Komisja mogła potwierdzić sprzedaż ACF< 6 przez różnych producentów unijnych w komercyjnej ilościach produkcyjnych, choćby na ograniczoną skalę, w okresie dziesięciu lat przed OD. Komisja mogła również zaobserwować inwestycje w kontrolę jakości. Komisja stwierdziła zatem, że przemysł Unii jest w stanie zapewnić jakość odpowiadającą popytowi na rynku.

- (64) Po drugie, zdolność do produkcji ACF< 6 jest ograniczona przez ostatni etap, tj. walcownie. Komisja przeanalizowała zatem moce produkcyjne różnych producentów unijnych na tym ostatnim etapie, biorąc również pod uwagę popyt na inne produkty na poszczególnych etapach produkcji. Wszyscy producenci unijni objęci próbą dysponują wystarczającymi wolnymi mocami produkcyjnymi umożliwiającymi im dostarczanie ACF< 6, nawet jeśli popyt na folię do akumulatorów samochodowych wzrośnie w przyszłości. Komisja nie mogła zatem potwierdzić ryzyka niedoboru podaży w przypadku przyszłego wzrostu popytu na ACF< 6.
- (65) Po trzecie, w odniesieniu do argumentu, że stosowanie cieńszej ACF jest bardziej przyjazne dla środowiska, Komisja przypomniała, że zamierzonym skutkiem środków ochrony handlu w postaci ceł nie jest zapobieganie przywozowi danego produktu, lecz zapewnienie, aby przywóz ten odbywał się po cenach niewyrządzających szkody. Komisja przypomniała również o zdolności producentów unijnych do produkowania ACF< 6.
- (66) Ponadto jeżeli chodzi o argument Huhtamäki dotyczący ograniczenia podaży, dochodzenie wykazało, że moce produkcyjne przemysłu Unii w przypadku ACF< 6 są znacznie większe niż popyt.
- (67) W świetle powyższych rozważań Komisja odrzuciła wniosek o wyłączenie ACF< 6 z zakresu produktu objętego dochodzeniem.
- (68) Gascogne zwrócił się o włączenie do niniejszego dochodzenia antysubsydyjnego argumentów przedstawionych przez niego w ramach odrębnego postępowania antydumpingowego dotyczącego tego samego produktu pochodzącego z ChRL. Komisja odniosła się już do tych samych argumentów w motywach 25–28 rozporządzenia (UE) 2021/2170.
- (69) Walki również zwróciło się o włączenie do niniejszego dochodzenia antysubsydyjnego argumentów przedstawionych przez nie w ramach odrębnego dochodzenia antydumpingowego. W tym względzie Komisja odsyła do swoich ustaleń w motywach 29–32 rozporządzenia (UE) 2021/2170.
- (70) Ponadto na posiedzeniu wyjaśniającym po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Walki wyjaśniło, że po OD w październiku 2021 r. nadal brak było aktywnej sprzedaży na otwartym rynku lub wprowadzania na rynek ze strony europejskich producentów ACF< 6. Walki przedstawiło dowody na to, że po OD nie otrzymało pozytywnej odpowiedzi na zapytania ofertowe dotyczące ACF< 6, oraz wyjaśniło, że tylko jeden producent unijny byłby w stanie przyjąć zamówienie na ACF< 6 w ilości komercyjnej. Komisja odniosła się już do tych samych argumentów w motywie 28 rozporządzenia (UE) 2021/2170.

2.3.2. ACF do akumulatorów samochodowych

- (71) Jedna zainteresowana strona, Xiamen, wniosła o wyłączenie folii aluminiowej do akumulatorów samochodowych z następujących powodów:
- folia aluminiowa do akumulatorów samochodowych jest bardzo odmiennym produktem o innym zastosowaniu, ponieważ wykorzystuje się w niej stopy 1050/1060/1100/3003, podczas gdy główne stopy do produkcji ACF do opakowań to 8079/8011,
 - sprzęt i procesy produkcyjne są różne – skutkują powstaniem dwóch powierzchni błyszczących w przeciwieństwie do matowej/błyszczącej powierzchni innych ACF. Prowadzi to również do różnych kosztów produkcji i cen sprzedaży,
 - folia ta nie jest produkowana przez producentów unijnych oraz
 - obecnie nie jest wywożona do UE.
- (72) W odpowiedzi Komisja zauważyła po pierwsze, że wszystkie stopy wymienione przez zainteresowaną stronę mają tę samą cechę polegającą na tym, że wszystkie zawierają ponad 98 % aluminium, a skarga nie jest ograniczona do konkretnego stopu. Używanie różnych stopów w różnych odmianach produktów nie jest niczym niezwykłym i nie może służyć jako kryterium wykluczenia.
- (73) Po drugie, błyszcząca/matowa powierzchnia jest skutkiem walcowania dwóch warstw ACF razem w ostatniej walcowni, gdzie strony ACF zwrócone do siebie podczas walcowania stają się matowe. Tę metodę produkcji uwzględniono w skardze, w której wyraźnie stwierdzono, że obie powierzchnie ACF mogą być błyszczące, jeżeli tak zadecyduje klient. Zamierzone zastosowanie ACF do akumulatorów samochodowych nie może zatem uzasadniać wyłączenia z zakresu produktu, ponieważ właściwości fizyczne produktu są takie same. To samo dotyczy wyższego kosztu wynikającego z walcowania pojedynczej warstwy.

- (74) Po trzecie, produkcja akumulatorów samochodowych w Unii nadal znajduje się w fazie początkowej. Komisja zgromadziła dowody wykazujące, że producenci unijni przygotowują się do zaspokojenia popytu w tym wschodzącym segmencie rynku. Argument ten jest ponadto sprzeczny z twierdzeniem przedsiębiorstwa Walki dotyczącym wyłączenia ACF < 6, tj. że przemysł Unii może w tak dużej mierze koncentrować się na folii do akumulatorów samochodowych, że może nie być zainteresowany przeznaczeniem wystarczających mocy produkcyjnych na ACF < 6.
- (75) Po czwarte, to, że obecnie z ChRL nie wywozi się dużych ilości, odzwierciedla fakt, że produkcja akumulatorów do pojazdów elektrycznych w UE wciąż znajduje się na początkowym etapie rozwoju, a zatem nie stanowi realnego argumentu za wyłączeniem.
- (76) Analiza wykazała, że ACF przeznaczona do akumulatorów do pojazdów elektrycznych jest z technicznego punktu widzenia ACF objętą określonym zakresem dochodzenia.
- (77) W świetle powyższych rozważań Komisja odrzuciła wnioski o wyłączenie ACF przeznaczonej do akumulatorów do pojazdów elektrycznych z zakresu produktu objętego dochodzeniem.
- (78) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Xiamen Xiashun stwierdziło, że cztery argumenty Komisji przedstawione na poparcie odrzucenia wniosku o wyłączenie są błędne, nie zapewniają odpowiedzi na argumenty przedstawione przez Xiamen Xiashun i nie zawierają istotnych danych, na podstawie których Komisja doszła do tych wniosków. Komisja nie przedstawiła w swoich uwagach ani na posiedzeniu wyjaśniającym w dniu 23 lutego żadnych dowodów rzeczowych w odpowiedzi na wniosek Xiamen Xiashun o wyłączenie. Odmowa wskazania, na jakich dowodach Komisja oparła swą decyzję o odrzuceniu wniosku, narusza prawo Xiamen Xiashun do obrony. Przedsiębiorstwo Xiamen Xiashun twierdziło ponadto, że późne dostarczenie dowodów przez skarżącego w odniesieniu do wniosku o wyłączenie folii do akumulatorów w postępowaniu antydumpingowym budzi wątpliwości co do tego, jakie dowody Komisja faktycznie uwzględniła w dochodzeniu antysubsydyjnym. Xiamen Xiashun argumentowało, że uwagi skarżącego z dnia 19 lipca 2021 r. zostały złożone po upływie terminu zgłaszania uwag na tymczasowym etapie dochodzenia antydumpingowego i nie powinien być rozpatrywany. Ponadto nadmierna poufność informacji w uwagach uniemożliwia przedsiębiorstwu Xiamen Xiashun udzielenie rzeczowej odpowiedzi.
- (79) Uwagi złożone przez skarżących w dniu 19 lipca 2021 r. stanowiły reakcję na uwagi Xiamen Xiashun z dnia 5 lipca 2021 r., w których Xiamen Xiashun przedstawiło argumenty za wyłączeniem ACF przeznaczonej do akumulatorów do pojazdów elektrycznych z zakresu dochodzenia. Informacje przedstawione w otwartej wersji tych uwag nie zostały nadmiernie utajnione. Utajnienie nazwy przedsiębiorstwa, które przygotowało szczegóły techniczne uwag, jak również utajnienie szczegółów dotyczących jego produkcji technicznej było konieczne, aby uniknąć ujawnienia poufnych szczegółowych informacji na temat działalności przedsiębiorstwa. Komisja odrzuca zatem argument, że naruszyła prawa Xiamen Xiashun poprzez uwzględnienie tych uwag. Ponadto Komisja odrzuca twierdzenie, że nie sprecyzowała, które dowody wzięła pod uwagę. Komisja siłą rzeczy wzięła pod uwagę wszystkie dowody znajdujące się w aktach sprawy.
- (80) Przedsiębiorstwo Xiamen Xiashun twierdziło, że ze względu na różne zastosowania i właściwości techniczne folia aluminiowa przeznaczona do akumulatorów do pojazdów elektrycznych byłaby nowym produktem dla sektora, nawet jeżeli jest to folia aluminiowa. Komisja odpowiedziała jednak na wszystkie te argumenty i stwierdziła wyraźnie, że również ACF przeznaczona do akumulatorów do pojazdów elektrycznych ma takie same właściwości techniczne i etapy produkcji. Różnice techniczne, które opisało przedsiębiorstwo Xiamen Xiashun, wykazały jedynie różnice w stosunku do innych rodzajów ACF, ale nie wykazały, że ACF przeznaczona do akumulatorów do pojazdów elektrycznych nie ma właściwości określonych w zakresie produktu objętego dochodzeniem. Komisja odpowiedziała również na argument, że przemysł Unii nie byłby w stanie produkować ACF przeznaczonych do akumulatorów do pojazdów elektrycznych. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (81) Xiamen Xiashun twierdziło, że Komisja popełniła rażące błędy w ocenie oraz działała niezgodnie z zasadą dobrej administracji, gdyż nie zbadała przedstawionych dowodów z zachowaniem należytej staranności i bezstronności ani nie uwzględniła należycie wszystkich istotnych dowodów przy dokonywaniu ustaleń w związku z tym, że nie przedstawiła istotnego podsumowania planów producentów unijnych dotyczących zwiększenia ich mocy w celu zaspokojenia popytu na folię do akumulatorów oraz odrzuciła dowody przedstawione przez Xiamen Xiashun w odniesieniu do oczekiwanego popytu na folię do akumulatorów.

- (82) Zdaniem Xiamen Xiashun stwierdzenie Komisji, że „znaczne wolne moce produkcyjne przemysłu Unii mogą zaspokoić popyt na wschodzącym rynku folii do akumulatorów”, jest sprzeczne z jej stwierdzeniem, że „dane potwierdzające przygotowania producentów unijnych do zaspokojenia popytu na folię do akumulatorów są ściśle poufne i nie można ich udostępniać w formie podsumowań, gdyż projekty te nie są jeszcze publiczne i w związku z tym są szczególnie chronione”.
- (83) Xiamen Xiashun twierdził również, że Komisja odrzuciła przedstawiony przez niego kompleksowy przegląd oczekiwanego popytu, gdyż w przypadku kilku projektów związanych z akumulatorami wskazano, że ich realizacja ma nastąpić w bliżej nieokreślonym momencie w przyszłości. Xiamen Xiashun twierdził, że fakt ten nierozzerwalnie wiąże się z danymi dotyczącymi projektów planowanych.
- (84) Stwierdzenie Komisji, że przemysł Unii może zaspokoić popyt na wschodzącym rynku folii do akumulatorów, odnosi się do łącznych wolnych mocy produkcyjnych walcowni. Dane potwierdzające przygotowania producentów unijnych do zaspokojenia popytu na folię do akumulatorów odnoszą się do działań przemysłu Unii w kierunku osiągnięcia zdolności do produkcji według specyfikacji wymaganej przez producentów akumulatorów. Przedstawiając podsumowanie tych działań, Komisja ujawniłaby strategię biznesowe producentów unijnych. Powyższe stwierdzenia nie są zatem sprzeczne. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (85) W ramach oceny przeglądu oczekiwanego przyszłego zapotrzebowania, który to przegląd Xiamen Xiashun przedstawił na podstawie danych pochodzących z publicznie dostępnych źródeł, Komisja dokonała rozróżnienia na projekty znajdujące się na etapie planowania o konkretnym terminie realizacji oraz na zakładane projekty, wobec których nie wskazano roku planowanego uruchomienia. Nie odrzuca się dowodów przedstawionych przez Xiamen Xiashun, jest to jedynie szczegółowa analiza rzeczywistego popytu, jakiego należy się spodziewać. W praktyce ocenę kwestii, czy przemysł Unii może zaspokoić przyszły oczekiwany popyt, słusznie oparto na projektach związanych z akumulatorami, których realizację przewidziano na konkretny rok w przyszłości. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

2.4. Wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE

- (86) Postępowanie w niniejszej sprawie wszczęto w okresie przejściowym po wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE. W tym okresie przejściowym Zjednoczone Królestwo nadal podlegało prawu Unii. Okres przejściowy skończył się w dniu 31 grudnia 2020 r. W związku z tym od dnia 1 stycznia 2021 r. przedsiębiorstwa i stowarzyszenia z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie nie kwalifikują się już jako zainteresowane strony w tym postępowaniu. Podsumowując, ponieważ Zjednoczone Królestwo nie podlega już prawu Unii, ustalenia dotyczące subsydiowania i szkody są oparte na danych rynkowych dotyczących UE-27.

3. SUBSYDIOWANIE

3.1. Wprowadzenie: Przedstawienie planów, projektów i innych dokumentów rządowych

- (87) Przed przeprowadzeniem analizy domniemanego subsydiowania w postaci konkretnych subsydiów lub programów subsydiowania Komisja poddała ocenie plany, projekty i inne dokumenty rządowe, które miały znaczenie przy analizie badanych programów subsydiowania. Komisja stwierdziła, że wszystkie subsydia lub programy subsydiowania będące przedmiotem oceny są częścią wdrażania scentralizowanych planów rządu ChRL mających na celu wsparcie przemysłu ACF z powodów wymienionych poniżej.
- (88) Złożony system planowania, w ramach którego wytycza się priorytety i określa się cele dla organów rządowych na szczeblu centralnym i lokalnym, w dużej mierze wyznacza kierunek chińskiej gospodarki. Odpowiednie plany istnieją na wszystkich szczeblach administracji rządowej i obejmują wszystkie sektory gospodarki. Cele wyznaczone w instrumentach planowania mają wiążący charakter, a organy na wszystkich szczeblach administracji monitorują wdrażanie planów przez odpowiednie organy administracji rządowej niższego szczebla. Ogólnie rzecz biorąc, system planowania w ChRL powoduje, że zasoby są przydzielane do sektorów uznanych przez rząd za strategiczne lub z innego powodu ważne politycznie, a nie przydzielane zgodnie z mechanizmami rynkowymi ⁽¹²⁾.

⁽¹²⁾ Dokument roboczy służb Komisji na temat znaczących zakłóceń w gospodarce Chińskiej Republiki Ludowej do celów dochodzeń w sprawie ochrony handlu z dnia 20 grudnia 2017 r., SWD(2017) 483 final/2 („sprawozdanie”) – rozdział 4, s. 41–42, 83.

- (89) Rząd ChRL uważa ACF za kluczowy produkt, jak wynika z dokumentów i wykazów dotyczących polityki publicznej. Taka kategoryzacja ma istotne znaczenie, ponieważ kwalifikuje dane sektory do objęcia ich różnymi szczególnymi strategiami politycznymi i środkami wsparcia mającymi na celu pobudzenie rozwoju w poszczególnych sektorach ⁽¹³⁾. ACF zaliczono ponadto w strategii Made in China 2025 do nowych materiałów ⁽¹⁴⁾ i uwzględniono w szeregu planów, dyrektyw oraz innych dokumentów, które są wydawane na szczeblu krajowym, regionalnym i gminnym oraz wzajemnie ze sobą powiązane. Przykłady takich kluczowych dokumentów programowych obejmują wymienione poniżej plany, projekty oraz inne dokumenty.
- (90) W „10. pięcioletnim planie rozwoju gospodarczego i społecznego (2001–2005)” wskazano, że przyspieszenie restrukturyzacji i reorganizacji przemysłu zostanie podjęte w celu rozwoju produktów przemysłowych, w tym sektora surowcowego, a w szczególności tlenku glinu ⁽¹⁵⁾.
- (91) W „11. narodowym pięcioletnim planie rozwoju gospodarczego i społecznego (2006–2010)” wzywa się do rozwoju sektora przetwórstwa aluminium i zwiększenia „poziomu kompleksowego wykorzystania zasobów przemysłowych aluminium” ⁽¹⁶⁾.
- (92) W „12. narodowym pięcioletnim planie rozwoju gospodarczego i społecznego (2011–2015)” wskazano, że restrukturyzacja kluczowych gałęzi przemysłu powinna obejmować nowe postępy w zakresie badań i rozwoju, zintegrowanego wykorzystania zasobów, oszczędności energii i redukcji emisji w sektorach hutniczym i materiałów budowlanych ⁽¹⁷⁾.
- (93) W 13. planie pięcioletnim na rzecz krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego ChRL („13. plan pięcioletni”) na lata 2016–2020 podkreślono strategiczną wizję rządu ChRL dotyczącą poprawy funkcjonowania i promocji kluczowych gałęzi przemysłu. W 13. planie pięcioletnim zwrócono uwagę, że rząd ChRL zamierza zintensyfikować rozwój strategicznych zaawansowanych technologii, i pokazano, w jaki sposób rząd ChRL faworyzuje kluczowe gałęzie przemysłu, które należy promować i ulepszać. Jako jedną z takich kluczowych gałęzi przemysłu, w odniesieniu do których należy udoskonalić system wspierania usług, w tym finansów, podatków, ubezpieczeń i platform inwestycyjnych ⁽¹⁸⁾, w planie tym wskazano przemysł metali nieżelaznych, którego częścią jest sektor folii aluminiowej.
- (94) W „Decyzji Rady Państwa w sprawie promulgacji przepisów przejściowych promujących dostosowanie struktury przemysłowej w celu ich wdrożenia (Guo Fa (2005) nr 40)” („decyzja nr 40”) wskazano, że „Katalog wytycznych dotyczących dostosowania struktury przemysłowej” stanowi ważną podstawę dla wytycznych inwestycyjnych i administracji rządowej w zakresie polityki dotyczącej między innymi finansów publicznych, podatków i kredytów. W decyzji nr 40 wskazano ponadto, że projekty w „promowanych sektorach przemysłu otrzymują wsparcie kredytowe zgodnie z zasadami kredytowania” ⁽¹⁹⁾.
- (95) W katalogu wytycznych dotyczących dostosowania struktury przemysłowej spośród promowanych sektorów przemysłu wskazano wyraźnie aluminium i rozwój technologii produkcji w tym obszarze ⁽²⁰⁾. Potwierdzono to w katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu (wersja z 2019 r.), zgodnie z którym promuje się obróbkę walcowania aluminium, aluminiowanie próżniowe w zakresie pakowania oraz obróbkę stopów aluminium.
- (96) W planie rozwoju sektora metali nieżelaznych (2016–2020) opisano sektor metali nieżelaznych jako ważny fundament sektora produkcji i wsparcie dla „realizacji mocy wytwórczej”. Ponadto priorytetowo traktuje się rozwój sektora folii aluminiowej ⁽²¹⁾.

⁽¹³⁾ Sprawozdanie – rozdział 2, s. 17.

⁽¹⁴⁾ Plan działania „Made in China 2025” – rozdział 9.

⁽¹⁵⁾ Zob. 10. plan pięcioletni, s. 11.

⁽¹⁶⁾ Zob. 11. plan pięcioletni, s. 16.

⁽¹⁷⁾ Zob. 12. plan pięcioletni, s. 10.

⁽¹⁸⁾ Zob. 13. plan pięcioletni, s. 1.

⁽¹⁹⁾ Zob. decyzja Rady Państwa w sprawie promulgacji przepisów przejściowych promujących dostosowanie struktury przemysłowej w celu ich wdrożenia z dnia 2 grudnia 2005 r., rozdział III art. 12, 13, 14 i 17.

⁽²⁰⁾ Zob. katalog wytycznych w zakresie ponownego dostosowania struktury przemysłowej (wersja z 2005 r.), VIII.7.

⁽²¹⁾ Zob. plan rozwoju sektora metali nieżelaznych (w latach 2016–2020), s. 1 i 34.

- (97) W dokumencie „Zawiadomienie o wytycznych w sprawie przyspieszenia dostosowania struktury przemysłu aluminiowego (2006)” wskazano, że „aluminium jest ważnym surowcem dla rozwoju gospodarki narodowej”.⁽²²⁾ W dokumencie tym wskazano ukierunkowane wsparcie finansowe dla sektora aluminium: „Zgodnie z krajową makro-kontrolą, polityką przemysłową i wymogami kredytowymi instytucje finansowe powinny prowadzić rozsądną alokację funduszy kredytowych. W przypadku przedsiębiorstw produkujących tlenek glinu i elektrolityczne aluminium, które spełniają wymogi krajowej polityki przemysłowej, warunki dostępu do rynku i zasady udzielania kredytów, wymagane jest dalsze udzielanie wsparcia kredytowego; przedsiębiorstwom niespełniającym warunków krajowej polityki przemysłowej i warunków dostępu do rynku, korzystających z niepostępowej technologii i wymienionym w pozycjach zakazanych lub wyeliminowanych nie udziela się żadnej formy wsparcia kredytowego”⁽²³⁾.
- (98) Chiński katalog zaawansowanych technologicznie produktów wydany przez Ministerstwo Nauki i Technologii, Ministerstwo Handlu Zagranicznego i Główny Urząd Ceł zawiera wykaz 1 900 zaawansowanych technologicznie produktów podzielonych na kategorie, które są przedmiotem preferencyjnej polityki eksportowej określonej przez rząd. Jedną z tych kategorii są „Nowe materiały” – obejmuje ona ACF⁽²⁴⁾.
- (99) Przemysł ACF – który jest sektorem przemysłu promowanym w ramach strategii „Made in China 2025” – kwalifikuje się do korzystania ze znacznego finansowania ze strony państwa. Utworzono szereg funduszy w celu wsparcia inicjatywy „Made in China 2025”⁽²⁵⁾, a tym samym przemysłu ACF⁽²⁶⁾.
- (100) Ponadto w planie działania „Made in China 2025”⁽²⁷⁾ wymieniono 10 sektorów strategicznych, które dla rządu ChRL stanowią kluczowe gałęzie przemysłu. Uwzględniono w nim sektor 9 „Nowe materiały” i określono cele, którymi są: „aktywny rozwój sektora specjalnych nowych materiałów do celów zarówno wojskowych, jak i cywilnych, przyspieszenie dwukierunkowego transferu i transformacji technologii oraz promowanie zintegrowanego wojskowego i cywilnego rozwoju przemysłu nowych materiałów, jak również przyspieszenie modernizacji sektora materiałów podstawowych”⁽²⁸⁾. ACF – jako element sektora nowych materiałów – wpisuje się w jego priorytety rozwojowe. Nowe materiały wykorzystują zatem wymienione w dokumencie mechanizmy wsparcia, w tym między innymi politykę wsparcia finansowego, politykę fiskalną i podatkową, nadzór i wsparcie Rady Państwa.
- (101) Przyjęte przez rząd ChRL podejście polegające na definiowaniu promowanych sektorów przemysłu i produktów w katalogach w celu przydzielenia odpowiednich środków w oparciu o ich znaczenie strategiczne lub polityczne określane przez rząd ChRL oraz na wdrażaniu i nadzorowaniu realizacji planów na każdym poziomie administracyjnym można ponadto zaobserwować, analizując „Katalog strategicznych oraz nowych produktów i usług” Krajowej Komisji Rozwoju i Reform („NDRC”) z 2016 r.⁽²⁹⁾ ACF uwzględniono w nim w kategorii „Nowe materiały”.
- (102) W rozdziale III decyzji nr 40 mowa o „Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu”, który składa się z trzech rodzajów treści, a mianowicie treści dotyczących projektów promowanych, projektów ograniczonych i projektów zlikwidowanych. Zgodnie z art. XVII decyzji, jeżeli „projekt inwestycyjny należy do grupy projektów promowanych, jest on badany i zatwierdzany oraz rejestrowany zgodnie z odpowiednimi krajowymi przepisami dotyczącymi inwestycji; wszystkie instytucje finansowe udzielają wsparcia kredytowego zgodnie z zasadami udzielania kredytów; urzędnicy samoobsługowe importowane w łącznej kwocie inwestycji, z wyjątkiem towarów uwzględnionych w katalogu niezwolnionych z cła towarów importowanych w ramach krajowych projektów inwestycyjnych (zmienionym w 2000 r.) wydanym przez Ministerstwo Finansów, mogą być zwolnione z należności celnych przywozowych i podatku od wartości dodanej związanego z przywozem, chyba że pojawią się nowe przepisy dotyczące niezwolnionych z cła projektów inwestycyjnych. Inne polityki sprzyjające w zakresie promowanych projektów przemysłowych wdraża się zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi”.
- (103) W związku z tym decyzja nr 40 wraz z „Katalogiem wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu” przewiduje szczególne traktowanie niektórych projektów w ramach pewnych promowanych sektorów przemysłu.

⁽²²⁾ Zob. zawiadomienie o wytycznych w sprawie przyspieszenia dostosowania struktury sektora aluminiowego, s. 1.

⁽²³⁾ Zob. zawiadomienie o wytycznych w sprawie przyspieszenia dostosowania struktury sektora aluminiowego, s. 4.

⁽²⁴⁾ Zob. katalog produktów wytwarzanych z wykorzystaniem zaawansowanych i nowych technologii (2006 r.).

⁽²⁵⁾ Zob. komisja ds. przeglądu amerykańsko-chińskich relacji gospodarczych i bezpieczeństwa: 13. plan pięcioletni, s. 12

⁽²⁶⁾ https://www.ndrc.gov.cn/fzggw/jgsj/gjss/sjdt/201806/t20180612_1154987.html?code=&state=123, ostatni dostęp w dniu 21 września 2021 r.

⁽²⁷⁾ <https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf>, ostatni dostęp dnia 28 czerwca 2021 r.

⁽²⁸⁾ Obwieszczenie Rady Państwa w sprawie promulgacji planu „Made in China 2025” w sektorze 9 „Nowe materiały”.

⁽²⁹⁾ https://www.ndrc.gov.cn/xxgk/zcfb/gg/201702/t20170204_961174.html?code=&state=123, ostatni dostęp dnia 21 września 2021 r.

- (104) Biorąc pod uwagę powyższe plany i programy, przemysł ACF jest zatem traktowany jako gałąź przemysłu o znaczeniu kluczowym/strategicznym, o której rozwój aktywnie zabiega rząd ChRL w ramach celu politycznego. Na podstawie dokumentów programowych wymienionych w niniejszej sekcji Komisja stwierdziła, że rząd ChRL interweniuje w przemysł ACF w celu wdrożenia powiązanych strategii politycznych i ingeruje w swobodne działanie mechanizmów rynkowych w sektorze ACF, w szczególności promując i wspierając ten sektor za pomocą różnych środków.
- (105) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL twierdził, że dokumenty wymienione powyżej w niniejszej sekcji nie stanowią podstawy szczególnego wsparcia ani zachęty dla przemysłu ACF. Według rządu ChRL nie ma wystarczających dowodów na to, że przemysł ACF jest promowanym sektorem przemysłu, a dokumenty, które odnoszą się do metali nieżelaznych, przemysłu aluminiowego lub nowych materiałów, nie obejmują ACF.
- (106) Komisja nie zgodziła się z tym stwierdzeniem. Po pierwsze utrzymuje ona, że można w sposób uzasadniony przyjąć, iż opis produktów takich jak nowe materiały i metale nieżelazne oraz przemysłu aluminiowego obejmuje również folię aluminiową. Po drugie w niektórych z wymienionych powyżej dokumentów, takich jak plan rozwoju sektora metali nieżelaznych (2016–2020), o którym mowa w motywie 96, oraz chiński katalog zaawansowanych technologicznie produktów, o którym mowa w motywie 98, również wyraźnie wymieniono folię aluminiową jako taką. Po trzecie w ramach dochodzenia ustalono, że współpracujący producenci eksportujący korzystali z subsydiów, które są kwalifikowalne wyłącznie w odniesieniu do promowanych sektorów przemysłu, jak określono w decyzji nr 40 i szczegółowo przeanalizowano w odpowiednich sekcjach poniżej. W związku z powyższym Komisja odrzuciła argument rządu ChRL.

3.2. Częściowa odmowa współpracy i wykorzystanie dostępnych faktów

- (107) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL przedstawił pewne ogólne uwagi dotyczące decyzji Komisji o zastosowaniu przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do kredytów preferencyjnych, ubezpieczenia kredytów eksportowych i materiałów wsadowych.
- (108) Rząd ChRL twierdził, że wszystkie wnioski Komisji o przekazanie informacji, na które rząd ChRL nie mógł udzielić odpowiedzi, były nieuzasadnione, ponieważ we wnioskach tych zakładano istnienie uprawnień, których rząd ChRL nie posiadał.
- (109) Ponadto rząd ChRL twierdził, że Komisja nie dokonała właściwej oceny przedstawionych jej faktów i nie zapewniła odpowiedniego wyjaśnienia, dlaczego dostępny stan faktyczny w sposób uzasadniony zastąpił wszelkie brakujące niezbędne informacje.
- (110) Jak przedstawiono poniżej w motywie 118, Komisja była zdania, że rząd ChRL posiada uprawnienia do uzyskania żądanych informacji jako udziałowiec lub organ odpowiedzialny podmiotów, w odniesieniu do których Komisja zawnioskowała o przekazanie informacji. Komisja, w swoim zawiadomieniu skierowanym do rządu ChRL, powtórzonym w sekcjach 3.2.1–3.2.3 poniżej, przedstawiła powody, dla których musiała opierać się na dostępnym stanie faktycznym. Komisja uznała, że publicznie dostępne informacje będą w uzasadniony sposób stanowiły dane zastępcze informacji, które nie zostały przekazane przez rząd ChRL. W związku z powyższym Komisja odrzuciła argument rządu ChRL.

3.2.1. Stosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do kredytów preferencyjnych

- (111) Ze względów organizacyjnych Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przekazanie specjalnych kwestionariuszy każdej instytucji finansowej, która udziela kredytów lub kredytów eksportowych przedsiębiorstwom objętym próbą.
- (112) Początkowo otrzymano jedynie odpowiedź banku EXIM i Sinosure. Rząd ChRL nie udzielił odpowiedzi na wezwanie Komisji o przekazanie kwestionariuszy wszystkim instytucjom finansowym, które udzielają kredytów lub kredytów eksportowych przedsiębiorstwom objętym próbą. W piśmie w sprawie uzupełnienia braków Komisja powtórzyła w związku z tym swoje wezwanie w odniesieniu do instytucji finansowych zmierzające do maksymalizacji możliwości zaangażowania ich w dochodzenie dzięki przekazaniu przez nie informacji niezbędnych do dokonania przez Komisję ustaleń dotyczących istnienia i zakresu domniemanego subsydiowania.

- (113) Po otrzymaniu pisma w sprawie uzupełnienia braków rząd ChRL wskazał, że nie posiada uprawnień, które pozwoliłyby mu na żądanie informacji od banków komercyjnych. Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Po pierwsze, z posiadanej przez Komisję wiedzy wynika, że rząd ChRL dysponuje informacjami wymaganymi od podmiotów będących własnością państwa w przypadku wszystkich podmiotów, w których rząd ChRL jest głównym udziałowcem. Poza tym rząd ChRL posiada również uprawnienia niezbędne do komunikowania się z instytucjami finansowymi, nawet jeżeli nie są one własnością państwa, ponieważ wszystkie podlegają jurysdykcji CBIRC.
- (114) Ostatecznie Komisja otrzymała informacje na temat struktury korporacyjnej, ładu korporacyjnego i struktury własności wyłącznie od banku EXIM, lecz nie otrzymała żadnych informacji od pozostałych instytucji finansowych, które udzielają kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą. Ponadto Komisja nie otrzymała żadnych weryfikowalnych informacji dotyczących konkretnych przedsiębiorstw od jakiegokolwiek banku czy instytucji finansowej.
- (115) Ponieważ Komisja nie otrzymała żadnych informacji w odniesieniu do większości banków, które udzielają kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą, uznaje ona, że nie otrzymała kluczowych informacji mających istotne znaczenie na tym etapie dochodzenia.
- (116) W związku z tym Komisja powiadomiła rząd ChRL, że może być zmuszona do wykorzystania dostępnych faktów, zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, przy ustalaniu istnienia i skali domniemanego subsydiowania za pomocą kredytów preferencyjnych.
- (117) W odpowiedzi rząd ChRL sprzeciwił się zastosowaniu przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Twierdził, że rząd ChRL nie jest zobowiązany do przekazania żądanych informacji, że pytania należy kierować bezpośrednio do danych podmiotów, a nie do rządu ChRL występującego w charakterze inwestora bądź udziałowca oraz że żądane informacje nie stanowią niezbędnych informacji.
- (118) Komisja podziela pogląd, że odpowiedzi powinny pochodzić bezpośrednio od danych podmiotów. Ze względów organizacyjnych Komisja zwróciła się jednak do rządu ChRL o przekazanie specjalnych kwestionariuszy wszystkim właściwym instytucjom finansowym, czego rząd ChRL nie zrobił. Ponadto, jak wskazano w motywie 113 powyżej, Komisja podtrzymała swoje stanowisko, że rząd ChRL jako organ regulacyjny dysponuje uprawnieniami, aby żądać odpowiedzi na konkretne pytania od instytucji finansowych, które udzielają finansowania producentom eksportującym objętym próbą.
- (119) Komisja uznała też żądane informacje za istotne dla oceny kontroli, jaką sprawuje rząd ChRL nad funkcjonowaniem instytucji finansowych w odniesieniu do ich polityki w zakresie udzielania kredytów oraz oceny ryzyka, w przypadku gdy udzielają one kredytów przemysłowi ACF.
- (120) W związku z tym Komisja podtrzymała swoje stanowisko, że przy ustalaniu istnienia i skali domniemanego subsydiowania za pomocą kredytów preferencyjnych Komisja była zmuszona oprzeć się częściowo na dostępnym stanie faktycznym.
- 3.2.2. *Stosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do ubezpieczenia kredytów eksportowych*
- (121) Ze względów organizacyjnych Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przekazanie Sinasure specjalnego kwestionariusza.
- (122) Chociaż otrzymano odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, Sinasure nie przedstawiło żądanej dokumentacji uzupełniającej dotyczącej jego ładu korporacyjnego, np. statutu. Co więcej, ani rząd ChRL, ani Sinasure nie przekazały żadnych konkretnych informacji dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych udzielanego przemysłowi ACF, poziomu składek ani szczegółowych danych dotyczących rentowności danej działalności polegającej na ubezpieczaniu kredytów eksportowych.
- (123) W tych okolicznościach Komisja uznała, że nie otrzymała kluczowych informacji mających istotne znaczenie na tym etapie dochodzenia. W związku z tym Komisja powiadomiła rząd ChRL, że może być zmuszona do wykorzystania dostępnych faktów, zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, przy ocenie istnienia i zakresu domniemych subsydiów przyznawanych za pośrednictwem ubezpieczenia kredytów eksportowych.

- (124) W odpowiedzi oraz po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL podtrzymał swoje stanowisko, że Sinosure nie udzielało subsydiów konkretnie na rzecz przemysłu ACF oraz że prowadzi ono stosowną działalność ubezpieczeniową, przestrzegając zasad rynkowych, i nie stosuje w jakimkolwiek stopniu preferencyjnego traktowania w odniesieniu do przemysłu ACF. Ponadto ubezpieczenie kredytów eksportowych nie zostało uwzględnione w skardze, dlatego też żądane informacje nie były konieczne lub kluczowe dla ustaleń Komisji.
- (125) Jak wspomniano w motywie 8 powyżej, podczas dochodzenia Komisja miała swobodę zbadania wszystkich informacji, które są istotne dla domniemych subsydiów, i nie musi ograniczyć się do zbadania informacji zawartych w skardze. Komisja zauważa ponadto, że ogólnie w skardze i zawiadomieniu o wszczęciu uwzględniono programy związane z finansowaniem preferencyjnym i bezpośrednim przekazaniem środków finansowych, które obejmują również ubezpieczenia kredytów eksportowych. Komisja uznała również, że przekazane przez rząd ChRL informacje dotyczące Sinosure były niekompletne i nie pozwoliły Komisji na wyciągnięcie wniosków na temat zasadniczych części dochodzenia dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych, a w szczególności nie pozwalały na ustalenie, czy Sinosure jest organem publicznym oraz czy składki płacone przez przedsiębiorstwa objęte próbą były składkami rynkowymi. Argument został zatem odrzucony.
- (126) Komisja stwierdziła więc, że w przypadku swoich ustaleń dotyczących ubezpieczenia kredytów eksportowych była zmuszona oprzeć się częściowo na dostępnych faktach.

3.2.3. Stosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do materiałów wsadowych

- (127) Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przekazanie specjalnego kwestionariusza dziesięciu największym producentom i dystrybutorom materiałów wsadowych wykorzystywanych do produkcji ACF, jak również wszystkim innym dostawcom przedmiotowych materiałów, którzy dostarczali materiały wsadowe do przedsiębiorstw objętych próbą. W odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu rząd ChRL stwierdził, że nie sprawuje nad dostawcami materiałów wsadowych kontroli umożliwiającej przekazanie informacji poufnych, o które zwrócono się w kwestionariuszu, oraz że koordynowanie tego procesu przy bardzo dużej liczbie dostawców materiałów wsadowych na potrzeby przedsiębiorstw objętych próbą byłoby nadmiernym obciążeniem dla rządu ChRL.
- (128) Rząd ChRL nie przedstawił wykazu nazw oraz struktury własności chińskich dostawców materiałów wsadowych objętych dochodzeniem, twierdząc, że są to informacje poufne. Co więcej, rząd ChRL nie przekazał szczegółowych informacji na temat większości cech chińskiego krajowego rynku materiałów wsadowych do produkcji ACF, w tym: udziału przedsiębiorstw państwowych w krajowej produkcji i konsumpcji, wielkości rynku krajowego, polityki cenowej państwa lub przedsiębiorstw państwowych, cen rzeczywistych materiałów wsadowych na rynku krajowym ani danych statystycznych.
- (129) Ponieważ Komisja nie otrzymała od rządu ChRL żadnych informacji dotyczących wszystkich elementów wymienionych powyżej, w tym na temat struktury rynku krajowego, cen, mechanizmów ustalania cen oraz udziału w przedsiębiorstwach uznała, że nie otrzymała kluczowych informacji istotnych dla dochodzenia.
- (130) Komisja stwierdziła więc, że w przypadku swoich ustaleń dotyczących materiałów wsadowych była zmuszona oprzeć się częściowo na dostępnym stanie faktycznym.

3.2.4. Stosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do przedsiębiorstwa Yongxin

- (131) Zgodnie z kwestionariuszem w sprawie subsydiów przedsiębiorstwa powiązane dostarczające materiały wsadowe i aktywa na potrzeby procesu produkcji stosowanego przez producentów eksportujących objętych próbą muszą udzielić odpowiedzi na pytania zawarte w sekcjach A i E kwestionariusza. Przedsiębiorstwo Yongxin, powiązany dostawca materiałów wsadowych dla objętego próbą producenta eksportującego Xiamen Xiashun, początkowo nie udzieliło jednak takiej odpowiedzi. Przedsiębiorstwo Xiamen Xiashun oświadczyło, że ze względu na charakter stosunków nie miał możliwości nakłonienia Yongxin do udzielenia odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz że brak współpracy ze strony Yongxin nie powinien mieć żadnego wpływu na przedmiotowe dochodzenie.

- (132) Komisja zauważyła, że Xiamen Xiashun i Yongxin utworzyły spółkę *joint venture* o nazwie Yongshun, w związku z czym przedsiębiorstwa te były powiązane w rozumieniu art. 127 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447⁽³⁰⁾. Ponadto spółka *joint venture* Yongshun była ważnym dostawcą surowców do produkcji ACF przez Xiamen Xiashun. W związku z tym powinna ona przedstawić odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczącym subsydiów, zgodnie z instrukcjami zawartymi w kwestionariuszu i w piśmie w sprawie uzupełnienia braków z dnia 19 lutego 2021 r.
- (133) Jeżeli chodzi o brak wpływu na dochodzenie, Komisja odnotowała szereg transakcji między przedsiębiorstwami Yongxin i Yongshun w związku z gruntami, surowcami i finansowaniem. Komisja uważa zatem, że ponieważ przedsiębiorstwo Yongxin nie udzieliło odpowiedzi, nie ma możliwości ustalenia pełnej skali subsydiów otrzymanych przez grupę.
- (134) W związku z tym w dniu 15 marca 2021 r. Komisja powiadomiła przedsiębiorstwo Xiamen Xiashun, że może być zmuszona do wykorzystania dostępnego stanu faktycznego, zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, przy ustalaniu istnienia i skali domniemanego subsydiowania za pośrednictwem przedsiębiorstwa Yongxin. W odpowiedzi na pismo Komisji przedsiębiorstwo Xiamen Xiashun wystąpiło w dniu 23 marca 2021 r. z wnioskiem o przesłuchanie przed rzecznikiem praw stron. Rzecznik praw stron zasugerował, aby przedsiębiorstwo Xiamen Xiashun podjęło dalsze starania wraz z Yongxin na dostarczenia żądanych informacji. W dniu 7 maja 2021 r. otrzymano odpowiedź przedsiębiorstwa Yongxin na szczegółowe pytania Komisji, a otrzymane dane zostały zweryfikowane podczas zdalnej kontroli krzyżowej w dniu 2 czerwca 2021 r.

3.2.5. Stosowanie przepisów art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do grupy Nanshan

- (135) Zgodnie z kwestionariuszem dotyczącym subsydiów przedsiębiorstwa objęte próbą oraz ich przedsiębiorstwa powiązane wezwano do dostarczenia danych i dokumentacji uzupełniającej odnoszących się do zakupu praw do użytkowania gruntów, w tym świadectw użytkowania gruntów oraz umów kupna dotyczących pierwotnych transakcji z urzędem zarządzającym gruntami, określających warunki, na jakich otrzymano prawa użytkowania gruntów. Przedsiębiorstwa z grupy Nanshan nie dostarczyły jednak wymaganej dokumentacji, co uniemożliwiło Komisji sprawdzenie warunków praw do użytkowania gruntów, w tym ceny zakupu.
- (136) Niektóre przedsiębiorstwa w grupie Nanshan nie wypełniły ponadto wymaganych tabel dotyczących maszyn przywożonych i krajowych, a zatem nie dostarczyły wymaganych informacji dotyczących zakupu maszyn przywożonych i krajowych oraz związanych z tym zwolnień z VAT i obniżek w zakresie należności celnych przywozowych na korzystanie z przywożonego sprzętu i technologii.
- (137) Wreszcie, współpraca spółki dominującej z grupy Nanshan, czyli Nanshan Group Co., Ltd., była ograniczona pod względem (i) gotowości jej pracowników do udzielania odpowiedzi na pytania Komisji oraz (ii) dostarczonych dokumentów. Na przykład dokumentacja dotycząca zakupu gruntów, przyznania szeregu dotacji i pożyczek nie została w ogóle dostarczona lub była niekompletna. Ograniczenie to znacznie utrudniło dochodzenie, zwłaszcza że wiele przedsiębiorstw w ramach grupy Nanshan otrzymało prawa do użytkowania gruntów i środki finansowe za pośrednictwem Nanshan Group Co., Ltd.
- (138) W związku z tym pismem z dnia 3 września 2021 r. Komisja poinformowała grupę Nanshan, że może być zmuszona do wykorzystania dostępnego stanu faktycznego zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do brakujących informacji, o których mowa w motywach 135–137.
- (139) W swoich uwagach do wspomnianego wyżej pisma dotyczącego art. 28 grupa Nanshan przedstawiła kilka argumentów, które opisano poniżej.

⁽³⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

- (140) W odniesieniu do praw do użytkowania gruntów grupa Nanshan stwierdziła, że ponieważ pozostałe przedsiębiorstwa grupy zgłosiły swoje zakupy od Nanshan Group Co. Ltd., cena tych transakcji wewnątrz przedsiębiorstwa powinna zostać wykorzystana do określenia ceny zakupu praw do użytkowania gruntów nabytych przez Nanshan Group Co. Ltd. od stron trzecich. Stwierdziła również, że ceny transferów gruntów wewnątrz przedsiębiorstwa ustalono w oparciu o wartość gruntów przedstawioną w sprawozdaniu z wyceny gruntów sporządzonym przez niezależnego rzeczoznawcę. Grupa Nanshan stwierdziła również, że ewentualnie jako wskaźnik zastępczy do określenia ceny transakcji Nanshan Group Co. Ltd. można było wykorzystać inne transakcje użytkowania gruntów przez inne przedsiębiorstwa z grupy.
- (141) Jeżeli chodzi o wymagane informacje dotyczące zakupu maszyn przywożonych i krajowych oraz związanych z tym zwolnień z VAT i obniżek w zakresie należności celnych przywozowych na korzystanie z przywożonego sprzętu i technologii, grupa Nanshan utrzymywała, że dostarczyła rejestr środków trwałych dla większości przedsiębiorstw. Grupa stwierdziła ponadto, że program zwolnień z VAT zakończono już w 2009 r. i że wszelkie korzyści potencjalnie uzyskane w tym kontekście zostałyby w pełni zamortyzowane przed rozpoczęciem okresu objętego dochodzeniem.
- (142) W odniesieniu do ograniczonej współpracy ze strony Nanshan Group Co., Ltd. grupa Nanshan stwierdziła, że działała na miarę swoich możliwości, a brak współpracy wynikał z harmonogramu zdalnej kontroli krzyżowej i innych niesprzyjających warunków. Grupa Nanshan stwierdziła, że Komisja nie powinna odrzucać wszystkich informacji dostarczonych przez Nanshan Group Co., Ltd. i że Komisja powinna uzupełnić te dane o dane z porównywalnych transakcji dotyczących gruntów i pożyczek, przeprowadzonych przez to przedsiębiorstwo lub inne przedsiębiorstwa należące do grupy. Komisja nie zgodziła się z uwagami dotyczącymi praw do użytkowania gruntów. To cena pierwotnej transakcji z urzędem zarządzającym gruntami określa kwotę subsydiowania dla grupy, a nie przeniesienie gruntów wewnątrz przedsiębiorstwa, a wobec braku niezbędnej dokumentacji od przedsiębiorstwa, które było stroną pierwotnej transakcji zakupu, tj. Nanshan Group Co., Ltd., niemożliwe było określenie pełnego zakresu subsydiów otrzymanych przez grupę.
- (143) W odniesieniu do wymaganych informacji dotyczących zakupu maszyn przywożonych i krajowych oraz związanych z tym zwolnień z VAT i obniżek w zakresie należności celnych przywozowych, Komisja nie zgodziła się z uwagami przedstawionymi przez grupę Nanshan. Po pierwsze, mimo iż grupa Nanshan przedłożyła rejestr środków trwałych dla niektórych spółek należących do grupy, nie dostarczyła ona wyczerpujących danych na temat zwolnień z VAT i obniżek w zakresie należności celnych przywozowych, o które zwróciła się Komisja. Po drugie, Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwa objęte próbą zostały w okresie objętym dochodzeniem zwolnione zarówno z VAT, jak i należności celnych przywozowych. Zwolnienia dotyczyły urządzeń zakupionych w poprzednich latach, w przypadku których uzyskana korzyść została zamortyzowana w cyklu życia urządzenia i częściowo przypisana do okresu objętego dochodzeniem. Komisja ustaliła zatem, że przedsiębiorstwa objęte próbą nadal korzystały ze świadczeń w ramach tego programu.
- (144) Ponadto twierdzenie, że inne transakcje dokonywane przez Nanshan Group Co., Ltd. lub inne przedsiębiorstwa należące do grupy Nanshan mogłyby być wykorzystane jako wskaźnik zastępczy dla transakcji dotyczących prawa do użytkowania gruntów lub sprzętu, w przypadku których nie dostarczono wystarczających danych, było bezpodstawne, ponieważ żadne z przedsiębiorstw należących do grupy nie dostarczyło kompletnych wymaganych informacji.

3.3. Subsydia i programy subsydiów wchodzące w zakres prowadzonego dochodzenia

- (145) Na podstawie informacji zawartych w skardze, zawiadomieniu o wszczęciu postępowania i odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszach Komisji zbadano następujące subsydia udzielane przez rząd ChRL:
- udzielanie finansowania preferencyjnego, kredytów bezpośrednich oraz finansowania poprzez instrumenty udziałowe, quasi-kapitałowe i inne instrumenty kapitałowe (np. pożyczki udzielane zgodnie z polityką, linie kredytowe, akcepty bankowe, finansowanie wywozu);
 - preferencyjne ubezpieczenie kredytów eksportowych;
 - programy dotacji;
 - dotacje i fundusze na technologie, innowacje, badania i rozwój,
 - fundusze na transformację i modernizację przemysłu,
 - subsydia *ad hoc* zapewnione przez władze na poziomie gminy/prowincji;

- d) dochody utracone w związku z programami zwolnień z podatków i ulg w zakresie podatków:
- obniżenie podatku dochodowego od przedsiębiorstw dla przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie,
 - preferencyjne odliczanie wydatków na badania i rozwój przed opodatkowaniem,
 - przyspieszona amortyzacja narzędzi i sprzętu wykorzystywanych przez przedsiębiorstwa sektora zaawansowanych technologii na potrzeby opracowywania i produkcji zaawansowanych technologii,
 - zwolnienia z opodatkowania dywidend wypłacanych między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami,
 - zwolnienie lub uchylenie podatku od nieruchomości oraz podatku od użytkowania gruntów,
 - zwolnienia z VAT oraz obniżki w zakresie należności celnych przywozowych za stosowanie urządzeń i technologii pochodzących z przywozu,
 - obniżki VAT od urządzeń produkcji krajowej;
- e) dostarczanie towarów i świadczenie usług przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia:
- przyznawanie przez rząd prawa do użytkowania gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia,
 - dostarczenie energii za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia,
 - dostarczanie przez rząd materiałów do produkcji (aluminium i węgla bitumicznego) za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia.

3.4. Finansowanie preferencyjne

3.4.1. Instytucje finansowe zapewniające finansowanie preferencyjne

- (146) Z informacji przekazanych przez trzy objęte próbą grupy producentów eksportujących wynika, że finansowania udzieliło im 48 instytucji finansowych z siedzibą w Chinach. Spośród tych 48 instytucji finansowych 47 stanowiły instytucje będące własnością państwa. Pozostałe instytucje finansowe albo były przedsiębiorstwami prywatnymi, albo Komisja nie była w stanie ustalić, czy były przedsiębiorstwami państwowymi, czy prywatnymi. Specjalny kwestionariusz wypełnił jednak tylko jeden bank będący własnością państwa, mimo że Komisja zwróciła się do rządu ChRL o przekazanie kwestionariusza wszystkim instytucjom finansowym, które udzielały kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą.

3.4.1.1. Instytucje finansowe będące własnością państwa działające jako organy publiczne

- (147) Komisja sprawdziła, czy banki będące własnością państwa działały w charakterze organów publicznych w rozumieniu art. 3 i art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W tym względzie w celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo będące własnością państwa jest organem publicznym, należy zastosować następujący test ⁽³¹⁾: „Istotną kwestią jest to, czy danemu podmiotowi powierzono wykonywanie funkcji rządowych, a nie sposób, w jaki zostało to osiągnięte. Istnieje wiele różnych sposobów, w jakie rząd w wąskim rozumieniu tego słowa może nadać podmiotom tego rodzaju uprawnienie. W związku z tym fakt przekazania danemu podmiotowi tego rodzaju uprawnienia można wykazać w oparciu o wiele różnego rodzaju dowodów. Dowód świadczący o tym, że dany podmiot w praktyce wykonuje funkcje rządowe, może służyć jako dowód na to, że posiada on lub powierzono mu władzę publiczną, szczególnie jeżeli tego rodzaju dowód wskazuje, że takie działanie stanowi stałą i regularną praktykę. W związku z tym w naszej opinii dowód na to, że rząd sprawuje znaczną kontrolę nad podmiotem i jego postępowaniem może w niektórych przypadkach świadczyć o tym, iż podmiot ten dysponuje władzą publiczną i sprawuje taką władzę w ramach wykonywania funkcji rządowych. Należy jednak podkreślić, że oprócz wyraźnego przekazania uprawnienia w ramach instrumentu prawnego mało prawdopodobne jest, aby istnienie zwykłych formalnych powiązań między danym podmiotem a rządem w wąskim znaczeniu tego słowa wystarczyło do ustalenia koniecznego sprawowania władzy publicznej. Dlatego też przykładowo sam fakt, że rząd jest akcjonariuszem większościowym w danym podmiocie nie oznacza, że dysponuje on znaczną kontrolą nad postępowaniem tego podmiotu, a tym bardziej nie oznacza, że powierzył mu sprawowanie władzy publicznej. W niektórych przypadkach, gdy dowody wskazują jednak, że formalne znamiona kontroli rządu są liczne, oraz istnieją też dowody na to, że taka kontrola jest sprawowana w sposób znaczący, takie dowody mogą umożliwić stwierdzenie, że dany podmiot sprawuje władzę publiczną”.

⁽³¹⁾ WT/DS379/AB/R USA – Cła antydumpingowe i wyrównawcze dotyczące pewnych towarów pochodzących z Chin, sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 11 marca 2011 r., DS 379, pkt 318. Zob. również WT/DS436/AB/R (USA – stal węglowa (Indie)), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 8 grudnia 2014 r., pkt 4.9–4.10, 4.17–4.20 i WT/DS437/AB/R (USA – Cła wyrównawcze dotyczące pewnych towarów pochodzących z Chin) sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 18 grudnia 2014 r., pkt 4.92.

- (148) Komisja dążyła do uzyskania informacji na temat struktury własności państwa, a także na temat formalnych znamion kontroli rządu w odniesieniu do banków będących własnością państwa. Komisja zbadała również, czy kontrolę sprawowano w znaczący sposób. W tym celu Komisja była zmuszona oprzeć się częściowo na dostępnych faktach ze względu na odmowę przekazania przez rząd ChRL i banki będące własnością państwa dowodów dotyczących procesu decyzyjnego, który doprowadził do udzielenia kredytów preferencyjnych.
- (149) Aby przeprowadzić taką analizę, Komisja zbadała w pierwszej kolejności informacje otrzymane od banku będącego własnością państwa, który udzielił odpowiedzi na pytania w specjalnym kwestionariuszu.

3.4.1.2. Współpracujące instytucje finansowe będące własnością państwa

- (150) Tylko jeden bank będący własnością państwa, a mianowicie bank EXIM, dostarczył odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

3.4.1.3. Własność rządu ChRL, formalne znamiona oraz sprawowanie kontroli przez rząd ChRL

- (151) Na podstawie informacji otrzymanych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisja stwierdziła, że rząd ChRL bezpośrednio albo pośrednio posiadał ponad 50 % udziałów w tej instytucji finansowej.
- (152) Jeżeli chodzi o formalne znamiona kontroli rządu nad współpracującym bankiem będącym własnością państwa, Komisja uznała bank za „kluczową instytucję finansową będącą własnością państwa”. W szczególności zawiadomienie pt. „Interim Regulations on the Board of Supervisors in Key State-owned Financial Institutions”⁽³²⁾ (regulamin przejściowy rad nadzorczych kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa) stanowi, że: „kluczowe instytucje finansowe, o których mowa w niniejszym regulaminie, oznaczają będące własnością państwa banki realizujące politykę rządu, banki komercyjne, przedsiębiorstwa zarządzające aktywami finansowymi, przedsiębiorstwa zajmujące się papierami wartościowymi, zakłady ubezpieczeń itp. (zwane dalej instytucjami finansowymi będącymi własnością państwa), których rady nadzorcze powołuje Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej”.
- (153) Rada nadzorcza kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa jest powoływana zgodnie z „Regulaminem przejściowym rad nadzorczych kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa”. Na podstawie art. 3 i 5 tego regulaminu przejściowego Komisja ustaliła, że członkowie rady nadzorczej są powoływani przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, przed którą ponoszą odpowiedzialność, co potwierdza sprawowanie kontroli instytucjonalnej nad działalnością prowadzoną przez współpracujące banki będące własnością państwa.
- (154) Poza ustaleniem istnienia tych powszechnych znamion kontroli rządu Komisja poczyniła następujące ustalenia w odniesieniu do banku EXIM: Bank EXIM został utworzony i prowadzi działalność na podstawie dokumentu „Zawiadomienie o utworzeniu Export-Import Bank of China” wydanego przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej oraz na podstawie statutu banku EXIM. Zgodnie ze statutem banku EXIM jego kadre kierowniczą powołuje bezpośrednio państwo. Radę nadzorczą powołuje Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej zgodnie z „Regulaminem przejściowym rad nadzorczych kluczowych instytucji finansowych będących własnością państwa” oraz innymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi; rada nadzorcza podlega Radzie Państwa Chińskiej Republiki Ludowej.
- (155) W statucie zaznaczono również, że komitet partii w ramach banku EXIM odgrywa przewodnią i kluczową rolę polityczną w dążeniu do tego, aby strategie polityczne i istotne działania partii i państwa były wdrażane przez bank EXIM. Kierownictwo partii jest zaangażowane we wszystkie aspekty ładu korporacyjnego.
- (156) W statucie stwierdzono również, że bank EXIM jest zaangażowany we wspieranie rozwoju handlu zagranicznego i współpracy gospodarczej, inwestycji transgranicznych, inicjatywy Pasa i Szlaku oraz międzynarodowej współpracy w zakresie mocy produkcyjnych i produkcji wyposażenia. Zakres jego działalności gospodarczej obejmuje udzielanie krótko-, średnio- i długoterminowych kredytów zatwierdzonych przez państwo i zgodnych ze strategiami politycznymi państwa w zakresie handlu zagranicznego i otwarcia na pozyskanie nowych rynków (ang. *going out*), takich jak kredyty eksportowe, kredyty importowe, kredyty na obsługę zagranicznych zleceń w zakresie inżynierii, kredyty na inwestycje zagraniczne, kredyty chińskiego rządu na pomoc zagraniczną oraz kredyty eksportowe dla nabywców.

⁽³²⁾ Dekret Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej (nr 283).

- (157) Ponadto w swoim sprawozdaniu rocznym za rok 2019 bank EXIM stwierdził, że w pełni wdrożył wszystkie główne strategie polityczne i decyzje podjęte przez Komitet Centralny Komunistycznej Partii Chin oraz Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej.
- (158) Komisja stwierdziła również, że instytucje finansowe będące własnością państwa, w tym bank EXIM, zmieniły w 2017 r. swoje statuty, aby zwiększyć rolę Komunistycznej Partii Chin („KPCh”) na najwyższym szczeblu decyzyjnym tych banków ⁽³³⁾.
- (159) Nowe statuty stanowią, że:
- przewodniczącym zarządu jest osoba będąca sekretarzem komitetu partii,
 - zadaniem KPCh jest zapewnienie i nadzorowanie wdrożenia przez bank strategii politycznych i wytycznych KPCh i państwa, a także pełnienie wiodącej roli w doborze personelu (w tym kadry kierowniczej wyższego szczebla), oraz
 - przy podejmowaniu wszelkich istotnych decyzji zarząd wysłuchuje opinii komitetu partii.
- (160) Dowody te wskazują na to, że rząd ChRL sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem tych instytucji.
- (161) Komisja zwróciła się również o informacje w kwestii, czy rząd ChRL sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem banku EXIM w odniesieniu do jego polityki w zakresie udzielania kredytów oraz oceny ryzyka, w przypadku gdy udzielał on kredytów przemysłowi ACF. W tym względzie wzięto pod uwagę następujące dokumenty regulacyjne:
- art. 34 ustawy ChRL w sprawie banków komercyjnych („ustawa bankowa”),
 - art. 15 zasad ogólnych dotyczących kredytów (wdrożonych przez Ludowy Bank Chin),
 - decyzję nr 40,
 - środki wykonawcze Chińskiej Komisji Regulacyjnej ds. Banków i Ubezpieczeń („CBIRC”) w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków komercyjnych finansowanych ze środków chińskich (zarządzenie CBIRC [2017] nr 1),
 - środki wykonawcze CBIRC w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków finansowanych ze środków zagranicznych (zarządzenie CBIRC [2015] nr 4), oraz
 - środki administracyjne dotyczące kwalifikacji dyrektorów i urzędników wyższego szczebla w instytucjach finansowych sektora bankowego (CBIRC [2013] nr 3),
 - trzyletni plan działania na rzecz doskonalenia ładu korporacyjnego sektora bankowego i ubezpieczeń (2020–2022) (CBIRC, w dniu 28 sierpnia 2020 r.) ⁽³⁴⁾,
 - zawiadomienie w sprawie metody oceny efektywności działania banków komercyjnych, (CBIRC, w dniu 15 grudnia 2020 r.),
 - zawiadomienie w sprawie regulacji nadzorczych w odniesieniu do zachowań wielkich akcjonariuszy banków i instytucji ubezpieczeniowych (CBIRC, [2021] nr 43) ⁽³⁵⁾.
- (162) Podczas przeglądu tych dokumentów regulacyjnych Komisja stwierdziła, z następujących powodów, że instytucje finansowe w ChRL funkcjonują w ogólnym otoczeniu prawnym, które wymaga od nich, by podczas podejmowania uchwał w kwestiach finansowych dostosowywały się one do celów polityki przemysłowej rządu ChRL.
- (163) Publiczny mandat polityczny banku EXIM ustanowiono w obwieszczeniu o utworzeniu EXIM oraz w jego statucie.

⁽³³⁾ <https://www.reuters.com/article/us-china-banks-party-idUSKBN1JN0XN>, ostatni dostęp w dniu 13 sierpnia 2021 r.

⁽³⁴⁾ Oficjalny dokument programowy Chińskiej Komisji Regulacyjnej ds. Banków i Ubezpieczeń („CBIRC”) z dnia 28 sierpnia 2020 r.: trzyletni plan działania na rzecz doskonalenia ładu korporacyjnego sektora bankowego i ubezpieczeń (2020–2022). <http://www.cbirc.gov.cn/cn/view/pages/ItemDetail.html?docId=925393&itemId=928> (ostatnie wyświetlenie w dniu 3 kwietnia 2021 r.).

⁽³⁵⁾ Chińska Komisja Regulacyjna ds. Banków i Ubezpieczeń (cbirc.gov.cn), ostatni dostęp w dniu 21 października 2021 r.

- (164) Na poziomie ogólnym art. 34 ustawy bankowej, który ma zastosowanie do wszystkich instytucji finansowych prowadzących działalność w Chinach, stanowi, że „banki komercyjne prowadzą swoją działalność kredytową stosownie do potrzeb krajowego rozwoju gospodarczego i społecznego oraz zgodnie z polityką przemysłową państwa”. Choć art. 4 ustawy bankowej stanowi, że „zgodnie z prawem w działalność gospodarczą banków komercyjnych nie ingerują żadne jednostki ani osoby fizyczne. Banki komercyjne samodzielnie ponoszą odpowiedzialność cywilną całością majątku, jaki posiadają jako osoby prawne”, dochodzenie wykazało, że art. 4 ustawy bankowej jest stosowany z zastrzeżeniem art. 34 ustawy bankowej, tj. gdy państwo ustanawia politykę publiczną, którą banki realizują i przestrzegają poleceń państwa.
- (165) Dodatkowo art. 15 zasad ogólnych dotyczących kredytów stanowi, że: „zgodnie z polityką państwa odpowiednie departamenty mogą subsydiować oprocentowanie pożyczek w celu promowania rozwoju określonych sektorów oraz promowania rozwoju gospodarczego pewnych obszarów”.
- (166) Podobnie w decyzji nr 40 poinstruowano wszystkie instytucje finansowe, aby udzielały wsparcia kredytowego w szczególności na rzecz projektów „promowanych”. Jak już wyjaśniono w sekcji 3.1 i bardziej szczegółowo w motywie 94, projekty przemysłu ACF należą do kategorii projektów „promowanych”. Decyzja nr 40 potwierdza zatem wcześniejsze ustalenia w odniesieniu do ustawy bankowej, że banki sprawują władzę publiczną w postaci udzielania kredytów preferencyjnych.
- (167) Komisja stwierdziła również, że CBIRC ma daleko idące uprawnienia do zatwierdzania wszystkich aspektów dotyczących zarządzania wszystkimi instytucjami finansowymi mającymi siedzibę w ChRL (w tym instytucjami finansowymi będącymi własnością prywatną i własnością zagraniczną), takie jak ⁽³⁶⁾:
- zatwierdzenie powołania wszystkich osób sprawujących funkcje kierownicze w instytucjach finansowych, zarówno na poziomie siedziby głównej, jak i oddziałów lokalnych; zatwierdzenie przez CBIRC jest wymagane w przypadku rekrutacji na wszystkie szczeble kadry kierowniczej, od najwyższych stanowisk, aż do poziomu kierowników oddziałów, i dotyczy nawet kierowników powołanych w oddziałach zagranicznych oraz kierowników pełniących funkcje pomocnicze (np. kierowników IT), oraz
 - bardzo długa lista zezwoleń administracyjnych, w tym zezwoleń na otwarcie oddziałów, na stworzenie nowych linii biznesowych lub sprzedaż nowych produktów, na zmianę statutu banku, na sprzedaż ponad 5 % udziałów, na podwyższenie kapitału, na zmianę siedziby, na zmianę formy organizacyjnej itd.
- (168) Ustawa bankowa jest prawnie wiążąca. Obowiązkowy charakter planów pięcioletnich i decyzji nr 40 został określony powyżej w sekcji 3.1. Obowiązkowy charakter dokumentów regulacyjnych CBIRC wynika z jej uprawnień jako bankowego organu regulacyjnego. O obowiązkowym charakterze pozostałych dokumentów świadczą zawarte w nich klauzule dotyczące nadzoru i oceny.
- (169) W decyzji nr 40 Rady Państwa poinstruowano wszystkie instytucje finansowe, aby udzielały wsparcia kredytowego jedynie na rzecz projektów promowanych, oraz obiecuje się wdrożenie „innych preferencyjnych strategii w odniesieniu do projektów promowanych”. Na tej podstawie banki otrzymały instrukcje udzielania wsparcia kredytowego na rzecz przemysłu ACF.
- (170) Ponadto także decyzje dotyczące prywatnej bankowości komercyjnej muszą być nadzorowane przez KPCh i pozostawać w zgodzie z polityką krajową. Faktycznie jednym z trzech nadrzędnych celów państwa w odniesieniu do zarządzania bankowością jest obecnie wzmocnienie przywództwa Partii w sektorze bankowym i sektorze ubezpieczeń, w tym w odniesieniu do kwestii operacyjnych i dotyczących zarządzania w przedsiębiorstwach. W tym względzie w trzyletnim planie działania CBIRC na lata 2020–2022 zaleca się, aby „dalej postępować zgodnie z przesłaniem ujętym w przemówieniu programowym Sekretarza Generalnego Xi Jinpinga na temat przyspieszenia reformy ładu

⁽³⁶⁾ Zgodnie ze środkami wykonawczymi CBIRC w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków komercyjnych finansowanych ze środków chińskich (zarządzenie CBIRC [2017] nr 1), środkami wykonawczymi CBIRC w odniesieniu do zagadnień administracyjnych dotyczących licencji dla banków finansowanych ze środków zagranicznych (zarządzenie CBIRC [2015] nr 4) oraz środkami administracyjnymi dotyczącymi kwalifikacji dyrektorów i urzędników wyższego szczebla instytucji finansowych w sektorze bankowym (CBIRC [2013] nr 3).

korporacyjnego sektora finansowego”. Ponadto sekcja II planu jest ukierunkowana na promowanie organicznej integracji przywództwa Partii w ramach ładu korporacyjnego: „Sprawimy, że włączenie przywództwa Partii do ładu korporacyjnego stanie się bardziej systematyczne, znormalizowane i oparte na procedurach [...] Komitet Partii musi omówić główne kwestie operacyjne i kwestie dotyczące zarządzania zanim zarząd lub kadra kierownicza wyższego szczebla podejmie decyzję”.

- (171) Co więcej, rząd ChRL określił ostatnio, że również akcjonariusze instytucji finansowych muszą ułatwić rządowi ChRL sprawowanie kontroli poprzez ramy ładu korporacyjnego instytucji w następujący sposób: „wielcy akcjonariusze banków i instytucji ubezpieczeniowych wspierają banki oraz instytucje ubezpieczeniowe w ustanowieniu niezależnej i solidnej struktury ładu korporacyjnego ze skutecznymi mechanizmami kontroli i równowagi, a także zachęcają instytucje ubezpieczeniowe do zapewnienia organicznej integracji przywództwa Partii i ładu korporacyjnego i wspierają je w tym zakresie”⁽³⁷⁾.
- (172) Ponadto w kryteriach CBIRC dotyczących oceny wyników banków komercyjnych obecnie w szczególności uwzględnia się to, w jaki sposób instytucje finansowe „służą krajowym celom rozwoju i gospodarki realnej”, a w szczególności, w jaki sposób „obsługują strategiczne i nowo powstające gałęzie przemysłu”⁽³⁸⁾.
- (173) W związku z tym Komisja stwierdziła, że rząd ChRL utworzył ramy normatywne, do jakich muszą stosować się osoby sprawujące funkcje kierownicze i nadzorcze we współpracującym banku będącym własnością państwa, które to osoby zostały powołane przez rząd ChRL i które ponoszą przed nim odpowiedzialność. Rząd ChRL uciekał się zatem do tych ram normatywnych, aby sprawować znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem współpracującego banku będącego własnością państwa w każdym przypadku, gdy udzielał kredytów na rzecz przemysłu ACF.
- (174) Komisja dążyła również do tego, by zdobyć konkretny dowód sprawowania znacznej kontroli w odniesieniu do konkretnych kredytów udzielonych producentom eksportującym objętym próbą. W swojej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu współpracujący bank będący własnością państwa wyjaśnił, że – udzielając przedmiotowych kredytów – stosuje skomplikowaną politykę i modele oceny ryzyka kredytowego (system ratingowy). Bank EXIM ponadto wyjaśnił, że nie ma różnicy pod względem polityki w zależności od sektora, w którym kredytobiorca prowadzi działalność, sytuacji kredytowej i stanu kapitału itp.; takie czynniki mają jednak wpływ na ocenę ratingu kredytowego i koszt ryzyka kredytobiorcy. Bank może się jednak odnosić do odpowiednich planów i polityk w zakresie udzielania kredytów; w przypadku ustalania indywidualnych projektów w odniesieniu do kredytów stosuje on jednak ocenę opartą na zasadach rynkowych.
- (175) Współpracujący bank będący własnością państwa odmówił jednak przedstawienia konkretnych przykładów swojej oceny ryzyka kredytowego dotyczących przedsiębiorstw objętych próbą, podając jako uzasadnienie fakt, że wymagane informacje mają charakter wewnętrzny i zawierają poufne informacje handlowe, które nie mogą być ujawniane mimo że Komisja otrzymała od przedsiębiorstw objętych próbą pisemne zgody, w których rzekły się one swoich praw w zakresie poufności.
- (176) Wobec braku konkretnych dowodów na przeprowadzenie ocen zdolności kredytowej Komisja przeanalizowała zatem ogólne środowisko prawne określone powyżej w motywach 161–169 w połączeniu z zachowaniem współpracującego banku będącego własnością państwa w odniesieniu do kredytów udzielonych przedsiębiorstwom objętym próbą. Dochodzenie wykazało, że zachowanie to było sprzeczne z oficjalnym stanowiskiem banku, ponieważ w praktyce bank nie działał w sposób uwzględniający dokładną ocenę ryzyka opartą na zasadach rynkowych.
- (177) W trakcie dochodzenia Komisja ustaliła, że trzem grupom objętych próbą producentów eksportujących udzielono kredytów o oprocentowaniu niższym od referencyjnych stóp procentowych Ludowego Banku Chin („LBCh”) lub oprocentowaniu zbliżonym do poziomu tych referencyjnych stóp procentowych oraz oprocentowaniu niższym od podstawowej stopy procentowej ogłoszonej przez National Interbank Funding Center (krajowe centrum finansowania międzybankowego) („NIFC”), która została wprowadzona w dniu 20 sierpnia 2019 r.⁽³⁹⁾, lub oprocentowaniu zbliżonym do poziomu tej podstawowej stopy procentowej niezależnie od sytuacji finansowej i ryzyka kredytowego tych przedsiębiorstw. Kredytów udzielono zatem poniżej rynkowych stóp procentowych w porównaniu ze stopami odpowiadającymi profilowi ryzyka producentów eksportujących objętych próbą.

⁽³⁷⁾ Art. 13 zawiadomienia w sprawie regulacji nadzorczych w odniesieniu do zachowań wielkich akcjonariuszy banków i instytucji ubezpieczeniowych (CBIRC, [2021] nr 43).

⁽³⁸⁾ Zob. zawiadomienie CBIRC w sprawie metody oceny efektywności działania banków komercyjnych, wydane w dniu 15 grudnia 2020 r. http://jrs.mof.gov.cn/gongzuotongzhi/202101/t20210104_3638904.htm (ostatnie wyświetlenie w dniu 12 kwietnia 2021 r.).

⁽³⁹⁾ <http://www.pbc.gov.cn/zhengcehuobisi/125207/125213/125440/3876551/de24575c/index2.html>, ostatni dostęp w dniu 3 sierpnia 2021 r.

- (178) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że rząd ChRL sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem współpracującego banku będącego własnością państwa w odniesieniu do jego polityki w zakresie udzielania kredytów oraz oceny ryzyka dotyczących przemysłu ACF.
- (179) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie wykazała, że współpracujący bank będący własnością państwa, a mianowicie bank EXIM, jest organem publicznym ani że rząd ChRL sprawuje nad nim znaczną kontrolę. Rząd ChRL stwierdził, że powiązania formalne nie są wystarczające, aby wykazać sprawowanie przez rząd znacznej kontroli oraz posiadanie statusu organu publicznego. Rząd ChRL twierdził również, że Komisja nie wykazała braku niezależności kierownictwa banku EXIM, argumentując, że rząd ChRL sprawuje kontrolę nad bankiem EXIM jedynie w zakresie nadzoru nad obsadzaniem najważniejszych stanowisk kierowniczych tego banku i powoływaniem członków jego zarządu. Ponadto rząd ChRL stwierdził, że Komisja w nadmiernym stopniu oparła się na art. 34 chińskiej ustawy bankowej, który uważa jedynie za dokument przewodni, który nie jest wystarczająco szczegółowy, aby określić, że EXIM lub inne instytucje finansowe będą miały uprawnienia organu publicznego.
- (180) Rząd ChRL twierdził ponadto, że nie sprawował znacznej kontroli nad bankiem EXIM ani nie uzyskał nad nim władzy publicznej. Rząd ChRL stwierdził, że chociaż art. 34 chińskiego prawa bankowego zawiera wymóg, aby banki komercyjne działały „zgodnie z wytycznymi polityki przemysłowej” rządu ChRL, przepis ten należy uznać za zasadę przewodnią dla chińskich banków. Ponadto rząd ChRL stwierdził, że również art. 15 zasad ogólnych dotyczących pożyczek oraz decyzja nr 40 nie są obowiązkowe, lecz mają jedynie charakter wytycznych. Ponadto rząd ChRL nie zgodził się ze stwierdzeniem, że bank EXIM „udzielił kredytów na poziomie niższym lub zbliżonym do odpowiednich stóp referencyjnych” i stwierdził, że Komisja nie przedstawiła danych na poparcie tego stwierdzenia.
- (181) Komisja nie zgodziła się z zarzutami rządu ChRL. Komisja nie opierała się wyłącznie na „formalnych powiązaniach” w celu zakwalifikowania współpracującego banku EXIM będącego własnością państwa jako organu publicznego, ale wykazała również, że rząd ChRL sprawował znaczną kontrolę nad bankiem z powodów wymienionych poniżej.
- (182) Jak wyjaśniono w motywie 168, Komisja uznała, iż chińska ustawa bankowa i decyzja nr 40 są obowiązkowe. Ponadto ustalenia przedmiotowego dochodzenia (oraz ustalenia poczynione przez Komisję w poprzednich dochodzeniach dotyczących tego samego programu subsydiowania) nie potwierdzają twierdzenia, że banki nie uwzględniają polityki i planów rządu przy podejmowaniu decyzji kredytowych. Na przykład Komisja stwierdziła, że producenci eksportujący korzystają z kredytów preferencyjnych o stopach procentowych niższych od rynkowych.
- (183) W toku dochodzenia wykazano, że art. 15 zasad ogólnych dotyczących kredytów był faktycznie stosowany w praktyce oraz że art. 4, 5 i 41 ustawy bankowej miały zastosowanie z zastrzeżeniem art. 34 ustawy bankowej, tj. gdy państwo ustanawia politykę publiczną, którą banki realizują i przestrzegają poleceń państwa. W rzeczywistości, podczas gdy art. 4 i 5 ustawy bankowej są częścią rozdziału I, który zawiera przepisy ogólne, art. 34 jest częścią rozdziału IV, który ustanawia podstawowe przepisy dotyczące kredytów. Brzmienie art. 34 – „banki komercyjne prowadzą działalność kredytową, kierując się potrzebami gospodarki krajowej i rozwoju społecznego oraz zgodnie z kierunkiem polityki przemysłowej państwa” – świadczy o tym, że przepis ten nie ma charakteru wytycznych, lecz ma raczej charakter obligatoryjny i stanowi wyraźną instrukcję dla banków, aby przy prowadzeniu działalności kredytowej uwzględniały politykę przemysłową państwa. Komisja zauważyła również, że w decyzji nr 40 Rady Państwa poinstruowano wszystkie instytucje finansowe, aby udzielały wsparcia kredytowego jedynie na rzecz projektów promowanych, oraz obiecuje się wdrożenie „innych preferencyjnych strategii w odniesieniu do projektów promowanych”. Chociaż art. 17 tej samej decyzji wymaga również od banków przestrzegania zasad kredytowania, Komisja nie mogła ustalić podczas dochodzenia, czy zasady tej przestrzegano w praktyce. Przeciwnie kredytów udzielano producentom eksportującym niezależnie od ich sytuacji finansowej i zdolności kredytowej.

- (184) Ponadto, jeśli chodzi w szczególności o bank EXIM, kwestią bezsporną jest, że jest to bank, który – jak sam przyznaje – bezpośrednio realizuje politykę rządu. Jak wyjaśniono na stronie internetowej banku ⁽⁴⁰⁾, EXIM jest finansowanym przez państwo i będącym własnością państwa bankiem realizującym politykę rządu, działającym bezpośrednio pod kierownictwem Rady Państwa, którego celem jest wspieranie m.in. chińskiego handlu zagranicznego oraz wdrażanie strategii polegającej na dążeniu do globalnego rozwoju. W skład zarządu ⁽⁴¹⁾, rady nadzorczej ⁽⁴²⁾ i kadry zarządzającej najwyższego szczebla ⁽⁴³⁾ banku EXIM wchodzi członkowie zajmujący wysokie stanowiska w KPCh lub reprezentujący ministerstwa.
- (185) Na tej podstawie Komisja podtrzymuje swoje stanowisko, że rząd ChRL uciekał się zatem do ram normatywnych, aby sprawować znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem współpracującego banku będącego własnością państwa w każdym przypadku, gdy udzielał kredytów na rzecz przemysłu ACF, jak przedstawiono w motywie 173. Przykładem tego jest motyw 170, w którym wyraźnie wskazano, że rząd ChRL interweniuje we wszystkie najważniejsze decyzje podejmowane przez kierownictwo banku. Pokazuje to, że ramy normatywne nie pozostawiały kierownictwu i organom nadzorczym banku żadnego marginesu swobody co do tego, czy stosować te ramy w odniesieniu do producentów eksportujących objętych próbą, czy też nie, stawiając tym samym kierownictwo banku w sytuacji zależności.
- (186) Ponadto, jak wskazano w motywie 177, w toku dochodzenia Komisja ustaliła, że trzem grupom producentów eksportujących objętych próbą udzielono kredytów o oprocentowaniu niższym od referencyjnych stóp procentowych Ludowego Banku Chin („LBCh”) lub zbliżonym do poziomu tych referencyjnych stóp procentowych oraz o oprocentowaniu niższym od podstawowej stopy procentowej lub zbliżonym do poziomu tej podstawowej stopy procentowej, niezależnie od sytuacji finansowej i ryzyka kredytowego tych przedsiębiorstw. Dlatego też, biorąc pod uwagę profil ryzyka producentów eksportujących objętych próbą opisany w sekcji 3.4.2.3 poniżej oraz fakt, że zgodnie z analizą ryzyka przeprowadzoną przez Komisję producenci eksportujący powinni byli otrzymać niższy rating kredytowy i w związku z tym powinni byli płacić stopy procentowe znacznie wyższe od stopy wolnej od ryzyka, Komisja stwierdziła, że przedmiotowe pożyczki zostały udzielone poniżej stóp rynkowych. Ze względu na poufny charakter tych danych, szczegółowe informacje dotyczące tych kredytów mogą zostać ujawnione wyłącznie odpowiednim producentom eksportującym.
- (187) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że rząd ChRL sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem współpracującego banku będącego własnością państwa w odniesieniu do jego polityki w zakresie udzielania kredytów oraz oceny ryzyka dotyczących przemysłu ACF.

3.4.1.4. Wnioski dotyczące współpracujących instytucji finansowych będących własnością państwa

- (188) Komisja ustaliła, że współpracujący bank będący własnością państwa wdrożył określone powyżej ramy prawne w ramach wykonywania funkcji rządowych w odniesieniu do sektora ACF. Instytucja ta działała zatem w charakterze organu publicznego w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego oraz zgodnie z odpowiednim orzecznictwem WTO.

3.4.1.5. Niewspółpracujące instytucje finansowe będące własnością państwa

- (189) Jak określono w motywie 146 powyżej, żadna z pozostałych instytucji finansowych będących własnością państwa, które udzieliły kredytów na rzecz przedsiębiorstw objętych próbą, nie udzieliła odpowiedzi na pytania zawarte w specjalnym kwestionariuszu. Rząd ChRL udzielił pewnych informacji na temat własności szeregu banków, lecz nie na temat ich struktury zarządzania, oceny ryzyka lub przykładów dotyczących konkretnych kredytów udzielonych przemysłowi ACF.
- (190) W związku z tym, zgodnie z wnioskami przedstawionymi w sekcji 3.2.1, Komisja zdecydowała się wykorzystać dostępny stan faktyczny w celu określenia, czy wspomniane instytucje finansowe będące własnością państwa można zaliczyć do organów publicznych.

⁽⁴⁰⁾ Zob. <http://english.eximbank.gov.cn/Profile/AboutTB/Introduction/> (ostatnie wyświetlenie w dniu 30 listopada 2021 r.).

⁽⁴¹⁾ Zob. <http://english.eximbank.gov.cn/Profile/Organization/BoardOD/#heightXwyl> (ostatnie wyświetlenie w dniu 30 listopada 2021 r.).

⁽⁴²⁾ Zob. <http://english.eximbank.gov.cn/Profile/Organization/BoardOS/#heightXwyl> (ostatnie wyświetlenie w dniu 30 listopada 2021 r.) – potwierdzono również, że rada nadzorcza podlega bezpośrednio Radzie Państwa.

⁽⁴³⁾ Zob. <http://english.eximbank.gov.cn/Profile/Organization/ExecutiveM/#heightXwyl> (ostatnie wyświetlenie w dniu 30 listopada 2021 r.).

- (191) We wcześniejszych dochodzeniach ⁽⁴⁴⁾ Komisja ustaliła, że następujące banki, które udzieliły kredytów grupom producentów eksportujących objętych próbą w przedmiotowym dochodzeniu, były w części lub całości własnością samego państwa lub osób prawnych będących w posiadaniu państwa: Agricultural Bank of China, Bank of Beijing, Bank of China, Bank of Communications, Bank of Jiangsu, Bank of Kunlun, Bank of Nanjing, Bank of Ningbo, Bank of Qingdao, Bank of Shanghai, Bank of Tianjin, Bank of Yantai, CCB, China Bohai Bank, China CITIC Bank, China Construction Bank, China Development Bank, China Everbright Bank, China Guangfa Bank, China Industrial Bank, China Industrial International Trust Limited, China Merchants Bank, China Merchants Bank Financial Leasing Co., Ltd., China Minsheng Bank, Chongqing Rural Commercial Bank, Daye Trust Co., Ltd., Dongying Bank, EverGrowing Bank, Fudian Bank, Guangdong Development Bank, Guosen Securities Co., Hang Fung Bank, Ltd., Hangzhou Bank, Hankou Bank, Hengfeng Bank Co., Ltd., Huaxia Bank, Hubei Bank, Industrial and Commercial Bank of China (ICBC), Minsheng Securities Co., Ltd., Postal Savings Bank, Qilu Bank, Shanghai Pudong Development Bank, Shanghai Rural Commercial Bank, Shenyang Rural Commercial Bank, Sinotruk Finance Co. Ltd. i Zheshang Bank. Komisja podtrzymała ten sam wniosek w obecnym dochodzeniu, ponieważ nie przedstawiono żadnych informacji wskazujących inaczej.
- (192) Korzystając z ogólnodostępnych informacji, takich jak strony internetowe instytucji finansowych, roczne sprawozdania, informacje dostępne w katalogach banku lub w internecie, Komisja ustaliła, że następujące instytucje finansowe, które udzieliły kredytów trzem objętym próbą grupom producentów eksportujących, były w części lub całości własnością samego państwa lub osób prawnych będących w posiadaniu państwa:

Bank of Yantai	6,4 % udziałów banku jest własnością państwa;
Huishang Bank	32,45 % jest własnością państwa (grupa energetyczna prowincji Anhui, grupa finansowa Guoyuan prowincji Anhui itp.);
Nanyang Commercial Bank	W dniu 30 maja 2016 r. bank stał się spółką zależną należącą w całości do China Cinda Group, która jest w całości własnością rządu ChRL.

- (193) Komisja stwierdziła ponadto – ze względu na brak konkretnych informacji od instytucji finansowych wskazujących inaczej – że ustalenie własności i kontroli rządu ChRL opierało się na formalnych znamionach z tych samych powodów, co powody opisane powyżej w sekcji 3.4.1.3. W szczególności na podstawie najlepszych dostępnych faktów wydaje się, że menedżerowie i osoby nadzorujące w niewspółpracujących instytucjach finansowych będących własnością państwa są powoływani przez rząd ChRL i odpowiadają przed nim w ten sam sposób, jak w przypadku współpracującego banku będących własnością państwa.
- (194) Jeżeli chodzi o sprawowanie znacznej kontroli, Komisja uznała, że ustalenia dotyczące współpracującej instytucji finansowej będącej własnością państwa można uznać za reprezentatywne również w odniesieniu do niewspółpracujących instytucji finansowych będących własnością państwa. Ramy normatywne przeanalizowane w sekcji 3.4.1.3 powyżej mają do nich zastosowanie w identyczny sposób. Z powodu braku jakichkolwiek przesłanek prowadzących do przeciwnych wniosków, w oparciu o dostępny stan faktyczny można przyjąć, że brakuje konkretnych dowodów na to, że przeprowadzano oceny zdolności kredytowej, podobnie jak w przypadku współpracującego banku będącego własnością państwa.
- (195) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że argumenty Komisji są niewystarczające, uznając, że wszystkie instytucje finansowe będące własnością państwa również stanowią organy publiczne. Rząd ChRL twierdził, że Komisja oparła się na poprzednich postępowaniach antysubsydyjnych i swoich własnych wnioskach w odniesieniu do instytucji finansowych będących własnością państwa i nie przeprowadziła analizy poszczególnych przypadków z uwzględnieniem zwłaszcza szczególnych okoliczności każdej sprawy i w odniesieniu do każdej z instytucji finansowych. Rząd ChRL twierdził ponadto, że Komisja nie przedstawiła wystarczających dowodów, aby stwierdzić istnienie znacznej kontroli nad instytucjami finansowymi będącymi własnością państwa, i polegała wyłącznie na formalnych powiązaniach stanowiących o własności i kontroli.

⁽⁴⁴⁾ Zob. sprawy przywołane w przypisie 5 powyżej.

- (196) W tym względzie Komisja przypomniła, że wobec braku współpracy ze strony banków będących własnością państwa innych niż EXIM Komisja musiała opierać się na dostępnym stanie faktycznym. Jak już wspomniano w kwestionariuszach, a także wobec braku jakichkolwiek nowych informacji przekazanych przez rząd ChRL, Komisja stwierdziła, że informacje z poprzednich dochodzeń, w połączeniu z formalnym znamionami kontroli oraz dodatkowymi ustaleniami z samego dochodzenia dotyczącymi banku EXIM i faktycznego postępowania banków wobec producentów eksportujących, stanowią najlepszy dostępny stan faktyczny w tej sprawie. W każdym razie ramy normatywne przeanalizowane w sekcji 3.4.1.3 powyżej mają zastosowanie do wszystkich banków w identyczny sposób. Ponadto rząd ChRL nie przedstawił żadnych dowodów ani argumentów obalających ustalenia Komisji dotyczące faktu, że pozostałe banki będące własnością państwa, które udzielały kredytów przedsiębiorstwom objętym próbą, były organami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja podtrzymała swoje stanowisko.

3.4.1.6. Wnioski dotyczące wszystkich instytucji finansowych będących własnością państwa

- (197) W związku z powyższymi ustaleniami Komisja ustaliła, że wszystkie chińskie instytucje finansowe będące własnością państwa, które udzieliły finansowania trzem grupom współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, były organami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego.
- (198) Co więcej, Komisja ustaliła wstępnie, że nawet gdyby instytucje finansowe będące własnością państwa nie zostały uznane za organy publiczne, uznano by – z tych samych powodów, co te określone w sekcji 3.5.1.2 poniżej – że rząd ChRL powierzył lub wyznaczył tym instytucjom wykonywanie funkcji, które zazwyczaj należą do zadań rządu, w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. W każdym przypadku zachowanie tych instytucji zostanie zatem przypisane rządowi ChRL.

3.4.1.7. Prywatne instytucje finansowe, którym państwo powierzyło lub wyznaczyło zadania

- (199) Overseas-Chinese Banking Corporation, Limited uznano za prywatne przedsiębiorstwo w oparciu o ustalenia w ramach wcześniejszych dochodzeń antysubsydyjnych⁽⁴⁵⁾, uzupełnione publicznie dostępnymi informacjami. Komisja sprawdziła, czy rząd ChRL powierzył lub wyznaczył tej instytucji finansowej zadanie polegające na udzieleniu subsydiów na rzecz sektora ACF w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.
- (200) Zdaniem Organu Apelacyjnego „powierzenie” ma miejsce, gdy rząd nakłada odpowiedzialność na organ prywatny, a „wyznaczenie” odnosi się do sytuacji, w których rząd sprawuje władzę nad organem prywatnym⁽⁴⁶⁾. W obu przypadkach władza publiczna wykorzystuje podmiot prywatny jako pełnomocnika przekazującego wkład finansowy i „w większości przypadków można spodziewać się, że powierzanie lub wyznaczanie odnoszące się do podmiotu prywatnego wiąże się z pewną formą groźby lub nakłaniania”⁽⁴⁷⁾. Jednocześnie postanowienia art. 3 ust. 1 lit. a) pkt (iv) nie zezwalają członkom na wprowadzanie środków wyrównawczych względem produktów, „w przypadku gdy rząd wykonuje jedynie swoje funkcje regulacyjne”⁽⁴⁸⁾ lub gdy interwencji rządowe „niekoniecznie mogą przynieść konkretny wynik z prostego powodu związanego z okolicznościami faktycznymi i dokonywaniem wolnego wyboru przez podmioty na danym rynku”⁽⁴⁹⁾. Powierzenie lub wyznaczanie oznacza raczej „bardziej aktywną rolę rządu niż zwykle działania zachęcające”⁽⁵⁰⁾.
- (201) Komisja zauważyła, że ramy normatywne dotyczące przemysłu stalowego, o których mowa w motywach 161–168, mają zastosowanie do wszystkich instytucji finansowych w ChRL, w tym do instytucji finansowych będących własnością prywatną. Na przykład ustawa bankowa i poszczególne zarządzenia CBIRC odnoszą się do wszystkich banków finansowanych ze środków chińskich i z kapitałem zagranicznym zarządzanych przez CBIRC.

⁽⁴⁵⁾ Zob. sprawy przywołane w przypisie 5 powyżej.

⁽⁴⁶⁾ WT/DS/296 (rozstrzygnięcie sporu 296, Stany Zjednoczone – dochodzenie antysubsydyjne dotyczące pochodzących z Korei układów pamięci dynamicznej (DRAM)), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 21 lutego 2005 r., pkt 116.

⁽⁴⁷⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie sporu 296, pkt 116.

⁽⁴⁸⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie sporu 296, pkt 115.

⁽⁴⁹⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie sporu 296, pkt 114, potwierdzające stanowisko zespołu orzekającego w tej kwestii, rozstrzygnięcie sporu 194, pkt 8.31.

⁽⁵⁰⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, rozstrzygnięcie sporu 296, pkt 115.

- (202) Ponadto większość umów kredytowych z prywatnymi instytucjami finansowymi sporządzono na podobnych warunkach jak umowy z bankami będącymi własnością państwa, a oprocentowanie kredytów udzielanych przez prywatne instytucje finansowe było podobne do oprocentowania kredytów udzielanych przez instytucje finansowe będące własnością państwa.
- (203) Wobec braku rozbieżności między informacjami otrzymanymi od prywatnych instytucji finansowych Komisja stwierdziła, że – w odniesieniu do przemysłu ACF – państwo powierzyło lub wyznaczyło w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego wszystkim instytucjom finansowym prowadzącym działalność w Chinach pod nadzorem CBIRC (w tym prywatnym instytucjom finansowym) zadanie polegające na realizowaniu polityki rządu i udzielaniu kredytów podmiotom z przemysłu ACF po stawkach preferencyjnych.
- (204) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie wykazała powierzenia zadań lub wyznaczenia przez rząd ChRL, a w szczególności związku między rządem a konkretnym postępowaniem wszystkich instytucji finansowych. Rząd ChRL twierdzi, że wykonywanie jego ogólnych uprawnień regulacyjnych poprzez zwykłe wskazówki lub działania zachęcające nie jest wystarczające do wykazania powierzenia i wyznaczenia. Ponadto rząd ChRL twierdził, że Komisja nie wywiązała się z obowiązku przeprowadzenia takiej analizy w odniesieniu do każdego podmiotu.
- (205) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Ponieważ ramy normatywne wyjaśnione w motywach 161–173, mające zastosowanie do wszystkich banków w Chinach, zarówno publicznych, jak i prywatnych, są prawnie wiążące, co zostało potwierdzone w motywach 182 i 183, nie stanowią one jedynie zachęty lub wskazówki ze strony rządu. Komisja ustaliła już w motywie 169 powyżej, że w decyzji nr 40 poinstruowano wszystkie instytucje finansowe, aby udzielały wsparcia kredytowego jedynie na rzecz projektów promowanych, mimo że w art. 17 tej samej decyzji wymaga się również od banku przestrzegania zasad udzielania kredytów. Ponadto Komisja ustaliła w motywie 185, że rząd ChRL opierał się na tych ramach normatywnych, aby sprawować znaczną kontrolę nad instytucjami finansowymi, nie pozostawiając im żadnego marginesu swobody co do tego, czy mają je wdrożyć czy nie. Istnieje zatem wyraźny związek między rządem ChRL a konkretnym postępowaniem banków prywatnych, co świadczy o powierzaniu i wyznaczaniu zadań przez rząd ChRL.
- (206) Ponadto Komisja przypominała, że wobec braku współpracy ze strony banków prywatnych musiała opierać się na dostępnym stanie faktycznym. Ponieważ tylko jeden bank będący własnością państwa współpracował częściowo, Komisja wykorzystała informacje dostępne dla tego banku, w odniesieniu do którego udowodniono, że jest organem publicznym, i porównała te informacje z warunkami kredytowania oferowanymi przez niewspółpracujące banki prywatne. Co więcej, zdalne kontrole krzyżowe w przedsiębiorstwach objętych próbą nie ujawniły żadnych istotnych różnic pomiędzy warunkami kredytowymi lub oprocentowaniem kredytów udzielanych przez prywatne instytucje finansowe a warunkami i oprocentowaniem kredytów udzielanych przez instytucje finansowe będące własnością państwa. Fakt, że stopy procentowe pokrywały się, świadczy o tym, że banki prywatne również udzielały kredytów poniżej warunków rynkowych zgodnie z wspomnianymi wyżej ramami normatywnymi. W związku z tym argument rządu ChRL, że Komisja nie wywiązała się z obowiązku przeprowadzenia takiej analizy w odniesieniu do każdego podmiotu, jest bezpodstawny.
- (207) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Nanshan argumentowała również, że skoro instytucje finansowe różnicowały stopy, warunki i rodzaje produktów w zależności od przedsiębiorstwa, któremu udzielały finansowania, wskazuje to, że państwo nie powierzyło im ani nie wyznaczyło zadań polegających na oferowaniu szczególnych lub preferencyjnych warunków kredytowania, lecz raczej świadczy o tym, że zapewniają finansowanie na warunkach rynkowych i z uwzględnieniem sytuacji finansowej klienta.
- (208) Fakt, że przedsiębiorstwa objęte próbą korzystały w okresie objętym dochodzeniem z różnych rodzajów kredytów, różniących się pod względem oprocentowania i innych warunków, niekoniecznie oznacza, że pożyczki te były udzielane na warunkach rynkowych. Rzeczywiście, jak już wspomniano w motywie 177, w toku dochodzenia Komisja ustaliła, że trzem grupom producentów eksportujących objętych próbą udzielono kredytów o oprocentowaniu niższym od referencyjnych stóp procentowych Ludowego Banku Chin („LBCh”) lub oprocentowaniu zbliżonym do poziomu tych referencyjnych stóp procentowych oraz oprocentowaniu niższym od podstawowej stopy procentowej ogłoszonej przez National Interbank Funding Center (krajowe centrum finansowania międzybankowego) („NIFC”), która została wprowadzona w dniu 20 sierpnia 2019 r. ⁽⁵¹⁾, lub oprocentowaniu zbliżonym do poziomu tej podstawowej stopy procentowej niezależnie od sytuacji finansowej i ryzyka kredytowego tych przedsiębiorstw. W związku z tym udzielono kredytów o oprocentowaniu niższym od stóp rynkowych, a twierdzenie to zostaje odrzucone.

⁽⁵¹⁾ <http://www.pbc.gov.cn/zhengcehuobisi/125207/125213/125440/3876551/de24575c/index2.html>, ostatni dostęp w dniu 3 sierpnia 2021 r.

- (209) W rezultacie Komisja potwierdziła swój wniosek, że – w odniesieniu do przemysłu ACF – państwo powierzyło lub wyznaczyło w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) tiret pierwsze rozporządzenia podstawowego wszystkim instytucjom finansowym prowadzącym działalność w Chinach, w tym prywatnym instytucjom finansowym, zadanie polegające na realizowaniu polityki rządu i udzielaniu kredytów podmiotom z przemysłu ACF po stawkach preferencyjnych.

3.4.1.8. Ratingi kredytowe

- (210) Już w trakcie wcześniejszych dochodzeń antysubsydyjnych Komisja ustaliła na podstawie badania opublikowanego przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy⁽⁵²⁾, wskazującego na rozbieżności pomiędzy międzynarodowymi a chińskimi ratingami kredytowymi, oraz na podstawie ustaleń wynikających z dochodzenia dotyczącego przedsiębiorstw objętych próbą, że krajowe ratingi kredytowe przyznane chińskim przedsiębiorstwom są niewiarygodne. Jak podaje MFW, ponad 90 % chińskich obligacji lokalne agencje ratingowe przyznały rating od AA do AAA. Nie jest to porównywalne z innymi rynkami, takimi jak rynek unijny lub amerykański. Na rynku amerykańskim na przykład takimi doskonałymi ratingami może się pochwalić mniej niż 2 % przedsiębiorstw. Oceny chińskich agencji ratingowych są zatem mocno przesunięte w kierunku wysokich wyników na skali ratingowej. Agencje te stosują skale ratingowe o dużej rozpiętości i uwzględniają zazwyczaj obligacje o znacznie różnym ryzyku kredytowym w jednej szerokiej kategorii ratingowej⁽⁵³⁾. Według danych za 2021 r. podanych przez Bloomberg dotyczących chińskiego rynku obligacji⁽⁵⁴⁾ rynek obligacji zdominowało pięć chińskich lokalnych agencji ratingowych: China Chengxin, Dagong, Lianhe, Shanghai Brilliance oraz Golden credit rating, a około 90 % obligacji lokalne agencje ratingowe przyznały rating kredytowy AAA. Jednakże wielu emitentów otrzymało niższy rating globalnego emitenta według „S&P” (Standard & Poor’s) na poziomie A i BBB⁽⁵⁵⁾.
- (211) Co więcej, gdy zagraniczne agencje ratingowe, takie jak Standard & Poor’s i Moody’s, dokonują oceny chińskich obligacji emitowanych za granicą, stosują zazwyczaj podwyższenie ratingu w stosunku do bazowego ratingu kredytowego emitenta w oparciu o szacunkowe strategiczne znaczenie przedsiębiorstwa dla chińskiego rządu oraz istotność wszelkich dorozumianych gwarancji⁽⁵⁶⁾.
- (212) Komisja pozyskała również dalsze informacje potrzebne do uzupełnienia niniejszej analizy. Po pierwsze, Komisja ustaliła, że państwo może wywierać pewien wpływ na rynek ratingów kredytowych. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez rząd ChRL w okresie objętym dochodzeniem na chińskim rynku obligacji działało 12 krajowych agencji ratingowych, z których większość jest własnością państwa. Ogółem 60 % wszystkich obligacji ocenionych w Chinach oceniały agencje ratingowe będące własnością państwa⁽⁵⁷⁾.
- (213) Po drugie, dostęp do chińskiego rynku ratingów kredytowych jest ograniczony. Jest to zasadniczo rynek zamknięty, ponieważ rozpoczęcie działalności przez agencje ratingowe wymaga wcześniejszego zatwierdzenia przez Chińską Komisję Papierów Wartościowych („CSRC”) lub LBCh⁽⁵⁸⁾. W połowie 2017 r. LBCh ogłosił, że zagraniczne agencje ratingowe będą mogły pod pewnymi warunkami wystawiać ratingi kredytów na części krajowego rynku obligacji. Komisja ustaliła również, że w okresie objętym dochodzeniem na rynku chińskim działały dwie agencje ratingowe z kapitałem zagranicznym i dwie agencje ratingowe *joint venture* z kapitałem mieszanym, chińsko-zagranicznym. Niemniej te agencje ratingowe stosują chińskie skale ratingowe i tym samym nie są zupełnie porównywalne z ratingami międzynarodowymi, jak wyjaśniono powyżej.

⁽⁵²⁾ Dokument roboczy MFW „Resolving China’s Corporate Debt Problem”, autorzy: Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparuso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender, Jiangyan, październik 2016 r., WP/16/203.

⁽⁵³⁾ Livingston, M. Poon, W.P.H. i Zhou, L. (2017 r.). Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry, [w:] Journal of Banking & Finance, s. 24.

⁽⁵⁴⁾ Dane za 2021 r. dotyczące chińskiego rynku obligacji, <https://assets.bbbhub.io/professional/sites/10/China-bond-market-booklet.pdf>, ostatni dostęp w dniu 8 sierpnia 2021 r.

⁽⁵⁵⁾ Dane za 2021 r. dotyczące chińskiego rynku obligacji, przypis 59, s. 31.

⁽⁵⁶⁾ A.H. Price i in. (2017). China’s broken promises: why it is not a market-economy, Wiley Rein LLP, s. 68.

⁽⁵⁷⁾ Lin, L.W. i Milhaupt, C.J. (2016). „Bonded to the State: A network Perspective on China’s Corporate Debt Market” [„Związani z państwem: perspektywa sieciowa na rynku zadłużenia korporacyjnego w Chinach”], dokument roboczy *Columbia Law and Economics* nr 543, s. 20; Livingstone, *ibid.*, s. 9.

⁽⁵⁸⁾ Zob. „Wstępne środki w zakresie zarządzania działalnością ratingową dotyczącą rynku papierów wartościowych ogłoszone przez Chińską Komisję Papierów Wartościowych”, zarządzenie Chińskiej Komisji Papierów Wartościowych [2007] nr 50, 24 sierpnia 2007 r.; obwieszczenie Ludowego Banku Chin w sprawie kwalifikacji przedsiębiorstwa China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd. i innych instytucji zajmujących się działalnością ratingową dotyczącą obligacji korporacyjnych, Yinfa [1997] nr 547, 16 grudnia 1997 r. oraz ogłoszenie nr 14 [2018] Ludowego Banku Chin i Chińskiej Komisji Papierów Wartościowych w sprawie kwestii dotyczących świadczenia usług wydawania ratingów dla obligacji przez agencje ratingowe na międzybankowym rynku obligacji i na giełdzie obligacji.

- (214) Ponadto w badaniu przeprowadzonym w 2017 r. przez sam LBCh potwierdzono ustalenia Komisji, stwierdzając we wnioskach, że „jeżeli poziom inwestycyjny obligacji zagranicznych określono ratingiem międzynarodowym BBB- lub wyższym, rating na poziomie inwestycyjnym obligacji krajowych można określić na poziomie AA lub wyższym, uwzględniając różnice między ratingiem krajowym i ratingiem międzynarodowym na poziomie 6 punktów lub większej ich liczby”⁽⁵⁹⁾.
- (215) Z uwagi na sytuację opisaną w motywach 210–214 Komisja stwierdziła, że chińskie ratingi kredytowe nie umożliwiają wiarygodnego oszacowania ryzyka kredytowego aktywów bazowych. W związku z powyższym, mimo że chińska agencja ratingowa przyznała niektórym przedsiębiorstwom objętym próbą dobry rating kredytowy, Komisja uznała ten rating za niewiarygodny. Ratingi te zostały również zniekształcone przez cele polityki promujące kluczowe gałęzie przemysłu o znaczeniu strategicznym takie jak przemysł ACF.
- (216) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL zakwestionował fakt, że warunki udzielania kredytów i finansowania są zawsze związane z ratingami kredytowymi, i stwierdził, że bardziej wiarygodne, tj. mniej korzystne, ratingi kredytowe nie oznaczałyby, że pożyczka zostałaby udzielona według wyższych stóp procentowych. Rząd ChRL nie zgodził się również z odniesieniem Komisji do dokumentu roboczego LBCh nr 2017/5 wspomnianego w motywie 214 powyżej, w którym potwierdzono różnicę między średnim ratingiem krajowym a ratingami międzynarodowymi. Rząd ChRL argumentował, że nie jest to dokument roboczy wydany przez LBCh, lecz że jest to praca naukowa, której współautorem jest pracownik LBCh, a zatem dokument ten nie odzwierciedla poglądów LBCh.
- (217) Ponadto, według rządu ChRL, w dokumencie tym usiłowano wyjaśnić, że istnieje różnica w punktacji ratingu kredytowego chińskiego przedsiębiorstwa między systemem krajowym a systemem międzynarodowym, ponieważ pierwszy z nich opiera się na rankingu ryzyka przedsiębiorstwa wśród chińskich przedsiębiorstw krajowych, podczas gdy drugi opiera się na rankingu ryzyka tego samego przedsiębiorstwa wśród wszystkich przedsiębiorstw na świecie. Ponadto rząd ChRL argumentował, że kilka chińskich przedsiębiorstw otrzymało wyższe ratingi kredytowe od międzynarodowych agencji.
- (218) Komisja zauważyła przede wszystkim, że twierdzenie, iż różnice w ratingach kredytowych nie mają wpływu na ceny kredytów, nie ma żadnego oparcia w literaturze finansowej. Podstawowym uzasadnieniem istnienia ratingów kredytowych jest pomoc podmiotom finansowym w prawidłowym oszacowaniu ryzyka kredytowego przy podejmowaniu decyzji o udzieleniu kredytu. Brak korelacji między ratingiem kredytowym a ceną (stopą procentową) kredytów rzeczywiście wskazywałby na to, że na rynku istnieją zakłócenia i że instytucjom finansowym powierzono lub wyznaczono zadanie polegające na udzielaniu kredytów przedsiębiorstwom bez względu na ich sytuację finansową i zdolność kredytową.
- (219) Po drugie fakt, że niektóre przedsiębiorstwa otrzymały wyższe ratingi kredytowe od międzynarodowych agencji nie podważa ogólnej oceny Komisji jako takiej. Jak wspomniano w motywie 211 powyżej, zagraniczne agencje ratingowe, gdy dokonują oceny chińskich obligacji emitowanych za granicą, stosują zazwyczaj podwyższenie ratingu w stosunku do bazowego ratingu kredytowego emitenta w oparciu o szacunkowe strategiczne znaczenie przedsiębiorstwa dla chińskiego rządu oraz istotność wszelkich dorozumianych gwarancji.
- (220) W odniesieniu do dokumentu roboczego LBCh nr 2017/5 Komisja zauważyła, że został on znaleziony w sekcji badawczej na stronie internetowej LBCh, na której można znaleźć następującą informację: „Dokumenty robocze zawierają prace naukowe pracowników LBCh. Poglądy wyrażone w artykułach są poglądami autorów i niekoniecznie odzwierciedlają poglądy organizacji. W przypadku odniesień w sprawozdaniach i cytatów należy oznaczyć źródło jako »dokument robocze LBCh«”⁽⁶⁰⁾. W związku z tym, nawet jeśli w dokumencie roboczym nie przedstawiono oficjalnego poglądu LBCh, prawidłowe jest określanie go jako dokumentu roboczego LBCh. Ponadto, ponieważ dokumenty te zostały opublikowane na oficjalnej stronie internetowej LBCh, można racjonalnie założyć, że organizacja ta przynajmniej uważa, że dokumenty te spełniają kryteria ważnych badań akademickich.
- (221) Komisja nie zgadza się również z założeniem, że istnieje różnica w punktacji wynikająca z faktu, że rating krajowy opiera się na rankingu ryzyka danego przedsiębiorstwa wśród chińskich przedsiębiorstw krajowych, podczas gdy rating zagraniczny opiera się na rankingu ryzyka przedsiębiorstwa wśród wszystkich przedsiębiorstw na świecie. Zgodnie z tą hipotezą i biorąc pod uwagę fakt, że około 90 % obligacji w Chinach ma rating AAA, prowadziłyby to do wniosku, że prawie wszystkie przedsiębiorstwa w Chinach są oceniane tak samo pod względem ryzyka, ponieważ wszystkie osiągają wyjątkowo dobre wyniki w porównaniu ze sobą, co wydaje się bardzo mało prawdopodobne, zważywszy na rzeczywistość gospodarczą.

⁽⁵⁹⁾ Dokument roboczy LBCh nr 2017/5, 25 maja 2017 r., s. 28.

⁽⁶⁰⁾ Working_Paper (pbc.gov.cn) (dostęp w dniu 28 listopada 2021 r.).

- (222) W każdym razie Komisja zwróciła uwagę, że ponieważ żaden z banków udzielających kredytów producentom eksportującym nie współpracował w dochodzeniu, nie mogła sprawdzić, czy i w jaki sposób uwzględnia się ocenę ryzyka i rating kredytowy. W związku z tym Komisja musiała oprzeć się na dostępnym stanie faktycznym, który potwierdzał, że stopy procentowe w przypadku udzielonych kredytów były znacznie niższe od stóp rynkowych, a tym samym, że polityka rządu i dokument roboczy odgrywały rolę w ustalaniu stóp procentowych, ponieważ nie były powiązane z rzeczywistym ryzykiem podstawowym.
- (223) Ponadto Komisja przypomniała, że jej ocena odpowiedniego ratingu kredytowego nie opiera się na podejściu mechanicznym, lecz że oceniła ona indywidualnie sytuację finansową każdej grupy producentów eksportujących objętej próbą w celu odzwierciedlenia ich cech szczególnych, jak określono w motywie 237.

3.4.2. Finansowanie preferencyjne: pożyczki

3.4.2.1. Rodzaje pożyczek

1) Kredyty i pożyczki krótkoterminowe i długoterminowe

- (224) Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwa we wszystkich trzech grupach objętych próbą korzystały z różnych kredytów i pożyczek krótkoterminowych i długoterminowych w celu finansowania swojej działalności. Te kredyty i pożyczki były głównie wykorzystywane na bieżącą działalność, potrzeby kapitału obrotowego, na specjalne projekty, inwestycje lub w celu zastąpienia innych kredytów i pożyczek. Każda grupa korzystała również z krótko- i długoterminowych kredytów eksportowych.

2) Kredyty i pożyczki z określonym celem zastąpienia innych kredytów i pożyczek

- (225) W toku dochodzenia Komisja stwierdziła, że wszystkie grupy objęte próbą zaciągały kredyty i pożyczki z określonym celem zastąpienia kredytów i pożyczek z innych banków. Komisja ustaliła, że dzięki tej praktyce niektóre przedsiębiorstwa mogły przeprowadzić reorganizację swoich zobowiązań i uzyskać środki, bez których nie byłyby w stanie wywiązać się ze swoich zobowiązań w zakresie spłaty, wykazując tym samym problemy ze spłatą zadłużenia.
- (226) W następstwie ostatecznego ujawnienia rząd ChRL stwierdził, że kredyty odnawialne niekoniecznie są oznaką problemów z płynnością. Twierdził, że takie operacje są powszechne w każdym przedsiębiorstwie handlowym, również w Unii. Rząd ChRL stwierdził ponadto, że istnieją różne powody stosowania takiego sposobu refinansowania i że nic nie wskazuje na to, aby przedsiębiorstwa korzystające z takich operacji nie były w stanie spłacić długu.
- (227) Komisja nie zgodziła się z oceną rządu ChRL. Władze chińskie uważają kredyty odnawialne za dodatkowy czynnik ryzyka kredytowego. Jak stwierdzono w dokumencie CBRC „Wytyczne w sprawie klasyfikacji kredytów opartej na analizie ryzyka”, kredyty odnawialne powinny być zgłaszane co najmniej jako kredyty „niepewne”⁽⁶¹⁾. Gdy kredyt zaliczono do tej kategorii, oznacza to, że nawet jeżeli kredytobiorca może na chwilę obecną zapłacić kwotę główną i odsetki kredytu, istnieją pewne czynniki, które mogą mieć negatywny wpływ na spłatę.
- (228) Kredyty odnawialne rzeczywiście istnieją w Europie, ale ich zasady i warunki bardzo się różnią od chińskich kredytów odnawialnych. Odnawialne instrumenty kredytowe w Unii to właściwie linie kredytowe, o z góry określonej maksymalnej kwocie, którą można wypłacić oraz spłacić kilkakrotnie w ciągu uprzednio ustalonego okresu czasu. Ponadto takie instrumenty kredytowe wiążą się z dodatkowymi kosztami, niezależnie od tego, czy chodzi o marżę umowną wyższą od zwykłych krótkoterminowych stawek rynkowych, czy też o ustaloną z góry opłatę za zarządzanie.
- (229) Z drugiej strony kredyty odnawialne, których istnienie stwierdzono u chińskich przedsiębiorstw objętych próbą, nie różniły się pod względem warunków od innych kredytów krótkoterminowych. Nie zostały one oznaczone jako linie kredytowe ani odnawialny instrument kredytowy, nie zgłoszono także żadnych dodatkowych opłat ani marż z nimi związanych. Na pierwszy rzut oka wydawało się, że są to zwykle kredyty krótkoterminowe. Czasami jednak cel kredytu odnosił się do „spłaty kredytów”. Ponadto po sprawdzeniu spłat tych kredytów podczas zdalnych kontroli krzyżowych okazało się, że kwota kapitału była faktycznie spłacana za pomocą nowych kredytów otrzymywanych z tego samego banku na taką samą kwotę w ciągu jednego tygodnia przed upływem terminu zapadalności początkowego kredytu lub po tym terminie. Następnie Komisja rozszerzyła swoją analizę o inne kredyty uwzględnione w wykazach kredytowych i w większości przypadków spotkano się z dokładnie taką samą sytuacją. Z powyższych powodów Komisja podtrzymała swoje stanowisko w sprawie kredytów odnawialnych.

⁽⁶¹⁾ Artykuł X pkt II „Wytycznych w sprawie klasyfikacji kredytów opartej na analizie ryzyka” CBRC.

3.4.2.2. Szczegółowość

- (230) Jak wykazano w motywach 161–168, w kilku dokumentach prawnych, które dotyczą w szczególności przedsiębiorstw w sektorze, wyznaczono instytucje finansowe do udzielania kredytów preferencyjnych dla przemysłu ACF. Z dokumentów tych wynika, że instytucje finansowe udzielają finansowania preferencyjnego jedynie ograniczonej liczbie gałęzi przemysłu/przedsiębiorstw, które realizują odpowiednie strategie rządu ChRL. Komisja uznała, że odniesienie do przemysłu ACF jest wystarczająco jasne, ponieważ przemysł ten jest identyfikowany albo na podstawie nazwy, albo odniesienia do produktu, który wytwarza lub grupy przemysłowej, do której należy.
- (231) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL nie zgodził się z ustaleniem Komisji dotyczącym szczególności w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Rząd ChRL powtórzył swoje argumenty, że ramy prawne, na podstawie których instytucjom finansowym powierza się lub wyznacza zadanie polegające na udzielaniu kredytów promowanym sektorom przemysłu, mają jedynie charakter niewiążący i że przemysł ACF nie jest promowany.
- (232) Po pierwsze wiążący charakter ram prawnych został już potwierdzony w motywach 182 i 183. Po drugie fakt, że przemysł ACF jest promowany, również został już obszernie omówiony i potwierdzony w sekcji 3.1.
- (233) Komisja podtrzymała zatem swój wniosek, że subsydia w formie kredytów preferencyjnych nie są ogólnie dostępne dla wszystkich gałęzi przemysłu, lecz są szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.4.2.3. Obliczanie kwoty subsydiów

- (234) Komisja obliczyła kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych na podstawie korzyści przyznanych odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Zgodnie z art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego korzyść przyznana odbiorcom stanowi różnicę między kwotą odsetek, które przedsiębiorstwo zapłaciło od pożyczki preferencyjnej, a kwotą, którą zapłaciłoby za porównywalną pożyczkę komercyjną, jaką mogłoby uzyskać na rynku.
- (235) Jak wyjaśniono w sekcjach 3.4.1 i 3.4.2 powyżej, kredyty i pożyczki udzielane przez chińskie instytucje finansowe odzwierciedlają istotną interwencję rządową i nie odzwierciedlają oprocentowania, jakie można zwykle uzyskać na funkcjonującym rynku.
- (236) Grupy przedsiębiorstw objęte próbą różniły się pod względem ogólnej sytuacji finansowej. Każda z nich korzystała w okresie objętym dochodzeniem z różnych rodzajów kredytów i pożyczek różniących się pod względem terminu zapadalności, zabezpieczenia, gwarancji i innych warunków. Z tych dwóch powodów każdemu przedsiębiorstwu przysługiwało średnie oprocentowanie ustalane w oparciu o zbiór otrzymanych kredytów i pożyczek.
- (237) Komisja oceniła indywidualnie sytuację finansową każdej objętej próbą grupy producentów eksportujących w celu odzwierciedlenia tej specyfiki. W tej kwestii Komisja przyjęła metodykę obliczeń stosowaną w odniesieniu do finansowania preferencyjnego poprzez kredyty, wypracowaną w trakcie dochodzenia antysubsydyjnego dotyczącego wyrobów płaskich ze stali walcowanych na gorąco pochodzących z ChRL oraz dochodzenia antysubsydyjnego w sprawie opon pochodzących z ChRL i niektórych tkanin z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z ChRL ⁽⁶²⁾, jak wyjaśniono w motywach poniżej. W rezultacie Komisja obliczyła, indywidualnie dla każdego przypadku, korzyść wynikającą z praktyk finansowania preferencyjnego w formie przyznawania kredytów dla objętej próbą grupy producentów eksportujących i przyporządkowała taką korzyść produktowi objętemu postępowaniem.
- (238) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Daching twierdziła, że Komisja nie przedstawiła żadnej analizy dotyczącej tego, czy metodyka obliczeń zastosowana we wspomnianych dochodzeniach antysubsydyjnych dotyczących opon pochodzących z ChRL oraz niektórych materiałów z włókna szklanego tkanych lub zszywanych pochodzących z ChRL ⁽⁶³⁾ powinna być odpowiednia – z perspektywy prawa, jak i stanu faktycznego – do zastosowania w bieżącym dochodzeniu. Nic nie wskazywało ponadto, że metodyka obliczeń jest taka sama.

⁽⁶²⁾ Zob. sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco (motywy 152–244), sprawa dotycząca opon (motyw 236) oraz sprawa dotycząca materiałów z włókna szklanego (motyw 300), przywołane w przypisie 5.

⁽⁶³⁾ Zob. sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco (motywy 152–244), sprawa dotycząca opon (motyw 236) oraz sprawa dotycząca materiałów z włókna szklanego (motyw 300), przywołane w przypisie 5.

(239) Analiza finansowania preferencyjnego, jak przedstawiono w motywach 224–236, była porównywalna z analizą przeprowadzoną we wcześniejszych sprawach ⁽⁶⁴⁾, o których mowa w motywie 237. Metodyka obliczeń opierała się na tych samych zasadach, natomiast korzyść wynikającą z praktyk finansowania preferencyjnego w formie przyznawania kredytów dla objętej próbą grupy producentów eksportujących ustalano indywidualnie, jak wyjaśniono w motywie 237 i ujawniono tym producentom. W związku z tym wniosek strony został odrzucony.

a) Grupa Nanshan

(240) Komisja zauważyła, że Donghai Foil, producent eksportujący należący do grupy Nanshan, nie otrzymał ratingu kredytowego w okresie badanym. Inne przedsiębiorstwa należące do grupy Nanshan otrzymały od chińskich agencji ratingowych ratingi kredytowe w przedziale od AA+ do AAA-. W świetle ogólnych nieprawidłowości związanych z chińskimi ratingami kredytowymi, o których mowa w sekcji 3.4.1.8, Komisja stwierdziła, że ratingi te są niewiarygodne.

(241) Jak wspomniano w motywach 176–178 powyżej, chińskie instytucje finansowe udzielające kredytu nie przekazały w niniejszym dochodzeniu żadnej oceny zdolności kredytowej. W związku z tym w celu ustalenia korzyści Komisja musiała ocenić, czy kredyty przyznane grupie Nanshan miały oprocentowanie równe stawkom rynkowym.

(242) Zgodnie ze sprawozdaniami finansowymi Donghai Foil sytuacja finansowa przedsiębiorstwa charakteryzowała się ogólną rentownością z marżami zysku wynoszącymi od 0,5–7,2 %, chociaż marże zysku spadły w ostatnich latach i od 2018 r. utrzymywały się na poziomie poniżej 1 %. W celu finansowania swojej działalności operacyjnej przedsiębiorstwo to korzystało z możliwości zadłużenia krótkoterminowego. Komisja dokonała oceny płynności krótkoterminowej przedsiębiorstwa.

(243) Jeśli chodzi o płynność krótkoterminową, Komisja wykorzystwała wskaźniki płynności, takie jak: wskaźnik kapitału obrotowego, wskaźnik płynności szybkiej, wskaźnik płynności gotówkowej i wskaźnik przepływu środków pieniężnych. Wskaźniki te mierzą zdolność przedsiębiorstwa do spłaty zobowiązań krótkoterminowych, w tym zadłużenia krótkoterminowego. W OD przedsiębiorstwo przedstawiło średni wskaźnik kapitału obrotowego na poziomie 1,6. Mimo że wskaźnik kapitału obrotowego jest wyższy niż 1, aktywa obrotowe przedsiębiorstwa wystarczają jedynie na spłatę zobowiązań krótkoterminowych, co nie jest wystarczające do uzasadnienia wysokiego ratingu kredytowego – aby go uzyskać, przedsiębiorstwo powinno przedstawić wskaźnik na poziomie co najmniej 2. W 2019 r. wskaźnik płynności szybkiej przedsiębiorstwa wynosił 1,3, a w 2020 r. – 1,2, natomiast za punkt odniesienia uznaje się wskaźnik płynności szybkiej na poziomie co najmniej 1. W rzeczywistości przedsiębiorstwo, które ma wskaźnik płynności szybkiej poniżej 1, może nie być w stanie spłacić swoich zobowiązań krótkoterminowych w perspektywie krótkoterminowej. Wskaźnik płynności gotówkowej przedsiębiorstwa wynosił w OD średnio 0,01. przedsiębiorstwo nie dysponowało zatem wystarczającymi środkami pieniężnymi na spłatę zadłużenia krótkoterminowego. Przedsiębiorstwo odnotowało również ujemne przepływy pieniężne z działalności operacyjnej w latach 2016, 2017 i 2019. Wskaźnik przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej był wyjątkowo niski: -0,02 w 2019 r. i -0,04 w 2020 r. Wskaźnik przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej niższy niż 1 oznacza, że przedsiębiorstwo nie generuje wystarczającej ilości środków pieniężnych na pokrycie swoich zobowiązań krótkoterminowych.

(244) Biorąc pod uwagę wskaźniki płynności opisane w motywie 243, Komisja stwierdziła, że przedmiotowe przedsiębiorstwo ma problemy z płynnością krótkoterminową, co powoduje, że jego profil dłużnika jest obciążony wysokim ryzykiem.

(245) Komisja oparła ocenę ryzyka wypłacalności długoterminowej na różnych wskaźnikach wypłacalności, takich jak: wskaźniki zadłużenia i wskaźniki pokrycia. Te wskaźniki wypłacalności mierzą zdolność przedsiębiorstwa do wywiązywania się z długoterminowych zobowiązań dłużnych. Są one wykorzystywane przez kredytodawców i inwestorów nabywających obligacje przy ocenie wiarygodności kredytowej przedsiębiorstwa.

(246) Wskaźniki zadłużenia mierzą wysokość zobowiązań, w szczególności zobowiązania długoterminowego. Przedsiębiorstwo miało wysoki wskaźnik ogólnego zadłużenia wynoszący 0,54, co oznacza, że 54 % aktywów spółki jest finansowane za pomocą zadłużenia krótkoterminowego. Ponadto na przestrzeni lat wskaźnik ten gwałtownie wzrastał. Stosunek kapitału obcego do kapitału własnego również stale wzrastał z 0,3 w 2016 r. do 1,2 w 2020 r., co wskazuje na fakt, że przedsiębiorstwo w coraz większym stopniu finansowało swoją działalność głównie długiem. Im wyższy wskaźnik ogólnego zadłużenia i stosunek kapitału obcego do kapitału własnego, tym wyższe jest ryzyko finansowe przedsiębiorstwa, co oznacza, że przedsiębiorstwo to może mieć większe trudności z obsługą swojego istniejącego zadłużenia.

⁽⁶⁴⁾ Zob. sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco (motywy 152–244), sprawa dotycząca opon (motyw 236) oraz sprawa dotycząca materiałów z włókna szklanego (motyw 300), przywołane w przypisie 5.

- (247) Wskaźniki pokrycia mierzą zdolność przedsiębiorstwa do obsługi zadłużenia i wywiązywania się z zobowiązań finansowych. Ponieważ w większości lat przedsiębiorstwo odnotowywało ujemne przepływy środków pieniężnych z działalności operacyjnej, również średni stosunek przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej do zadłużenia w OD był ujemny. Oznacza to, że przedsiębiorstwo nie mogłoby spłacić całkowitego zadłużenia za pomocą przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej, które generuje. Z danych z 2020 r. wynika nieco lepsza sytuacja. Jednak spłacenie zadłużenia nadal zajęłoby przedsiębiorstwu 25 lat, co wskazuje na poważne problemy przedsiębiorstwa z wygenerowaniem wystarczającej ilości środków pieniężnych na spłatę zadłużenia.
- (248) Dlatego też, biorąc pod uwagę problemy z płynnością i wypłacalnością opisane w motywach 242–247, Komisja uznała, że sytuacja finansowa przedsiębiorstwa była niestabilna, a z punktu widzenia potencjalnych kredytodawców i inwestorów posiadało profil wysokiego ryzyka. W świetle niepewnej sytuacji producenta eksportującego w zakresie środków pieniężnych nie jest zatem zaskakujące, że nie posiadał on w ogóle zewnętrznych źródeł finansowania, lecz był finansowany wyłącznie za pomocą pożyczek wewnątrz przedsiębiorstwa.
- (249) W związku z tym Komisja zbadała również sytuację finansową dwóch spółek dominujących grupy, Nanshan Group i Shandong Nanshan. Chociaż na pierwszy rzut oka ich sytuacja finansowa wyglądała lepiej – wyższe wskaźniki rentowności (około 8–10 %) i niższe wskaźniki zadłużenia (w przypadku obu przedsiębiorstw wskaźnik ogólnego zadłużenia wynosił około 25 %) – odnotowano podobne problemy z płynnością. W istocie wskaźniki płynności gotówkowej tych spółek dominujących utrzymywały się stale poniżej 1 i wynosiły średnio 0,6 w OD. W rezultacie nie dysponowały wystarczającymi środkami pieniężnymi na spłatę zadłużenia krótkoterminowego. Przedsiębiorstwa te charakteryzowały się również stale niskim stosunkiem przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej do zadłużenia – 0,4 w OD – co oznacza, że nie generowały one wystarczającej ilości środków pieniężnych na pokrycie swoich zobowiązań krótkoterminowych.
- (250) Ponadto niektóre przedsiębiorstwa należące do grupy zaciągnęły pożyczki i wyemitowały obligacje w celu spłaty wcześniejszych pożyczek lub pożyczek z innych banków. Ten rodzaj kredytu uznaje się za wskazówkę, że przedsiębiorstwo to znajduje się w gorszej sytuacji finansowej, niż na pierwszy rzut oka sugerowałyby sprawozdania finansowe, oraz że istnieje dodatkowe ryzyko związane z jego finansowaniem krótko- i długoterminowym. Ponadto Komisja ustaliła, że Shandong Nanshan przeszło w przeszłości restrukturyzację długu i skorzystało z możliwości zamiany długu na udziały w kapitale własnym, jak wyjaśniono poniżej w motywie 358.
- (251) Biorąc pod uwagę poważne problemy z płynnością i wypłacalnością wskazane w analizie finansowej przedsiębiorstw grupy Nanshan, o czym mowa w motywach 242–247, Komisja uznała, że ogólna sytuacja finansowa grupy Nanshan odpowiada ratingowi BB, będącemu najwyższym ratingiem, który nie kwalifikuje się już jako „rating na poziomie inwestycyjnym”. „Rating na poziomie inwestycyjnym” oznacza, że według oceny agencji ratingowych istnieje wystarczające prawdopodobieństwo spłaty obligacji wyemitowanych przez przedsiębiorstwo i że banki mogą w nie inwestować.
- (252) W oparciu o publicznie dostępne dane w serwisie Bloomberg Komisja wykorzystała jako poziom referencyjny premię oczekiwaną w przypadku obligacji emitowanych przez firmy o ratingu BB, którą zastosowano do stopy referencyjnej LBCh, a po dniu 20 sierpnia 2019 r. do podstawowej stopy procentowej ogłaszanej przez NIFC ⁽⁶⁵⁾ w celu określenia stawki rynkowej.
- (253) Wysokość tej marży ustalono poprzez obliczenie względnego spreadu między indeksami obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na AA a indeksami obligacji korporacyjnych ocenionych w USA na BB, opierając się na danych agencji Bloomberg dotyczących sektorów przemysłowych. Obliczony w ten sposób względny spread dodano następnie do podstawowej stopy procentowej publikowanej przez LBCh lub, po 20 sierpnia 2019 r., do podstawowej stopy procentowej publikowanej przez NIFC, w dniu udzielenia kredytu ⁽⁶⁶⁾ i na ten sam okres co przedmiotowy kredyt. Działania te przeprowadzono indywidualnie w odniesieniu do każdego kredytu udzielonego grupie przedsiębiorstw.
- (254) W odniesieniu do kredytów denominowanych w walutach obcych zastosowanie ma taka sama sytuacja dotycząca zakłóceń na rynku i braku ważnych ratingów kredytowych, gdyż kredyty te są również przyznawane przez te same chińskie instytucje finansowe. W związku z tym, podobnie jak w poprzednich postępowaniach, w celu określenia odpowiedniego poziomu referencyjnego wykorzystano obligacje korporacyjne o odpowiednim nominale ocenione na BB i wyemitowane w okresie objętym dochodzeniem.
- (255) Korzyść ustalono przez zastosowanie poziomu referencyjnego opisanego w motywach 252–253 do okresu finansowania dłużnego w okresie objętym dochodzeniem.

⁽⁶⁵⁾ Zob. motyw 177 powyżej.

⁽⁶⁶⁾ W przypadku kredytów o stałej stopie oprocentowania. W przypadku kredytów o zmiennej stopie oprocentowania przyjęto stopę referencyjną LBCh w okresie objętym dochodzeniem.

- (256) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL uznał, że Komisja niesłusznie nie uwzględniła ratingu kredytowego współpracujących producentów eksportujących i nie zgodził się z metodyką zastosowaną przez Komisję w celu ustalenia poziomu referencyjnego, która powinna opierać się na znalezieniu porównywalnego poziomu referencyjnego na rynku krajowym, a nie na zastosowaniu „ratingów kredytowych spoza kraju”. Komisja powinna była natomiast wykorzystać porównywalne kredyty, na które nie miały wpływu zakłócenia na rynku w danym kraju. Rząd ChRL uznał również, że Komisja doszła do arbitralnego wniosku, stwierdzając, że większości chińskich eksporterów objętych próbą powinien odpowiadać rating BB.
- (257) Ponadto rząd ChRL sprzeciwił się wykorzystaniu względnego spreadu między obligacjami o ratingu AA a obligacjami o ratingu BB jako marży oraz dodaniu jej do stóp LBCh. Według rządu ChRL metoda względnego spreadu jest wadliwa, ponieważ poziom dostosowania w górę zależy przede wszystkim od poziomu wyjściowych stóp procentowych oraz ponieważ stopy referencyjne LBCh w ChRL w odnośnych latach były znacznie wyższe niż stopa referencyjna w USA. Ponadto zastosowanie względnego spreadu oznacza, że marża staje się wielkością zmienną.
- (258) W odpowiedzi na te argumenty Komisja stwierdziła, co następuje.
- (259) Po pierwsze, jeżeli chodzi o wykorzystanie poziomu referencyjnego spoza kraju, jak wyjaśniono powyżej, krajowe ratingi kredytowe przyznane chińskim przedsiębiorstwom uznano za zakłócone przez cele polityki rządu ChRL polegające na promowaniu kluczowych strategicznych sektorów przemysłu, a zatem niewiarygodne. W związku z tym Komisja musiała szukać poziomu referencyjnego opartego na niezakłóconych ratingach kredytowych, które można znaleźć tylko poza krajem.
- (260) Po drugie, jeśli chodzi o rating BB zastosowany wobec przedsiębiorstw, Komisja przypomina, że nie podjęła arbitralnej decyzji, lecz przeprowadziła indywidualną analizę finansową wszystkich przedsiębiorstw objętych postępowaniem, z której wynika, że ich sytuacja finansowa odpowiada ratingowi BB.
- (261) Po trzecie wykorzystanie względnego spreadu zostało już wyjaśnione w poprzednich dochodzeniach ⁽⁶⁷⁾. Względny spread rzeczywiście odzwierciedla zmiany w warunkach rynkowych panujących w danym kraju, które nie są uwzględniane w przypadku kierowania się bezwzględnym spreadem. Często, jak ma to miejsce w omawianej sprawie, ryzyko kraju i ryzyko walutowe zmieniają się z biegiem czasu, a zmiany te są różne w różnych krajach. W związku z tym stopy wolne od ryzyka różnią się znacznie na przestrzeni czasu i czasami są niższe w USA, a czasami w Chinach. Różnice te wiążą się z takimi czynnikami, jak odnotowany i spodziewany wzrost PKB, nastroje gospodarcze i poziom inflacji. Zważywszy, że stopa wolna od ryzyka zmienia się z biegiem czasu, ten sam nominalny bezwzględny spread może oznaczać bardzo różną ocenę ryzyka. Na przykład, jeżeli bank szacuje ryzyko niewykonania zobowiązania ze strony konkretnego przedsiębiorstwa na poziomie o 10 % wyższym niż stopa wolna od ryzyka (ocena względna), otrzymany bezwzględny spread może wynosić od 0,1 % (przy stopie wolnej od ryzyka wynoszącej 1 %) do 1 % (przy stopie wolnej od ryzyka wynoszącej 10 %). Z perspektywy inwestora względny spread jest zatem lepszym wskaźnikiem, ponieważ odzwierciedla wielkość wynagrodzenia za ryzyko oraz sposób, w jaki wpływa na nią podstawowy poziom stóp procentowych. (332) Po trzecie względny spread jest również neutralny wobec krajów. Na przykład, jeżeli stopa wolna od ryzyka w USA jest niższa od stopy wolnej od ryzyka w Chinach, metoda ta doprowadzi do wyższych bezwzględnych marż. Jeżeli natomiast stopa wolna od ryzyka w Chinach jest niższa od stopy wolnej od ryzyka w USA, metoda ta doprowadzi do niższych bezwzględnych marż.
- (262) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Nanshan również zakwestionowała rating BB ustalony przez Komisję w odniesieniu do przedsiębiorstw należących do grupy, argumentując, że ratingi kredytowe powinny być analizowane oddzielnie dla każdego przedsiębiorstwa, że analiza została nieprawidłowo ograniczona do OD oraz że nie ma dowodów na to, że grupa Nanshan faktycznie nie wywiązała się ze swoich zobowiązań finansowych.
- (263) Ponadto przeprowadzona przez Komisję analiza korzyści jest wadliwa również dlatego, że przyjęty przez Komisję poziom referencyjny: A) nie odzwierciedla warunków rynkowych panujących w Chinach; B) jest sprzeczny z twierdzeniami Komisji, że rynki finansowe w Chinach są zakłócone (ponieważ punktem wyjścia jest stopa referencyjna LBCh); oraz C) opiera się na dwóch odrębnych narzędziach finansowania (kredyty i obligacje), co prowadzi do przyjęcia nierealistycznego hybrydowego poziomu referencyjnego, który nie odzwierciedla standardowych praktyk rynkowych.

⁽⁶⁷⁾ Sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco i sprawa dotycząca opon, motywy 175–187 w sprawie dotyczącej wyrobów płaskich walcowanych na gorąco oraz motyw 256 w sprawie dotyczącej opon.

- (264) Grupa Nanshan przedstawiła również listę obligacji denominowanych w RMB, wyemitowanych na rynku Hongkongu dla inwestorów zagranicznych, uzyskaną od agencji Bloomberg, twierdząc, że poziom referencyjny z Hongkongu (oparta wyłącznie na stopach rentowności obligacji) będzie lepiej odzwierciedlał warunki rynkowe w Chinach niż hipotetyczny model obligacji kredytowych USA-Chiny.
- (265) Jeżeli chodzi o ratingi kredytowe grupy Nanshan, Komisja zauważyła, że dokonała indywidualnej oceny głównych przedsiębiorstw objętych zakresem dochodzenia, tj. producenta eksportującego, oraz przedsiębiorstw o największym udziale finansowania w grupie, tj. pośredniej jednostki dominującej i jednostki dominującej najwyższego szczebla, jak podkreślono w motywach 242 i 249–250 powyżej. Wbrew twierdzeniom przedsiębiorstwa, Komisja wzięła pod uwagę zmiany wskaźników finansowych w całym okresie badanym (tj. od 2017 r. do OD). Komisja nie stwierdziła żadnych znaczących różnic między sytuacją finansową tych przedsiębiorstw. Nie znalazła również żadnych znaczących różnic w stopach procentowych. Fakt, że Nanshan nie zalegała ze spłatą swoich zobowiązań, sam w sobie nie przeczy wnioskowi dotyczącemu ogólnej sytuacji finansowej grupy Nanshan. W związku z tym Komisja podtrzymała swoje wnioski dotyczące ratingu kredytowego.
- (266) Jeżeli chodzi o poziom referencyjny wykorzystany do obliczenia korzyści, Komisja pragnie podkreślić, że wykorzystanie referencyjnej stopy procentowej LBCh jako punktu wyjścia do ustalenia poziomu referencyjnego jest dokładnie takim sposobem dostosowania poziomu referencyjnego do warunków rynkowych panujących w Chinach, ponieważ reprezentuje on stopę wolną od ryzyka w Chinach, która jest specyficzna dla danego państwa, jak już wspomniano w motywie 261. W związku z tym nie ma tu sprzeczności jako takiej. Ponadto Komisja nie widzi problemu w połączeniu stopy wolnej od ryzyka w przypadku kredytów z wykorzystaniem względnego spreadu opartego na obligacjach. W istocie Komisja nie sumuje po prostu stopy kredytów LBCh i stopy rentowności obligacji ocenionych w USA na BB. Zamiast tego oblicza spread między obligacjami ocenionymi na AA i BB, który odpowiada czynnikowi ryzyka stosowanemu do stopy wolnej od ryzyka.
- (267) Ponadto kredyty i obligacje korporacyjne są zasadniczo podobnymi finansowymi instrumentami dłużnymi. Obligacja korporacyjna jest w rzeczywistości rodzajem kredytu, z którego korzystają duże podmioty w celu pozyskania kapitału. Zarówno kredyty, jak i obligacje korporacyjne są zaciągane/emittowane na pewien okres i naliczane są od nich odsetki/nominalna stopa procentowa. Fakt, że finansowanie w formie kredytu jest zapewniane przez instytucję finansową, a finansowanie w formie obligacji korporacyjnych jest zapewniane przez inwestorów, którzy w większości przypadków są również instytucjami finansowymi, nie ma znaczenia dla określenia podstawowych cech obu instrumentów. Oba instrumenty służą bowiem do finansowania działalności gospodarczej, wiążą się z takim samym wynagrodzeniem i mają podobne terminy i warunki spłaty. Można zatem racjonalnie założyć, że czynnik ryzyka między przedsiębiorstwami o ratingu AA i BB pozostaje taki sam, niezależnie od tego, czy chodzi o emisję kredytów czy obligacji. Argument ten został zatem odrzucony.
- (268) Komisja zbadała również alternatywny poziom referencyjny zaproponowany przez grupę Nanshan. Przedstawione obligacje denominowane w RMB wyemitowane w Hongkongu dotyczyły jednak prawie wyłącznie obligacji wyemitowanych przez rząd Chin lub instytucje finansowe, a zatem nie są porównywalne z obligacjami korporacyjnymi. Większość wyemitowanych obligacji nie zawierała również żadnych informacji na temat ratingu kredytowego. Komisja uznała zatem, że nie można ich wykorzystać jako rozsądnej alternatywy dla obecnie stosowanego poziomu referencyjnego.
- (269) Ponadto grupa Nanshan stwierdziła, że Komisja popełniła pewne błędy w obliczeniach dla kilku przedsiębiorstw w grupie z powodu formatowania komórek, powielania kredytów, nieprawidłowej początkowej kwoty kredytów w przedłożonych tabelach lub błędów zauważonych we wzorach. Komisja rzeczywiście zauważyła, że popełniła pewne błędy pisarskie, w związku z czym odpowiednio dostosowała obliczenia korzyści z kredytów.
- b) Grupa Wanshun
- (270) Komisja odnotowała, że w 2018 r. chińska agencja ratingowa przyznała grupie Wanshun rating AA+.
- (271) Jak wspomniano w motywach 176–178 powyżej, chińskie instytucje finansowe udzielające kredytu nie przekazały żadnej oceny zdolności kredytowej. W celu ustalenia korzyści Komisja musiała ocenić, czy kredyty przyznane grupie Wanshun miały oprocentowanie na poziomie rynkowym.

- (272) Według sprawozdań finansowych producentów eksportujących z grupy Wanshun ogólna sytuacja finansowa tych producentów przedstawiała się korzystnie.
- (273) Producent eksportujący korzystał ze zobowiązań krótko- i długoterminowych w celu finansowania swojej działalności operacyjnej. Komisja dokonała oceny płynności krótkoterminowej oraz wypłacalności długoterminowej przedsiębiorstwa.
- (274) Jeśli chodzi o płynność krótkoterminową, Komisja wykorzystała wskaźniki płynności, takie jak: a) wskaźnik kapitału obrotowego, b) wskaźnik płynności gotówkowej, c) wskaźnik płynności szybkiej oraz d) wskaźnik przepływu środków pieniężnych z działalności operacyjnej. Wskaźniki te mierzą zdolność przedsiębiorstwa do spłaty zobowiązań krótkoterminowych, w tym zadłużenia krótkoterminowego.
- (275) W 2018 r. wskaźnik kapitału obrotowego przedsiębiorstwa wynosił 1,04, w 2019 r. spadł do 0,96, a następnie ponownie wzrósł do 0,98 w 2020 r. Pomimo ratingu AA+ przypisanego przedsiębiorstwu w 2019 r. aktywa obrotowe przedsiębiorstwa nie wystarczały zatem na spłatę zobowiązań krótkoterminowych. Nie uzasadnia to wysokiego ratingu kredytowego – aby go uzyskać, przedsiębiorstwo powinno przedstawić wskaźnik na poziomie co najmniej 2.
- (276) W latach 2016–2019 wskaźnik płynności gotówkowej przedsiębiorstwa wynosił średnio 0,1, a na koniec OD – 0,2; przedsiębiorstwo nie dysponowało zatem wystarczającymi środkami pieniężnymi na spłatę zadłużenia krótkoterminowego.
- (277) W 2018 r. wskaźnik płynności szybkiej przedsiębiorstwa wynosił 0,11, w latach 2019–2020 wynosił 0,14, natomiast za punkt odniesienia uznaje się wskaźnik płynności szybkiej na poziomie co najmniej 1. W rzeczywistości przedsiębiorstwo, które ma wskaźnik płynności szybkiej poniżej 1, może nie być w stanie spłacić swoich zobowiązań krótkoterminowych w perspektywie krótkoterminowej.
- (278) Od 2017 r. przedsiębiorstwo wykazywało dodatnie przepływy pieniężne z działalności operacyjnej – po podwojeniu w 2018 r. spadły o 90 % do 2020 r. W 2018 r. wskaźnik przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej wyniósł 0,25, w 2019 r. – 0,04, a w 2020 r. – 0,02. Wskaźnik przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej niższy niż 1 oznacza, że przedsiębiorstwo nie wygenerowało wystarczającej ilości środków pieniężnych na pokrycie swoich zobowiązań krótkoterminowych.
- (279) Biorąc pod uwagę wskaźniki płynności krótkoterminowej opisane w motywie 297, Komisja stwierdziła, że przedmiotowe przedsiębiorstwo ma problemy z płynnością krótkoterminową, co powoduje, że jego profil dłużnika jest obciążony wysokim ryzykiem.
- (280) Komisja oparła ocenę ryzyka wypłacalności długoterminowej na różnych wskaźnikach wypłacalności, takich jak: a) wskaźniki zadłużenia i b) wskaźniki pokrycia. Wskaźniki te mierzą zdolność przedsiębiorstwa do wywiązywania się z długoterminowych zobowiązań dłużnych. Są one wykorzystywane przez kredytodawców i inwestorów nabywających obligacje przy ocenie wiarygodności kredytowej przedsiębiorstwa.
- (281) Wskaźniki zadłużenia mierzą wysokość zobowiązań, w szczególności zobowiązania długoterminowego. Przedsiębiorstwo miało wysoki wskaźnik ogólnego zadłużenia wynoszący 0,5, co oznacza, że 50 % aktywów spółki jest finansowane długiem. Stosunek kapitału obcego do kapitału własnego wynosił 0,5 w OD, co wskazuje na fakt, że przedsiębiorstwo finansuje swoją działalność długiem. Im wyższe wskaźniki ogólnego zadłużenia i stosunek kapitału obcego do kapitału własnego, tym wyższe jest ryzyko finansowe przedsiębiorstwa, co oznacza, że przedsiębiorstwo to może mieć większe trudności z obsługą swojego istniejącego zadłużenia.
- (282) Wskaźniki pokrycia mierzą zdolność przedsiębiorstwa do obsługi zadłużenia i wywiązywania się z zobowiązań finansowych. Komisja oparła swoją ocenę na wskaźniku zdolności spłaty odsetek oraz stosunku przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej do zadłużenia, które wskazują na zdolność przedsiębiorstwa do spłaty zadłużenia za pomocą środków pieniężnych wygenerowanych z działalności operacyjnej. Średni stosunek przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej do zadłużenia eksportera w OD wyniósł 0,03. Oznacza to, że przedsiębiorstwo potrzebowałoby 33 lat, aby spłacić całkowite zadłużenie za pomocą przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej, które generuje w OD. W związku z tym istnieją przesłanki wskazujące na poważne problemy przedsiębiorstwa z wygenerowaniem wystarczającej ilości środków pieniężnych na spłatę zadłużenia.
- (283) Dlatego też, biorąc pod uwagę wskaźniki wypłacalności długoterminowej opisane w motywie 303, Komisja uznała, że przedsiębiorstwo nie znajduje się w stabilnej sytuacji finansowej, a z punktu widzenia potencjalnych kredytodawców i inwestorów jest profil jest ryzykowny.
- (284) Ponadto przedsiębiorstwo zaciągnęło kredyty w celu spłaty kredytów z innych banków. Ten rodzaj kredytu uznaje się za wskazówkę, że przedsiębiorstwo to znajduje się w gorszej sytuacji finansowej, niż na pierwszy rzut oka sugerowałyby sprawozdania finansowe, oraz że istnieje dodatkowe ryzyko związane z jego finansowaniem krótko- i długoterminowym.

- (285) W związku z powyższym oraz w świetle ogólnych nieprawidłowości związanych z chińskimi ratingami kredytowymi, o których mowa w sekcji 3.5.2, Komisja stwierdziła, że rating kredytowy AA+ przyznany grupie Wanshun nie jest wiarygodny.
- (286) Komisja uznała, że ogólna sytuacja finansowa grupy odpowiada ratingowi BB, będącemu najwyższym ratingiem, który nie kwalifikuje się już jako „rating na poziomie inwestycyjnym”.
- (287) Korzyść ustalono przez zastosowanie metodyki opisanej w motywach 252–255 do okresu finansowania dłużnego w okresie objętym dochodzeniem.
- (288) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Wanshun zwróciła się do Komisji o wyjaśnienie podstawy faktycznej zarzutu, że przedsiębiorstwo należące do grupy „zaciągało kredyty w celu spłaty kredytów z innych banków”. Strona ta twierdziła również, że:
- a) Komisja oparła się na szeregu wskaźników, które najwyraźniej wynikały ze sprawozdań finansowych Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd., ale nie ze skonsolidowanych sprawozdań finansowych grupy Wanshun, co jest błędne, ponieważ wskaźniki Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd. nie odzwierciedlają zdolności kredytowej grupy Wanshun. Strona zwróciła się również do Komisji o potwierdzenie i ujawnienie podstawy, na której ustalono wskaźniki finansowe;
 - b) Komisja zastosowała niewłaściwą datę do obliczenia poziomu referencyjnego dla jednego z kredytów udzielonych przedsiębiorstwu Shantou Wanshun;
 - c) przedsiębiorstwo Jiangsu Huafeng Aluminium Industry Co., Ltd zaciągnęło pożyczkę jedynie od dwóch przedsiębiorstw należących do grupy w OD i że takiej pożyczki wewnątrz grupy nie należy uznawać za dotację, ponieważ te przedsiębiorstwa należące do grupy nie były organami publicznymi a rząd ChRL nie mógł im powierzyć ani wyznaczyć zadań. Ponadto objęcie wyrównaniem zarówno kredytu z banku komercyjnego, jak i pożyczki wewnątrz grupy spowodowało podwójne liczenie.
- (289) W odniesieniu do pierwszej kwestii Komisja potwierdziła, że wskaźniki wymienione w tej sekcji opierają się na sprawozdaniach finansowych Zhongji Lamination Materials Co. Ltd. Jak już wyjaśniono w motywie 265, Komisja dokonała indywidualnej oceny głównych przedsiębiorstw objętych zakresem dochodzenia, tj. producenta eksportującego, oraz przedsiębiorstw o największym udziale finansowania w grupie, tj. jednostki dominującej. Takie podejście wydaje się rzeczywiście rozsądne, ponieważ kredyty są udzielane podmiotom prawnym, a nie grupie jako takiej. Komisja wzięła również pod uwagę zmiany wskaźników finansowych w całym okresie badanym (tj. od 2017 r. do OD).
- (290) W każdym razie Komisja nie stwierdziła żadnych znaczących różnic między sytuacją finansową przedsiębiorstw należących do grupy. W istocie, nawet biorąc pod uwagę skonsolidowane dane dostarczone przez samo przedsiębiorstwo po ujawnieniu informacji, nadal widać niestabilną sytuację w zakresie środków pieniężnych, z niskim wskaźnikiem płynności gotówkowej i stosunkiem przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej do zadłużenia. Wskaźnik ogólnego zadłużenia jest również bardzo podobny do tego, jaki ma jedyny producent eksportujący. Komisja nie stwierdziła również żadnych znaczących różnic w stopach procentowych pożyczek udzielonych poszczególnym przedsiębiorstwom w grupie. Argument został zatem odrzucony.
- (291) Komisja nie przyjęła argumentu przedstawionego w punkcie drugim, ponieważ data zaproponowana przez przedsiębiorstwo była późniejsza niż data rozpoczęcia spłaty pożyczki, podczas gdy Komisja wykorzystała poziom referencyjny dla daty bezpośrednio poprzedzającej datę rozpoczęcia spłaty pożyczki, który miał zatem nadal zastosowanie do daty rozpoczęcia spłaty.
- (292) Komisja zgodziła się z twierdzeniem przedstawionym w punkcie trzecim i odpowiednio dostosowała obliczenia.
- c) Grupa Daching
- (293) Komisja odnotowała, że w 2019 r. chińska agencja ratingowa przyznała grupie Daching rating AAA-.
- (294) Jak wspomniano w motywach 176–178 powyżej, chińskie instytucje finansowe udzielające kredytu nie przekazały żadnej oceny zdolności kredytowej. W celu ustalenia korzyści Komisja musiała ocenić, czy kredyty przyznane grupie Daching miały oprocentowanie na poziomie rynkowym.

- (295) Według sprawozdania finansowego producenta eksportującego z przedsiębiorstwa Xiamen Xiashun ogólna sytuacja finansowa tego producenta przedstawiała się korzystnie.
- (296) Przedsiębiorstwo Xiamen Xiashun korzystało z zobowiązań krótko- i długoterminowych w celu finansowania swojej działalności operacyjnej. Komisja dokonała oceny płynności krótkoterminowej oraz wypłacalności długoterminowej przedsiębiorstwa.
- (297) Jeśli chodzi o płynność krótkoterminową, Komisja wykorzystwała wskaźniki płynności, takie jak: a) wskaźnik kapitału obrotowego, b) wskaźnik płynności gotówkowej, c) wskaźnik płynności szybkiej oraz d) wskaźnik przepływu środków pieniężnych z działalności operacyjnej. Wskaźniki te mierzą zdolność przedsiębiorstwa do spłaty zobowiązań krótkoterminowych, w tym zadłużenia krótkoterminowego.
- (298) W 2018 r. wskaźnik kapitału obrotowego przedsiębiorstwa wynosił 0,9, w 2019 r. wzrósł on do 1,0, a następnie ponownie spadł do 0,9 na koniec OD (I półrocze 2020 r.). Pomimo ratingu AAA- przypisanego przedsiębiorstwu w 2019 r. aktywa obrotowe przedsiębiorstwa wystarczyły jedynie na spłatę zobowiązań krótkoterminowych. Nie jest to wystarczające do uzasadnienia wysokiego ratingu kredytowego – aby go uzyskać, przedsiębiorstwo powinno przedstawić wskaźnik na poziomie co najmniej 2.
- (299) W latach 2016–2019 wskaźnik płynności gotówkowej przedsiębiorstwa wynosił średnio 0,1, a na koniec OD – 0,2; przedsiębiorstwo nie dysponowało zatem wystarczającymi środkami pieniężnymi na spłatę zadłużenia krótkoterminowego.
- (300) W latach 2017–2018 wskaźnik płynności szybkiej przedsiębiorstwa wynosił 0,4, a w 2019 r., na koniec OD – 0,5, natomiast za punkt odniesienia uznaje się wskaźnik płynności szybkiej na poziomie co najmniej 1. W rzeczywistości przedsiębiorstwo, które ma wskaźnik płynności szybkiej poniżej 1, może nie być w stanie spłacić swoich zobowiązań krótkoterminowych w perspektywie krótkoterminowej.
- (301) Przedsiębiorstwo wykazywało dodatnie przepływy pieniężne z działalności operacyjnej, jednak zmniejszyły się one niemal o połowę w latach 2016–2019 i na koniec OD. W 2019 r. i na koniec OD wskaźnik przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej wyniósł 0,2. Wskaźnik środków pieniężnych z działalności operacyjnej niższy niż 1 oznacza, że przedsiębiorstwo nie wygenerowało wystarczającej ilości środków pieniężnych na pokrycie swoich zobowiązań krótkoterminowych.
- (302) Biorąc pod uwagę wskaźniki płynności krótkoterminowej opisane w motywie 297, Komisja stwierdziła, że przedmiotowe przedsiębiorstwo ma problemy z płynnością krótkoterminową, co powoduje, że jego profil dłużnika jest obciążony wysokim ryzykiem.
- (303) Komisja oparła ocenę ryzyka wypłacalności długoterminowej na różnych wskaźnikach wypłacalności, takich jak: a) wskaźniki zadłużenia i b) wskaźniki pokrycia. Wskaźniki te mierzą zdolność przedsiębiorstwa do wywiązywania się z długoterminowych zobowiązań dłużnych. Są one wykorzystywane przez kredytodawców i inwestorów nabywających obligacje przy ocenie wiarygodności kredytowej przedsiębiorstwa.
- (304) Wskaźniki zadłużenia mierzą wysokość zobowiązań, w szczególności zobowiązania długoterminowego. Przedsiębiorstwo miało wysoki wskaźnik ogólnego zadłużenia wynoszący 0,6, co oznacza, że 60 % aktywów spółki jest finansowane długiem. Stosunek kapitału obcego do kapitału własnego wynosił 1,5 w OD, co wskazuje na fakt, że przedsiębiorstwo finansuje swoją działalność długiem. Im wyższy wskaźnik ogólnego zadłużenia i stosunek kapitału obcego do kapitału własnego, tym wyższe jest ryzyko finansowe przedsiębiorstwa, co oznacza, że przedsiębiorstwo to może mieć większe trudności z obsługą swojego istniejącego zadłużenia.
- (305) Wskaźniki pokrycia mierzą zdolność przedsiębiorstwa do obsługi zadłużenia i wywiązywania się z zobowiązań finansowych. Komisja oparła swoją ocenę na wskaźniku zdolności spłaty odsetek oraz stosunku przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej do zadłużenia. Wskaźnik zdolności spłaty odsetek wskazuje na zdolność przedsiębiorstwa do finansowania kosztów odsetek. Ten wskaźnik eksportera wynosił około 1,2 w OD. Gdy wskaźnik ten wynosi mniej niż 1,5, jest to oznaką, że przedsiębiorstwo ma trudności z pokryciem wydatków z tytułu odsetek. Stosunek przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej do zadłużenia wskazuje na zdolność przedsiębiorstwa do spłaty zadłużenia za pomocą środków pieniężnych wygenerowanych z działalności operacyjnej. Średni stosunek przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej do zadłużenia eksportera w OD wynosił 0,1. Oznacza to, że przedsiębiorstwo potrzebowałoby 10 lat, aby spłacić całkowite zadłużenie za pomocą przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej, które generuje w OD. W związku z tym istnieją przesłanki wskazujące na poważne problemy z wygenerowaniem wystarczającej ilości środków pieniężnych na spłatę zadłużenia.
- (306) Ponadto przedsiębiorstwo zaciągnęło kredyty w celu spłaty kredytów z innych banków. Ten rodzaj kredytu uznaje się za wskazówkę, że przedsiębiorstwo to znajduje się w gorszej sytuacji finansowej, niż na pierwszy rzut oka sugerowałyby sprawozdania finansowe, oraz że istnieje dodatkowe ryzyko związane z jego finansowaniem krótko- i długoterminowym.

- (307) Dlatego też, biorąc pod uwagę wskaźniki wypłacalności długoterminowej opisane w motywie 276, Komisja uznała, że przedsiębiorstwo nie znajduje się w stabilnej sytuacji finansowej, a z punktu widzenia potencjalnych kredytodawców i inwestorów jest profil jest ryzykowny.
- (308) Biorąc pod uwagę elementy dotyczące płynności i wypłacalności producenta eksportującego opisane w motywach 297–305, Komisja uznała, że ogólna sytuacja finansowa grupy Daching odpowiada ratingowi B/BB (przy czym rating B zastosowano do kredytów przeznaczonych na spłatę kredytów z innych banków), będącemu najwyższym ratingiem, który nie kwalifikuje się już jako „rating na poziomie inwestycyjnym”.
- (309) Korzyść ustalono przez zastosowanie poziomu referencyjnego opisanego w motywach 252–253 do okresu finansowania dłużnego w okresie objętym dochodzeniem.
- (310) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Daching twierdziła, że:
- a) referencyjną stopę procentową LBCh i podstawową stopę procentową stosuje się do zwykłych przedsiębiorstw, które mają średni rating kredytowy (rating BBB), a nie do przedsiębiorstw o najwyższym ratingu kredytowym (rating AA stosowany przez Komisję). W związku z tym, aby obliczyć spread, Komisja powinna była porównać amerykańskie obligacje korporacyjne z ratingiem BBB z ratingiem przyznanym grupie Daching. Strona ponownie oceniła swój własny rating przy użyciu metody agencji Bloomberg;
 - b) ponieważ Komisja obliczyła spread, porównując obligacje z ratingiem BB według agencji Bloomberg i obligacje z ratingiem AA, powinna była zastosować tę samą metodę wyliczania ratingu kredytowego, co agencja Bloomberg (jak Moody's), a nie własną metodę, aby przypisać rating kredytowy przedsiębiorstwom należącym do grupy. Strona dodała, że metoda wyceny zastosowana przez Komisję jest wysoce wątpliwa, ponieważ na podstawie wykorzystanych wskaźników, takich jak wskaźnik kapitału obrotowego, wskaźnik płynności szybkiej, wskaźnik płynności gotówkowej i wskaźnik ogólnego zadłużenia, Komisja stwierdziła, że grupa Daching nie będzie w stanie spłacić swojego zadłużenia, zaś wskaźniki te należy oceniać w zależności od branży. Ponadto ocena Komisji opierała się na założeniu, że przedsiębiorstwo nie wywiąże się ze swoich zobowiązań i zaprzestanie działalności gospodarczej „teraz”, podczas gdy grupa działała na zasadzie kontynuacji działalności⁽⁶⁸⁾, zgodnie z którą mogła spłacić swoje zadłużenie, wykorzystując przepływy środków pieniężnych i zysk przed odliczeniem odsetek, podatków i amortyzacji;
 - c) nie należało stosować żadnego spreadu do pożyczek gwarantowanych grupy Daching, ponieważ były one obciążone znacznie niższym ryzykiem niż pożyczki, które nie były pożyczkami gwarantowanymi. Nawet gdyby Komisja rozważała zastosowanie spreadu do pożyczek gwarantowanych, powinna zastosować spread ujemny, a nie dodatni.
- (311) Po pierwsze, w odniesieniu do uwagi dotyczącej stosowania referencyjnej stopy procentowej LBCh lub podstawowej stopy procentowej NIFC jako punktu wyjścia do obliczania poziomu referencyjnego, Komisja wskazała, że stopy te są uważane za stopy wolne od ryzyka, które – w ramach podejścia konserwatywnego – stosowano by do przedsiębiorstw posiadających rating AA. Jak ustaliła Komisja w ramach obecnego dochodzenia, referencyjny stopa procentowa LBCh i podstawowa stopa procentowa opublikowana przez NIFC miały zastosowanie do najlepszych klientów tych banków, a więc do przedsiębiorstw o najwyższym ratingu. Rzeczywiście, jak wspomniano w dokumentacji przedłożonej przez rząd ChRL w trakcie dochodzenia, „[P]odstawowa stopa procentowa była podawana przez każdy bank podający podstawową stopę procentową zgodnie z oprocentowaniem pożyczek **dla swoich najlepszych klientów** (podkreślenie dodane) w dniu 20 każdego miesiąca”⁽⁶⁹⁾. Komisja zauważyła również, że rating przedsiębiorstw należących do grupy w ostatnich czterech latach – ponownie oceniony przez stronę przy użyciu metody agencji Bloomberg – nie został zaklasyfikowany jako „rating na poziomie inwestycyjnym”.
- (312) Po drugie, metoda wyliczania ratingu kredytowego zastosowana przez Komisję obejmowała szereg wskaźników mierzących bieżącą zdolność przedsiębiorstwa do spłaty zobowiązań krótkoterminowych, która okazała się niewystarczająca ani poprzez sprzedaż aktywów krótkoterminowych (wskaźnik kapitału obrotowego), ani poprzez wykorzystanie środków pieniężnych w kasie (wskaźnik płynności gotówkowej), ani poprzez wykorzystanie środków pieniężnych z działalności operacyjnej (wskaźnik przepływów pieniężnych z działalności operacyjnej). Wszystkie te wskaźniki świadczyły o problemach producenta eksportującego z płynnością krótkoterminową, co skutkowało

⁽⁶⁸⁾ Przedsiębiorstwo kontynuuje swoją działalność w dającej się przewidzieć przyszłości.

⁽⁶⁹⁾ „Promoting LPR Reform Orderly” [„Wspieranie prawidłowego przeprowadzenia reformy podstawowych stóp procentowych”], opublikowany przez grupę analityczną ds. polityki monetarnej Ludowego Banku Chin, 15 września 2020 r., <http://www.pbc.gov.cn/en/3688110/3688172/4048269/4094018/2020091518070233600.pdf>, ostatni dostęp w dniu 30 listopada 2021 r.

posiadaniem profilu dłużnika obciążonego wysokim ryzykiem, jak wyjaśniono w motywach 296–302. Jednocześnie strona nie wykazała, dlaczego wskaźniki te powinny być traktowane w jakikolwiek inny sposób specyficzny dla przemysłu ACF. Ponadto wskaźniki te wskazują na „bieżącą” zdolność przedsiębiorstwa do spłaty zobowiązań krótkoterminowych i są wykorzystywane do celów oceny ryzyka dłużnika wyłącznie na potrzeby niniejszego dochodzenia. Ocena ta jest odrębna i może różnić się od założeń zarządu podczas sporządzania sprawozdań finansowych, oceniających zdolność przedsiębiorstwa do kontynuacji działalności.

- (313) Po trzecie, gwarancje udzielone na kredyty zostały przyznane przez powiązane strony w ramach grupy, do których stosuje się ten sam rating kredytowy. Nie powinno to zatem mieć wpływu na ocenę Komisji. W związku z tym wnioski strony zostały odrzucone.
- (314) Grupa Daching twierdziła ponadto, że Komisja zastosowała niewłaściwe saldo kwoty głównej przy obliczaniu korzyści z tytułu odsetek od kredytów w odniesieniu do dwóch kredytów. Mianowicie w przypadku dwóch pierwotnie zaciągniętych kredytów kwota główna została częściowo spłacona, a kwota główna mająca zastosowanie do spłaty odsetek powinna być niższa niż kwota początkowa. Ponadto rzeczywista spłata odsetek w przypadku dwóch innych kredytów została uiszczona po OD i Komisja nie powinna była traktować w obliczeniach tej spłaty odsetek jako zerowej. Komisja dokonała przeglądu obliczeń i skorygowała je pod kątem tych twierdzeń.

3.4.2.4. Wnioski dotyczące finansowania preferencyjnego: pożyczki

- (315) Komisja ustaliła, że wszystkie objęte próbą grupy producentów eksportujących korzystały z finansowania preferencyjnego w postaci kredytów w okresie objętym dochodzeniem. W świetle istnienia wkładu finansowego, korzyści dla producentów eksportujących oraz szczególności Komisja uznała finansowanie preferencyjne w postaci kredytów za subsydyum stanowiące podstawę środków wyrównawczych.
- (316) Stopy subsydiowania ustalone w odniesieniu do finansowania preferencyjnego w postaci kredytów w okresie objętym dochodzeniem dla grup przedsiębiorstw objętych próbą wyniosły:

Finansowanie preferencyjne: pożyczki

Nazwa przedsiębiorstwa	Kwota subsydyum
— Grupa Nanshan	1,45 %
— Grupa Wanshun	1,93 %
— Grupa Daching	4,36 %.

3.5. Finansowanie preferencyjne: pozostałe rodzaje finansowania

3.5.1. Linie kredytowe

3.5.1.1. Informacje ogólne

- (317) Celem linii kredytowej jest ustanowienie limitu kredytu, który przedsiębiorstwo może wykorzystać w dowolnym momencie, aby sfinansować bieżące operacje, tym samym sprawiając, że finansowanie kapitału obrotowego jest elastyczne i natychmiast dostępne w razie potrzeby. W związku z tym Komisja uznała, że co do zasady wszelkie krótkoterminowe finansowanie przedsiębiorstw objętych próbą, takie jak kredyty krótkoterminowe, akcepty bankowe itd., powinno mieć pokrycie w instrumentach linii kredytowej.

3.5.1.2. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (318) Komisja ustaliła, że chińskie instytucje finansowe zapewniły linie kredytowe każdej grupie objętej próbą w związku z zapewnieniem finansowania. Obejmowały one umowy ramowe, na podstawie których bank zezwalał przedsiębiorstwu objętym próbą na wykorzystanie różnych instrumentów dłużnych, takich jak m.in. pożyczki obrotowe, akcepty bankowe i inne formy finansowania handlu w określonej kwocie maksymalnej.

- (319) Jak wspomniano w motywie 317, wszelkie krótkoterminowe finansowanie powinno mieć pokrycie w linii kredytowej. W związku z tym aby ustalić, czy wszelkie finansowanie krótkoterminowe miało pokrycie w linii kredytowej, Komisja porównała kwotę linii kredytowych dostępną dla współpracujących przedsiębiorstw w okresie objętym dochodzeniem z kwotą krótkoterminowego finansowania wykorzystanego przez te przedsiębiorstwa w tym samym okresie. Na wypadek gdyby kwota finansowania krótkoterminowego przekroczyła limit linii kredytowej, Komisja zwiększyła kwotę istniejącej linii kredytowej o kwotę rzeczywiście wykorzystaną przez producentów eksportujących poza limitem linii kredytowej.
- (320) W normalnych warunkach rynkowych linie kredytowe podlegałyby tzw. opłacie „administracyjnej” lub „za zaangażowanie”, by zrekompensować bankowi jego koszty i ryzyko w chwili otwarcia linii kredytowej, a także opłacie pobieranej co roku za przedłużenie ważności linii kredytowych. Komisja ustaliła jednak, że każda grupa przedsiębiorstw objęta próbą skorzystała z linii kredytowych przyznanych nieodpłatnie. W związku z tym badanym grupom przedsiębiorstw przyznano korzyść w rozumieniu art. 6 lit. d) rozporządzenia podstawowego.

3.5.1.3. Szczegółność

- (321) Jak wspomniano w motywie 99, zgodnie z decyzją nr 40 instytucje finansowe udzielają wsparcia kredytowego promowanym sektorom przemysłu.
- (322) Komisja uznała, że linie kredytowe stanowią formę preferencyjnego wsparcia finansowego ze strony instytucji finansowych dla promowanych sektorów przemysłu, takich jak sektor ACF. Jak określono w sekcji 3.1 powyżej, sektor ACF należy do promowanych sektorów przemysłu i w związku z tym kwalifikuje się do wszelkiego możliwego wsparcia finansowego.
- (323) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że linie kredytowe rzekomo udostępniane przemysłowi ACF nie przynoszą żadnych korzyści i nie są szczególne. Rząd ChRL powtórzył swoje argumenty dotyczące niewiążącego charakteru decyzji nr 40, a także argumentację kwestionującą kwalifikację chińskich instytucji finansowych jako organów publicznych. W tym względzie Komisja zauważyła, że rząd ChRL nie wykazał, iż przedsiębiorstwa w ChRL mogą w równym stopniu korzystać z warunków preferencyjnych obserwowanych w odniesieniu do przemysłu ACF. Ponadto, ponieważ linie kredytowe są nierozdzielnie związane z innymi rodzajami kredytów preferencyjnych, takimi jak pożyczki, i stanowią część wsparcia kredytowego udzielanego w szczególności promowanym sektorom przemysłu, analiza organu publicznego i analiza szczególności przeprowadzone w sekcjach od 3.4.1.1 do 3.4.1.5 oraz w sekcji 3.4.2.2 powyżej w odniesieniu do kredytów mają również zastosowanie do linii kredytowych. W rezultacie powyższe argumenty zostały odrzucone.

3.5.1.4. Obliczanie kwoty subsydium

- (324) Zgodnie z art. 6 lit. d) pkt (ii) rozporządzenia podstawowego za korzyść przyznaną odbiorcom Komisja uznała różnicę między kwotą, jaką zapłacili jako opłatę za otwarcie lub odnowienie linii kredytowych przez chińskie instytucje finansowe, a kwotą, jaką zapłaciliby za porównywalną komercyjną linię kredytową uzyskaną według niezniekształconych stawek rynkowych.
- (325) W odniesieniu do ogólnodostępnych danych ⁽⁷⁰⁾ i poziomów referencyjnych wykorzystywanych w poprzednich dochodzeniach ⁽⁷¹⁾ ustalono odpowiednie poziomy referencyjne dla opłaty przygotowawczej i opłaty za odnowienie wynoszące odpowiednio 1,5 % i 1,25 %.
- (326) Zasadniczo opłata przygotowawcza i opłata za odnowienie są płatne na zasadzie ryczałtu odpowiednio w momencie otwierania nowej linii kredytowej lub odnawiania istniejącej linii kredytowej. Do celów obliczeń Komisja uwzględniła jednak linie kredytowe, które zostały otwarte lub odnowione przed okresem objętym dochodzeniem, lecz które były dostępne dla grup objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem, a także linie kredytowe, które zostały otwarte w okresie objętym dochodzeniem. Następnie Komisja obliczyła korzyść na podstawie okresu objętego dochodzeniem, w którym linia kredytowa była dostępna.

⁽⁷⁰⁾ Zob. <https://www.barclays.co.uk/current-accounts/bank-account/overdrafts/overdraft-charges/>, ostatni dostęp w dniu 18 sierpnia 2021 r., opłaty z tytułu kredytów w rachunku bieżącym udzielanym kadrze zarządzającej – „kredyty w rachunku bieżącym o wartości ponad 15 000 GBP obciążone są opłatą przygotowawczą w wysokości 1,5 % ustalonego limitu kredytu w rachunku bieżącym oraz opłatą za odnowienie w wysokości 1,5 %”.

⁽⁷¹⁾ Zob. sprawa dotycząca materiałów z włókna szklanego przywołana w przypisie 5 (motywy 354 i 355).

- (327) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Daching stwierdziła, że Komisja nie powinna była obliczać korzyści z tytułu subsydiów w odniesieniu do umów w sprawie linii kredytowych zawartych przez grupę Daching, ponieważ:
- Komisja nie przedstawiła żadnych dowodów w odniesieniu do subsydiowania stanowiącego podstawę środków wyrównawczych dla przedsiębiorstwa Daching Enterprises Ltd., ponieważ przedsiębiorstwo to miało siedzibę i prowadziło działalność w Hongkongu, w związku z czym twierdzenia dotyczące szczególnego traktowania przemysłu ACF przez rząd ChRL nie miały zastosowania i nie mogły mieć wpływu na jego działalność w Hongkongu;
 - zdolność kredytowa Daching Enterprises Ltd. musiała zostać oceniona oddzielnie i nie mogła zostać połączona z twierdzeniami dotyczącymi zdolności kredytowej Xiamen Xiashun;
 - standardowa umowa w sprawie linii kredytowych z bankami chińskimi nie wymaga żadnych opłat i nie ma w niej określonych stóp procentowych. Dzieje się tak dlatego, że bank nie udziela gwarancji ani nie zobowiązuje się do udzielenia kredytu bankowego, gdy klient chce zaciągnąć kredyt, w związku z czym bank nie ponosi żadnych kosztów finansowania i nie jest pobierana opłata przygotowawcza. Brak opłaty przygotowawczej w umowie w sprawie linii kredytowych nie dotyczył Daching Enterprises Ltd. w Hongkongu, gdzie opłata ta dotyczyła wszystkich gałęzi przemysłu, a jeśli była pobierana, to czasami odstępowano od niej i nie była znacząca.
- (328) Po pierwsze, Komisja zauważyła, że finansowanie preferencyjne dla Daching Enterprises Ltd. zostało zapewnione przez te same banki chińskie, co w analizie w sekcji 3.4.1.5. Dlatego też uznała, że takie finansowanie preferencyjne w formie kredytów było subsydem stanowiącym podstawę środków wyrównawczych. Po drugie, Komisja zauważyła również, że cały obrót z wywozu przedsiębiorstwa Daching Enterprises Ltd. pochodził od Xiamen Xiashun, a zatem kwota subsydium została obliczona jako odsetek obrotu Xiamen Xiashun i była powiązana z oceną zdolności kredytowej Xiamen Xiashun. Po trzecie, brak opłaty przygotowawczej, jak wyjaśniono w motywie 320, uznano za korzyść przyznaną odbiorcom. W trakcie dochodzenia nie zgromadzono żadnych dowodów ani nie zostały one przedstawione przez stronę występującą z wnioskami, z których wynikałoby, że bank nie ponosi żadnych kosztów ani ryzyka przy otwieraniu linii kredytowej i w związku z tym nie pobiera żadnych opłat. W związku z tym wnioski strony zostały odrzucone.
- (329) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Nanshan stwierdziła, że Komisja nie powinna była obliczać korzyści z tytułu subsydiów w odniesieniu do umów w sprawie linii kredytowych zawartych przez grupę Nanshan, ponieważ:
- banki zazwyczaj zrzekają się tej opłaty przygotowawczej i opłaty za odnowienie, aby zabezpieczyć dużych klientów komercyjnych lub na podstawie historii kredytowej klienta, niezależnie od państwa, w którym ma on siedzibę. Zatem zwolnienie nie ma nic wspólnego z przyznawaniem subsydiów chińskim przedsiębiorstwom;
 - Komisja częściowo cytuje Barclays UK w celu ustalenia poziomu referencyjnego: „kredyty w rachunku bieżącym o wartości ponad 15 000 GBP obciążone są opłatą przygotowawczą w wysokości 1,5 % ustalonego limitu kredytu w rachunku bieżącym oraz opłatą za odnowienie w wysokości 1,5 %”⁽⁷²⁾, pomijając dalszą część zdania, która stanowi, że: „chyba że uzgodnimy z Państwem inne warunki. Kredyty w rachunku bieżącym uzależnione są od złożenia wniosku, sytuacji finansowej oraz historii kredytowej”⁽⁷³⁾. Dlatego też powszechną praktyką rynkową jest negocjowanie szczegółowych warunków (w tym, w razie potrzeby, całkowite zrzeczenie się opłat). Komisja nie udowodniła, że inne instytucje finansowe działają inaczej niż chińskie;
 - ewentualnie Komisja powinna zastosować bardziej reprezentatywny poziom w świetle wielkości grupy Nanshan niż cena HSBC UK z uwagi na wymienione poniżej powody.
- (330) Stawka opłaty za odnowienie w wysokości 1,25 % i stawka opłaty przygotowawczej w wysokości 1,5 % przytoczone w cenniku Barclays wykorzystanym przez Komisję mają zastosowanie do linii kredytowych powyżej 15 000 GBP. Warunki mające zastosowanie do linii kredytowych o wartości 40 000 GBP lub nawet 100 000 GBP nie są jednak porównywalne z warunkami, które miałyby zastosowanie do linii kredytowych o wartości od dziesiątek do setek milionów dolarów amerykańskich zaciągniętych przez grupę Nanshan. Jest zatem oczywiste, że opłaty opisane w cenniku Komisji dla małych przedsiębiorstw zostałyby zniesione w interesie zabezpieczenia umowy finansowej o takiej wielkości. Drugie źródło poziomu referencyjnego przedstawione przez Komisję w załączniku 2.2 (HSBC UK) również wprowadza w błąd, ponieważ nie zawiera żadnych opłat. Jako alternatywę grupa Nanshan zaproponowała wykorzystanie opłat pobieranych przez bank PNC w Stanach Zjednoczonych, który nie pobiera opłaty przygotowawczej i pobiera jedynie roczną opłatę za odnowienie w wysokości 0,25 % za przyznaną linię kredytową w wysokości od 100 001 do 3 mln USD.

⁽⁷²⁾ Dokument zawierający ogólne ustalenia, przypis 55.

⁽⁷³⁾ Dokument zawierający ogólne ustalenia, przypis 55.

- (331) W odniesieniu do pierwszego i drugiego punktu Komisja zauważyła, że nawet jeżeli indywidualne opłaty klientów mogą się różnić, strona występująca z wnioskami nie przedstawiła żadnych dowodów na to, że bank nie ponosi żadnych kosztów ani ryzyka przy otwieraniu linii kredytowej i w związku z tym nie pobiera żadnych opłat.
- (332) W odniesieniu do trzeciego punktu dotyczącego opłat referencyjnych zastosowanych przez Komisję, jak stwierdzono w motywie 325, Komisja wykorzystała ustalenia z poprzednich spraw dotyczących zwalczania subsydiowania oraz publicznie dostępne dane, aby stwierdzić, że zastosowanie poziomu referencyjnego w wysokości 1,5 % w odniesieniu do opłaty przygotowawczej oraz poziomu referencyjnego w wysokości 1,25 % w odniesieniu do opłaty za odnowienie było uzasadnione. W tym względzie Komisja zwróciła uwagę, że np. bank Barclays pobiera opłatę za uruchomienie w wysokości 1,5 % ustalonego limitu kredytu w rachunku bieżącym oraz opłatę za odnowienie w wysokości 1,5 % za kredyty w rachunku bieżącym powyżej 15 000 GBP. W tym przypadku poziom referencyjny w odniesieniu do opłaty za odnowienie, zastosowany przez Komisję, jest niższy. Dalsze poszukiwania wykazały również, że Barclays pobiera od przedsiębiorstw wyższe opłaty za przekroczenie kredytu w rachunku bieżącym, od 1,6 % do 2,5 % limitów w przedziałach od 15 001 GBP do 20 000 GBP oraz od 20 001 GBP do 25 000 GBP. Ponadto Komisja zauważyła, że alternatywny poziom referencyjny zaproponowany przez grupę Nanshan odnosił się konkretnie do małych klientów biznesowych, co nie jest istotne zgodnie z oświadczeniami samego przedsiębiorstwa, oraz do zabezpieczonych linii kredytowych, tj. linii kredytowych o niższym ryzyku, ponieważ są one chronione pewnym zabezpieczeniem. W związku z tym Komisja powtórzyła swój wniosek, że zastosowane przez nią opłaty referencyjne są rozsądne i oparte na dostępnych danych rynkowych, a zatem odrzuciła ten argument.
- (333) Ponadto Nanshan stwierdziła, że Komisja nie powinna obliczać korzyści z linii kredytowej dla Nanshan Finance, ponieważ wszystkie krótkoterminowe pożyczki uzyskane przez Nanshan Finance dotyczyły zdyskontowanych weksli, które nie gwarantują linii kredytowej. Komisja przyjęła to twierdzenie, ponieważ zdyskontowane weksle dostarczono za pośrednictwem pożyczek międzybankowych, i odpowiednio dostosowała obliczenia.

3.5.2. Akcepty bankowe

3.5.2.1. Informacje ogólne

- (334) Akcepty bankowe są produktem finansowym służącym zwiększaniu aktywności krajowego rynku pieniężnego poprzez rozszerzanie instrumentów kredytowych. Jest to forma finansowania krótkoterminowego, które może „zmniejszyć koszt finansowania i zwiększyć efektywność kapitałową” trasanta ⁽⁷⁴⁾. Ponadto, jak stwierdził LBCh na swojej stronie internetowej, „akcepty bankowe mogą zagwarantować zawarcie umowy między nabywcą i sprzedawcą oraz jej wykonanie, jak również stanowić wsparcie dla obrotu kapitałowego za pośrednictwem interwencji w ramach kredytu udzielonego przez Bank Chin” ⁽⁷⁵⁾. Co więcej, bank DBS na swojej stronie internetowej przedstawia akcepty bankowe jako sposób na „zwiększenie kapitału obrotowego dzięki odroczonej płatności” ⁽⁷⁶⁾.
- (335) Komisja ustaliła już w toku poprzedniego dochodzenia, że akcepty bankowe są w dużym stopniu wykorzystywane jako sposób płatności w transakcjach handlowych jako alternatywa dla przekazu pieniężnego, tym samym ułatwiając trasantowi obrót środkami pieniężnymi i stanowiąc wsparcie dla jego kapitału obrotowego ⁽⁷⁷⁾. Z punktu widzenia środków pieniężnych instrument ten faktycznie zapewnia trasantowi odroczonej termin płatności wynoszący 6 miesięcy lub 1 rok, ponieważ rzeczywista płatność pieniężna kwoty transakcji następuje z upływem terminu zapadalności akceptu bankowego, a nie w momencie, w którym trasant musi zapłacić dostawcy. W przypadku braku takiego instrumentu finansowego, aby zapłacić swojemu dostawcy, trasant wykorzystaby własny kapitał obrotowy, co wiąże się z kosztami, albo zawarł z bankiem umowę w sprawie krótkoterminowej pożyczki obrotowej, co również wiąże się z kosztami. W rzeczywistości, płacąc akceptami bankowymi, trasant korzysta z dostarczonych towarów lub świadczonych usług przez okres 3 miesięcy do 1 roku, nie dokonując przedpłaty środków pieniężnych i nie ponosząc żadnych kosztów.
- (336) W normalnych warunkach rynkowych akcepty bankowe, jako instrument finansowy, oznaczałyby koszt finansowania dla trasanta. W toku dochodzenia wykazano, że wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą, które korzystały z akceptów bankowych w okresie objętym dochodzeniem, płaciły jedynie prowizję od usługi polegającej na obsłudze akceptu świadczonej przez bank, która na ogół wynosiła 0,05 % wartości nominalnej akceptu. Żadne z przedsiębiorstw objętych próbą nie poniosło jednak kosztu finansowania za pośrednictwem akceptów bankowych przez

⁽⁷⁴⁾ Zob. strona internetowa Ludowego Banku Chin: https://www.boc.cn/en/cbservice/cncb6/cb61/200811/t20081112_1324239.html, ostatni dostęp w dniu 18 sierpnia 2021 r.

⁽⁷⁵⁾ *Ibid.*

⁽⁷⁶⁾ Zob. strona internetowa banku DBS: <https://www.dbs.com.cn/corporate/financing/working-capital/bank-acceptance-draft-bad-issuance>, ostatni dostęp w dniu 18 sierpnia 2021 r.

⁽⁷⁷⁾ Aby zapoznać się z bardziej szczegółowym opisem sposobu, w jaki na ogół wykorzystywane są akcepty bankowe, zob. sprawa dotycząca materiałów z włókna szklanego przytoczona w przypisie 5 powyżej, motywy 359–370.

odroczenie płatności pieniężnej za dostawę towarów i świadczenie usług. W związku z tym Komisja uznała, że przedsiębiorstwa objęte dochodzeniem odniosły korzyść z finansowania w formie akceptów bankowych, za które nie poniosły żadnych kosztów.

- (337) Biorąc pod uwagę powyższe, Komisja stwierdziła, że system akceptów bankowych wprowadzony w ChRL zapewnił wszystkim producentom eksportującym bezpłatne finansowanie ich bieżących operacji, wskutek czego przyznawano im korzyść stanowiącą podstawę środków wyrównawczych opisaną w motywach 354–356 poniżej zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego.
- (338) W toku poprzedniego dochodzenia ⁽⁷⁸⁾ Komisja ustaliła, że akcepty bankowe faktycznie mają ten sam cel i skutki co krótkoterminowe pożyczki obrotowe, ponieważ są one stosowane przez przedsiębiorstwa w celu finansowania ich bieżącej działalności zamiast korzystania z krótkoterminowych pożyczek obrotowych, i że w związku z tym powinny one nieść ze sobą koszt równoważny z finansowaniem krótkoterminowej pożyczki obrotowej.
- (339) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL, grupy Wanshun i Nanshan stwierdziły, że akcepty bankowe są w rzeczywistości kredytami udzielanymi przez dostawcę (tj. okaziciela polecenia wypłaty) kupującemu (trasantowi), a nie przez bank sprzedawcy. Wynika to z faktu, że warunki płatności zawarte w umowie wyraźnie wskazują, że dostawca zgadza się na płatność w formie akceptu bankowego. Zatem podpisując taką umowę, dostawca już przewidział, że płatność nie zostanie dokonana za żądanie, lecz w określonym czasie (zależnym od terminu płatności akceptu bankowego). Wszelkie dodatkowe koszty związane z opóźnieniami w płatnościach powinny być już uwzględnione w kosztach zakupu. W związku z tym akcept bankowy służy jedynie ułatwieniu transakcji między nieznanymi stronami. Rolą banku jest zapewnienie gwarancji, za którą pobiera on pewną opłatę w momencie otwarcia akceptu bankowego. Ostatecznie jednak to pieniądze znajdujące się na rachunku bankowym przedsiębiorstwa zostaną wykorzystane do zapłaty za transakcję, w związku z którą wystawiono akcept bankowy. Bank dokona zapłaty jedynie w przypadku, gdy przedsiębiorstwo nie wywiąże się z obowiązku posiadania na swoim rachunku bankowym środków wystarczających na dokonanie płatności.
- (340) Komisja stwierdziła, że w rzeczywistości akcept bankowy jest faktycznym środkiem płatniczym uznanym w umowie sprzedaży, a obowiązek płatności trasanta wobec dostawcy jest anulowany przez płatność z wykorzystaniem akceptu bankowego. Płatność na rzecz dostawcy ze strony trasanta odbywa się w momencie zatwierdzenia akceptu bankowego, podczas gdy w terminie zapadalności trasant wywiązuje się ze swojego obowiązku zapłaty wobec banku. Ponadto, jak przyznał sam rząd ChRL, dostawca ma możliwość zatwierdzenia akceptu w odniesieniu do innych stron, a tym samym natychmiastowego wykorzystania akceptu bankowego jako środka płatniczego w odniesieniu do własnych zakupów. W związku z tym akceptu bankowego nie można uznać za kredyt udzielony przez dostawcę lub dodatkową gwarancję przyszłej płatności ze strony banku, a wniosek ten został odrzucony.

3.5.2.2. Szczegółność

- (341) Jeżeli chodzi o szczegółność wspomnianą w motywie 102, zgodnie z decyzją nr 40 instytucje finansowe udzielają wsparcia kredytowego promowanym sektorom przemysłu.
- (342) Komisja uznała, że akcepty bankowe stanowią kolejną formę preferencyjnego wsparcia finansowego ze strony instytucji finansowych dla promowanych sektorów przemysłu, takich jak sektor ACF. Jak określono w sekcji 3.1 powyżej, sektor ACF istotnie należy do promowanych sektorów przemysłu i w związku z tym kwalifikuje się do wszelkiego możliwego wsparcia finansowego. Akcepty bankowe jako forma finansowania stanowią część systemu preferencyjnego wsparcia finansowego ze strony instytucji finansowych dla promowanych gałęzi przemysłu takich jak przemysł ACF.
- (343) Nie przedstawiono żadnych dowodów, że każde przedsiębiorstwo w ChRL (inne niż należące do promowanych sektorów) może odnieść korzyść z akceptów bankowych na tych samych warunkach preferencyjnych.

⁽⁷⁸⁾ Zob. sprawa dotycząca materiałów z włókna szklanego przywołana w przypisie 5, motyw 385.

- (344) Po ostatecznym ujawnieniu zarówno rząd ChRL, grupa Wanshun, jak i grupa Nanshan stwierdzili, że akcepty bankowe nie są przeznaczone specjalnie dla przemysłu ACF, ponieważ są one dostępne dla każdego przedsiębiorstwa w Chinach i powszechnie stosowane. Ponadto rząd ChRL powtórzył swoje argumenty dotyczące niewiążącego charakteru decyzji nr 40, a także argumentację kwestionującą kwalifikację chińskich instytucji finansowych jako organów publicznych.
- (345) W tym względzie Komisja zauważyła, że rząd ChRL i grupa Nanshan nie wykazali, iż wszystkie przedsiębiorstwa w ChRL mogą w równym stopniu korzystać z warunków preferencyjnych obserwowanych w odniesieniu do przemysłu ACF. Ponadto, podobnie jak linie kredytowe akcepty bankowe są nierozzerwalnie związane z innymi rodzajami kredytów preferencyjnych, takimi jak pożyczki, i stanowią część wsparcia kredytowego udzielanego w szczególności promowanym sektorom przemysłu, dlatego też analiza organu publicznego i analiza szczególności przeprowadzone w sekcjach od 3.4.1.1 do 3.4.1.5 oraz w sekcji 3.4.2.2 powyżej w odniesieniu do kredytów mają takie samo zastosowanie. Ponadto nawet jeśli forma finansowania mogłaby być zasadniczo dostępna dla wszystkich przedsiębiorstw w innych sektorach przemysłu, konkretne warunki, na jakich takie finansowanie jest oferowane przedsiębiorstwom z danego sektora przemysłu, takie jak odpłatność finansowania i wielkość finansowania, mogą sprawiać, że forma ta jest szczególna. Żadna z zainteresowanych stron nie przedstawiła żadnych dowodów wykazujących, że finansowanie preferencyjne przedsiębiorstw w sektorze aluminium poprzez akcepty bankowe jest udzielane w oparciu o obiektywne kryteria lub warunki w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W rezultacie powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (346) Zarówno grupa Wanshun, jak i grupa Nanshan zwróciły się z wnioskiem, że nawet gdyby Komisja utrzymała swoją decyzję o traktowaniu akceptów bankowych jako subsydium, przy obliczaniu korzyści należałoby wprowadzić następujące zmiany, a mianowicie:
- poziom referencyjny dla akceptu bankowego powinien być taki sam jak dla linii kredytowych, ponieważ akcept bankowy nie zapewnia przedsiębiorstwu żadnych środków finansowych, lecz promesę kredytową ze strony banku (tj. gwarancję zapłaty odbiorcom posiadającym akcept bankowy);
 - wszelkie opłaty i prowizje zapłacone bankowi za otwarcie akceptu bankowego powinny zostać odliczone od kwoty świadczenia;
 - depozyt wpłacony przy otwarciu akceptu bankowego powinien zostać odliczony od kwoty głównej, ponieważ przedsiębiorstwo wpłaciło depozyt przy otwarciu akceptu bankowego, który został zamrożony w banku;
 - z obliczeń należy usunąć akcepty bankowe wystawione na rzecz przedsiębiorstw powiązanych i oddziałów przedsiębiorstwa, gdyż w przeciwnym razie spowodowałyby one podwójne liczenie, jako że inne finansowanie przedsiębiorstw powiązanych stanowi przeciwwagę.
- (347) W odniesieniu do pierwszego punktu Komisja ustaliła już w motywie 338, że akcepty bankowe mają taki sam cel i skutki jak krótkoterminowe kredyty obrotowe i że w związku z tym powinny być obciążone kosztami równoważnymi kosztom finansowania krótkoterminowej pożyczki obrotowej. Strona nie uzasadniła ponadto, dlaczego poziom referencyjny dla akceptów bankowych powinien być taki sam jak dla linii kredytowej. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (348) W odniesieniu do drugiego punktu Komisja stwierdziła już w motywie, że przedsiębiorstwa objęte próbą, które korzystały z akceptów bankowych w OD, płaciły jedynie prowizję od usługi polegającej na obsłudze akceptu świadczoną przez bank, która na ogół wynosiła 0,05 % wartości nominalnej akceptu. Prowizja ta – płacona za przetwarzanie akceptu bankowego przez bank – jest istotnie elementem odrębnym od finansowania przyznanego przez bank, w przypadku którego współpracujący producenci eksportujący nie ponieśli żadnych kosztów. Opłata ta jest uiszczana w celu pokrycia kosztów administracyjnych ponoszonych przez bank podczas przetwarzania akceptów bankowych. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (349) W odniesieniu do trzeciego punktu, jak stwierdziła Komisja w poprzednich dochodzeniach ⁽⁷⁹⁾, należy przede wszystkim zwrócić uwagę, że żądanie od klientów gwarancji i zabezpieczeń podczas przyznawania finansowania jest powszechną praktyką banków. Ponadto należy zauważyć, że gwarancje takie są wykorzystywane w celu zapewnienia, że producent eksportujący poniesie swoją odpowiedzialność finansową wobec banku, a nie wobec dostawcy. W toku dochodzenia wyjawiono również, że chińskie banki nie żądają systematycznie tych gwarancji oraz że nie zawsze są one związane ze szczególnymi akceptami bankowymi. W tym względzie domniemane depozyty nie sta-

⁽⁷⁹⁾ Zob. sprawa dotycząca rowerów elektrycznych (motyw 316) i sprawa dotycząca materiałów z włókna szklanego (motyw 407), przywołane w przypisie 5.

nowią zaliczki wypłacanej przez trasanta na rzecz banków, a jedynie dodatkową gwarancję, której czasem wymagają banki i która nie ma żadnego wpływu na decyzję banku o wydaniu akceptów bankowych, bez dodatkowych odsetek od pożyczki dla trasanta. Ponadto mogą one przyjmować różne formy, w tym depozytów terminowych i zastawów. Depozyty te są oprocentowane na rzecz trasanta, a zatem nie stanowią kosztów dla trasanta akceptu bankowego. Na tej podstawie twierdzenie to zostało odrzucone.

- (350) W ostatniej kwestii Komisja przypomina, że – tak jak stwierdzono powyżej – akcept bankowy jest środkiem płatniczym i w związku z tym nie ma skutku przedłużającego termin płatności uzgodniony z dostawcą, ale ma skutek odraczający płatność gotówkową. Jako środek płatniczy akcept bankowy może być zatwierdzany przez odbiorcę płatności (dostawcę) w celu uregulowania jego zobowiązań wobec innych stron. W związku z tym nie występuje proporcjonalne zmniejszenie płynności powiązanych stron, które otrzymały akcept bankowy. Nie można również mówić o podwójnym liczeniu, ponieważ w żadnym z przedsiębiorstw nie stosowano środków wyrównawczych w odniesieniu do akceptów bankowych otrzymanych jako środek płatniczy. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (351) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Nanshan wystąpiła również o korektę błędów w obliczeniach spowodowanych błędami we wzorach. Komisja przyjęła ten argument i odpowiednio dostosowała obliczenia.

3.5.2.3. Obliczanie kwoty subsydium

- (352) W celu obliczenia kwoty subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych Komisja oceniła korzyść przyznaną odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem.
- (353) Jak wspomniano w motywach 334 i 335, Komisja ustaliła, że producenci eksportujący objęci próbą korzystają z akceptów bankowych, aby zaspokoić swoje potrzeby dotyczące finansowania krótkoterminowego bez płacenia wynagrodzenia.
- (354) Komisja stwierdziła zatem, że trasanci akceptów bankowych powinni płacić wynagrodzenie za okres finansowania. Komisja uznała, że okres finansowania rozpoczął się w dniu wystawienia akceptu bankowego i zakończył się w terminie zapadalności akceptu bankowego. Jeśli chodzi o akcepty bankowe wystawione przed okresem objętym dochodzeniem oraz akcepty bankowe z terminem zapadalności przypadającym po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem, Komisja obliczyła korzyść tylko dla okresu finansowania wchodzącego w zakres okresu objętego dochodzeniem.
- (355) Zgodnie z art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego, uznając, że akcepty bankowe są formą finansowania krótkoterminowego i że w rzeczywistości mają one ten sam cel co krótkoterminowe pożyczki obrotowe, za korzyść przyznaną w ten sposób odbiorcom Komisja uznała różnicę między kwotą, jaką przedsiębiorstwo rzeczywiście zapłaciło jako wynagrodzenie finansowania poprzez akcepty bankowe, a kwotą, jaką powinno zapłacić, stosując stopę procentową finansowania krótkoterminowego.
- (356) Komisja określiła korzyść wynikającą z niepłacenia kosztu finansowania krótkoterminowego. Komisja uznała, zgodnie z ustaleniami poprzednich dochodzeń⁽⁸⁰⁾, że akcepty bankowe powinny pociągać za sobą koszt równoważny finansowaniu krótkoterminowej pożyczki obrotowej. Komisja zastosowała zatem tę samą metodykę co do finansowania pożyczek krótkoterminowych denominowanych w RMB opisaną w sekcji 3.4.2 powyżej.

3.6. Korporacyjne obligacje zamienne

- (357) Przedsiębiorstwa z dwóch grup objętych próbą wyemitowały korporacyjne obligacje zamienne przed okresem objętym dochodzeniem. Jedno przedsiębiorstwo należące do grup objętych próbą (Shantou Wanshun) wyemitowało korporacyjne obligacje zamienne przed okresem objętym dochodzeniem, które częściowo zamieniono na kapitał w okresie objętym dochodzeniem. Ta obligacja zamienna ma progresywną strukturę oprocentowania o bardzo niskim oprocentowaniu, wynoszącym od 0,4 % do 2 %, które jest znacznie niższe od referencyjnej stopy procentowej/podstawowej stopy procentowej ustalonej przez rząd ChRL.

⁽⁸⁰⁾ Zob. sprawa dotycząca materiałów z włókna szklanego przywołana w przypisie 5, motyw 399.

- (358) Inne przedsiębiorstwo (Shandong Nanshan) wyemitowało obligacje zamienne przed okresem objętym dochodzeniem, które w 2015 r. zostały zamienione na kapitał w ramach zamiany długu na udziały w kapitale własnym. Obligatoriuszami obu przedsiębiorstw były głównie państwowe instytucje finansowe. Komisja ustaliła również, że obligacje zamienne obu przedsiębiorstw zostały zamienione na kapitał po cenie znacznie wyższej niż cena rynkowa akcji obowiązująca w momencie zamiany.
- (359) Komisja ustaliła, że oba przedsiębiorstwa objęte próbą skorzystały z finansowania preferencyjnego w formie obligacji zamiennych.

3.6.1.1. Podstawa prawna/uregulowania prawne

- „Ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o papierach wartościowych” (wersja z 2014 r.) („ustawa o papierach wartościowych”) ⁽⁸¹⁾.
 - „Środki administracyjne dotyczące emisji papierów wartościowych przez spółki giełdowe” (wersja z 2008 r.) ⁽⁸²⁾.
 - „Środki administracyjne dotyczące sponsorowania emisji papierów wartościowych i dopuszczania ich do obrotu giełdowego” (wersja z 2008 r.) ⁽⁸³⁾.
 - „Środki administracyjne dotyczące emisji i subemisji papierów wartościowych” (wersja z 2018 r.).
 - „Przepisy wykonawcze dotyczące zarządzania obligacjami korporacyjnymi”, wydane przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w dniu 18 stycznia 2011 r.
 - „Środki administracyjne dotyczące emisji obligacji korporacyjnych i obrotu nimi”, zarządzenie Chińskiej Komisji Papierów Wartościowych nr 113, 15 stycznia 2015 r.
 - „Środki dotyczące zarządzania instrumentami finansowania dłużnego przedsiębiorstw niefinansowych na międzybankowym rynku obligacji, sformułowane przez Ludowy Bank Chin”, zarządzenie Ludowego Banku Chin [2008] nr 12, 9 kwietnia 2008 r.
- (360) Przepisy wykonawcze dotyczące zarządzania obligacjami korporacyjnymi i środki administracyjne dotyczące emisji obligacji korporacyjnych i obrotu nimi określają ogólne ramy prawne mające zastosowanie do obligacji korporacyjnych. Istnieje jednak zestaw przepisów szczególnych mających zastosowanie do korporacyjnych obligacji zamiennych, a mianowicie środki administracyjne dotyczące emisji papierów wartościowych przez spółki giełdowe, środki administracyjne dotyczące emisji i subemisji papierów wartościowych oraz środki administracyjne dotyczące sponsorowania emisji papierów wartościowych i dopuszczania ich do obrotu giełdowego.
- (361) W art. 14 środków administracyjnych dotyczących emisji papierów wartościowych przez spółki giełdowe „korporacyjne obligacje zamienne” zdefiniowano jako „obligacje korporacyjne, które emitowane są zgodnie z prawem przez przedsiębiorstwo będące emitentem i które mogą zostać zamienione na akcje w określonym czasie i na określonych warunkach”.
- (362) Zgodnie z art. 11 ustawy o papierach wartościowych, która obowiązywała w czasie emisji obligacji zamiennych przez przedsiębiorstwa objęte próbą, a także art. 45 środków administracyjnych dotyczących emisji papierów wartościowych przez spółki giełdowe oraz art. 2 środków administracyjnych dotyczących sponsorowania emisji papierów wartościowych i dopuszczania ich do obrotu giełdowego przedsiębiorstwa, które chcą wyemitować korporacyjne obligacje zamienne, muszą skorzystać z usług sponsora emisji papierów wartościowych, który działa jako subemitent. Sponsor organizuje emisję obligacji, zaleca wybór emitenta, przedkłada dokumentację dotyczącą wniosku do zatwierdzenia przez CSRC, negocjuje stopy procentowe, po których obligacje będą prezentowane inwestorom, i jest odpowiedzialny za znalezienie inwestorów, którzy zaakceptują uzgodnione warunki emisji obligacji, w tym stopę procentową.
- (363) Zgodnie z uregulowaniami prawnymi obligacje zamienne nie mogą być przedmiotem swobodnej emisji ani swobodnego obrotu w Chinach. Emisja każdej obligacji wymaga zatwierdzenia przez CSRC. Art. 16 ustawy o papierach wartościowych stanowi, że „spółki giełdowe emitujące korporacyjne obligacje zamienne muszą [...] spełniać wymogi określone w niniejszej ustawie w odniesieniu do publicznej emisji akcji; oraz uzyskać zgodę organów regulacyjnych ds. papierów wartościowych Rady Państwa”. Zgodnie z art. 3 środków administracyjnych dotyczących emisji i sube-

⁽⁸¹⁾ Ostatnio zmieniona w dniu 28 grudnia 2019 r. dekretem prezydenckim nr 37 ze skutkiem do dnia 1 marca 2020 r.

⁽⁸²⁾ Ostatnio zmienione w dniu 14 lutego 2020 r. na mocy decyzji w sprawie zmiany „Środków administracyjnych dotyczących emisji papierów wartościowych przez spółki giełdowe” Chińskiej Komisji Papierów Wartościowych ze skutkiem od dnia 14 lutego 2020 r.

⁽⁸³⁾ Zastąpione „Środkami administracyjnymi dotyczącymi usługi sponsorowania emisji papierów wartościowych i dopuszczania ich do obrotu giełdowego”, dekret nr 170 Chińskiej Komisji Papierów Wartościowych z dnia 12 czerwca 2020 r. ze skutkiem od dnia 12 czerwca 2020 r.

misji papierów wartościowych, które mają zastosowanie do obligacji zamiennych, „CSRC nadzoruje emisję i subemisję papierów wartościowych oraz zarządza nimi zgodnie z prawem”. Ponadto zgodnie z art. 10 przepisów wykonawczych dotyczących zarządzania obligacjami korporacyjnymi w odniesieniu do obligacji korporacyjnych istnieją roczne kwoty emisji.

- (364) Zgodnie z art. 16 ustawy o papierach wartościowych publiczna emisja obligacji powinna spełniać następujące wymogi: „cel wykorzystania wpływów jest zgodny z polityką przemysłową państwa [...]” oraz „wpływy z publicznej emisji obligacji korporacyjnych są wykorzystywane wyłącznie do zatwierdzonych celów”. Art. 12 przepisów wykonawczych dotyczących zarządzania obligacjami korporacyjnymi również potwierdza, że cel zgromadzonych środków musi być zgodny z polityką przemysłową państwa. Ponadto art. 10 ust. 2 środków administracyjnych dotyczących emisji papierów wartościowych przez spółki giełdowe, który stanowi *lex specialis* mające zastosowanie do obligacji zamiennych, stanowi że „cele wykorzystania zgromadzonych środków są zgodne z polityką przemysłową państwa”.
- (365) Jak wyjaśniono w motywie 100, decyzja nr 40 odwołuje się do „Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu” i stanowi, że jeżeli „projekt inwestycyjny należy do grupy projektów promowanych, jest on badany i zatwierdzany oraz rejestrowany zgodnie z odpowiednimi krajowymi przepisami dotyczącymi inwestycji; wszelkie instytucje finansowe udzielają wsparcia kredytowego zgodnie z zasadami udzielania kredytów”. Wynika z tego, że emisja korporacyjnych obligacji zamiennych, która, jak wykazano, jest z konieczności skierowana do promowanego sektora przemysłu, odpowiada praktyce instytucji finansowych polegającej na wspieraniu tych sektorów.
- (366) Stopy procentowe obligacji korporacyjnych również są ściśle regulowane. Art. 16 środków administracyjnych dotyczących emisji papierów wartościowych przez spółki giełdowe stanowi, że „stopę procentową korporacyjnych obligacji zamiennych ustala przedsiębiorstwo będące emitentem i główny subemitent w drodze negocjacji, ale musi ona być zgodna z odpowiednimi przepisami obowiązującymi w państwie”. Zgodnie z art. 16 ust. 5 ustawy o papierach wartościowych „nominalna stopa procentowa obligacji korporacyjnych nie może przekraczać nominalnej stopy procentowej określonej przez Radę Państwa”. Ponadto art. 18 przepisów wykonawczych dotyczących zarządzania obligacjami korporacyjnymi, który ma ogólne zastosowanie do wszystkich obligacji, zawiera szczegółowe informacje i stanowi, że „oprocentowanie oferowane w przypadku wszelkich obligacji korporacyjnych nie może przekraczać 40 % obowiązującego oprocentowania wypłacanego przez banki osobom fizycznym od terminowych lokat oszczędnościowych o tym samym terminie zapadalności”.
- (367) Zgodnie z art. 17 środków administracyjnych dotyczących emisji papierów wartościowych przez spółki giełdowe „w celu publicznej emisji korporacyjnych obligacji zamiennych, przedsiębiorstwo powierza wykwalifikowanej agencji ratingowej sporządzenie ratingów kredytowych i ratingów uzupełniających”. Ponadto art. 18 powszechnie obowiązujących środków administracyjnych dotyczących emisji obligacji korporacyjnych i obrotu nimi stanowi, że tylko niektóre obligacje spełniające rygorystyczne kryteria jakościowe, takie jak rating kredytowy AAA, mogą być emitowane w ramach emisji publicznej dla inwestorów publicznych lub emitowane w ramach emisji publicznej dla inwestorów kwalifikowanych. Obligacje korporacyjne, które nie spełniają tych standardów, mogą być emitowane w ramach emisji publicznej tylko dla inwestorów kwalifikowanych.

3.6.1.2. Instytucje finansowe działające jako organy publiczne

- (368) Według danych za 2021 r. podanych przez Bloomberg dotyczących chińskiego rynku obligacji obligacje notowane na międzybankowym rynku obligacji stanowią 88 % całkowitego wolumenu obrotu obligacjami⁽⁸⁴⁾. Według tego samego badania większość inwestorów to inwestorzy instytucjonalni, w tym instytucje finansowe. W szczególności będące własnością państwa banki komercyjne stanowią 57 % inwestorów, a banki realizujące politykę rządu – 3 %⁽⁸⁵⁾. Ponadto Komisja ustaliła, że wszyscy inwestorzy inwestujący w obligacje zamienne wyemitowane przez jedno z przedsiębiorstw objętych próbą są inwestorami instytucjonalnymi, czyli kategorią inwestorów obejmującą instytucje finansowe.
- (369) Ponadto, jako promowany sektor przemysłu w „Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu”, przemysł ACF jest uprawniony do objęcia wsparciem kredytowym ze strony instytucji finansowych na podstawie decyzji nr 40. Fakt, że obligacje zamienne, takie jak obligacje zamienne wyemitowane przez przedsiębiorstwa objęte próbą, są nisko oprocentowane, wyraźnie wskazuje na to, że instytucje finansowe, które są głównymi inwestorami inwestującymi w te obligacje, są zobowiązane do zapewnienia tym przedsiębiorstwom „wsparcia kredytowego” i przy podejmowaniu decyzji w sprawie inwestycji lub finansowania biorą pod uwagę inne względy niż względy handlowe, takie jak cele polityki rządowej. W rzeczywistości inwestor działający w warunkach rynkowych byłby bardziej wrażliwy na zwrot finansowy z inwestycji i najprawdopodobniej nie inwestowałby w obligacje zamienne o bardzo niskim

⁽⁸⁴⁾ Zob. dane za 2021 r. dotyczące chińskiego rynku obligacji, przypis 59, s. 33.

⁽⁸⁵⁾ Zob. dane za 2021 r. dotyczące chińskiego rynku obligacji, przypis 59, s. 33.

oprocentowaniu. Ponadto wnioski wyciągnięte przez Komisję na temat sytuacji finansowej obu grup producentów eksportujących w sekcji 3.4.2.3 powyżej pod względem ich profilu płynności i wypłacalności wskazują, że inwestorzy działający w warunkach rynkowych nie inwestowaliby w instrumenty finansowe takie jak obligacje zamienne, oferujące niskie zwroty finansowe, podczas gdy emitent stwarza wysokie ryzyko płynności i wypłacalności. Dlatego zdaniem Komisji inwestycji takiej dokonaliby tylko inwestorzy kierujący się motywami innymi niż zwrot finansowy z inwestycji, takimi jak wywiązanie się z prawnego obowiązku zapewnienia finansowania przedsiębiorstwom w promowanych sektorach przemysłu.

- (370) Na podstawie powyższego Komisja uznała, że istnieje szereg dowodów potwierdzających, zgodnie z którymi znaczna część inwestorów inwestujących w obligacje zamienne wyemitowane przez przedsiębiorstwa objęte próbą to instytucje finansowe, które mają prawny obowiązek udzielania wsparcia kredytowego producentom ACF.
- (371) Ponadto, jak opisano w sekcji 3.4.1 powyżej, instytucje finansowe charakteryzują się silną obecnością państwa, a rząd ChRL ma możliwość wywierania na nie znaczącego wpływu. Ogólne ramy prawne, w których działają te instytucje finansowe, mają również zastosowanie do obligacji zamiennych.
- (372) W sekcji 3.4.1 powyżej Komisja stwierdziła, że instytucje finansowe będące własnością państwa są organami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) w związku z art. 3 ust. 1 lit. a) pkt (i) rozporządzenia podstawowego oraz że w każdym przypadku uznaje się, że rząd ChRL powierzył lub wyznaczył tym instytucjom wykonywanie funkcji, które zazwyczaj należą do zadań władz publicznych w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) pkt (iv) rozporządzenia podstawowego. W sekcji 3.4.1.7 powyżej Komisja stwierdziła, że rząd powierza i wyznacza wykonywanie funkcji również prywatnym instytucjom finansowym.
- (373) Komisja dążyła również do tego, by zdobyć konkretny dowód sprawowania znacznej kontroli w odniesieniu do konkretnych emisji obligacji zamiennych. Przeanalizowała zatem ogólne środowisko prawne określone powyżej w motywach 360–367 w połączeniu z konkretnymi ustaleniami wynikającymi z dochodzenia.
- (374) Komisja ustaliła, że obligacje zamienne o bardzo niskim i podobnym oprocentowaniu emitują zazwyczaj dwie grupy producentów eksportujących objętych próbą, niezależnie od sytuacji finansowej i ryzyka kredytowego tych przedsiębiorstw. Komisja ustaliła również, że znaczna część tych obligacji została zamieniona na akcje po cenie znacznie wyższej niż cena rynkowa akcji. W ten sposób, nawet po zamianie obligacji na akcje, stopa zwrotu pozostawała poniżej wartości rynkowej.
- (375) W świetle powyższych rozważań Komisja stwierdziła, że chińskie instytucje finansowe, które są głównym inwestorem inwestującym w obligacje zamienne wyemitowane przez przedsiębiorstwa objęte próbą, postępowały zgodnie z kierunkami polityki określonymi w decyzji nr 40, zapewniając finansowanie preferencyjne przedsiębiorstwom należącym do promowanego sektora przemysłu, a zatem działały jako organy publiczne w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego albo jako organy, którym rząd powierzył lub wyznaczył wykonywanie funkcji w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego.
- (376) Zgadzając się na zainwestowanie w obligacje zamienne o bardzo niskiej stopie zwrotu niezależnie od profilu ryzyka emitenta, w tym poniżej referencyjnej stopy procentowej wolnej od ryzyka oferowanej przez LBCh lub publikowanej przez NIFC, o której mowa w motywie 387 poniżej, oraz zgadzając się na zamianę obligacji na akcje po cenie znacznie wyższej od ich bieżącej wartości rynkowej, instytucje finansowe zapewniły korzyści producentom eksportującym objętym próbą.
- (377) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że zakup obligacji korporacyjnych i korporacyjnych obligacji zamiennych jest regularną praktyką handlową, która występuje we wszystkich głównych jurysdykcjach, w tym w Unii Europejskiej i w Stanach Zjednoczonych. Według rządu ChRL fakt, że wielu inwestorów inwestujących w obligacje to inwestorzy instytucjonalni, w tym instytucje finansowe, jest również podobny do sytuacji w UE. Rząd ChRL twierdził, że w każdym razie nawet jeżeli przyjmie się dane liczbowe przedstawione w ujawnieniu, zgodnie z którymi 57 % inwestorów stanowiłyby banki komercyjne będące własnością państw, a 3 % banki realizujące politykę rządu, to i tak udział w rynku wynosiłby 40 %, czego nie należy ignorować.

- (378) Według rządu ChRL Komisja nie przeprowadziła również odrębnej analizy ról pełnionych przez instytucje finansowe na chińskim rynku obligacji zamiennych, ponieważ są to inne rodzaje instrumentów w porównaniu z kredytami, a role pełnione przez inwestujące instytucje finansowe są również zasadniczo różne. To samo rozumowanie zastosowano również do obligacji korporacyjnych, o których mowa w sekcji 3.6.2 poniżej.
- (379) Komisja nie zgodziła się ze stwierdzeniem rządu ChRL, że nie przeprowadziła ona szczegółowej oceny postępowania instytucji finansowych jako organów publicznych w odniesieniu do funkcji zakupu obligacji. Oprócz wniosków sformułowanych przez Komisję w sekcji 3.4.1 powyżej Komisja dążyła również do tego, by zdobyć konkretny dowód sprawowania znacznej kontroli na podstawie konkretnych emisji obligacji zamiennych i przeprowadziła szczegółową ocenę w motywach 373 i 374. Chociaż Komisja zgodziła się z rządem ChRL, że zakup obligacji korporacyjnych i obligacji zamiennych może być zasadniczo zwykłą praktyką handlową, która występuje we wszystkich głównych jurysdykcjach, wskazała, że zakup obligacji korporacyjnych przez chińskie instytucje finansowe charakteryzuje się ingerencją państwa, jak wykazano w motywie 375.

3.6.1.3. Szczegółowość

- (380) Komisja uznała, że finansowanie preferencyjne za pomocą obligacji zamiennych jest szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Obligacje zamienne nie mogą być emitowane bez zgody CSRC, która sprawdza, czy wszystkie warunki regulacyjne emisji obligacji zamiennych są spełnione. Jak wyjaśniono w motywie 364, zgodnie z ustawą o papierach wartościowych i środkami administracyjnymi dotyczącymi emisji papierów wartościowych przez spółki giełdowe, mającymi zastosowanie w szczególności do obligacji zamiennych, emisja obligacji zamiennych musi być zgodna z polityką przemysłową państwa. W motywie 366 Komisja uznała, że „zgodnie z polityką przemysłową państwa” oznacza, że projekt inwestycyjny mieści się w zakresie treści „promowanych” w Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu, do którego należy przemysł ACF.
- (381) Nie przedstawiono żadnych dowodów, że każde przedsiębiorstwo w ChRL (inne niż należące do promowanych sektorów przemysłu) może odnieść korzyść z obligacji zamiennych na tych samych warunkach preferencyjnych.
- (382) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że kryteria, które musi spełnić przedsiębiorstwo, aby móc wyemitować obligacje, mają charakter finansowy i nie są ukierunkowane na politykę. Rząd ChRL nie zgodził się ze stanowiskiem, że emisja obligacji zamiennych musi być zgodna z polityką przemysłową państwa i powtórzył, że przemysł ACF nie jest promowanym przemysłem. To samo rozumowanie zastosowano również do obligacji korporacyjnych, o których mowa w sekcji 3.6.2 poniżej.
- (383) W tym względzie, chociaż Komisja zgodziła się, że rynki obligacji są regulowane w każdym państwie i że większość kryteriów, które musi spełnić przedsiębiorstwo, aby móc wyemitować obligacje, ma charakter finansowy, nie zgodziła się z twierdzeniem rządu ChRL, że emisja obligacji zamiennych nie jest w Chinach ukierunkowana na politykę. Po pierwsze, Komisja powtórzyła swoje stanowisko, że sektor ACF jest promowanym sektorem przemysłu. Po drugie, Komisja uznała, że brzmienie ustawy o papierach wartościowych ChRL (wersja z 2014 r.) i środków administracyjnych dotyczących emisji papierów wartościowych przez spółki giełdowe, mających zastosowanie w szczególności do obligacji zamiennych, zgodnie z którym emisja obligacji zamiennych musi być zgodna z polityką przemysłową państwa, jest wystarczająco jasne. Ponadto, Komisja stwierdziła w motywie 376, że zgadzając się na zainwestowanie w obligacje zamienne o bardzo niskiej stopie zwrotu niezależnie od profilu ryzyka emitenta, instytucje finansowe zapewniły korzyści producentom eksportującym objętym próbą. W związku z powyższym argumenty rządu ChRL odrzucono.

3.6.1.4. Obliczanie kwoty subsydlum

- (384) Obligacje zamienne są hybrydowym instrumentem dłużnym, który posiada cechy obligacji takie jak płatności odsetek, a jednocześnie zapewnia możliwość zamiany zainwestowanej kwoty na akcje pod określonymi warunkami.

- (385) Komisja ustaliła, że oprocentowanie korporacyjnych obligacji zamiennych wyemitowanych przez przedsiębiorstwa objęte próbą w OD było na tak niskim poziomie, że tylko inwestorzy kierujący się motywami innymi niż zwrot finansowy z inwestycji, na przykład zgodnością z prawnym obowiązkiem zapewnienia finansowania przedsiębiorstwom w promowanych sektorach przemysłu, dokonaliby takiej inwestycji. Potwierdza to fakt, że znaczną część inwestorów inwestujących w obligacje zamienne wyemitowane przez przedsiębiorstwa objęte próbą stanowią instytucje finansowe będące własnością państwa.
- (386) Komisja stwierdziła, że ta część obligacji zamiennych obu przedsiębiorstw objętych próbą, która nie została zamieniona na akcje, zapewniała inwestorom zwrot w postaci odsetek, podobnie jak w przypadku kredytów lub obligacji standardowych. Ponieważ metoda obliczania kredytów opisana w motywie 248 opiera się na obligacjach, Komisja zdecydowała się przyjąć tę samą metodę ⁽⁸⁶⁾. Oznacza to, że względny spread między obligacjami korporacyjnymi ocenionymi w USA na AA i obligacjami korporacyjnymi ocenionymi w USA na BB o tym samym czasie trwania stosuje się w odniesieniu do referencyjnych stóp procentowych opublikowanych przez LBCh lub, po dniu 20 sierpnia 2019 r., do podstawowej stopy procentowej opublikowanej przez NIFC ⁽⁸⁷⁾ w celu ustalenia rynkowej stawki oprocentowania obligacji.
- (387) Korzyść stanowi różnicę między kwotą odsetek, którą przedsiębiorstwo powinno było zapłacić stosując rynkową stawkę oprocentowania, o której mowa w motywie 419, a rzeczywistą stopą procentową odsetek płaconą przez przedsiębiorstwo.
- (388) Komisja ustaliła również, że znaczna część tych obligacji została zamieniona na akcje. Komisja ustaliła, że obligacje zamienne obu przedsiębiorstw zostały zamienione na kapitał po cenie znacznie wyższej niż obowiązująca cena rynkowa akcji. W tym przypadku Komisja uznała dług zamieniony na akcje za zastrzyk kapitału własnego stanowiący podstawę środków wyrównawczych. Korzyść wynikająca z tego zastrzyku kapitałowego uznano za różnicę między ceną akcji w momencie zamiany a dodatkową składką zapłaconą przez właścicieli obligacji. Korzyść tę przypisano do OD stosując średni okres amortyzacji aktywów przedsiębiorstw.
- (389) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL i grupa Wanshun sprzeciwiły się stosowaniu do obligacji i obligacji zamiennych tego samego poziomu referencyjnego co do kredytów, ponieważ zamenność obligacji jest ich istotnym elementem, co sprawia, że są one również instrumentami pożyczkowymi wykazującymi istotne różnice. Rząd ChRL twierdził również, że nie ma podstaw, aby Komisja stosowała jako punkt wyjścia poziom referencyjny LBCh, a następnie dodawała marżę. Według rządu ChRL europejscy producenci ACF o ratingu BB również wyemitowali obligacje o podobnym okresie zapadalności po znacznie niższych stawkach niż obliczona stopa referencyjna w tym samym okresie. To samo rozumowanie zastosowano również do obligacji korporacyjnych, o których mowa w sekcji 3.6.2 poniżej.
- (390) Ponadto Wanshun wskazało, że obligacje są wysoce zbywalne na rynku (osoba posiadająca obligację może ją sprzedać na rynku, nie czekając na jej termin zapadalności). Natomiast kredyt jest umową między dwiema stronami, w ramach której jedna strona pożycza pieniądze od drugiej. Kredyt nie jest zasadniczo zbywalny na rynku. Ponadto obligacje Shantou Wanshun można zamienić na akcje, co przyniosłoby dodatkową korzyść właścicielowi obligacji. W związku z tym stopy procentowe obligacji zamiennych byłyby logicznie niższe niż w przypadku kredytów, a także innych rodzajów obligacji (inwestorzy byłiby skłonni zaakceptować niższą nominalną stopę procentową obligacji zamiennej ze względu na możliwość jej zamiany). Alternatywnie Wanshun zaproponowało zastosowanie poziomu referencyjnego z Hongkongu opartego na stopach rentowności obligacji, tj. tego samego poziomu referencyjnego co poziom zaproponowany przez grupę Nanshan w odniesieniu do kredytów w motywie 264.
- (391) Komisja wskazała, że kredyty i obligacje korporacyjne są zasadniczo podobnymi finansowymi instrumentami dłużnymi. Obligacja korporacyjna jest w rzeczywistości rodzajem kredytu, z którego korzystają duże podmioty w celu pozyskania kapitału. Zarówno kredyty, jak i obligacje korporacyjne są zaciągane/emitowane na pewien okres i naliczane są od nich odsetki/nominalna stopa procentowa. Fakt, że finansowanie w formie kredytu jest zapewniane przez instytucję finansową, a finansowanie w formie obligacji korporacyjnych jest zapewniane przez inwestorów, którzy w większości przypadków są również instytucjami finansowymi, nie ma znaczenia dla określenia podstawowych cech obu instrumentów. Oba instrumenty służą bowiem do finansowania działalności gospodarczej, wiążą się

⁽⁸⁶⁾ Ponieważ nie istniały publicznie dostępne dane dotyczące korporacyjnych obligacji zamiennych, Komisja wykorzystwała dostępne dane dotyczące obligacji korporacyjnych, które powinny obejmować również korporacyjne obligacje zamienne.

⁽⁸⁷⁾ Zob. motyw 177 powyżej.

z takim samym wynagrodzeniem i mają podobne terminy i warunki spłaty. Ponadto podczas dochodzenia Komisja stwierdziła, że nominalne stopy procentowe i cele obligacji korporacyjnych wyemitowanych przez współpracujących producentów eksportujących były bardzo podobne do stóp procentowych i celów kredytów o podobnym czasie trwania, a zatem można je było uznać za zamiennie z perspektywy producenta, co uzasadnia zastosowanie tego samego poziomu referencyjnego dla obu instrumentów w szczególnych okolicznościach niniejszej sprawy.

- (392) Ponadto Komisja uznała uwagi rządu ChRL dotyczące stóp procentowych mających zastosowanie do przedsiębiorstw o ratingu BB w Unii Europejskiej za nieuzasadnione, ponieważ stopa wolna od ryzyka w Unii Europejskiej nie jest taka sama jak stopa wolna od ryzyka w ChRL, a zatem nie jest możliwe porównanie stóp procentowych w ujęciu bezwzględnym.
- (393) Komisja zgodziła się, że korporacyjne obligacje zamiennie są hybrydowym instrumentem dłużnym, który zapewnia również możliwość zamiany zainwestowanej kwoty na akcje pod określonymi warunkami, i jako takie zasadniczo różnią się od obligacji korporacyjnych. Komisja zbadała możliwość ilościowego określenia tego elementu zamienności. W poziomie referencyjnym zaproponowanym przez Wanshun nie uwzględniono jednak takiej zamienności. Ponadto nie był to ogólnie odpowiedni poziom referencyjny dla obligacji z powodów przedstawionych już w motywie 268. Nie przedstawiono żadnych innych możliwych poziomów referencyjnych, nie było także żadnych dodatkowych informacji publicznych, które mogłyby stanowić dokładniejszy poziom referencyjny dla obligacji zamiennych (np. indeksy składek dla obligacji zamiennych ocenionych w USA na AA i obligacji zamiennych ocenionych w USA na BB) lub dla aspektu zamienności tych obligacji. Ponadto poziom referencyjny, na którym opiera się zamiana, był w każdym przypadku stopą wolną od ryzyka. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (394) W odniesieniu do korporacyjnych obligacji zamiennych grupa Wanshun stwierdziła, że:
- większość inwestorów w obligacje zamiennie Shantou Wanshun stanowiły osoby fizyczne funkcjonujące na rynku akcji w Shenzhen, a nie inwestorzy instytucjonalni (organy publiczne albo podmioty prywatne wyznaczone przez rząd ChRL). Komisja nie przedstawiła żadnych dowodów na to, że wszyscy ci inwestorzy byli inwestorami instytucjonalnymi. W związku z tym Komisja nie powinna była traktować tych obligacji zamiennych jako subsydium. Wanshun wystąpiło również z identycznym argumentem w odniesieniu do zastrzyku kapitałowego (zamiana części obligacji Shantou Wanshun na akcje);
 - w swoich obliczeniach Komisja nie odliczyła płatności kuponowych od płatności z tytułu odsetek od poziomu referencyjnego, które Shantou Wanshun zrealizowało i które należało odliczyć.
- (395) Komisja zauważa, że Wanshun nie przedstawiło wystarczających dowodów na poparcie swojego twierdzenia, że większość inwestorów w obligacje zamiennie Shantou Wanshun stanowiły osoby fizyczne funkcjonujące na rynku akcji w Shenzhen. W rzeczywistości nie można było zweryfikować źródła tego twierdzenia, dokument potwierdzający nie zawierał jasnej definicji tego, co uważa się za inwestorów prywatnych i państwowych, nie zawierał też nazwisk poszczególnych inwestorów. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (396) Komisja przyjęła wniosek Wanshun o odliczenie płatności kuponowych od płatności z tytułu odsetek od poziomu referencyjnego i odliczyła płatność kuponową odnoszącą się do okresu objętego dochodzeniem od płatności z tytułu odsetek od poziomu referencyjnego.
- (397) Grupa Wanshun twierdziła ponadto, że Komisja popełniła błąd, dokonując wyrównania zastrzyku kapitału własnego (zamiana części obligacji Shantou Wanshun na akcje), ponieważ:
- Komisja nie mogła porównać początkowej ceny konwersji ustalonej w lipcu 2018 r. z ceną giełdową w czerwcu 2019 r., ponieważ cenę za akcję ustalono w momencie inwestycji, ale zamiana (jeśli do niej dojdzie) będzie miała miejsce w późniejszym czasie. Wówczas inwestor ponosił ryzyko lub uzyskiwał korzyści wynikające ze zmian ceny sprzedaży akcji w czasie,
 - cena zamiany obligacji zastosowana przez Komisję była nieprawidłowa, ponieważ cena ta zmieniła się między początkiem i końcem OD.

- (398) Komisja nie zgodziła się z uwagami dotyczącymi początkowej ceny konwersji ustalonej w lipcu 2018 r. Zauważyła, że gdyby cena giełdowa danej akcji w momencie zamiany była znacznie niższa od jej ceny rynkowej, racjonalny inwestor powstrzymałby się od zamiany obligacji na akcje i zamiast tego zachowałby obligacje. Racjonalny inwestor starałby się zatem zminimalizować ryzyko niekorzystnej zmiany cen.
- (399) Komisja nie zgodziła się również z uwagami dotyczącymi nieprawidłowej ceny konwersji. Z informacji przedstawionych Komisji wynikało, że zmiana ceny, na którą powoływała się grupa Wanshun, w rzeczywistości nastąpiła dopiero po zamianie akcji. W związku z tym Komisja utrzymywała, że przy obliczaniu korzyści zastosowała prawidłową cenę konwersji.

3.6.2. Obligacje korporacyjne

- (400) Jedna z grup objętych próbą skorzystała z finansowania preferencyjnego w formie obligacji korporacyjnych.

3.6.2.1. Podstawa prawna/uregulowania prawne

- „Ustawa o papierach wartościowych”.
 - „Środki administracyjne dotyczące emisji obligacji korporacyjnych i obrotu nimi”, zarządzenie Chińskiej Komisji Papierów Wartościowych nr 113, 15 stycznia 2015 r.
 - „Przepisy wykonawcze dotyczące zarządzania obligacjami korporacyjnymi”, wydane przez Radę Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w dniu 18 stycznia 2011 r.
 - „Środki dotyczące zarządzania instrumentami finansowania dłużnego przedsiębiorstw niefinansowych na międzybankowym rynku obligacji, sformułowane przez Ludowy Bank Chin”, zarządzenie Ludowego Banku Chin [2008] nr 12, 9 kwietnia 2008 r.
- (401) Zgodnie z uregulowaniami prawnymi obligacje nie mogą być przedmiotem swobodnej emisji ani swobodnego obrotu w Chinach. Emisja każdej obligacji wymaga zatwierdzenia przez poszczególne organy rządowe, takie jak LBCh, Krajowa Komisja Rozwoju i Reform („NDRC”) lub CSRC, w zależności od rodzaju obligacji i rodzaju emitenta. Co więcej, zgodnie z przepisami wykonawczymi dotyczącymi zarządzania obligacjami korporacyjnymi w odniesieniu do obligacji korporacyjnych istnieją roczne kwoty emisji.
- (402) Ponadto zgodnie z art. 16 ustawy o papierach wartościowych mającej zastosowanie w OD publiczna emisja obligacji korporacyjnych powinna spełniać następujące wymogi: „cel wykorzystania wpływów jest zgodny z polityką przemysłową państwa [...]” oraz „wpływy z publicznej emisji obligacji korporacyjnych są wykorzystywane wyłącznie do zatwierdzonych celów”. Art. 12 przepisów wykonawczych dotyczących zarządzania obligacjami korporacyjnymi również potwierdza, że cel zgromadzonych środków musi być zgodny z polityką przemysłową państwa. Jak wyjaśniono w motywach 364 i 365, emisja obligacji korporacyjnych na takich warunkach jest skierowana do promowania przemysłu, takiego jak przemysł ACF, i odpowiada praktyce instytucji finansowych polegającej na wspieraniu tych gałęzi przemysłu.
- (403) Zgodnie z art. 16 ust. 5 ustawy o papierach wartościowych „nominalna stopa procentowa obligacji korporacyjnych nie może przekraczać nominalnej stopy procentowej określonej przez Radę Państwa”. Ponadto art. 18 przepisów wykonawczych dotyczących zarządzania obligacjami korporacyjnymi stanowi, że „oprocentowanie oferowane w przypadku wszelkich obligacji korporacyjnych nie przekracza 40 % obowiązującego oprocentowania wypłaconego przez banki osobom fizycznym od terminowych lokat oszczędnościowych o tym samym terminie zapadalności”.
- (404) Ponadto art. 18 środków administracyjnych dotyczących emisji obligacji korporacyjnych i obrotu nimi stanowi, że tylko niektóre obligacje spełniające rygorystyczne kryteria jakościowe, takie jak rating kredytowy AAA, mogą być emitowane w ramach emisji publicznej dla inwestorów publicznych lub emitowane w ramach emisji publicznej dla inwestorów kwalifikowanych według wyłącznego uznania emitenta. Obligacje korporacyjne, które nie spełniają tych standardów, mogą być emitowane w ramach emisji publicznej tylko dla inwestorów kwalifikowanych. Wynika z tego, że większość obligacji korporacyjnych jest emitowana w ramach emisji kierowanych do inwestorów kwalifikowanych, którzy zostali zatwierdzeni przez CSRC i którymi są chińscy inwestorzy instytucjonalni.

3.6.2.2. Instytucje finansowe działające jako organy publiczne

- (405) Jak wyjaśniono w motywach 369 i 370 powyżej Komisja uznała, że istnieje szereg dowodów potwierdzających, zgodnie z którymi znaczna część inwestorów inwestujących w obligacje zamienne wyemitowane przez przedsiębiorstwa objęte próbą to instytucje finansowe, które mają prawny obowiązek udzielania wsparcia kredytowego producentom ACF. To samo rozumowanie i wnioski odnoszą się również do obligacji korporacyjnych, ponieważ warunki emisji są bardzo podobne, w szczególności warunek zgodności z wymogami krajowych przepisów ustawowych, wykonawczych i krajowej polityki oraz z polityką przemysłową państwa.
- (406) Jak opisano w motywie 403, w art. 16 ustawy o papierach wartościowych i art. 12 przepisów wykonawczych dotyczących zarządzania obligacjami korporacyjnymi wymaga się, aby publiczna emisja obligacji korporacyjnych była zgodna z polityką przemysłową państwa. Skutkuje to tym, że obligacje korporacyjne mogą być emitowane wyłącznie do celów zgodnych z celami planowania rządu ChRL w odniesieniu do promowanych sektorów przemysłu, jak wyjaśniono w motywach 357 i 359. Inwestorzy instytucjonalni, którymi są, jak wskazano w motywie 368, w dużej mierze banki komercyjne i banki realizujące politykę rządu, muszą postępować zgodnie z kierunkami polityki określonymi w decyzji nr 40, która wraz z „Katalogiem wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu”, przewiduje szczególne traktowanie niektórych projektów w ramach pewnych promowanych gałęzi przemysłu, takich jak przemysł ACF. Preferencyjne traktowanie jednej z grup objętych próbą skutkowało podjęciem decyzji o zainwestowaniu w wyemitowane obligacje korporacyjne, których oprocentowanie nie odzwierciedla kryteriów rynkowych.
- (407) Jak opisano w sekcji 3.4.1 powyżej, instytucje finansowe charakteryzują się silną obecnością państwa, a rząd ChRL ma możliwość wywierania na nie znaczącego wpływu. Ogólne ramy prawne, w których działają te instytucje finansowe, mają również zastosowanie do obligacji korporacyjnych.
- (408) W sekcji 3.4.1 powyżej Komisja stwierdziła, że instytucje finansowe będące własnością państwa są organami publicznymi w rozumieniu art. 2 lit. b) w związku z art. 3 ust. 1 lit. a) pkt (i) rozporządzenia podstawowego oraz że w każdym przypadku uznaje się, że rząd ChRL powierzył lub wyznaczył tym instytucjom wykonywanie funkcji, które zazwyczaj należą do zadań władz publicznych w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) pkt (iv) rozporządzenia podstawowego. W sekcji 3.4.1.7 powyżej Komisja stwierdziła, że rząd powierza i wyznacza wykonywanie funkcji również prywatnym instytucjom finansowym.
- (409) Komisja dążyła również do tego, by zdobyć konkretny dowód sprawowania znacznej kontroli na podstawie konkretnych emisji obligacji korporacyjnych. Przeanalizowała zatem ogólne środowisko prawne określone powyżej w motywach 402–405 w połączeniu z konkretnymi ustaleniami wynikającymi z dochodzenia.
- (410) Komisja ustaliła, że wyemitowane obligacje korporacyjne zostały wyemitowane z oprocentowaniem poniżej poziomu, którego należało oczekiwać, biorąc pod uwagę sytuację finansową i ryzyko kredytowe przedsiębiorstw, w tym poniżej referencyjnej stopy procentowej wolnej od ryzyka oferowanej przez LBCh lub publikowanej przez NIFC, o czym mowa w motywie 419 poniżej.
- (411) W praktyce na oprocentowanie obligacji korporacyjnych wpływ ma rating kredytowy przedsiębiorstwa, podobnie jak w przypadku kredytów. W motywie 215 Komisja stwierdziła jednak, że lokalny rynek ratingów kredytowych jest zakłócony, a ratingi są niewiarygodne.
- (412) W świetle powyższych rozważań Komisja stwierdziła, że chińskie instytucje finansowe postępowały zgodnie z kierunkami polityki określonymi w decyzji nr 40, zapewniając finansowanie preferencyjne przedsiębiorstwom należącym do promowanego sektora przemysłu, a zatem działały jako organy publiczne w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego albo jako organy, którym rząd powierzył lub wyznaczył wykonywanie funkcji w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) pkt (iv) rozporządzenia podstawowego.
- (413) Organizując emisję obligacji korporacyjnych o stopie procentowej niższej od stopy rynkowej odpowiadającej rzeczywistemu profilowi ryzyka emitenta i zgadzając się na inwestowanie w takie obligacje korporacyjne, instytucje finansowe zapewniły korzyść producentowi eksportującemu objętemu próbą.

3.6.2.3. Szczegółowość

- (414) Jak opisano w motywie 380 powyżej, Komisja uznała, że finansowanie preferencyjne w formie obligacji jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ emisja obligacji wymaga zatwierdzenia przez organy rządowe, a ustawa o papierach wartościowych stanowi, że emisja obligacji musi być zgodna z polityką przemysłową państwa. Jak już wspomniano w motywie 104, przemysł ACF uznaje się za przemysł promowany w „Katalogu wytycznych dotyczących restrukturyzacji przemysłu”.

3.6.2.4. Obliczanie kwoty subsydium

- (415) Ponieważ obligacje stanowią w istocie inny rodzaj instrumentu dłużnego, zasadniczo podobny do kredytów, i ze względu na to, że metoda obliczeń w odniesieniu do kredytów już opiera się na koszyku obligacji, Komisja zdecydowała się przyjąć metodę obliczeń stosowaną w odniesieniu do kredytów, jak opisano w sekcji 3.4.2.3 powyżej. Oznacza to, że względny spread między obligacjami korporacyjnymi ocenionymi w USA jako AA i obligacjami korporacyjnymi ocenionymi w USA jako BB o tym samym czasie trwania stosuje się w odniesieniu do referencyjnych stóp procentowych opublikowanych przez LBCh lub, po dniu 20 sierpnia 2019 r., do podstawowej stopy procentowej opublikowanej przez NIFC w celu ustalenia rynkowej stawki oprocentowania dla obligacji, a następnie w celu określenia korzyści uzyskaną w ten sposób wartość porównuje się z rzeczywistą stopą procentową odsetek płaconą przez przedsiębiorstwo.
- (416) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Wanshun i grupa Nanshan stwierdziły, że Komisja błędnie założyła, że wszyscy właściciele obligacji są instytucjami finansowymi działającymi jako organy publiczne. Ponieważ w sprawozdaniu agencji Bloomberg, na które powołuje się sama Komisja, stwierdzono, że banki będące własnością państwa stanowią 57 % inwestorów, a banki realizujące politykę rządu stanowią 3 % właścicieli korporacyjnych obligacji zamiennych w Chinach, jedynie 60 % (57 % + 3 %) obligacji inwestorów instytucjonalnych stanowi podstawę środków wyrównawczych.
- (417) Komisja wskazała, że istnieje szereg dowodów potwierdzających, zgodnie z którymi znaczną część inwestorów inwestujących w obligacje wyemitowane przez przedsiębiorstwa objęte próbą stanowią instytucje finansowe, które mają prawny obowiązek udzielania wsparcia kredytowego producentom ACF. Ponadto Komisja pragnie podkreślić, że w sprawozdaniu agencji Bloomberg wskazano również, że 27 % obligacji jest w posiadaniu „produktów funduszy”, które są zasadniczo funduszami zarządzanymi przez te same instytucje finansowe. Uwzględniając 3 % „innych” instytucji finansowych, łączny udział instytucji finansowych inwestujących w obligacje wynosi faktycznie 90 %. Biorąc pod uwagę wysoki udział inwestorów instytucjonalnych, w tym instytucji finansowych, Komisja była zdania, że to inwestorzy instytucjonalni określili cechy emitowanych obligacji korporacyjnych, w szczególności niską nominalną stopę procentową, a inni inwestorzy, tacy jak inwestorzy prywatni, jedynie dostosowali się do tych warunków. Komisja uznała ponadto, że chiński system nadzoru finansowego w odniesieniu do obligacji korporacyjnych i obligacji zamiennych jest jedynie elementem, który wraz z ramami normatywnymi regulującymi finansowanie przez instytucje finansowe opisanymi w sekcji 3.4.1, a także z konkretnym zachowaniem instytucji finansowych wskazuje na ingerencję rządu ChRL. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (418) Ponadto grupa Nanshan twierdziła, że Komisja nie odliczyła w swoich obliczeniach płatności kuponowych zrealizowanych przez Nanshan Group Co., Ltd. Komisja nie przyjęła tego punktu, ponieważ w tabelach przekazanych przez przedsiębiorstwo, ani przed zdalną kontrolą krzyżową, ani w jej trakcie, nie przedstawiono żadnych informacji na temat płatności kuponowych. Komisja przypomina również, że informacje te stanowią część brakujących informacji, w odniesieniu do których zastosowano art. 28. W każdym razie na tym etapie dochodzenia nie jest możliwe zweryfikowanie dodatkowych informacji dostarczonych jako załącznik do uwag dotyczących ujawnienia.

3.6.3. Wnioski dotyczące finansowania preferencyjnego: pozostałe rodzaje finansowania

- (419) Komisja ustaliła, że wszystkie objęte próbą grupy producentów eksportujących korzystały z finansowania preferencyjnego w postaci linii kredytowych, akceptów bankowych oraz obligacji zamiennych i korporacyjnych. W świetle istnienia wkładu finansowego, korzyści dla producentów eksportujących oraz szczególności Komisja uznała te rodzaje finansowania preferencyjnego za subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

- (420) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do opisanego powyżej finansowania preferencyjnego w okresie objętym dochodzeniem dla grup przedsiębiorstw objętych próbą wyniosła:

Finansowanie preferencyjne: pozostałe rodzaje finansowania

Nazwa przedsiębiorstwa	Kwota subsydium
Grupa Nanshan	7,78 %
Grupa Wanshun	3,20 %
Grupa Daching	2,82 %.

3.6.4. *Ubezpieczenia preferencyjne: ubezpieczenie kredytów eksportowych*

- (421) Komisja ustaliła, że Sinasure oferowało ubezpieczenia kredytów eksportowych grupom przedsiębiorstw objętym próbą. Na swojej stronie internetowej Sinasure stwierdza, że promuje eksport towarów z Chin, w szczególności eksport produktów zaawansowanych technologicznie. Z badania przeprowadzonego przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju („OECD”) wynika, że 21 % wszystkich ubezpieczeń kredytów eksportowych udzielonych przez Sinasure zostało zapewnionych na rzecz chińskiego przemysłu zaawansowanych technologii, którego część stanowi przemysł ACF⁽⁸⁸⁾. Ponadto Sinasure bierze aktywny udział w realizacji inicjatywy „Made in China 2025”, doradzając przedsiębiorstwom, by korzystały z krajowych źródeł kredytowania, dokonując naukowych i technologicznych innowacji oraz modernizacji technologicznych, a także wspierając przedsiębiorstwa, które dokonują ekspansji zagranicznej, w stawianiu się bardziej konkurencyjnymi na rynku światowym⁽⁸⁹⁾.

3.6.4.1. Podstawa prawna/uregulowania prawne

- Obwieszczenie w sprawie realizacji strategii wspierania handlu poprzez naukę i technologię za pomocą ubezpieczeń kredytów eksportowych (Shang Ji Fa [2004] nr 368) wydane wspólnie przez Ministerstwo Handlu i Sinasure.
- Plan 840 uwzględniony w obwieszczeniu Rady Państwa z dnia 27 maja 2009 r.
- Obwieszczenie Rady Państwa w sprawie decyzji dotyczącej przyspieszenia tworzenia i rozwijania wschodzących sektorów strategicznych (Guo Fa [2010] nr 32 z dnia 18 października 2010 r.) wydane przez Radę Państwa oraz wytyczne wdrożeniowe związane z tym obwieszczeniem (Guo Fa [2011] nr 310 z dnia 21 października 2011 r.).
- Obwieszczenie w sprawie wydania w 2006 r. katalogu zaawansowanych technologicznie produktów chińskich przeznaczonych na wywóz nr 16 Narodowego Departamentu Nauki i Technologii (2006).

3.6.4.2. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (422) W okresie objętym dochodzeniem trzy grupy przedsiębiorstw objęte próbą miały nierozliczone wobec Sinasure umowy ubezpieczeń eksportowych.
- (423) Jak wspomniano w motywie 122 powyżej, Sinasure nie przedstawiło żądanej dokumentacji uzupełniającej dotyczącej swojego ładu korporacyjnego, np. statutu.
- (424) Co więcej, Sinasure nie przekazało żadnych bardziej konkretnych informacji dotyczących ubezpieczeń kredytów eksportowych udzielonych przemysłowi ACF, poziomu swoich składek ani szczegółowych danych dotyczących rentowności swojej działalności polegającej na ubezpieczaniu kredytów eksportowych.
- (425) W związku z tym Komisja musiała uzupełnić przekazane informacje w oparciu o dostępne fakty.

⁽⁸⁸⁾ Badanie OECD dotyczące chińskich polityk i programów w zakresie kredytów eksportowych, s. 7, pkt 32, dostępne pod adresem: [https://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=TAD/ECG\(2015\)3&doclanguage=en](https://www.oecd.org/officialdocuments/publicdisplaydocumentpdf/?cote=TAD/ECG(2015)3&doclanguage=en), ostatni dostęp w dniu 18 sierpnia 2021 r.

⁽⁸⁹⁾ Zob. strona internetowa Sinasure, profil przedsiębiorstwa, wspieranie inicjatywy „Made in China”, <https://www.sinasure.com.cn/en/Responsibility/smic/index.shtml>, ostatni dostęp w dniu 17 sierpnia 2021 r.

- (426) Jak wynika z informacji przekazanych na podstawie poprzednich dochodzeń antysubsydyjnych ⁽⁹⁰⁾ oraz z informacji zamieszczonych na stronie internetowej Sinosure ⁽⁹¹⁾, Sinosure jest zakładem ubezpieczeń realizującym politykę państwa, utworzonym i wspieranym przez państwo w celu pobudzania rozwoju i współpracy w zakresie handlu zagranicznego i gospodarki ChRL. Przedsiębiorstwo jest w całości własnością państwa. Posiada zarząd i radę nadzorczą. Rząd ChRL jest uprawniony do powoływania i odwoływania kadry kierowniczej wyższego szczebla w przedsiębiorstwie. Na podstawie tych informacji Komisja ustaliła, że istnieją formalne znamiona kontroli rządu w odniesieniu do Sinosure.
- (427) Komisja gromadziła ponadto informacje potrzebne do ustalenia, czy rząd ChRL sprawował znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem Sinosure w odniesieniu do przemysłu ACF.
- (428) Zgodnie z obwieszczeniem w sprawie wydania w 2006 r. katalogu wysoko zaawansowanych technologicznie eksportowanych produktów chińskich nr 16 „produkty wymienione w katalogu produktów eksportowanych z 2006 r. mogą korzystać z preferencyjnych polityk przyznawanych przez państwo w zakresie wywozu produktów wysoko zaawansowanych technologicznie”. W katalogu wysoko zaawansowanych technologicznie produktów przeznaczonych na wywóz wyraźnie wymieniono folię aluminiową ⁽⁹²⁾.
- (429) Zgodnie z obwieszczeniem w sprawie realizacji strategii wspierania handlu poprzez naukę i technologię za pomocą ubezpieczenia kredytów eksportowych ⁽⁹³⁾ Sinosure powinno ponadto zwiększyć swoje wsparcie dla kluczowych gałęzi przemysłu i produktów przez wzmocnienie swojego ogólnego wsparcia dla wywozu produktów wysoko zaawansowanych technologicznie i opartych na nowych technologiach, takich jak „nowe materiały”. Przedsiębiorstwo to powinno traktować sektory zaawansowanej i nowej technologii, takie jak przemysł ACF, wymienione w katalogu zaawansowanych technologicznie produktów chińskich przeznaczonych na wywóz jako główną część swojej działalności oraz zapewnić kompleksowe wsparcie pod względem procedur udzielania ubezpieczenia, zatwierdzania ograniczeń, szybkości rozpatrywania wniosków i elastyczności stawek. Jeżeli chodzi o elastyczność stawek, przedsiębiorstwo powinno stosować w odniesieniu do produktów maksymalne zniżki dla składek dopuszczalne w ramach zmiennej wysokości składek, które to zniżki są oferowane przez przedsiębiorstwo prowadzące działalność w zakresie ubezpieczeń kredytów. Jak wspomniano w motywach 89 i 98, przemysł ACF włączono do bardziej ogólnej kategorii „nowych materiałów”. Ponadto w rocznym sprawozdaniu Sinosure za rok 2019 stwierdzono, że przedsiębiorstwo Sinosure „wspierało stały rozwój kluczowych gałęzi przemysłu” i „przyspieszyło wzrost strategicznych nowo powstających gałęzi przemysłu” ⁽⁹⁴⁾.
- (430) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że rząd ChRL utworzył ramy normatywne, do jakich muszą stosować się osoby sprawujące funkcje kierownicze i nadzorcze w Sinosure, które to osoby zostały powołane przez rząd ChRL i które ponoszą przed nim odpowiedzialność. Rząd ChRL uciekał się zatem do takich ram normatywnych, aby sprawować znaczną kontrolę nad funkcjonowaniem Sinosure.
- (431) Komisja dążyła również do tego, by zdobyć konkretny dowód sprawowania znacznej kontroli w odniesieniu do konkretnych umów ubezpieczeniowych. Nie przedstawiono jednak żadnych konkretnych przykładów w odniesieniu do przemysłu ACF ani przedsiębiorstw objętych próbą.
- (432) Dlatego też, wobec braku konkretnych dowodów, Komisja zbadała konkretne zachowanie Sinosure w odniesieniu do ubezpieczenia udzielonego przedsiębiorstwom objętym próbą. Zachowanie było sprzeczne z oficjalnym stanowiskiem Sinosure, ponieważ Sinosure nie zachowywało się w sposób uwzględniający zasady rynkowe.
- (433) Po porównaniu całkowitych wypłaconych roszczeń z całkowitymi sumami ubezpieczenia, w oparciu o dane ze sprawozdania rocznego Sinosure za 2019 r. ⁽⁹⁵⁾, Komisja stwierdziła, że Sinosure musiałyby pobierać składki wynoszące średnio 0,33 % sumy ubezpieczenia, aby pokryć koszty roszczeń (nawet bez uwzględniania wydatków ogólnych). W praktyce składki płacone przez przedsiębiorstwa objęte próbą były jednak niższe od minimalnej opłaty koniecznej do pokrycia kosztów operacyjnych.
- (434) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL powtórzył, że Sinosure nie jest organem publicznym i że prowadząc swoją działalność gospodarczą, kieruje się zasadami rynkowymi. Oceniając możliwość udzielenia ubezpieczenia kredytów eksportowych Sinosure bierze pod uwagę w sposób kompleksowy takie czynniki jak ryzyko krajowe, ryzyko branżowe, ryzyko kredytowe importera. Rząd ChRL zauważył również ponownie, że Komisja powinna była zastosować poziom referencyjny dla danego kraju.

⁽⁹⁰⁾ Zob. sprawa dotycząca opon przywołana w przypisie 5, motyw 429.

⁽⁹¹⁾ <https://www.sinosure.com.cn/en/Sinosure/Profile/index.shtml>, ostatni dostęp w dniu 18 sierpnia 2021 r.

⁽⁹²⁾ Katalog wysoko zaawansowanych technologicznie produktów chińskich przeznaczonych na wywóz, nr 417.

⁽⁹³⁾ <http://www.mofcom.gov.cn/aarticle/b/g/200411/20041100300040.html>, ostatni dostęp w dniu 12 sierpnia 2021 r.

⁽⁹⁴⁾ Roczne sprawozdanie Sinosure za rok 2019, s. 11, <https://www.sinosure.com.cn/images/xwzx/ndbd/2020/08/27/38BBA5826A689D7D5B1DAE8BB66FACF8.pdf>, ostatni dostęp w dniu 18 sierpnia 2019 r.

⁽⁹⁵⁾ *Ibid.*, s. 38.

- (435) Ponieważ rząd ChRL nie przedstawił żadnych nowych dowodów dotyczących funkcji Sinosure jako organu publicznego, Komisja podtrzymała swoje wnioski w tym względzie. Ponadto, ponieważ Sinosure zajmowało dominującą pozycję na rynku w okresie objętym dochodzeniem, Komisja nie mogła ustalić składki ubezpieczeniowej zgodnej z warunkami panującymi na rynku krajowym, jak podkreślono w sekcji 3.6.4.3 poniżej. Argument został zatem również odrzucony.
- (436) Komisja stwierdziła zatem, że Sinosure wdraża ramy prawne określone powyżej w wykonywaniu funkcji władzy publicznej w odniesieniu do sektora ACF. Sinosure działało w charakterze organu publicznego w rozumieniu art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego interpretowanego w związku z art. 3 pkt 1 lit. a) pkt (i) rozporządzenia podstawowego oraz zgodnie z odpowiednim orzecznictwem WTO. Objęci próbą producenci eksportujący uzyskali ponadto korzyść, ponieważ ubezpieczenia udzielono po stawkach niższych od minimalnej opłaty koniecznej przedsiębiorstwu Sinosure do pokrycia swoich kosztów operacyjnych.
- (437) Komisja ustaliła również, że subsydia przyznane w ramach programu ubezpieczeń eksportowych mają szczególny charakter, ponieważ ich uzyskanie nie byłoby możliwe bez wywozu i są tym samym uwarunkowane wynikami wywozu w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.6.4.3. Obliczanie kwoty subsydiów

- (438) Ponieważ Sinosure zajmowało dominującą pozycję na rynku w okresie objętym dochodzeniem, Komisja nie mogła ustalić składki ubezpieczeniowej zgodnej z warunkami panującymi na rynku krajowym. Zgodnie z wcześniejszymi dochodzeniami antysubsydyjnymi Komisja użyła najbardziej właściwego zewnętrznego poziomu referencyjnego, dla którego informacje były łatwo dostępne, tj. stawek składek stosowanych przez Bank Eksportowo-Importowy Stanów Zjednoczonych w odniesieniu do instytucji niefinansowych w przypadku wywozu do państw OECD.
- (439) Za korzyść przyznaną odbiorcom Komisja uznała różnicę między kwotą, którą faktycznie zapłacili jako składkę ubezpieczeniową, a kwotą, którą powinni byli zapłacić, stosując zewnętrzną referencyjną stawkę składki, o której mowa w motywie 438.
- (440) W odniesieniu do ubezpieczenia kredytów eksportowych grupa Wanshun twierdziła, że Komisja powinna była zbadać, czy pobierane stawki składek były odpowiednie, aby pokryć koszty operacyjne i straty ubezpieczyciela. Strona przedstawiła informacje, że roczne składki pobierane przez Sinosure w tych latach były odpowiednie, aby pokryć długoterminowe koszty operacyjne i straty.
- (441) Wanshun twierdziło również, że w celu obliczenia odpowiedniej stałej stawki składki Komisja nie powinna brać pod uwagę jedynie sumy ubezpieczenia i wypłaconych roszczeń, ale powinna była również uwzględnić odzyskane kwoty roszczeń. Ponadto strona zwróciła się do Komisji o ujawnienie jej dokładnych obliczeń. Podkreśliła również, że nie wszystkie przedsiębiorstwa płacą składki ubezpieczeniowe według stałej stawki.
- (442) Twierdziła ponadto, że jeżeli Komisja podtrzyma swoją decyzję, aby uznać ubezpieczenia kredytów eksportowych udzielone przez Sinosure za subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych, powinna zmienić nieracjonalnie wysoką stawkę składki. Komisja nie przedstawiła żadnej analizy ani wyjaśnień dotyczących zasadności wybranego poziomu referencyjnego i zwróciła się do Komisji przynajmniej o wyjaśnienie, na jakiej podstawie uznała ona, że stawki stosowane przez amerykański EXIM są bardziej odpowiednie.
- (443) Komisja nie zgadza się z twierdzeniami Wanshun dotyczącymi ubezpieczeń kredytów eksportowych. Sinosure nie współpracowało w dochodzeniu i nie przekazało żadnych konkretnych informacji dotyczących ubezpieczeń kredytów eksportowych udzielonych przemysłowi ACF, poziomowi swoich składek ani szczegółowych danych dotyczących rentowności swojej działalności polegającej na ubezpieczaniu kredytów eksportowych. W związku z tym porównanie między stawkami składek naliczanych przez Sinosure a kosztami operacyjnymi i stratami ubezpieczyciela na poziomie dowolnej branży, a tym bardziej na poziomie producentów eksportujących, nie było możliwe. Dlatego też nie można było ocenić subsydiowania skrośnego między sektorami przemysłu i przedsiębiorstwami. Z powodu braku współpracy ze strony Sinosure niemożliwe było również dokonanie porównania między roszczeniami a odzyskanymi kwotami roszczeń, jak sugerowało Wanshun. Ponadto Wanshun nie przedstawiło żadnych dowodów ani uzasadnionych argumentów na poparcie twierdzenia, że zewnętrzny poziom referencyjny, tj. wysokość składek stosowanych przez Export-Import Bank Stanów Zjednoczonych Ameryki wobec instytucji niefinansowych w odniesieniu do wywozu do państw OECD, jak wyjaśniono w motywie 438, byłby nieracjonalny lub w sposób rażący błędny. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

- (444) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do opisanego powyżej programu w okresie objętym dochodzeniem dla grup przedsiębiorstw objętych próbą wyniosła:

Finansowanie preferencyjne: ubezpieczenie kredytów eksportowych

Nazwa przedsiębiorstwa	Kwota subsydium
— Grupa Nanshan	0,11 %
— Grupa Wanshun	0,27 %
— Grupa Daching	0,13 %

3.7. Programy dotacji

- (445) Komisja ustaliła, że grupy przedsiębiorstw objęte próbą korzystały z różnych programów dotacji, takich jak dotacje związane z technologią, innowacjami i rozwojem, dotacje związane z aktywami, obniżki oprocentowania pożyczek i dotacje wspierające wywóz. Istotną część dotacji zgłaszanych przez grupy przedsiębiorstw objęte próbą stanowiły dotacje związane z technologią, innowacjami i rozwojem. W związku z tym Komisja podzieliła dotacje na dwie kategorie: (i) dotacje związane z technologią, innowacjami i rozwojem oraz (ii) inne dotacje.

3.7.1. Dotacje związane z technologią, innowacjami i rozwojem

- (446) W okresie objętym dochodzeniem wszystkie grupy objęte próbą otrzymały dotacje związane z badaniami i rozwojem oraz uprzemysłowieniem, unowocześnianiem technologii i innowacjami.

3.7.1.1. Podstawa prawna/uregulowania prawne

- 13. plan pięcioletni na rzecz innowacji technologicznej.
- Wytyczne w sprawie promocji renowacji technologicznej przedsiębiorstw, Rada Państwa Chińskiej Republiki Ludowej, Guo Fa (2012) 44.
- Plan prac na rzecz rewitalizacji przemysłu i renowacji technologicznej, NDRC, Ministerstwo Przemysłu i Technologii Informacyjnej (MIIT), 2015 r.
- Fundusze na wsparcie przemysłu i fundusze specjalne na badania i rozwój oraz uprzemysłowienie, Dong Ban Fa (2018) nr 62.
- Środki zarządzania krajowym programem badań i rozwoju zaawansowanych technologii (863).
- Obwieszczenie w sprawie wydania pierwszej partii wskaźników transformacji przemysłowej i informacyjnej na szczeblu prowincji oraz aktualizacji wskaźników funduszy specjalnych w 2019 r.
- Obwieszczenia w sprawie przydzielenia funduszy specjalnych na renowację techniczną, funduszy specjalnych na rewitalizację przemysłu, funduszy specjalnych na transformację techniczną i funduszy specjalnych na rozwój przemysłu.

3.7.1.2. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (447) Komisja ustaliła, że dotacje dotyczyły zarówno modernizacji, renowacji lub transformacji technologicznej procesu produkcyjnego, jak i badań i rozwoju w zakresie wysoko rozwiniętych, zaawansowanych i nowych technologii.
- (448) Zgodnie z wytycznymi w sprawie promocji renowacji technologicznej przedsiębiorstw wzywa się władze centralne i lokalne do dalszego zwiększania kwoty wsparcia finansowego i zwiększania poziomu inwestycji, ze szczególnym uwzględnieniem transformacji przemysłu i modernizacji w najważniejszych obszarach i kluczowych kwestiach dotyczących renowacji technologicznej. Władze powinny ponadto nieustannie opracowywać innowacyjne rozwiązania i ulepszenia w zakresie metod zarządzania środkami, wdrażać w sposób elastyczny wiele rodzajów wsparcia i poprawiać efektywność wykorzystania środków budżetowych.

- (449) W Planie prac na rzecz rewitalizacji przemysłu i renowacji technologicznej przewidziano wdrożenie w praktyce wyżej wymienionych wytycznych dzięki utworzeniu funduszy specjalnych na wspieranie projektów w dziedzinie postępu technologicznego i transformacji technologicznej. Środki te obejmują subsydia inwestycyjne i obniżki oprocentowania pożyczek. Wykorzystanie tych środków musi być zgodne z krajowymi politykami makroekonomicznymi, politykami przemysłowymi i politykami rozwoju regionalnego.
- (450) Programy dotacji, z których skorzystały grupy przedsiębiorstw objęte próbą, są w dużej mierze podobne pod względem projektu. W zależności od celu ustalane są kryteria, na podstawie których przedsiębiorstwa mogą się ubiegać o dotację – jeśli kryteria zostaną spełnione, przyznane zostanie wsparcie finansowe.
- (451) Na przykład niektóre dotacje przyznane przedsiębiorstwom objętym próbą mają podstawę prawną w krajowym programie badań i rozwoju zaawansowanych technologii, który również ilustruje sposób planowania państwowego w ChRL, jak opisano w motywie 88 powyżej. Art. 2 stanowi, że „krajowy plan badań i rozwoju zaawansowanych technologii (863) jest programem naukowo-technicznym z jasnymi celami krajowymi, wspieranym przez centralne alokacje finansowe”. W art. 29 tego samego dokumentu ustanowiono procedurę zatwierdzania projektów, które są kwalifikowalne. Odzwierciedla ona opisany powyżej mechanizm: po złożeniu wniosku, jego akceptacji i ocenie, grupa ekspertów przedstawi propozycje projektu i szacunki dotyczące finansowania projektu, a ostatecznie wspólne biuro zatwierdzi dotację i podpisze umowę w jej sprawie.

3.7.1.3. Szczegółność

- (452) Dotacje związane z technologią, innowacjami i rozwojem, w tym dotacje na projekty badawczo-rozwojowe opisane powyżej, stanowią subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w postaci przekazu środków finansowych od rządu ChRL na rzecz producentów produktu objętego postępowaniem w formie dotacji. Jak wspomniano w motywie 445 powyżej, fundusze te są księgowane jako subsydia rządowe na rachunkach producentów eksportujących objętych próbą.
- (453) Subsydia te są szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ były skierowane wyłącznie do przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z kluczowymi obszarami lub technologiami wymienionymi w regularnie publikowanych wytycznych, środkach administracyjnych i katalogach, a sektor ACF jest jednym z kwalifikujących się sektorów. W każdym razie dotacje zgłoszone przez przedsiębiorstwa i sprawdzone krzyżowo przez Komisję dotyczą poszczególnych przedsiębiorstw.
- (454) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie wykazała, iż przedmiotowe dotacje związane z badaniami i rozwojem są szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a), ponieważ przyznawanie dotacji związanych z badaniami i rozwojem jest powszechne na całym świecie i nie jest ograniczone do niektórych przedsiębiorstw.
- (455) Komisja wykazała już, że dotacje są szczególne, ponieważ kwalifikują się wyłącznie przedsiębiorstwa prowadzące działalność związaną z kluczowymi obszarami lub technologiami wymienionymi w wytycznych, środkach administracyjnych i katalogach. Ponadto współpracujący producenci eksportujący przedstawili dokumenty związane z dotacjami, takie jak dokumentacja prawna i zawiadomienia o przyznaniu, które świadczyły o tym, że dotacje przyznano przedsiębiorstwom należącym do niektórych określonych gałęzi przemysłu lub sektorów lub zaangażowanym w określone projekty przemysłowe promowane przez państwo. W związku z tym Komisja przypomniała swój wniosek, zgodnie z którym dotacje te są dostępne wyłącznie dla wyraźnie określonego podzbioru niektórych przedsiębiorstw lub sektorów gospodarki. Ponadto Komisja stwierdziła, że warunki kwalifikowalności tych dotacji nie były jasne i obiektywne oraz że nie miały zastosowania automatycznie; w konsekwencji nie spełniały one wymogów dotyczących braku szczególności zawartych w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

3.7.1.4. Obliczanie kwoty subsydiów

- (456) W celu ustalenia korzyści w okresie objętym dochodzeniem Komisja wzięła pod uwagę dotacje otrzymane w okresie objętym dochodzeniem, jak również dotacje otrzymane przed okresem objętym dochodzeniem, w przypadku których okres amortyzacji trwał w okresie objętym dochodzeniem. W odniesieniu do dotacji, które nie są amortyzowane, za korzyść uznano kwotę otrzymaną w okresie objętym dochodzeniem. W przypadku dotacji związanych z projektami i dotacji związanych z aktywami za korzyść uznano część całkowitej kwoty dotacji, która została zamortyzowana w okresie objętym dochodzeniem.
- (457) Komisja rozważyła, czy stosować dodatkowe roczne oprocentowanie rynkowe zgodnie z sekcją F lit. a) wytycznych Komisji dotyczących obliczania wysokości subsydiów⁽⁹⁶⁾. Takie podejście wiązałoby się jednak z różnymi złożonymi czynnikami hipotetycznymi, na temat których nie udostępniono dokładnych informacji. W związku z tym Komisja uznała za bardziej właściwe przypisanie kwot do okresu objętego dochodzeniem według stawek amortyzacji projektów oraz aktywów badań i rozwoju zgodnie z metodą obliczania stosowaną w poprzednich sprawach⁽⁹⁷⁾.

3.7.2. Inne dotacje

- (458) Komisja ustaliła, że trzy grupy przedsiębiorstw objęte próbą otrzymały także inne dotacje, takie jak dotacje związane z aktywami, obniżki oprocentowania pożyczek, dotacje wspierające wywóz i inne jednorazowe lub powtarzające się dotacje od organów rządowych na różnych szczeblach.

3.7.2.1. Podstawa prawna/uregulowania prawne

- (459) Dotacje te przyznawały przedsiębiorstwom rządowe organy krajowe, organy prowincji, organy miejskie, powiatowe lub okręgowe – wydawało się, że wszystkie te dotacje był szczególnie w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą bądź określonej lokalizacji geograficznej lub branży. Nie wszystkie przedsiębiorstwa objęte próbą ujawniły informacje dotyczące podstawy prawnej dla przyznania tych dotacji. Komisja otrzymała jednak od kilku przedsiębiorstw kopię dokumentów wydanych przez organ rządowy, który przyznał środki finansowe (zwanym dalej „obwieszczeniem”).

3.7.2.2. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (460) Wśród przykładów takich innych dotacji należy wymienić dotacje związane z aktywami, fundusze patentowe, fundusze i nagrody w dziedzinie nauki i technologii, fundusze na rzecz rozwoju biznesu, fundusze na rzecz promocji eksportu, dotacje na poprawę jakości i efektywności przemysłu, miejskie fundusze wspierania handlu, zagraniczne fundusze rozwoju gospodarczego i handlu oraz nagrody w dziedzinie bezpieczeństwa produkcji.
- (461) Ze względu na dużą liczbę dotacji, które Komisja znalazła w księgach grup przedsiębiorstw objętych próbą, w niniejszym rozporządzeniu przedstawiono tylko podsumowanie najważniejszych ustaleń. Początkowo trzy grupy objęte próbą przekazały dowody na istnienie licznych dotacji oraz na to, że zostały one udzielone przez władze rządowe na różnych szczeblach. Szczegółowe ustalenia dotyczące tych dotacji przekazano poszczególnym przedsiębiorstwom w specjalnych dokumentach ujawniających informacje.
- (462) Te inne dotacje stanowią subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ doszło do przekazu środków finansowych od rządu w postaci dotacji na rzecz objętych próbą grup przedsiębiorstw, w wyniku czego uzyskały one korzyść.

⁽⁹⁶⁾ Dz.U. C 394 z 17.12.1998, s. 6.

⁽⁹⁷⁾ Zob. np. rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 452/2011, Dz.U. L 128 z 14.5.2011, s. 18 (*cienki papier powleczony*) rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 215/2013, Dz.U. L 73 z 11.3.2013, s. 16 (*stal powlekana organicznie*), rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/366, Dz.U. L 56 z 3.3.2017, s. 1 (*panele fotowoltaiczne*) i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1379/2014, Dz.U. L 367 z 23.12.2014, s. 22. (włókna szklane), decyzja wykonawcza Komisji 2014/918, Dz.U. L 360 z 16.12.2014, s. 65 (*poliestrowe włókna odcinkowe*).

- (463) Grupy przedsiębiorstw objęte próbą dostarczyły informacje na temat kwoty dotacji oraz organu, który przyznał i wypłacił każdą dotację. Przedsiębiorstwa objęte postępowaniem również w większości zaksięgowywały ten dochód w swoich księgach rachunkowych w pozycji „dochód z dotacji” i poddały te księgi niezależnemu audytowi. Informacje na temat tych dotacji stanowiły dla Komisji pozytywny dowód dotacji przyznającej korzyść.
- (464) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że Komisja nie przedstawiła wystarczająco szczegółowych informacji na temat dotacji, do których się odwołuje, ponieważ nie wskazała konkretnych dotacji ani źródeł prawnych. Jak wspomniano w motywach 459 i 461, dotacje, o których mowa w niniejszej sekcji, obejmowały liczne niewielkie kwoty, przekazywane na różnych szczeblach sektora instytucji rządowych i samorządowych i w odniesieniu do których w wielu przypadkach przedsiębiorstwa objęte próbą nie przedstawiły żadnej dokumentacji uzupełniającej, z wyjątkiem niektórych organów wysokiego szczebla. W związku z tym Komisja nie jest w stanie przedstawić rządowi ChRL dokładnej podstawy prawnej. Jak wspomniano w motywie 461 powyżej, szczegółowe ustalenia dotyczące tych dotacji przekazano jednak poszczególnym przedsiębiorstwom w specjalnych dokumentach ujawniających informacje.

3.7.2.3. Szczegółowość

- (465) Dotacje te są również szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, co wynika z dokumentów przedstawionych przez współpracujących producentów eksportujących, które wskazują, iż dotacje wydają się ograniczać do niektórych przedsiębiorstw, niektórych gałęzi przemysłu, takich jak przemysł ACF, lub konkretnych projektów w określonych regionach. Dodatkowo niektóre z tych dotacji są uwarunkowane wynikami wywozu w rozumieniu art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (466) Ponadto dotacje te nie spełniają wymogów braku występowania szczególności zawartych w art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego, biorąc pod uwagę fakt, że warunki kwalifikowalności oraz faktyczne kryteria kwalifikacji przedsiębiorstw nie są przejrzyste i obiektywne i nie znajdują automatycznego zastosowania.
- (467) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Nanshan stwierdziła, że w odniesieniu do dotacji:
- przy obliczaniu korzyści z tytułu dotacji Komisja błędnie włączyła do marginesu subsydiowania subsydia niepodlegające amortyzacji otrzymane przed okresem objętym dochodzeniem. Przedsiębiorstwo zażądało od Komisji wyłączenia z marginesu subsydiowania dotacji niepodlegających amortyzacji otrzymanych przed okresem objętym dochodzeniem;
 - w przypadku dotacji otrzymanych przez jedno z przedsiębiorstw grupy Nanshan Komisja zastosowała nieprawidłowy okres amortyzacji.
- (468) Komisja zauważyła, że subsydia niepodlegające amortyzacji, o których mowa w motywie 467, są związane ze środkami trwałymi. W związku z tym Komisja przypisała korzyść do tego samego okresu, w którym środki trwałe są amortyzowane. Z tego powodu uwaga zostaje odrzucona.
- (469) W związku z uwagami grupy Nanshan Komisja dokonała przeglądu okresów amortyzacji stosowanych w obliczeniach. W przypadkach, w których zastosowano nieprawidłowy okres, obliczenia zostały dostosowane.
- (470) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Wanshun stwierdziła, że Komisja popełniła błąd przy obliczaniu korzyści wynikających z jednej dotacji dla jednego z przedsiębiorstw grupy. W szczególności stwierdziła, że jeden z projektów, na który przyznano dotację, rozpoczął się dopiero od trzeciego kwartału 2019 r., a zatem błędem było przypisanie jednej piątnej wartości (odpowiadającej okresowi amortyzacji wynoszącemu 15 lat) do okresu objętego dochodzeniem.
- (471) Komisja zauważa, że zgodnie z ustaloną praktyką dotacje związane z okresem objętym dochodzeniem przypisuje się, wykorzystując jako podstawę obliczeń liczbę lat kalendarzowych. W związku z tym argument ten został odrzucony.

3.7.2.4. Obliczanie kwoty subsydiów

- (472) Komisja obliczyła korzyść zgodnie z metodą opisaną w motywie 457 powyżej.
- (473) Stopy subsydiowania ustalone w odniesieniu do wszystkich dotacji przyznanych w okresie objętym dochodzeniem dla producentów eksportujących objętych próbą wyniosły:

Dotacje

Nazwa przedsiębiorstwa	Kwota subsydium
— Grupa Nanshan	1,22 %
— Grupa Wanshun	0,42 %
— Grupa Daching	0,25 %

3.8. Dochody utracone w związku z programami zwolnień z podatków i ulg podatkowych

3.8.1. Zwolnienia z podatków bezpośrednich i ulgi z tytułu podatków bezpośrednich

3.8.1.1. Przywileje w zakresie podatku dochodowego od przedsiębiorstw dla przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie

3.8.1.2. Podstawa prawna/uregulowania prawne

(474) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 28 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw⁽⁹⁸⁾ oraz art. 93 przepisów wykonawczych do ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw⁽⁹⁹⁾, jak również:

- okólnik Ministerstwa Nauki i Technologii, Ministerstwa Finansów oraz Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczący przeglądu i wydania „Środków administracyjnych dotyczących kwalifikowania przedsiębiorstw jako wykorzystujących zaawansowane technologie”, G.K.F.H. [2016] nr 32;
- okólnik Ministerstwa Nauki i Technologii, Ministerstwa Finansów oraz Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczący przeglądu i wydania wytycznych dla administracji akredytacji przedsiębiorstw sektora zaawansowanych technologii, Guo Ke Fa Huo [2016] nr 195;
- obwieszczenie Państwowego Urzędu Podatkowego nr 24 w sprawie stosowania preferencyjnej polityki podatkowej w zakresie podatku dochodowego wobec przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane technologie [2017];
- katalog zaawansowanych technologicznie dziedzin wspieranych przez państwo z 2016 r.⁽¹⁰⁰⁾; oraz
- obwieszczenie Ministerstwa Finansów oraz Państwowego Urzędu Podatkowego [2019] nr 68.

(475) Rozdział IV ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw zawiera przepisy dotyczące „preferencyjnego traktowania podatkowego”. Art. 25 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, który jest częścią wstępną rozdziału IV, stanowi, że „Państwo przyzna preferencje podatkowe w zakresie podatku dochodowego przedsiębiorstwom działającym w gałęziach przemysłu lub projektach, których rozwój otrzymuje szczególne wsparcie i jest szczególnie promowany przez państwo”. Art. 28 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw stanowi, że „stawka podatku dochodowego od przedsiębiorstw należna od przedsiębiorstw z branż wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie wymagających szczególnego wsparcia ze strony państwa zostanie obniżona do 15 %”.

(476) W art. 93 zasad wdrażania ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw wyjaśniono, że:

„Ważne przedsiębiorstwa wykorzystujące zaawansowane i nowe technologie, które mają być wspierane przez państwo, o których mowa w art. 28 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, odnoszą się do przedsiębiorstw posiadających kluczowe prawa własności intelektualnej i spełniających następujące warunki:

1. zgodność z wymogami uwzględnienia w zakresie wspieranych przez państwo kluczowych obszarów wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie;
2. część wydatków na badania i rozwój w dochodzie ze sprzedaży nie może być mniejsza niż określona część;
3. część dochodu z tytułu zaawansowanej technologii/produktu/usługi w całkowitym dochodzie przedsiębiorstwa nie może być mniejsza niż określona część;

⁽⁹⁸⁾ http://www.npc.gov.cn/zgrdw/englishnpc/Law/2009-02/20/content_1471133.htm

⁽⁹⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze w sprawie wdrożenia ustawy Chińskiej Republiki Ludowej o podatku dochodowym od przedsiębiorstw (zmienione w 2019 r.) - zarządzenie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej nr 714.

⁽¹⁰⁰⁾ http://kj.quanzhou.gov.cn/wsbbs/xgxz/201703/t20170322_431820.htm, ostatni dostęp w dniu 17 sierpnia 2021 r.

4. udział personelu technicznego w ogólnej liczbie pracowników przedsiębiorstwa nie może być mniejszy niż określony udział;
5. inne warunki określone w Środkach administracyjnych dotyczących kwalifikowania przedsiębiorstw jako wykorzystujących zaawansowane technologie.
6. Środki zarządzania identyfikacją przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane technologie oraz kluczowe wspierane przez państwo obszary zaawansowanych i nowych technologii zostaną wspólnie określone przez departamenty ds. technologii, finansów i podatków podlegające Radzie Państwa i wejdą w życie po zatwierdzeniu przez Radę Państwa”.

(477) W powyższych przepisach jasno określono, że obniżona stawka podatku dochodowego od przedsiębiorstw jest zarezerwowana dla „ważnych przedsiębiorstw wykorzystujących zaawansowane i nowe technologie, które mają być wspierane przez państwo”, posiadających kluczowe prawa własności intelektualnej i spełniających pewne warunki, takie jak „zgodność z wymogami uwzględnienia w zakresie wspieranych przez państwo kluczowych obszarów zaawansowanych i nowych technologii”.

(478) Zgodnie z art. 11 środków administracyjnych dotyczących kwalifikowania przedsiębiorstw jako wykorzystujących zaawansowane technologie, aby zostać uznanym za wykorzystujące zaawansowane technologie, przedsiębiorstwo musi jednocześnie spełniać pewne warunki, między innymi: „uzyskało prawo własności intelektualnej, co odgrywa kluczową rolę we wspieraniu technicznym swoich głównych produktów (usług), poprzez niezależne badania, transfery, dotacje, fuzje i przejęcia itp.” oraz „technologia, która odgrywa kluczową rolę w technicznym wspieraniu jej głównych produktów (usług) mieści się w zakresie z góry określonym w dziedzinach zaawansowanych technologii wspieranych przez państwo”.

(479) Kluczowe dziedziny zaawansowanych technologii wspierane przez państwo są wymienione w katalogu zaawansowanych technologicznie dziedzin wspieranych przez państwo z 2016 r. W katalogu tym w kategorii „nowe materiały”/„materiały metalowe” wyraźnie wymieniono folię aluminiową jako produkt zaawansowanej technologii wspierany przez państwo.

3.8.1.3. Ustalenia wynikające z dochodzenia

(480) Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwa należące do objętych próbą grup producentów eksportujących kwalifikowały się jako przedsiębiorstwa sektora zaawansowanych technologii w okresie objętym dochodzeniem, a zatem korzystały z obniżonej stawki podatku dochodowego od przedsiębiorstw wynoszącej 15 %.

(481) Komisja uznała, że przedmiotowe odliczenia od podatku stanowią subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodów utraconych przez rząd ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Korzyść dla odbiorców jest równa kwocie oszczędności podatkowych.

(482) Jak wykazano w motywach 477–479, przedmiotowe subsydlum jest szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ same przepisy ograniczają stosowanie tego programu tylko do przedsiębiorstw, które działają w pewnych określonych przez państwo obszarach priorytetowych wykorzystujących zaawansowane technologie. Jak wskazano w motywie 479, przemysł ACF ma tak wysoki priorytet technologiczny.

3.8.1.4. Obliczanie kwoty subsydiów

(483) Kwotę subsydiów stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obliczono w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Przedmiotową korzyść obliczono jako różnicę między łączną wartością podatku do zapłaty według podstawowej stawki podatkowej a łączną wartością podatku do zapłaty według obniżonej stawki podatkowej.

(484) Stopa subsydiowania ustanowiona dla tego konkretnego programu wynosiła 0,55 % w przypadku Grupy Nanshan, 0,43 % w przypadku grupy Wanshun i 0,47 % w przypadku Grupy Daching.

3.8.2. Odliczenia wydatków na badania i rozwój od podatku dochodowego od przedsiębiorstw

(485) Odliczenia od podatku za badania i rozwój uprawniają przedsiębiorstwa do preferencyjnego traktowania podatkowego w związku z ich działalnością badawczo-rozwojową w niektórych określonych przez państwo obszarach priorytetowych wykorzystujących zaawansowane technologie, gdy spełnione zostaną pewne progi dotyczące wydatków na badania i rozwój.

(486) Mówiąc dokładniej, wydatki na badania i rozwój poniesione w celu rozwijania nowych technologii, nowych produktów i nowych technik, które nie stanowią wartości niematerialnych i prawnych i są ujmowane w bieżących zyskach i stratach, zostają dodatkowo pomniejszone o 75 % po odliczeniu w całości w świetle bieżącej sytuacji. Jeżeli wyżej wymienione wydatki na badania i rozwój stanowią aktywa niematerialne i prawne, podlegają one amortyzacji w oparciu o 175 % kosztów wartości niematerialnych i prawnych. Od stycznia 2021 r. dodatkowe odliczenie przed opodatkowaniem na wydatki na rzecz badań i rozwoju zostało zwiększone do 100 % ⁽¹⁰¹⁾.

3.8.2.1. Podstawa prawna/uregulowania prawne

(487) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 30 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw oraz art. 95 zasad wdrażania ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw:

- obwieszczenie Ministerstwa Finansów, Państwowego Urzędu Podatkowego oraz Ministerstwa Nauki i Technologii dotyczące poprawy polityki odliczania wydatków na badania i rozwój przed opodatkowaniem (Cai Shui [2015] nr 119);
- okólnik w sprawie zwiększenia udziału bardzo wysokich odliczeń przed opodatkowaniem wydatków na badania i rozwój (Cai Shui [2018] nr 99);
- ogłoszenie Państwowego Urzędu Podatkowego nr 97 z 2015 r. w sprawie istotnych kwestii dotyczących polityki przedsiębiorstw w zakresie dodatkowego odliczania wydatków na badania i rozwój przed opodatkowaniem;
- ogłoszenie Państwowego Urzędu Podatkowego nr 40 z 2017 r. w sprawie kwestii dotyczących kwalifikowalnego zakresu obliczeń dodatkowego odliczania wydatków na badania i rozwój przed opodatkowaniem; oraz
- katalog zaawansowanych technologicznie dziedzin wspieranych przez państwo z 2016 r.

(488) We wcześniejszych dochodzeniach ⁽¹⁰²⁾ Komisja ustaliła, że „nowe technologie, nowe produkty i nowe rzemiosła”, które mogą skorzystać z ulgi podatkowej, należą do pewnych wspieranych przez państwo dziedzin wykorzystujących zaawansowane technologie. Jak wspomniano w motywie 480, kluczowe dziedziny zaawansowanych technologii wspierane przez państwo są wymienione w katalogu zaawansowanych technologicznie dziedzin wspieranych przez państwo z 2016 r.

(489) Jak określono w motywie 479, rozdział IV ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw zawiera przepisy dotyczące „preferencyjnego traktowania podatkowego”, w szczególności art. 25. Art. 30 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, który również jest częścią rozdziału IV, stanowi, że „wydatki na badania i rozwój ponoszone przez przedsiębiorstwa w zakresie rozwijania nowych technologii, nowych produktów i nowych technik” mogą być dodatkowo odliczane w czasie obliczania dochodu podlegającego opodatkowaniu. W art. 95 zasad wdrażania ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw wyjaśniono znaczenie „wydatków na badania i rozwój ponoszonych w celu rozwijania nowych technologii, nowych produktów i nowych rzemiosł” ustanowionych w art. 30 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw.

(490) Zgodnie z okólnikiem w sprawie zwiększenia udziału bardzo wysokich odliczeń przed opodatkowaniem wydatków na badania i rozwój (Cai Shui [2018] nr 99), „w odniesieniu do wydatków na badania i rozwój faktycznie poniesionych przez przedsiębiorstwo z jego działalności badawczo-rozwojowej, dodatkowe 75 % faktycznej kwoty wydatków podlega odliczeniu przed opodatkowaniem, oprócz innych faktycznych odliczeń, w okresie od 1 stycznia 2018 r. do 31 grudnia 2020 r., pod warunkiem że te wydatki nie zostaną zamienione na wartość niematerialną i zbilansowane z bieżącymi zyskami i stratami tego przedsiębiorstwa; jeżeli jednak wydatki te zostały zamienione na wartość niematerialną, wydatki te mogą być amortyzowane według stawki 175 % kosztów wartości niematerialnych przed opodatkowaniem w wymienionym wyżej okresie”.

3.8.2.2. Ustalenia wynikające z dochodzenia

(491) Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwa w grupach objętych próbą korzystały z „dodatkowego odliczenia wydatków na badania i rozwój, poniesionych na badania i rozwój nowych technologii, nowych produktów i nowych technik”.

⁽¹⁰¹⁾ Obwieszczenie [2021] nr 13 Ministerstwa Finansów oraz Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczące dalszego doskonalenia polityki ważonego odliczenia przed opodatkowaniem wydatków na badania i rozwój.

⁽¹⁰²⁾ Zob. sprawa dotycząca wyrobów płaskich walcowanych na gorąco, sprawa dotycząca opon oraz sprawa dotycząca materiałów z włókna szklanego, przywołane w przypisie 5 powyżej, odpowiednio w motywach 330, 521 oraz 560.

- (492) Komisja uznała, że przedmiotowe odliczenia od podatku stanowią subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodów utraconych przez rząd ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Korzyść dla odbiorców jest równa kwocie oszczędności podatkowych.
- (493) Przedmiotowe subsydlum jest szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ same przepisy ograniczają stosowanie tego środka tylko do przedsiębiorstw, które ponoszą określone wydatki na badania i rozwój w pewnych obszarach priorytetowych wykorzystujących zaawansowane technologie i określonych przez państwo, takich jak sektor ACF.

3.8.2.3. Obliczanie kwoty subsydiów

- (494) Kwotę subsydiów stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obliczono w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Przedmiotową korzyść obliczono jako różnicę między łączną wartością podatku do zapłaty według podstawowej stawki podatkowej a łączną wartością podatku do zapłaty po uwzględnieniu dodatkowego odliczenia w wysokości 75 % faktycznych wydatków na badania i rozwój.
- (495) Kwota subsydiów ustanowiona dla tego konkretnego programu wynosiła 1,24 % w przypadku grupy Nanshan, 0,14 % w przypadku grupy Wanshun i 0,37 % w przypadku grupy Daching.

3.8.3. Zwolnienia z opodatkowania dywidend wypłacanych między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami

- (496) W ustawie o podatku dochodowym od przedsiębiorstw przyznano preferencje podatkowe w zakresie podatku dochodowego przedsiębiorstwom działającym w gałęziach przemysłu lub projektach, których rozwój otrzymuje szczególne wsparcie i jest szczególnie promowany przez państwo, oraz w szczególności zwolniono z podatku dochód z inwestycji kapitałowych, taki jak dywidendy i premie, między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami.

3.8.3.1. Podstawa prawna/uregulowania prawne

- (497) Podstawę prawną tego programu stanowią art. 26 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw oraz zasady wdrażania ustawy ChRL o podatku dochodowym od przedsiębiorstw.
- (498) Art. 25 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw, który jest częścią wstępną rozdziału IV pt. „Preferencyjne polityki podatkowe”, stanowi, że „Państwo przyzna preferencje podatkowe w zakresie podatku dochodowego przedsiębiorstwom działającym w gałęziach przemysłu lub projektach, których rozwój otrzymuje szczególne wsparcie i jest szczególnie promowany przez państwo”. Ponadto w art. 26 ust. 2 określono, że zwolnienie z podatku ma zastosowanie do dochodu z inwestycji kapitałowych między „kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami”, co wydaje się ograniczać zakres zastosowania jedynie do niektórych przedsiębiorstw będących rezydentami.

3.8.3.2. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (499) Komisja ustaliła, że jedno przedsiębiorstwo w jednej z grup objętych próbą otrzymało zwolnienie z opodatkowania dywidend wypłacanych między kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami.
- (500) Komisja uznała, że program ten stanowi subsydlum w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) pkt (ii) i art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodów utraconych przez rząd ChRL, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstwa objętego postępowaniem. Korzyść dla odbiorcy jest równa kwocie oszczędności podatkowych.
- (501) Przedmiotowe subsydlum jest szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ same przepisy ograniczają stosowanie tego zwolnienia tylko do kwalifikujących się przedsiębiorstw prowadzących działalność w sektorach lub angażujących się w projekty, których rozwój jest szczególnie promowany przez państwo, jak ma to miejsce w przypadku przemysłu ACF.
- (502) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Nanshan stwierdziła, że zwolnienie z opodatkowania dywidend wypłacanych między przedsiębiorstwami będącymi rezydentami nie jest subsydlum stanowiącym podstawę środków wyrównawczych, ponieważ nie jest ono szczególne, ma zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw i ma na celu jedynie uniknięcie podwójnego opodatkowania.
- (503) Chociaż Komisja zgodziła się, że eliminowanie podwójnego opodatkowania jest zgodną z prawem praktyką podatkową, art. 26 ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od przedsiębiorstw jest częścią rozdziału IV pt. „Preferencje podatkowe”, w którym przewidziano szereg preferencyjnych warunków opodatkowania będących zwolnieniami z ogólnych zasad opodatkowania. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 491, art. 25 ustawy o podatku dochodowym

od przedsiębiorstw, który stanowi część wstępną rozdziału IV pt. „Preferencyjne polityki podatkowe”, stanowi, że „Państwo przyzna preferencje podatkowe w zakresie podatku dochodowego przedsiębiorstwom działającym w gałęziach przemysłu lub projektach, których rozwój otrzymuje szczególne wsparcie i jest szczególnie promowany przez państwo”. Ponadto w art. 26 ust. 2 określono, że zwolnienie z podatku ma zastosowanie do dochodu z inwestycji kapitałowych między „kwalifikującymi się przedsiębiorstwami będącymi rezydentami”, co wydaje się ograniczać zakres zastosowania jedynie do niektórych przedsiębiorstw będących rezydentami. W związku z tym Komisja uznała, że taka preferencyjna polityka podatkowa ogranicza się do pewnych gałęzi przemysłu, które otrzymują szczególne wsparcie państwa i są przez nie szczególnie promowane, takich jak przemysł ACF, a zatem ma szczególnie charakter w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym Komisja potwierdziła swój wniosek, że program ten jest subsydem stanowiącym podstawę środków wyrównawczych. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

3.8.3.3. 3. Obliczanie kwoty subsydiów

- (504) Komisja obliczyła kwotę subsydium, stosując normalną stawkę podatkową do dochodu z tytułu dywidendy, który został odliczony od dochodu podlegającego opodatkowaniu.
- (505) Kwota subsydium ustalona w odniesieniu do tego konkretnego programu w przypadku grupy Nanshan wynosiła 0,15 %.

3.8.4. Zwolnienie z podatku od użytkowania gruntu

- (506) Organizacja lub osoba fizyczna użytkująca grunty w miastach, miastach powiatowych i administracyjnych oraz w rejonach przemysłowych i górniczych zwykle płaci podatek od użytkowania gruntów miejskich. Podatek od użytkowania gruntów jest pobierany przez lokalne organy podatkowe właściwe dla użytkowanego gruntu. Niektóre kategorie gruntów, takie jak grunty odzyskane z morza, grunty wykorzystywane przez instytucje rządowe, organizacje zrzeszające ludzi i jednostki wojskowe na potrzeby własne, grunty wykorzystywane przez instytucje finansowane ze środków rządowych przyznanych przez Ministerstwo Finansów, grunty wykorzystywane pod świątynie, parki publiczne oraz publiczne miejsca historyczne i malownicze, ulice, drogi, place publiczne, trawniki i inne grunty miejskie, są jednak wyłączone z podatku od użytkowania gruntów.

3.8.4.1. Podstawa prawna/uregulowania prawne

- (507) Podstawę prawną tego programu stanowią:
- rozporządzenie tymczasowe Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie podatku od nieruchomości (Guo Fa [1986] nr 90, ze zmianami z 2011 r.);
 - rozporządzenie tymczasowe Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie podatku od użytkowania gruntów miejskich (zmienione w 2019 r.) – zarządzenie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej nr 709 oraz
 - szereg opinii na temat zdecydowanego wspierania zrównoważonego i zdrowego rozwoju gospodarki prywatnej (EFa [2018] nr 33).

3.8.4.2. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (508) Jedno przedsiębiorstwo w jednej z grup objętych próbą skorzystało z obniżki kwoty podatku od użytkowania gruntów o 50 % w oparciu o specjalną politykę mającą zastosowanie do przedsiębiorstw zajmujących się zaawansowanymi technologiami w prowincji Shandong zgodnie z „obwieszczeniem Rządu Ludowego prowincji Shandong w sprawie wydania szeregu polityk wspierających wysokiej jakości rozwój gospodarki realnej”.
- (509) Przedmiotowego przedsiębiorstwa nie zaliczono do żadnej kategorii zwolnionej z podatku spośród kategorii określonych w art. 6 rozporządzenia tymczasowego Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie podatku od użytkowania gruntów miejskich (zmienione w 2019 r.).

3.8.4.3. Szczegółowość

- (510) Komisja uważa, że zwolnienie przedsiębiorstw sektora zaawansowanych technologii z podatku od użytkowania gruntów stanowi subsydem w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i), albo art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci bezpośredniego przekazania środków finansowych (zwrot zapłaconego podatku) albo dochodów utraconych przez rząd ChRL (niezapłacony podatek), co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Subsydium jest szczególnie, ponieważ jest skierowane wyłącznie do firm sektora zaawansowanych technologii w Shandong.

- (511) Korzyść dla odbiorców jest równa kwocie zwrotu/oszczędności podatkowych.
- (512) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Wanshun stwierdziła, że:
- Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd. nie korzystało z żadnego zwolnienia podatkowego w odniesieniu do swoich gruntów. Nastąpiła zmiana klasy gruntów, w związku z czym zmianie uległa również stosowana stawka podatkowa. Domniemana częściowa zapłata podatku od użytkowania gruntów przez przedsiębiorstwo odzwierciedla zatem jedynie zmianę klasy gruntów,
 - podatek gruntowy zapłacony przez Jiangsu Huafeng Aluminium Industry Co., Ltd w OD był wyższy niż zwykły należny podatek od użytkowania gruntów obliczony przez Komisję. W związku z tym przedsiębiorstwo nie uzyskało żadnych korzyści w tym zakresie,
 - Komisja popełniła błąd pisarski, obliczając podatek gruntowy zapłacony przez Shantou Whanshun.
- (513) Komisja nie zgadza się z pierwszym twierdzeniem. Wanshun nie przedstawiło żadnej dokumentacji ani dodatkowego uzasadnienia na poparcie swojego twierdzenia, że kategorię gruntów zmieniono z jednej klasy na drugą. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (514) W odniesieniu do drugiego i trzeciego twierdzenia Komisja przyjęła te argumenty i skorygowała obliczenie korzyści.

3.8.4.4. Obliczanie kwoty subsydiów

- (515) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obliczono w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcy w okresie objętym dochodzeniem. Korzyść tę uznano za kwotę obniżoną w okresie objętym dochodzeniem. Kwota subsydium ustanowiona dla tego konkretnego programu wynosiła 0,06 % w przypadku Grupy Nanshan i 0,01 % w przypadku grupy Wanshun.

3.8.5. Programy zwolnień z podatków pośrednich i należności celnych

3.8.5.1. Zwolnienia z VAT oraz obniżki w zakresie należności celnych przywozowych za stosowanie urządzeń i technologii pochodzących z przywozu

- (516) Program zapewnia zwolnienie z VAT i należności celnych przywozowych w odniesieniu do przywozu dóbr kapitałowych wykorzystywanych w ich w produkcji. Aby skorzystać ze zwolnienia, dobra te nie mogą być uwzględnione w wykazie urządzeń niekwalifikowalnych, zaś przedsiębiorstwo ubiegające się o zwolnienie musi uzyskać certyfikat projektu promowanego przez państwo wydany przez władze chińskie zgodnie z odpowiednimi przepisami inwestycyjnymi, podatkowymi i prawa celnego.

3.8.5.2. Podstawa prawna/uregulowania prawne

- (517) Podstawę prawną tego programu stanowią:
- okólnik Rady Państwowej Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie dostosowania polityki podatkowej w zakresie przywożonego wyposażenia, Guo Fa [1997] nr 37,
 - obwieszczenie Ministerstwa Finansów, Głównego Urzędu Cei oraz Państwowego Urzędu Podatkowego dotyczące dostosowania niektórych strategii politycznych dotyczących preferencyjnych należności przywozowych,
 - obwieszczenie Ministerstwa Finansów, Głównego Urzędu Cei oraz Państwowego Urzędu Podatkowego [2008] nr 43,
 - obwieszczenie NDRC w sprawie odpowiednich zagadnień dotyczących doręczenia pism zatwierdzających dla promowanych przez państwo pod względem rozwoju projektów finansowanych ze źródeł krajowych lub zagranicznych [2006] nr 316, oraz
 - katalog niepodlegających zwolnieniu z ceł przywożonych artykułów dla przedsiębiorstw z kapitałem zagranicznym albo przedsiębiorstw krajowych z 2008 r.

3.8.5.3. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (518) Urządzenia przywożone w celu realizacji krajowych i zagranicznych projektów inwestycyjnych zgodnie z polityką promowania zagranicznych lub krajowych projektów inwestycyjnych mogą być zwolnione z VAT lub należności celnych przywozowych, chyba że daną kategorię urządzenia wymieniono w katalogu artykułów niepodlegających zwolnieniu z ceł.

- (519) Rząd ChRL twierdził, że ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2009 r. przedsiębiorstwa zwolnione są tylko z należności celnych przywozowych, a VAT jest pobierany od przywozu urządzeń do samodzielnego wykorzystania.
- (520) Ustalono jednak, że przedsiębiorstwa objęte próbą zostały w okresie objętym dochodzeniem zwolnione zarówno z VAT, jak i należności celnych przywozowych. Zwolnienia dotyczyły urządzeń przywożonych w poprzednich latach, w przypadku których uzyskana korzyść została zamortyzowana w cyklu życia urządzenia i częściowo przypisana do okresu objętego dochodzeniem. Chociaż Komisja nie znalazła dowodów na potwierdzenie, że zwolnienie to funkcjonowało w okresie objętym dochodzeniem, na podstawie dowodów w aktach dotyczących przedsiębiorstw objętych próbą Komisja ustaliła, że objęte próbą przedsiębiorstwa nadal odnosiły korzyści w ramach tego programu w tym okresie.
- (521) Przedmiotowy program zapewnia w ten sposób wkład finansowy w formie dochodów utraconych przez rząd ChRL w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) pkt (ii) rozporządzenia podstawowego, ponieważ przedsiębiorstwa z kapitałem zagranicznym oraz inne kwalifikujące się przedsiębiorstwa krajowe są zwolnione z VAT lub innych taryf celnych, które w przeciwnym razie byłyby należne. Program przyznaje również korzyść przedsiębiorstwom w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego.
- (522) Program jest szczególnie w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Przepisy, na podstawie których działa organ przyznający subsydia, ograniczają dostęp do tego programu do przedsiębiorstw, które inwestują w określone kategorie działalności wyczerpująco zdefiniowane przez prawo oraz należą do kategorii sektorów promowanych albo do ograniczonej kategorii B w ramach Katalogu na potrzeby wytycznych dla sektorów przemysłu w zakresie inwestycji zagranicznych i transferu technologii lub które są zgodne z Katalogiem kluczowych gałęzi przemysłu, produktów i technologii, których rozwój jest promowany przez państwo. Nie istnieją ponadto obiektywne kryteria ograniczające możliwość zakwalifikowania się do tego programu ani ostateczne dowody pozwalające stwierdzić, że taka możliwość uzyskiwana jest automatycznie, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego.
- (523) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Wanshun stwierdziła, że Anhui Maximum Aluminium Industries Co., Ltd nie korzystało z systemu zwolnień z VAT, ponieważ system przestał obowiązywać w dniu 31 grudnia 2008 r., natomiast maszyny Maximum zakupiono w 2020 r. Ponadto różnica między VAT faktycznie zapłaconym przez przedsiębiorstwo a kwotą podatku należnego obliczoną przez Komisję wynika z faktu, że ceny zakupu stosowane przez Komisję obejmują inne wydatki.
- (524) Komisja przyjęła argumenty przedstawione przez Wanshun i odpowiednio dostosowała obliczenia.
- (525) Grupa Nanshan twierdziła również, że przy ustalaniu korzyści ze zwolnień z należności celnych przywozowych na maszyny Komisja popełniła trzy błędy, które grupa Nanshan szczegółowo omawia poniżej.
- (526) Komisja niesłusznie przypisała do okresu objętego dochodzeniem korzyść związaną z częścią urządzeń zakupionych na długo przed okresem objętym dochodzeniem i w związku z tym w pełni zamortyzowanych.
- (527) W przypadku jednego z przedsiębiorstw z grupy Nanshan Komisja wykorzystwała rejestr środków trwałych dla całego przedsiębiorstwa, który obejmuje liczne maszyny i urządzenia wykorzystywane w innych obszarach działalności niż obszary związane z ACF. W związku z tym Komisja powinna wykluczyć zwolnienia z należności celnych przywozowych na urządzenia, które nie są wykorzystywane w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem.
- (528) Komisja dokonała również nieprawidłowej klasyfikacji urządzeń na przywożone i nabywane na rynku krajowym.
- (529) Komisja przyjęła argument dotyczący urządzeń, które zostały w pełni zamortyzowane przed okresem objętym dochodzeniem, i odpowiednio skorygowała to obliczenie. Komisja zauważa jednak, że grupa Nanshan nie wypełniła stosownej części kwestionariusza antysubsydyjnego dotyczącego posiadanych maszyn i w związku z tym nie mogła wykazać, w którym obszarze działalności wykorzystywano niektóre maszyny, ani przedstawić wystarczających dowodów odnoszących się do podziału między maszyny przywożone i nabywane na rynku krajowym. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

3.8.5.4. Obliczanie kwoty subsydiów

- (530) Kwotę subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych oblicza się w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom, która zgodnie z ustaleniami występowała w okresie objętym dochodzeniem. Za korzyść przyznaną odbiorcom uznaje się kwotę zwolnień z VAT i ceł na przywożone urządzenia. W celu zagwarantowania, że kwota stanowiąca podstawę środków wyrównawczych obejmuje tylko okres objęty dochodzeniem, uzyskaną korzyść zamortyzowano w okresie użytkowania urządzenia zgodnie z przyjętymi praktykami księgowymi przedsiębiorstwa.
- (531) Stopa subsydiowania ustanowiona dla tego konkretnego programu wynosiła 0,47 % w przypadku Grupy Nanshan, 0,12 % w przypadku Grupy Wanshun i 0,21 % w przypadku Grupy Daching.

3.8.6. Łączna kwota dla wszystkich programów zwolnień z podatków i programów ulg w zakresie podatków

- (532) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że wszystkie wspomniane wyżej programy podatkowe zawierają obiektywne kryteria, które regulują kwalifikowalność do uzyskania korzyści. Po spełnieniu tych kryteriów przyznanie korzyści następuje automatycznie. Jak wyjaśniono w poprzednich sekcjach odrębnie dla każdego programu, programy te mają jednak zastosowanie wyłącznie do przedsiębiorstw, które działają w niektórych obszarach priorytetowych wykorzystujących zaawansowane technologie lub promowanych sektorach przemysłu. Argument został zatem odrzucony.
- (533) Grupa Nanshan twierdziła również, że Komisja popełniła błąd pisarski i błędnie uwzględniła zwolnienie podatkowe dla jednego z przedsiębiorstw grupy. Argument ten przyjęto, a obliczenia zostały odpowiednio zmienione.
- (534) Całkowita stopa subsydiowania przyznanych na rzecz objętych próbą producentów eksportujących ustalona w odniesieniu do wszystkich programów podatkowych w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Zwolnienia z podatków i ulgi podatkowe

Nazwa przedsiębiorstwa	Kwota subsydium
— Grupa Nanshan	2,51 %
— Grupa Wanshun	0,70 %
— Grupa Daching	1,06 %.

3.9. Dostarczanie towarów i świadczenie usług przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

3.9.1. Przyznawanie gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (535) Zanim tytuł prawny do gruntu lub tytuł oparty na zasadzie słuszności zostanie zastrzeżony lub przyznany osobie prawnej lub fizycznej, wszystkie grunty w ChRL należą do państwa albo są własnością wspólną wsi lub okręgów miejskich. Wszystkie działki w obszarach zurbanizowanych należą do państwa, a wszystkie działki w obszarach wiejskich są własnością wsi lub okręgów miejskich, w których są zlokalizowane.
- (536) Zgodnie z konstytucją ChRL i prawem gruntowym przedsiębiorstwa i osoby fizyczne mogą jednak nabyć „prawa do użytkowania gruntów”. W przypadku gruntów przemysłowych okres dzierżawy wynosi zwykle 50 lat, które można przedłużyć o kolejne 50 lat.
- (537) Zdaniem rządu ChRL art. 137 prawa rzeczowego Chińskiej Republiki Ludowej stanowi, że „grunty wykorzystywane do celów przemysłu, biznesu, rozrywki lub komercyjnych domów mieszkalnych itp. lub grunty, w przypadku których istnieje co najmniej dwóch zamierzonych użytkowników, są przekazywane w drodze aukcji, zaproszenia do składania ofert lub każdej innej metody składania ofert publicznych”. Ponadto rząd ChRL odsyła do art. 3 przepisów przejściowych Chińskiej Republiki Ludowej dotyczących przyznawania i przenoszenia prawa do użytkowania gruntów państwowych na obszarach miejskich. Artykuł ten stanowi, że „każda firma, przedsiębiorstwo, inna organizacja i osoba fizyczna w Chińskiej Republice Ludowej lub poza nią może, o ile prawo nie stanowi inaczej, uzyskać prawo do wykorzystania gruntu i angażować się w zagospodarowanie terenu, jego użytkowanie i gospodarowanie nim zgodnie z postanowieniami niniejszego rozporządzenia”.

(538) Rząd ChRL jest zdania, że w ChRL istnieje wolny rynek gruntów oraz że cena, jaką przedsiębiorstwo przemysłowe płaci za prawo do dzierżawy gruntu, odzwierciedla cenę rynkową.

3.9.1.1. Podstawa prawna/uregulowania prawne

(539) W Chinach przyznawanie praw do użytkowania gruntów regulowane jest ustawą Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu gruntami. Podstawę prawną stanowią również następujące dokumenty:

- 1) prawo rzeczowe Chińskiej Republiki Ludowej (zarządzenie nr 62 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej);
- 2) ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu gruntami (zarządzenie nr 28 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej);
- 3) ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu nieruchomościami miejskimi (zarządzenie nr 18 Przewodniczącego Chińskiej Republiki Ludowej);
- 4) przepisy przejściowe Chińskiej Republiki Ludowej dotyczące przyznawania i przenoszenia prawa do użytkowania gruntów państwowych na obszarach miejskich (dekret nr 55 Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej);
- 5) rozporządzenie w sprawie wdrożenia ustawy Chińskiej Republiki Ludowej o zarządzaniu gruntami (zarządzenie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej [2014] nr 653);
- 6) przepisy w sprawie przekazywania praw do użytkowania gruntów budowlanych będących własnością państwa w drodze zaproszenia do przetargu, aukcji oraz oferty (obwieszczenie nr 39 CSRC); oraz
- 7) obwieszczenie Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie istotnych kwestii dotyczących wzmocnienia kontroli nad gruntami (Guo Fa [2006] nr 31).

3.9.1.2. Ustalenia wynikające z dochodzenia

(540) Zgodnie z art. 10 dokumentu „Przepisy w sprawie przekazywania praw do użytkowania gruntów budowlanych będących własnością państwa w drodze zaproszenia do przetargu, aukcji oraz oferty” władze lokalne ustalają ceny gruntów zgodnie z systemem wyceny gruntów miejskich, który jest aktualizowany raz na trzy lata, oraz zgodnie z polityką przemysłową rządu.

(541) W wyniku poprzednich dochodzeń Komisja stwierdziła, że ceny płacone za prawa do użytkowania gruntów w ChRL nie są reprezentatywne dla ceny rynkowej, która jest określana na podstawie popytu i podaży na wolnym rynku, ponieważ ustalono, że system aukcyjny jest niejasny i nieprzejrzysty i w praktyce nie funkcjonuje, a ceny są ustanawiane dowolnie przez władze. Jak wspomniano w poprzednim motywie, władze ustanawiają ceny zgodnie z systemem wyceny gruntów miejskich, w którym jednym z kryteriów jest obowiązek uwzględnienia przy ustalaniu ceny gruntów przemysłowych również polityki przemysłowej.

(542) W trakcie prowadzonego dochodzenia nie wykazano żadnych widocznych zmian w tym zakresie. Na przykład Komisja ustaliła, że większość przedsiębiorstw objętych próbą uzyskała prawo do użytkowania gruntów w drodze alokacji przez władze lokalne, a nie w drodze procedury przetargowej.

(543) W odniesieniu do działek przekazanych w drodze przetargu Komisja stwierdziła, że w każdym przypadku w odniesieniu do omawianego gruntu pojawiał się tylko jeden oferent, a zapłacona cena odpowiadała cenie wyjściowej w przetargu. Wobec braku dodatkowych szczegółowych informacji na temat rzeczywistego procesu aukcyjnego nie było pewności, czy cena początkowa została ustalona niezależnie i odpowiadała wartości rynkowej prawa do użytkowania gruntów.

(544) Ponadto Komisja ustaliła również, że niektóre przedsiębiorstwa otrzymały od władz lokalnych zwroty mające zrekomensować im kwoty, które zapłaciły za prawa do użytkowania gruntów. Ponadto w kilku przypadkach opłaty z tytułu uzyskanych praw do użytkowania gruntów musiały zostać uiszczone dopiero kilka lat od rozpoczęcia użytkowania gruntu. W odniesieniu do praw do użytkowania gruntów będących własnością przedsiębiorstw należących do grupy Nanshan, jak wspomniano w motywach 135–137, nie można było przedstawić dowodów na jakikolwiek proces zakupu większości działek należących do grupy.

- (545) Powyższy dowód przeczy twierdzeniu rządu ChRL, że ceny płacone za prawo do użytkowania gruntów w ChRL są reprezentatywne dla ceny określonej na podstawie popytu i podaży na wolnym rynku. Przeciwnie, z ustaleń dokonanych podczas dochodzenia wynika, że nabywanie prawa do użytkowania gruntów w ChRL było nieprzejrzyste, a władze dowolnie ustanawiają ceny.
- (546) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że przedsiębiorstwom objętym próbą nie przyznano żadnej korzyści poprzez przyznanie praw do użytkowania gruntów, ponieważ w ChRL istnieje wolny rynek gruntów. W tym względzie rząd ChRL odniósł się do art. 347 kodeksu cywilnego ChRL, zgodnie z którym „jeżeli grunt jest wykorzystywany do celów przemysłowych, handlowych, turystycznych lub rozrywkowych, jako miejsce zamieszkania lub do innych celów zarobkowych, lub jeżeli dwie lub większa liczba osób chcą użytkować tę samą działkę, prawo do użytkowania gruntu pod budowę przyznaje się w drodze zaproszenia do składania ofert, aukcji lub innego otwartego przetargu. Cenę gruntu ustala się w drodze konkurencji rynkowej”.
- (547) Komisja stwierdziła jednak, że chociaż w Chinach przyjęto przepisy prawne służące zagwarantowaniu, aby proces przydziału praw do użytkowania gruntów przebiegał w przejrzysty sposób i był przeprowadzany po cenach rynkowych – w tym celu wprowadzono np. postępowania przetargowe, przepisy te są nagminnie naruszane, a niektórzy nabywcy otrzymują swoje grunty bezpłatnie lub po cenach niższych od rynkowych. Decydując o przydziale gruntów, organy państwa niejednokrotnie dążą ponadto do osiągnięcia konkretnych celów politycznych, w tym realizacji określonych planów gospodarczych. W każdym razie, jak wspomniano w motywie 543 powyżej, w rzadkich przypadkach, gdy grunty przydzielono w drodze procesu aukcyjnego, przedstawione informacje były niewystarczające, aby stwierdzić, że ceny ustalono w sposób niezależny i odpowiadały one wartości rynkowej gruntów.
- (548) Przyznawanie praw do użytkowania gruntów przez rząd ChRL stanowi zatem subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) pkt (iii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w formie dostarczenia towarów, co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw będących odbiorcami. Jak wyjaśniono w motywach 541–545 powyżej, w ChRL nie istnieje funkcjonujący rynek gruntów, a użycie zewnętrznego poziomu referencyjnego (zob. motywy 551–554 poniżej) wskazuje, że kwoty płacone za prawa do użytkowania gruntów przez producentów eksportujących objętych próbą są znacznie niższe od normalnych stawek rynkowych.

3.9.1.3. Szczegółność

- (549) W kontekście preferencyjnego dostępu do gruntów przemysłowych przez przedsiębiorstwa należące do określonych gałęzi przemysłu Komisja odnotowała, że jak wspomniano w motywie 541 powyżej, cena ustalona przez władze lokalne musi uwzględniać politykę przemysłową rządu. W ramach tej polityki przemysłowej przemysł ACF jest wymieniony jako promowany sektor przemysłu⁽¹⁰³⁾. W decyzji nr 40 organy publiczne zobowiązano ponadto do zapewnienia gruntów promowanym sektorom przemysłu. Art. 18 decyzji nr 40 wyraźnie stanowi wyraźnie, że gałęzie przemysłu „o ograniczonych prawach” nie będą miały dostępu do praw do użytkowania gruntów. W związku z tym przedmiotowe subsydlum jest szczególne w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i c) rozporządzenia podstawowego, ponieważ preferencyjne przyznawanie gruntów ogranicza się do przedsiębiorstw należących do określonych gałęzi przemysłu – w tym przypadku do przemysłu ACF – a praktyki rządu w tej dziedzinie są niejasne i nieprzejrzyste.
- (550) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL nie zgodził się z Komisją, że środki są szczególne, nie przedstawiając jednak żadnych dodatkowych dowodów. Komisja podtrzymała zatem swoje wnioski.

3.9.1.4. Obliczanie kwoty subsydiów

- (551) Podobnie jak w ramach poprzednich dochodzeń⁽¹⁰⁴⁾ i zgodnie z art. 6 lit. d) pkt (ii) rozporządzenia podstawowego jako zewnętrzny poziom referencyjny zastosowano ceny gruntów z wydzielonego obszaru celnego Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu⁽¹⁰⁵⁾. Korzyść przyznaną odbiorcom oblicza się, uwzględniając różnicę między kwotami faktycznie płaconymi przez każdego z producentów eksportujących objętych próbą (tj. cenę rzeczywistą zapłaconą zgodnie z umową oraz, w stosownych przypadkach, cenę umowną, pomniejszoną o kwotę zwrotów/dotacji przyznanych przez instytucje samorządowe na szczeblu lokalnym) za prawo do użytkowania gruntów a kwotami, które powinny być normalnie zapłacone, na podstawie poziomu referencyjnego wydzielonego obszaru celnego Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu.

⁽¹⁰³⁾ Zob. sekcja 3.1 powyżej.

⁽¹⁰⁴⁾ Zob. sprawa dotycząca materiałów z włókna szklanego, sprawa dotycząca stali powlekanej organicznie oraz sprawa dotycząca paneli fotowoltaicznych.

⁽¹⁰⁵⁾ Podtrzymane wyrokiem Sądu z dnia 11 września 2014 r., Gold East Paper i Gold Huacheng Paper/Rada, T-444/11, ECLI:EU:T:2014:773.

- (552) W przypadku działek należących do grupy Nanshan, dla których nie można było przedstawić żadnych dowodów potwierdzających, uznano, że faktycznie zapłacona cena wyniosła 0.
- (553) Komisja uważa, że wydzielony obszar celny Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu stanowi odpowiedni zewnętrzny poziom referencyjny z następujących powodów:
- porównywalny poziom rozwoju gospodarczego, PKB i struktury gospodarczej w wydzielonym obszarze celnym Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu i w większości chińskich prowincji oraz miast, w których producenci eksportujący objęci próbą mają swoje siedziby,
 - geograficzna bliskość ChRL i wydzielonego obszaru celnego Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu,
 - wysoki stopień rozwoju infrastruktury przemysłowej w wydzielonym obszarze celnym Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu oraz w wielu prowincjach ChRL,
 - silne powiązania gospodarcze między wydzielonym obszarem celnym Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu a ChRL oraz fakt prowadzenia przez nie handlu transgranicznego,
 - wysoka gęstość zaludnienia w wielu prowincjach ChRL i w wydzielonym obszarze celnym Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu,
 - podobieństw w zakresie rodzaju gruntów oraz transakcji wykorzystywanych przy ustalaniu odpowiedniego poziomu referencyjnego na wspomnianym obszarze i w ChRL, oraz
 - wspólne cechy demograficzne, lingwistyczne i kulturowe wydzielonego obszaru celnego Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu i ChRL.
- (554) Zgodnie z metodyką przyjętą w poprzednich dochodzeniach ⁽¹⁰⁶⁾ Komisja zastosowała średnią cenę gruntu za metr kwadratowy ustaloną dla wydzielonego obszaru celnego Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu, skorygowaną o inflację i zmiany PKB począwszy od dat sporządzenia odpowiednich umów przyznających prawa do użytkowania gruntów. Informacje dotyczące cen gruntów przemysłowych od 2015 r. zostały pozyskane ze stron internetowych Biura Przemysłowego Ministerstwa Spraw Gospodarczych Tajwanu ⁽¹⁰⁷⁾. Za poprzednie lata ceny zostały skorygowane na podstawie poziomu inflacji i zmian PKB na mieszkańca według bieżących cen w USD dla Tajwanu opublikowanych przez MFW w 2015 r.
- (555) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że Komisja powinna była zastosować krajowy poziom referencyjny w odniesieniu do gruntów. Rząd ChRL nie przekazał jednak żadnych statystyk ani danych, które mogłyby zostać wykorzystane w tym celu.
- (556) Rząd ChRL utrzymywał również, że ceny w Tajwanie nie są w ogóle porównywalne z cenami w Chinach kontynentalnych ze względu na liczbę ludności i położenie geograficzne, ale również dlatego, że grunty w Chinach są dzierżawione, a nie stanowią własności, podczas gdy rynek gruntów w wydzielonym obszarze celnym Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu podlega prawom zakupu. W związku z tym rząd ChRL stwierdził, że należy dokonać dostosowania w celu uwzględnienia tych czynników.
- (557) Ponadto zarówno grupa Wanshun, jak i grupa Nanshan twierdziły, że w odniesieniu do praw do użytkowania gruntów Komisja zastosowała nadmiernie wysoki poziom referencyjny, który nie odzwierciedlał warunków rynkowych panujących w Chinach. Wynikało to z faktu, że Tajwan zmagał się w ostatnich latach z nieistniejącą w Chinach wyjątkową sytuacją niedoboru gruntów i przemysłowego przejmowania gruntów. W związku z tym tak wysoki poziom referencyjny sztucznie i niesprawiedliwie zwiększył korzyść w odniesieniu do praw do użytkowania gruntów oraz całą kwotę subsydium ustaloną dla grupy. Dodał, że Tajwan nie ma dużo dostępnych gruntów dla przemysłu i jest na innym poziomie gospodarczym w porównaniu z Chinami. Jako właściwy poziom referencyjny w odniesieniu do praw do użytkowania gruntów należało natomiast zastosować ceny gruntów w Tajlandii.
- (558) W tym względzie Komisja zauważyła, że wybór wydzielonego obszaru celnego Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu jako poziomu referencyjnego oparto na analizie szeregu czynników wymienionych w motywie 553. Chociaż istnieją pewne różnice w warunkach rynkowych między prawami do użytkowania gruntów w Chinach kontynentalnych a sprzedażą gruntów w wydzielonym obszarze celnym Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu, nie mają one takiego charakteru, aby unieważnić wybór tego obszaru. Ponadto jeśli przyjrzeć się bliżej gęstości zaludnienia w rzeczywistych lokalizacjach producentów eksportujących, wydaje się, że średnio dane dotyczące gęstości zaludnienia są podobne

⁽¹⁰⁶⁾ Zob. sprawa dotycząca materiałów z włókna szklanego, sprawa dotycząca stali powlekanej organicznie oraz sprawa dotycząca paneli fotowoltaicznych.

⁽¹⁰⁷⁾ <https://idbpark.moeaidb.gov.tw/>, ostatni dostęp w dniu 18 sierpnia 2021 r.

do wydzielonego obszaru celnego Tajwanu, Penghu, Kinmen i Matsu. Na przykład w 2020 r. gęstość zaludnienia w Jiangyin wynosiła 1 600 osób na km² ⁽¹⁰⁸⁾, natomiast gęstość zaludnienia w Xiamen wynosiła 3 036 osób na km² ⁽¹⁰⁹⁾. Komisja nie dostrzega również skutków kryzysu związanego z gruntami w zmianie cen referencyjnych. Chociaż w latach 2015–2016 nastąpił gwałtowny wzrost cen, to w ostatnich latach ceny utrzymywały się raczej na stałym poziomie. W każdym razie większość działek została nabyta przez przedsiębiorstwa objęte próbą znacznie wcześniej, a zatem ostatnie wydarzenia nie mogły mieć na nie wpływu. W związku z tym Komisja uznała, że nie zagwarantowano żadnego dostosowania.

- (559) Kwota subsydiów ustalona w odniesieniu do praw do użytkowania gruntów dla objętych próbą producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Przyznawanie gruntów za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

Nazwa przedsiębiorstwa	Kwota subsydium
— Grupa Nanshan	4,47 %
— Grupa Wanshun	1,78 %
– Grupa Daching	1,28 %.

3.9.2. Dostarczanie energii elektrycznej po obniżonej stawce

3.9.2.1. Podstawa prawna/uregulowania prawne

- Okólnik Krajowej Komisji Rozwoju i Reform i Krajowej Administracji Energetycznej w sprawie aktywnego promowania zorientowanych na rynek transakcji odnoszących się do energii elektrycznej i dalszej poprawy mechanizmu obrotu, Fa Gua Yun Xing [2018] nr 1027, opublikowany dnia 16 lipca 2018 r.
- Szereg opinii Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin oraz Rady Państwa w sprawie dalszej intensyfikacji reform systemu energetycznego (Zhong Fa [2015] nr 9).
- Obwieszczenie w sprawie pełnej liberalizacji planu wytwarzania i zużycia energii elektrycznej dla użytkowników prowadzących działalność komercyjną (Krajowa Komisja Rozwoju i Reform [2019] nr 1105).
- Zasady obrotu energią elektryczną dla transakcji średnio- i długoterminowych w prowincji Jiangsu.
- Obwieszczenie biura ds. cen prowincji Jiangsu dotyczące rozsądnej korekty struktury cen energii elektrycznej, Su Jia Gong [2017] nr 124. oraz
- Okólnik Krajowej Komisji Rozwoju i Reform w sprawie obniżenia kosztów energii elektrycznej przedsiębiorstw do wspierania przywrócenia pracy i rozwoju produkcji oraz ceny reform [2020] nr 258.

3.9.2.2. Ustalenia wynikające z dochodzenia

- (560) Dwie grupy przedsiębiorstw objętych próbą kupowały energię elektryczną. Ponadto Grupa Nanshan wytwarzała energię elektryczną we własnej elektrowni węglowej.
- (561) Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwa objęte dochodzeniem w ramach tych dwóch grup objętych próbą korzystało z obniżek lub zwrotów/dostosowań części ponoszonych przez siebie kosztów energii elektrycznej, ponieważ przedsiębiorstwa te uczestniczyły w programie pilotażowym dotyczącym rynkowych transakcji dotyczących energii elektrycznej.

⁽¹⁰⁸⁾ Jiangyin – Wikipedia.

⁽¹⁰⁹⁾ Xiamen – Wikipedia.

- (562) Komisja ustaliła ponadto, że niektóre przedsiębiorstwa objęte dochodzeniem mogą kupować energię elektryczną bezpośrednio od podmiotów wytwarzających energię poprzez podpisywanie umów o zakupach bezpośrednich zamiast kupować energię z sieci. W takich umowach przewidziano określoną ilość energii elektrycznej w określonej cenie, która jest niższa od oficjalnych cen ustalanych na poziomie prowincji dla dużych odbiorców przemysłowych.
- (563) Możliwość zawarcia takich bezpośrednich umów nie jest obecnie dostępna dla wszystkich dużych odbiorców przemysłowych. Na szczeblu krajowym w opiniach Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin oraz Rady Państwa Chińskiej Republiki Ludowej w sprawie dalszej intensyfikacji reform systemu energetycznego przewidziano na przykład, że „przedsiębiorstwa, które nie stosują się do krajowej polityki przemysłowej i których produkty i procesy są eliminowane, nie powinny uczestniczyć w transakcjach bezpośrednich”⁽¹¹⁰⁾. Te same opinie stanowią również, że „po ustaleniu standardów dostępu należy również zaktualizować katalogi lokalnych przedsiębiorstw wytwórczych i sprzedawców energii elektrycznej, które spełniają standardy corocznie publikowane przez rządy i wdrażają dynamiczną regulację katalogu odbiorców. Ujęte w katalogu przedsiębiorstwa energetyczne, detaliści i odbiorcy energii elektrycznej mogą dobrowolnie zarejestrować się w instytucjach obrotu, aby stać się uczestnikami rynku”. Dlatego też, aby móc uczestniczyć w systemie bezpośredniego obrotu, firma powinna spełniać określone standardy i być ujęta w „katalogu odbiorców”.
- (564) W praktyce bezpośredni obrót energią prowadzą prowincje. Przedsiębiorstwa muszą złożyć u władz prowincji wniosek o zgodę na udział w pilotażowym systemie bezpośrednich umów na zakup energii elektrycznej oraz muszą spełnić określone kryteria. W przypadku niektórych przedsiębiorstw nie istnieje obecnie proces negocjacji ani składania ofert oparty na warunkach rynkowych, ponieważ ilości nabywane na podstawie zamówień bezpośrednich nie są oparte na rzeczywistej podaży i popycie. W istocie podmioty wytwarzające energię elektryczną i odbiorcy energii nie mogą swobodnie sprzedawać lub nabywać całej swojej energii elektrycznej bezpośrednio. Ograniczają ich bowiem kontyngenty ilościowe przypisane przez władze lokalne. Ponadto, chociaż ceny mają być ustalone w bezpośrednich negocjacjach pomiędzy podmiotami wytwarzającymi energię a odbiorcami energii lub za pośrednictwem przedsiębiorstw świadczących usługi pośrednictwa, faktury są w rzeczywistości wystawiane tym podmiotom przez przedsiębiorstwo przesyłowe. Wreszcie wszystkie podpisane umowy dotyczące zakupu bezpośredniego wymagają przedłożenia do akt władz lokalnych.
- (565) W 2018 r. rząd ChRL wydał okólnik Krajowej Komisji Rozwoju i Reform i Krajowej Administracji Energetycznej w sprawie aktywnego promowania zorientowanych na rynek transakcji odnoszących się do energii elektrycznej i dalszej poprawy mechanizmu obrotu. Chociaż okólnik ma na celu zwiększenie liczby transakcji bezpośrednich na rynku energii elektrycznej, wymieniono w nim w szczególności niektóre gałęzie przemysłu, w tym sektory przemysłu wykorzystujące zaawansowane technologie, takie jak przemysł ACF, jako otrzymujące wsparcie i korzystające z liberalizacji rynku energii elektrycznej. W szczególności sekcja III „Otwarcie w celu umożliwienia wejścia odbiorcom spełniającym wymogi”, pkt 2 stanowi, że „wspieranie nowo powstających gałęzi przemysłu generujących wysoką wartość dodaną, takich jak sektory zaawansowanych technologii, internetu, dużych zbiorów danych i wytwarzania produktów wysokiej klasy, a także przedsiębiorstw wyróżniających się znacznymi zaletami i właściwościami oraz wysokim stopniem zaawansowania technologicznego w zakresie uczestnictwa w transakcjach, w odniesieniu do których nie mają zastosowania ograniczenia poziomów napięcia i zużycia energii”.
- (566) Ponadto, zgodnie z obwieszczeniem w sprawie pełnej liberalizacji planu wytwarzania i zużycia energii elektrycznej dla komercyjnych odbiorców operacyjnych, który ma na celu dalszą liberalizację rynku energii elektrycznej, stanowi, że „spośród komercyjnych odbiorców energii elektrycznej ci, którzy nie przestrzegają krajowej polityki branżowej, powinni tymczasowo nie uczestniczyć w transakcjach zorientowanych na rynek, a odbiorcy energii elektrycznej, których produkty i procesy należą do wyeliminowanych i zastrzeżonych kategorii „katalogu wytycznych dotyczących dostosowania strukturalnego przemysłu” będą ściśle wdrażać obecną politykę zróżnicowanych cen energii elektrycznej”.
- (567) W związku z tym w przepisach przewidziano selektywne stosowanie transakcji bezpośrednich na rynku energii elektrycznej w odniesieniu do niektórych gałęzi przemysłu takich jak sektory przemysłu, które przestrzegają krajowych polityk przemysłowych, w szczególności sektory przemysłu wykorzystujące zaawansowane technologie. W rezultacie wspomniane gałęzie przemysłu płacą niższe ceny za energię elektryczną.

⁽¹¹⁰⁾ Szereg opinii Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin oraz Rady Państwa w sprawie dalszej intensyfikacji reform systemu energetycznego (Zhong Fa [2015] nr 9), sekcja III pkt 4.

- (568) Komisja uznała zatem, że obniżona stawka za energię elektryczną oraz zwroty/dostosowania wynikające z bezpośredniego handlu energią elektryczną, w którym uczestniczyły przedsiębiorstwa objęte próbą, stanowią subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) pkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ istnieje wkład finansowy w postaci dochodów utraconych przez rząd ChRL (tj. operatora sieci), co stanowi korzyść dla przedsiębiorstw objętych postępowaniem. Korzyść dla odbiorców jest równa oszczędności wynikającej z kosztów energii elektrycznej, albo poprzez obniżone ceny energii elektrycznej, albo poprzez zwroty/dostosowania, ponieważ energia elektryczna została dostarczona po cenach niższych niż standardowe ceny w ramach państwowego systemu przesyłowego uiszczane przez innych dużych odbiorców przemysłowych, którzy nie mogli skorzystać z bezpośrednich dostaw lub nie byli częścią projektu pilotażowego w zakresie dostaw bezpośrednich.
- (569) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że sama obecność przedsiębiorstw państwowych w sektorze wytwarzania energii elektrycznej nie jest wystarczającym dowodem na subsydiowanie oraz że europejscy producenci ACF również otrzymywali subsydlum od odpowiednich państw członkowskich UE. Rząd ChRL podkreślił również, że w ostatnich latach Chiny proaktywnie wspierały reformę rynku energii elektrycznej. Główne aspekty reformy obejmują szybkie ustanowienie konkurencyjnej i efektywnej struktury i systemu rynku energii elektrycznej, jak również ukierunkowanych na rynek mechanizmów cenowych, w tym bezpośrednich umów na zakup. W przypadku elektrowni sprzedających energię elektryczną bezpośrednio użytkownikom przemysłowym i innym użytkownikom cenę energii elektrycznej ustala się w drodze negocjacji i przetargów na rynku pomiędzy dostawcami i użytkownikami.
- (570) Rząd ChRL odniósł się do kilku dokumentów prawnych będących podstawą jego rozumowania. Większość z tych dokumentów dotyczyła jednak kształtowania się ceny w ramach państwowego systemu przesyłowego w Chinach, co nie jest przedmiotem niniejszej sprawy. Podobnie, ewentualne subsydlum otrzymane przez przedsiębiorstwa europejskie również nie są objęte zakresem niniejszego dochodzenia. Jedyne dokument odnoszący się bardziej szczegółowo do transakcji bezpośredniego zakupu energii elektrycznej zawierał tylko ogólne stwierdzenie dotyczące „rozsądnego kształtowania cen”. Jak podkreślono w motywach 561–567 powyżej, to ogólne stwierdzenie nie odpowiada ustaleniom dokonanyim przez Komisję w praktyce. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

3.9.2.3. Szczegółowość

- (571) Przedmiotowe subsydlum jest szczegółowe w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ same przepisy ograniczają stosowanie tego programu tylko do przedsiębiorstw, które stosują się do określonych celów polityki przemysłowej wyznaczonych przez państwo oraz których produkty lub procesy uznaje się za kwalifikowalne.
- (572) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że program subsydlum istniał w okresie objętym dochodzeniem i że ma on charakter szczególny w rozumieniu art. 4 ust. 2 lit. a) i art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

3.9.2.4. Obliczanie kwoty subsydlum

- (573) Kwotę subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych obliczono w kategoriach korzyści przyznanej odbiorcom w okresie objętym dochodzeniem. Przedmiotową korzyść obliczono jako różnicę między łączną ceną za energię elektryczną do zapłaty według standardowej ceny energii elektrycznej a łączną ceną za energię elektryczną zapłaconą przez objęte próbą grupy przedsiębiorstw według obniżonej stawki lub poprzez odliczenie różnych form zwrotów/dostosowań.
- (574) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Daching stwierdziła, że dostosowanie współczynnika mocy, jako mechanizm oceny mający na celu zachęcenie użytkowników do bardziej efektywnego korzystania z energii, nie powinno być traktowane jako subsydlum. Komisja potwierdziła, że w rzeczywistości, zgodnie z ostatecznym ujawnieniem grupie, zostało ono odliczone od obliczonej korzyści.
- (575) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla objętych próbą producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem wynosi:

Dostarczanie energii elektrycznej po obniżonej stawce

Nazwa przedsiębiorstwa	Kwota subsydium
— Grupa Wanshun	0,18 %
— Grupa Daching	0,20 %.

3.9.3. Dostarczanie materiałów wsadowych za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (576) Jak wspomniano w sekcji 3.2 powyżej, Komisja powiadomiła rząd ChRL, że z uwagi na nieudzielenie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przez dostawców materiałów wsadowych objętych dochodzeniem, tj. pierwotnego aluminium i węgla bitumicznego, rozważy możliwość oparcia swoich ustaleń na dostępnym stanie faktycznym zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do informacji dotyczących dostawców wyżej wymienionych materiałów wsadowych. Komisja zbadała, czy przedsiębiorstwa objęte próbą otrzymały od rządu ChRL materiały wsadowe do produkcji ACF po cenach subsydiowanych.

3.9.3.1. Dostarczanie pierwotnego aluminium za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (577) W skardze skarżący przedstawili dowody na to, że chińscy producenci ACF działają w promowanym sektorze przemysłu i że uzasadnione jest stwierdzenie, że subsydia udzielone producentom pierwotnego aluminium wykorzystywanego do produkcji ACF ostatecznie przynoszą korzyści producentom ACF. Korzyść tę producenci ACF osiągnęliby bezpośrednio w zakresie, w jakim są oni zintegrowani pionowo, oraz pośrednio w zakresie, w jakim subsydia te skutkują niższymi cenami materiałów do produkcji na chińskim rynku krajowym, niż miałyby to miejsce w innym przypadku.
- (578) Biorąc pod uwagę, że objęte dochodzeniem grupy przedsiębiorstw były zintegrowane pionowo, Komisja objęła dochodzeniem powiązanych dostawców surowców, a subsydia otrzymane na poziomie tych powiązanych dostawców zostały uwzględnione w obliczeniach dotyczących każdego programu subsydiowania. Komisja ustaliła również, że ponieważ trzy grupy producentów eksportujących objętych próbą były zintegrowane pionowo, od niepowiązanych dostawców kupowano jedynie bardzo niewielkie ilości pierwotnego aluminium (wlewki i płyty aluminiowe). Ponadto w odrębnym dochodzeniu antydumpingowym ⁽¹¹¹⁾ Komisja ustaliła, że pierwotne aluminium było kupowane przez przedsiębiorstwa objęte próbą po cenach zgodnych z międzynarodowymi wartościami odniesienia.
- (579) Wobec braku jakichkolwiek dowodów na przyznanie korzyści materialnych objętym próbą producentom eksportującym Komisja postanowiła zatem nie kontynuować dochodzenia w sprawie tego domniemanego programu subsydiowania.

3.9.3.2. Dostarczanie węgla bitumicznego za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (580) Skarga zawierała zarzuty dotyczące dostarczania węgla bitumicznego za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia. Rzeczywiście prawie wszystkie huty w Chinach, w tym producenci ACF, wykorzystują węgiel do wytwarzania przynajmniej części potrzebnej im energii elektrycznej w swoich elektrowniach. Dowody dostępne w skardze wykazały, że chińskie przedsiębiorstwa państwowe dostarczały węgiel bitumiczny producentom ACF za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia po cenach, które mają zapewnić przewagę komparatywną producentom aluminium niższego szczebla, takiego jak ACF.
- (581) Jak wyjaśniono w sekcji 3.2.3 powyżej, Komisja wezwała rząd ChRL do przesłania specjalnego kwestionariusza przeznaczonego dla dostawców węgla bitumicznego znanym dostawcom w Chinach. Rząd ChRL nie odpowiedział na to wezwanie. Ponadto Komisja zwróciła się również do rządu ChRL o dostarczenie danych dotyczących cen i mechanizmów ustalania cen, a także nazw i struktur własności chińskich dostawców węgla bitumicznego. Rząd ChRL nie przedstawił jednak żadnych wymaganych informacji. Na tej podstawie Komisja nie była w stanie zweryfikować sposobu ustalania cen, tego, którzy chińscy producenci byli własnością państwa, ani ich udziału w chińskiej produkcji.

⁽¹¹¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/983 z dnia 17 czerwca 2021 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz folii aluminiowej do dalszego przetwarzania pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej, Dz.U. L 216/142, 18 czerwca 2021 r., motyw 382.

(582) Tylko jedna grupa przedsiębiorstw objętych próbą kupowała węgiel bitumiczny od niepowiązanych dostawców. Komisja ustaliła jednak, że w związku z globalnym zaniżaniem cen na rynku węgla spowodowanym pandemią COVID-19 w okresie objętym dochodzeniem węgiel bitumiczny był kupowany przez przedsiębiorstwa objęte próbą po cenach zgodnych z międzynarodowymi poziomami referencyjnymi. Wobec braku jakichkolwiek dowodów na przyznanie korzyści materialnych objętym próbą producentom eksportującym Komisja postanowiła zatem nie kontynuować dochodzenia w sprawie tego domniemanego programu subsydiowania.

3.10. Wniosek dotyczący subsydiowania

(583) Na podstawie dostępnych informacji Komisja obliczyła kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego poprzez zbadanie każdego subsydium lub programu subsydiowania, a następnie zsumowała te dane liczbowe, aby obliczyć całkowitą kwotę subsydiów dla każdego producenta eksportującego w okresie objętym dochodzeniem. Aby obliczyć całkowity poziom subsydiowania, Komisja obliczyła w pierwszej kolejności udział subsydiowania rozumiany jako stosunek kwoty subsydium do łącznego obrotu przedsiębiorstwa. Tę wartość procentową wykorzystano następnie do obliczenia kwoty subsydium przyznanego na wywóz produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Następnie obliczono kwotę subsydiów na tonę produktu objętego postępowaniem wywiezionego do Unii w okresie objętym dochodzeniem, a przedstawione marginesy obliczono jako odsetek wartości kosztu, ubezpieczenia i frachtu („CIF”) tego samego wywozu na tonę.

(584) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Daching stwierdziła, że do obliczenia kwoty subsydium jako mianownik należy zastosować skonsolidowany obrót producenta eksportującego Xiamen Xiashun i jego przedsiębiorstwa powiązanego Daching Enterprises Ltd. Komisja zauważyła, że Daching Enterprises Ltd działało jako eksporter powiązany dla grupy oraz że cały obrót z wywozu przedsiębiorstwa Daching Enterprises Ltd pochodził od Xiamen Xiashun. Komisja uznała zatem, że wszystkie subsydia stwierdzone w przypadku Daching Enterprises Ltd. dotyczyły towarów wywożonych przez producenta eksportującego. W związku z tym kwota subsydium została obliczona jako odsetek obrotu z wywozu Xiamen Xiashun. W związku z tym wniosek strony został odrzucony.

(585) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Wanshun stwierdziła, że całkowity obrót producenta eksportującego Jiangsu Zhongji wykorzystany przez Komisję był błędny, ponieważ nie uwzględniono w nim marży pobieranej przez Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., (HK) Ltd., które odsprzedawało produkt Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd. na rynki zagraniczne. W rzeczywistości cła wyrównawcze są pobierane na podstawie wartości wywozu w oparciu o CIF (która obejmuje marżę Zhongji HK).

(586) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. W przypadku subsydiów związanych z wywozem Komisja rzeczywiście wykorzystwała obrót z wywozu powiązanego przedsiębiorstwa handlowego. W przypadku subsydiów niezwiązanych z wywozem, zgodnie ze stałą praktyką Komisji, Komisja wykorzystuje jednak łączny obrót producenta eksportującego. Komisja stara się ustalić korzyści na poziomie producenta eksportującego. Obrót producenta eksportującego stanowi zatem właściwy punkt odniesienia do ustalenia korzyści wynikających z subsydiowania na poziomie producenta eksportującego. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

(587) Grupa Wanshun twierdziła ponadto, że Komisja automatycznie i bez dalszej analizy dodała kwotę subsydiów dla każdego przedsiębiorstwa grupy, a mianowicie:

a) kredytów i linii kredytowych przyznanych Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., (HK) Ltd., ponieważ obie strony tych transakcji mają siedzibę poza Chinami, a zaangażowana instytucja finansowa jest bankiem singapurskim, a nie chińskim; oraz

b) subsydiów przyznanych Shantou Wanshun, chociaż przedsiębiorstwo to nie prowadziło żadnej działalności związanej z produktem objętym dochodzeniem. Zgodnie ze sprawozdaniem Organu Apelacyjnego⁽¹¹²⁾ istnieje wymóg przeprowadzenia analizy przekazania, w przypadkach gdy subsydium jest przyznawane przedsiębiorstwu, które nie jest producentem materiałów wsadowych wyższego szczebla i nie dostarcza niczego w związku z produktem objętym postępowaniem. Taka analiza przekazania nie znalazła się w ostatecznym ujawnieniu. Istnieją różne domniemane subsydia, które ze względu na swój charakter nie mogą zostać przekazane. Dotyczyły to w szczególności gruntów Shantou Wanshun wykorzystywanych do produkcji innych produktów oraz dotacji

⁽¹¹²⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, USA – Softwood Lumber IV, pkt 142–143.

otrzymanych przez Shantou Wanshun do innych produktów. W odniesieniu do pierwszego punktu Komisja zauważyła, że niezależnie od statusu Hongkongu w niniejszym dochodzeniu rzeczywiste centrum działalności i kontroli przedsiębiorstwa Jiangsu Zhongji Hong Kong było faktycznie zlokalizowane w Chinach kontynentalnych. W rzeczywistości 99 % działalności przedsiębiorstwa handlowego dotyczyło odsprzedaży towarów wyprodukowanych przez producenta eksportującego w Chinach. Ponadto przedsiębiorstwo nie odnotowało w swoich rozliczeniach ani w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji żadnych pracowników w Hongkongu, a subsydia otrzymane i przynoszące korzyści w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem zostały przyznane przez podmioty chińskie. Na przykład ubezpieczenia kredytów eksportowych dotyczące towarów wywożonych przez Jiangsu Zhongji Hong Kong zawarła z Sinosure spółka dominująca w Chinach. Ponadto, jak potwierdził Organ Apelacyjny w sprawie Stany Zjednoczone – środki antydumpingowe i wyrównawcze nałożone na duże pralki mieszkaniowe z Korei, subsydia przyznane odbiorcy w państwach innych niż państwo członkowskie udzielające subsydiów mogą być istotne dla obliczenia kwoty subsydiów *ad valorem* ⁽¹¹³⁾.

- (588) Przedmiotowe finansowanie zostało faktycznie zapewnione za pośrednictwem singapurskiego banku (OCBC) z siedzibą w Singapurze. Umowy kredytowe stanowiły jednak również, że kredyt był zabezpieczony akredytywą wydaną przez będący własnością państwa Bank of Ningbo (z siedzibą w Chinach kontynentalnych), oraz że „bank musi otrzymać odpowiednią akredytywę zabezpieczającą, zanim wypłaci odpowiednią zaliczkę zaproponowaną do wypłaty przez kredytobiorcę”. Ponadto w umowie przewidziano w szczególności udostępnianie Bank of Ningbo informacji dotyczących kredytobiorcy, rachunków kredytobiorcy w OCBC, jego zdolności kredytowej i sytuacji finansowej, a także instrumentów przyznanych takiemu podmiotowi. Pożyczki udzielono więc dzięki interwencji chińskiego banku podlegającego tym samym ramom normatywnym, co każdy inny bank w ChRL. Argument ten został zatem odrzucony.
- (589) W odniesieniu do drugiego punktu Komisja ustaliła, że przedsiębiorstwo Shantou Wanshun zaciągnęło zobowiązania finansowe w imieniu jednostek zależnych. Na przykład dokonując przeglądu pożyczek i obligacji, Komisja zauważyła, że na potrzeby finansowania wspomniano również o potrzebach finansowych jednostek zależnych. Ponadto przedsiębiorstwo Shantou Wanshun występowało jako gwarant różnych pożyczek zaciągniętych przez przedsiębiorstwa powiązane w grupie, a nawet samo udzielało pożyczek między przedsiębiorstwami. Transakcje te, jak również różne inne przepływy między przedsiębiorstwami, wskazują na istnienie wyraźnego związku między subsydiami otrzymanymi przez Shantou Wanshun a produkcją i wywozem produktu objętego postępowaniem. Fakt, że niektóre z subsydiów otrzymanych przez Shantou Wanshun dotyczyły gruntów lub dotacji, jest w tym względzie nieistotny. Chodzi przede wszystkim o to, że korzyści uzyskane z tych subsydiów mogły z łatwością przepłynąć do przedsiębiorstw powiązanych w grupie, ponieważ pieniądze są zamienne. W tych okolicznościach, biorąc pod uwagę bliskie sąsiedztwo między tymi podmiotami należącymi do grupy, w odpowiednim orzecznictwie WTO stwierdza się, że można domniemywać, iż doszło do przeniesienia korzyści między powiązаныmi podmiotami, co w tym przypadku wyraźnie ma miejsce. W związku z tym wniosek strony został odrzucony.
- (590) Po ostatecznym ujawnieniu grupa Nanshan stwierdziła, że Komisja:
- a) popełniła błąd, określając klucz do ustalenia wkładu dla Shandong Nanshan Aluminium Co., Ltd („przedsiębiorstwo A”) poprzez wyłączenie obrotów pozostałych działów przedsiębiorstwa;
 - b) błędnie przeprowadziła analizę przekazania dla Nanshan Group Co. Ltd, dzieląc kwotę subsydium Nanshan Group Co. Ltd. przez skonsolidowany obrót, a następnie przypisując ten margines subsydiowania producentowi eksportującemu. W rzeczywistości Nanshan Group Co. Ltd nie wytwarza produktu objętego postępowaniem, a Komisja nie udowodniła, że przekazała producentowi eksportującemu jakąkolwiek kwotę subsydium, ponieważ w OD nie było żadnych transakcji finansowych ani innego rodzaju transakcji między jednostką dominującą a jednostką zależną. Komisja powinna co najmniej, tak jak to miało miejsce w poprzednich przypadkach, przyznać subsydium na podstawie odpowiedniego udziału procentowego przedsiębiorstwa w kapitale zakładowym, tj. na podstawie udziału procentowego kapitału własnego, jakim dysponuje przedsiębiorstwo w przedsiębiorstwie A, a następnie przyznać tę część producentowi eksportującemu.
- (591) W odniesieniu do pierwszego punktu Komisja zauważyła, że w trakcie dochodzenia przedsiębiorstwo przedstawiło obrót przedsiębiorstwa A i przepływy sprzedaży do przedsiębiorstw powiązanych w podziale na działy, a nie na poziomie całego przedsiębiorstwa. W rozumieniu Komisji działy od A1 do A4 przedstawiały wszystkie istotne dane dotyczące przedsiębiorstwa A. Obecnie wydaje się jednak, że w trakcie dochodzenia przedsiębiorstwo nie przedstawiło wszystkich istotnych informacji. W rzeczywistości Komisja nie może wziąć pod uwagę obrotu brakujących

⁽¹¹³⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, Stany Zjednoczone – środki antydumpingowe i wyrównawcze nałożone na duże pralki mieszkaniowe z Korei (WT/DS464/AB/R), 7 września 2016 r., pkt 5.298.

działów produkujących inne produkty, ponieważ przedsiębiorstwo nie dostarczyło odpowiednich informacji na temat sprzedaży powiązanych stronom pochodzącej z tych brakujących działów, nie mówiąc już o możliwości ich sprawdzenia, mimo że jest to kluczowy element dla określenia klucza do ustalenia wkładu. Dlatego też, wobec braku wszystkich istotnych informacji przedstawionych przez przedsiębiorstwo, Komisja musiała zachować obliczenia w obecnej formie.

- (592) W drugiej kwestii Komisja nie zgodziła się ze stwierdzeniem, że nie było żadnych transakcji finansowych ani innych rodzajów transakcji między jednostką dominującą a jednostkami zależnymi. W rzeczywistości w trakcie dochodzenia Komisja ustaliła, że Nanshan Group Co. Ltd. pierwotnie uzyskiwała prawie wszystkie tytuły prawne do gruntów, z których korzystały powiązane przedsiębiorstwa, a następnie rozdzieliła przedmiotowe działki między jednostki zależne za pomocą przeniesień między przedsiębiorstwami. Ponadto Nanshan Group Co. Ltd. zaciągnęła także zobowiązania finansowe w imieniu jednostek zależnych. Na przykład dokonując przeglądu pożyczek i obligacji, Komisja zauważyła, że na potrzeby finansowania wspomniano również o potrzebach finansowych jednostek zależnych. Ponadto Nanshan Group Co.,Ltd. występowała jako gwarant różnych pożyczek zaciągniętych przez przedsiębiorstwa powiązane w grupie. Co więcej, duża część finansowania grupy odbywała się za pośrednictwem wewnętrznego banku, Nanshan Finance. Podmiot ten jest finansowany głównie za pomocą depozytów przedsiębiorstw należących do grupy, z których znaczną część stanowi Nanshan Group Co. Ltd. Za pośrednictwem tego wewnętrznego narzędzia finansowanie zewnętrzne można zatem przekazywać jednostkom zależnym. Ponieważ wszystkie przedsiębiorstwa powiązane w grupie korzystały z subsydiów Nanshan Group Co. Ltd., Komisja uznała, że obliczenie subsydiów jako odsetka skonsolidowanego obrotu było najbardziej odpowiednim podejściem. W przeciwieństwie do twierdzeń przedsiębiorstwa, ta metodyka jest również identyczna z metodyką zastosowaną w sprawie dotyczącej materiałów z włókna szklanego, gdzie subsydia otrzymane przez jednostkę dominującą najwyższego szczebla w grupie CNBM, które znajdowało się na tym samym poziomie w strukturze organizacyjnej grupy co Nanshan Group Co. Ltd., zostały również podzielone przez skonsolidowany obrót, a następnie przyznane producentowi eksportującemu. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (593) Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia podstawowego łączna kwota subsydiów dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących została obliczona na podstawie łącznej średniej ważonej kwoty subsydiów wyrównawczych ustalonych dla współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, z wyłączeniem kwot nieistotnych oraz kwoty subsydiów ustalonej dla pozycji, które objęte są przepisami art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Ustalając te kwoty, Komisja nie pominęła jednak ustaleń poczynionych częściowo na podstawie dostępnych faktów. W istocie Komisja uważa, że dostępny stan faktyczny wykorzystywany w tych przypadkach nie miał istotnego wpływu na informacje konieczne do sprawiedliwego ustalenia kwoty subsydiowania, tak więc eksporterzy, których nie zaproszono do współpracy w ramach dochodzenia, nie poniosą szkody w wyniku stosowania takiego podejścia ⁽¹¹⁴⁾.
- (594) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy chińskich producentów eksportujących i reprezentatywność próby również pod względem kwalifikowalności do otrzymania subsydium, Komisja ustaliła wysokość kwoty dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” na poziomie najwyższej kwoty określonej dla przedsiębiorstw objętych próbą.

Nazwa przedsiębiorstwa	Kwota subsydium
— Grupa Nanshan	18,2 %
— Grupa Wanshun	8,6 %
— Grupa Daching	10,1 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	12,3 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	18,2 %.

⁽¹¹⁴⁾ Zob. także, *mutatis mutandis*, WT/DS294/AB/RW, USA – Zerowanie (art. 21 ust. 5 uzgodnienia w sprawie rozstrzygnięcia sporów), sprawozdanie Organu Apelacyjnego z dnia 14 maja 2009 r., pkt 453.

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (595) Jak wskazano w motywie 86, okres przejściowy dotyczący wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z UE zakończył się w dniu 31 grudnia 2020 r., a Zjednoczone Królestwo przestało podlegać prawu Unii z dniem 1 stycznia 2021 r. W związku z tym Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie zaktualizowanych informacji w odniesieniu do UE-27. Poniższe wskaźniki, jak również marginesy podcięcia cenowego i zaniżania cen zostały w konsekwencji obliczone wyłącznie na podstawie danych dotyczących UE-27.
- (596) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez jedenastu producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (597) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 209 000 ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie wszystkich dostępnych informacji dotyczących przemysłu Unii, takich jak dane przedstawione przez objętych próbą producentów unijnych, a także nieobjętych próbą producentów unijnych. Dane te zostały porównane z wartościami liczbowymi podanymi w skardze pod kątem ich wiarygodności i kompletności. Jak wskazano w motywie 37, trzech objętych próbą producenci unijni reprezentowali ponad 50 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego.

4.2. Określenie właściwego rynku unijnego

- (598) W celu ustalenia, czy przemysł Unii doznał szkody, oraz w celu określenia konsumpcji i innych wskaźników ekonomicznych dotyczących sytuacji przemysłu unijnego Komisja zbadała, czy i w jakim stopniu późniejsze wykorzystanie produktu podobnego wytwarzanego przez przemysł unijny powinno być uwzględnione w analizie.
- (599) Czyniąc tak, i aby przedstawić jak najbardziej kompletny obraz przemysłu Unii, Komisja uzyskała dane dotyczące całej działalności związanej z ACF i ustaliła, czy produkcja była przeznaczona na użytek własny, czy do sprzedaży na wolnym rynku.
- (600) Komisja stwierdziła, że część łącznej produkcji producentów unijnych była przeznaczona na rynek sprzedaży wewnętrznej, jak przedstawiono w tabeli 1 poniżej. Rynek sprzedaży wewnętrznej zwiększył się w okresie badanym, ale pozostał na stosunkowo niskim poziomie wynoszącym około 15 % konsumpcji w OD. Komisja nie dysponuje jednak rozstrzygającymi dowodami na to, czy przedsiębiorstwa wykorzystujące ACF w produkcji niższego szczebla mają swobodę wyboru dostawcy, ponieważ informacje na temat sprzedaży i produkcji na wewnętrzne potrzeby opierają się na danych zebranych od przedsiębiorstw nieobjętych próbą. Komisja uznała, że może istnieć między nimi konkurencja, w związku z czym wszystkie udziały w rynku są obliczane na podstawie całkowitej konsumpcji w UE. Na tym etapie jest to najbardziej zachowawcze podejście i w żadnym wypadku nie wpływa na ustalenia dotyczące szkody.
- (601) Komisja zbadała niektóre wskaźniki ekonomiczne odnoszące się do przemysłu Unii wyłącznie na podstawie danych dotyczących wolnego rynku. Te wskaźniki to: wielkość sprzedaży i ceny sprzedaży na rynku Unii; wzrost gospodarczy; wielkość i ceny wywozu; rentowność; zwrot z inwestycji; oraz przepływy środków pieniężnych. Tam, gdzie było to możliwe i zasadne, ustalenia te zostały następnie porównane z danymi dotyczącymi rynku sprzedaży wewnętrznej, tak aby uzyskać pełny obraz sytuacji przemysłu Unii.
- (602) Inne wskaźniki ekonomiczne można było jednak wymiennie zbadać jedynie poprzez odniesienie się do całkowitej działalności, w tym użytku własnego przemysłu Unii. Są to: produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, inwestycje, zapasy, zatrudnienie, wydajność, wynagrodzenia i zdolność do pozyskania kapitału. Wskaźniki te są zależne od całej działalności, niezależnie od tego, czy produkcja jest przeznaczona na użytek własny, czy też do sprzedaży na wolnym rynku.

4.3. Konsumpcja w Unii

- (603) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie danych przedstawionych przez objętych i nieobjętych próbą producentów unijnych oraz na podstawie informacji na temat przywozu opartych na danych Eurostatu.

(604) W okresie badanym konsumpcja w Unii kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2017	2018	2019	OD
Całkowita konsumpcja w Unii	201 281	201 696	191 084	189 149
Indeks	100	100	95	94
Rynek sprzedaży wewnętrznej	27 209	27 340	28 727	29 128
Indeks	100	100	106	107
Wolny rynek	174 073	174 356	162 358	160 021
Indeks	100	100	93	92

Źródło: Producenci unijni objęci i nieobjęci próbą, a także Eurostat.

- (605) W okresie badanym konsumpcja najpierw nieznacznie wzrosła o niespełna 1 % w 2018 r., po czym spadła o 5 % w 2019 r., a następnie o kolejny 1 % w okresie objętym dochodzeniem. W rezultacie konsumpcja zmniejszyła się w okresie badanym o 6 %. Spadek ten jest przynajmniej częściowo spowodowany ogólnymi wytycznymi ogłoszonymi przez UE w 2019 r. dotyczącymi gospodarki o obiegu zamkniętym, w tym celami w zakresie zdolności do recyklingu podstawowych materiałów, takich jak aluminium, stal, szkło itp. Laminaty, w których stosuje się folie o niskiej grubości w połączeniu z innymi materiałami podstawowymi, takimi jak folie z tworzyw sztucznych, papier itp. są pod ścisłą kontrolą, ponieważ trudno je poddać recyklingowi przy użyciu istniejących technologii. Miało to negatywne skutki, jeżeli chodzi o popyt na folię aluminiową o niskiej grubości.
- (606) Wydaje się, że pandemia COVID-19 nie miała wpływu na konsumpcję. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez producentów unijnych gromadzenie zapasów produktów spożywczych na początku pandemii rzeczywiście najpierw zwiększyło konsumpcję, ale następnie produkty te były spożywane przez kolejne miesiące, co nieznacznie zmniejszyło sprzedaż opakowań na żywność.

4.4. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.4.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (607) Komisja określiła wielkość przywozu na podstawie dwóch kodów TARIC ⁽¹¹⁵⁾ pobranych z bazy danych Eurostatu. Udział przywozu w rynku został ustalony na podstawie wielkości przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, w porównaniu z wielkością całkowitej konsumpcji w Unii przedstawioną w tabeli 2.
- (608) Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu i udział w rynku

	2017	2018	2019	OD
Wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie (w tonach)	36 660	42 343	46 595	44 276
Indeks	100	115	127	121

⁽¹¹⁵⁾ Kody TARIC 7607 11 19 60 i 7607 11 19 93 (który do dnia 17 lutego 2017 r. miał numer 7607 11 19 95).

Udział w rynku	18 %	21 %	24 %	23 %
Indeks	100	115	134	129

Źródło: Dane Eurostatu.

- (609) Wielkość przywozu z ChRL wzrosła w okresie badanym o 21 %, a jego udział w rynku wzrósł o 5 punktów procentowych, osiągając 23 % w okresie objętym dochodzeniem. Przed pandemią, tj. w 2019 r., udział chińskiego przywozu w rynku sięgał nawet 24 %.

4.4.2. Ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (610) Komisja ustaliła ceny przywozu na podstawie danych Eurostatu, wykorzystując kody TARIC wskazane w motywie 607.
- (611) Średnia ważona cena importowa w przywozie z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 3

Ceny importowe (w EUR/t)

	2017	2018	2019	OD
Cena importowa	2 869	2 893	2 801	2 782
Indeks	100	101	98	97

Źródło: Dane Eurostatu.

- (612) Średnie ceny przywozu z Chin uległy w okresie badanym obniżeniu o 3 % z 2 869 do 2 782 EUR/t. W okresie badanym ceny te utrzymywały się znacznie poniżej cen sprzedaży i kosztów produkcji producentów unijnych objętych próbą, co pokazano w tabeli 7.
- (613) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*, oraz
 - odpowiednich średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od współpracującego chińskiego producenta objętego próbą na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku Unii, ustalonych na podstawie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi cło i koszty ponoszone po przywozie.
- (614) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio dostosowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek teoretycznych obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem. Wykazał on marginesy podjęcia cenowego od 3,9 % do 14,2 % w przywozie z państwa, którego dotyczy postępowanie, na rynek Unii. Ustalony średni ważony margines podjęcia cenowego wyniósł 10,8 %.

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.5.1. Uwagi ogólne

- (615) Zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach subsydiowanych na przemysł Unii obejmowała ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.

- (616) Jak wspomniano w motywie 37, w celu określenia potencjalnej szkody poniesionej przez przemysł Unii zastosowano kontrolę wyrwykową.
- (617) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych przez producentów objętych próbą i producentów nieobjętych próbą, które to dane porównano z danymi przedstawionymi w skardze. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (618) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu subsydiowania oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu.
- (619) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (620) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2017	2018	2019	OD
Wielkość produkcji (w tonach)	240 005	240 349	212 713	208 976
<i>Indeks</i>	100	100	89	87
Moce produkcyjne (w tonach)	296 161	283 091	281 091	278 319
<i>Indeks</i>	100	96	95	94
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	81 %	85 %	76 %	75 %
<i>Indeks</i>	100	105	93	93

Źródło: producenci unijni objęci i nieobjęci próbą.

- (621) Wielkość produkcji w latach 2017–2018 była niemal bez zmian, po czym spadła w 2019 r., a następnie w okresie objętym dochodzeniem. Wielkość produkcji ogółem spadła w okresie badanym o 13 %. Biorąc pod uwagę sytuację na wolnym rynku i malejącą sprzedaż (zob. tabela 5), producenci unijni zwiększyli swoją sprzedaż na wewnętrzne potrzeby (zob. tabela 5), a także sprzedaż eksportową (zob. tabela 12), aby utrzymać produkcję i obniżyć koszty stałe. Pomimo tych starań, wielkość produkcji nadal spadała.
- (622) Moce produkcyjne spadły w okresie badanym o 6 %. Była to wyważona reakcja mająca na celu ograniczenie szkody w obliczu malejącej sprzedaży na wolnym rynku, która spowodowała spadek produkcji w okresie badanym. Ponieważ produkcja zmniejszała się gwałtowniej niż moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło w okresie badanym o 7 % i osiągnęło 75 % w okresie objętym dochodzeniem.

c) Wielkość sprzedaży i udział w rynku

(623) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2017	2018	2019	OD
Łączna wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach)	148 840	144 726	130 060	132 227
<i>Indeks</i>	100	97	87	89
Udział w rynku	74 %	72 %	68 %	70 %
<i>Indeks</i>	100	97	92	95
Sprzedaż na rynku sprzedaży wewnętrznej (w tonach)	22 378	22 392	23 972	25 106
<i>Indeks</i>	100	100	107	112
Udział w rynku sprzedaży na rynku zmonopolizowanym	11 %	11 %	13 %	13 %
<i>Indeks</i>	100	100	113	119
Sprzedaż na wolnym rynku (w tonach)	126 462	122 334	106 087	107 120
<i>Indeks</i>	100	97	84	85
Udział w rynku sprzedaży wolnorynkowej	63 %	61 %	56 %	57 %
<i>Indeks</i>	100	97	88	90

Źródło: producenci unijni objęci i nieobjęci próbą.

(624) W okresie badanym łączna sprzedaż w UE wykazywała tendencję spadkową i osiągnęła (-11 %). Spadek był najbardziej znaczący w latach 2018–2019 (-10 %), po czym nastąpił niewielki wzrost o 2 %, który zbiegł się z zakłóceniami w światowym łańcuchu dostaw z powodu wybuchu pandemii COVID-19 w ChRL.

(625) Jak wspomniano w motywie 600, część łącznej produkcji producentów unijnych była przeznaczona na rynek sprzedaży wewnętrznej. Część ta stanowiła 15 % konsumpcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem i wzrosła w okresie badanym o 12 %. Wzrost nastąpił głównie w latach 2018–2019 i w okresie objętym dochodzeniem.

- (626) W okresie badanym łączna sprzedaż na wolnym rynku przez przemysł Unii spadła o 15 %. W związku z tym udział w rynku sprzedaży na wolnym rynku przemysłu Unii zmalał w okresie objętym dochodzeniem z 63 % w 2017 r. do 57 %. Po tym jak udział ten spadł o 5 punktów procentowych w latach 2018–2019, wzrósł on o 1 punkt procentowy pod koniec okresu objętego dochodzeniem.

4.5.2.2. Wzrost

- (627) W kontekście malejącej konsumpcji przemysł Unii nie tylko odnotował spadek wielkości sprzedaży w UE, ale także spadek udziału w rynku na wolnym rynku, jak wykazano w motywie 623.

4.5.2.3. Zatrudnienie i wydajność

- (628) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Zatrudnienie i wydajność

	2017	2018	2019	OD
Liczba pracowników	2 220	2 151	2 072	2 003
Indeks	100	97	93	90
Wydajność (w t/EPC)	108	112	103	104
Indeks	100	103	95	97

Źródło: producenci unijni objęci i nieobjęci próbą.

- (629) Zatrudnienie w okresie badanym zmalało o 10 %, ponieważ przemysł Unii starał się zapewnić jego stabilność i dostosować je do popytu na rynku krajowym.
- (630) Co za tym idzie, w 2018 r. wydajność najpierw wzrosła z 108 do 112 t/EPC, a następnie zmalała jako efekt spadku wielkości produkcji. Ogólnie wydajność pogorszyła się tym samym o 3 %. Wynika to z faktu, że w 2018 roku nastąpiła redukcja zatrudnienia, natomiast produkcja pozostawała na stosunkowo stałym poziomie. Jednak od 2019 r. do końca okresu objętego dochodzeniem produkcja spadała szybciej niż zatrudnienie ze względu na niższą sprzedaż, co doprowadziło do analogicznego spadku wydajności.

4.5.2.4. Wielkość marginesu subsydiowania oraz poprawa sytuacji po subsydiowaniu w przeszłości

- (631) Wszystkie marginesy subsydiowania znacznie przekraczały poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu subsydiowania na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (632) Jest to pierwsze dochodzenie antysubsydyjne dotyczące produktu objętego postępowaniem. W związku z tym brak było dostępnych danych umożliwiających ocenę skutków ewentualnego wcześniejszego subsydiowania.

4.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.5.3.1. 6. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (633) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Ceny sprzedaży w Unii

	2017	2018	2019	OD
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na wolnym rynku (EUR/t)	3 396	3 557	3 408	3 359
<i>Indeks</i>	100	105	100	99
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	3 423	3 642	3 733	3 687
<i>Indeks</i>	100	106	109	108

Źródło: producenci unijni objęci próbą.

- (634) Ceny sprzedaży na wolnym rynku najpierw wzrosły w 2018 r. z 3 396 EUR/t do 3 557 EUR/t. Następnie spadły one do 3 408 w 2019 r., a potem jeszcze do 3 359 EUR/t w okresie objętym dochodzeniem.
- (635) Jednostkowe koszty produkcji producentów objętych próbą wzrosły z 3 423 EUR/t o 6 % w 2018 r., a następnie dodatkowo o 3 % w 2019 r., osiągając 3 733 EUR/t. Wartość ta utrzymywała się na mniej więcej stałym poziomie w okresie objętym dochodzeniem. Jeden z producentów unijnych objętych próbą poniósł koszty związane z restrukturyzacją (głównie pakiety odpraw), co miało wpływ na koszty produkcji w okresie objętym dochodzeniem. Nawet bez uwzględnienia tych kosztów jednostkowy koszt produkcji producentów unijnych objętych próbą byłby jednak o 3 % wyższy w okresie objętym dochodzeniem niż w 2017 r.
- (636) Ogólny wzrost jednostkowych kosztów produkcji w okresie badanym wynikał głównie ze spadku wielkości produkcji o 13 % (15 % w przypadku producentów unijnych objętych próbą). Pomijając nadzwyczajne koszty restrukturyzacji, jest to szczególnie widoczne w 2019 r., kiedy koszty te były niewielkie, lecz spadek produkcji dla producentów unijnych objętych próbą – bardzo znaczący (-19 %). Następnie wszyscy producenci unijni objęci próbą zaczęli się dostosowywać, w wyniku czego sprzedaż i wielkość produkcji w okresie objętym dochodzeniem nieznacznie wzrosły, również z powodu mniejszego przywozu z ChRL wskutek wybuchu pandemii. Wyeliminowanie i rozłożenie niektórych kosztów stałych spowodowało obniżenie jednostkowego kosztu produkcji w okresie objętym dochodzeniem (jeżeli nie uwzględni się kosztów restrukturyzacji).

4.5.3.2. 7. Koszt pracy

- (637) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Średnie koszty pracy na pracownika

	2017	2018	2019	OD
Średnie koszty pracy na pracownika (EUR)	75 686	80 542	74 897	94 489
<i>Indeks</i>	100	106	99	125

Źródło: producenci unijni objęci próbą.

- (638) Średnie koszty pracy w przeliczeniu na pracownika zwiększyły się o 6 % w 2018 r., a następnie spadły o 7 % w 2019 r. Później nastąpił wzrost o 26 % w okresie objętym dochodzeniem, co wynika z kosztów restrukturyzacji poniesionych przez producenta unijnego. W przypadku nieuwzględnienia tych kosztów nadzwyczajnych wartość ta wynosiłaby w okresie objętym dochodzeniem [77 000 – 81 000], co stanowi wzrost o [2 – 7] % w stosunku do 2017 r.

4.5.3.3. Zapasy

- (639) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Zapasy

	2017	2018	2019	OD
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	8 745	8 598	6 664	7 491
<i>Indeks</i>	100	98	76	86
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	7,9 %	7,9 %	7,3 %	8,2 %
<i>Indeks</i>	100	99	92	103

Źródło: producenci unijni objęci próbą.

- (640) Stany zapasów na koniec okresu sprawozdawczego pozostały przez cały okres badany na rozsądnym poziomie. Ponieważ przemysł ACF działa ogólnie na podstawie produkcji na zamówienie, wskaźnik ten ma mniejsze znaczenie w ogólnej analizie szkody.
- (641) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego wyrażony jako odsetek produkcji wykazuje niewielki spadek w 2019 r. i nieznaczny wzrost w okresie objętym dochodzeniem. Nie są to jednak nadzwyczajne wahania poziomu zapasów.

4.5.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (642) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2017	2018	2019	OD
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	- 1,9 %	- 1,0 %	- 8,1 %	- 9,6 %
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	1 714 095	12 673 563	2 805 796	- 11 241 877
<i>Indeks</i>	100	739	164	- 656
Inwestycje (w EUR)	21 447 204	19 751 766	19 457 392	16 592 531

<i>Indeks</i>	100	92	91	77
Zwrot z inwestycji	- 2 %	- 5 %	- 19 %	- 24 %
<i>Indeks</i>	- 100	- 210	- 769	- 997

Źródło: producenci unijni objęci próbą.

- (643) Komisja określiła rentowność producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (644) Sprzedaż przemysłu Unii na rzecz niepowiązanych klientów podlegała zmianom: w 2017 r. przynosiła straty, w 2018 r. przynosiła nieznacznie mniejsze straty, w 2019 r. przynosiła znaczące straty, zaś w okresie objętym dochodzeniem – jeszcze większe straty (-9,6 %). Należy zauważyć, że jeden z objętych próbą producentów unijnych rozpoczął restrukturyzację w okresie objętym dochodzeniem. Koszty tej restrukturyzacji, w tym odprawy, miały negatywny wpływ na drugą część okresu objętego dochodzeniem. Nawet bez uwzględnienia tych nadzwyczajnych wydatków producenci objęci próbą nadal jednak ponosili straty w wysokości -5,6 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (645) Jest jasne, że przemysł Unii doznał szkody już w 2017 r. Nie jest to zaskoczeniem, biorąc pod uwagę udział chińskiego przywozu w rynku (18 % w 2017 r.) oraz fakt, że ceny tego przywozu były niższe nie tylko od cen przemysłu Unii, ale również od jego kosztów produkcji. Koszty producentów unijnych wzrosły w większym stopniu niż ich ceny, co doprowadziło do spadku rentowności przemysłu Unii. Przemysł Unii nie był w stanie podnieść swoich cen w takim samym zakresie, w jakim rosły koszty, ze względu na presję wywieraną na ceny przez przywóz z ChRL (zarówno w ujęciu realnym, jak i pod względem niskich cen). W całym okresie badanym ceny chińskie faktycznie utrzymywały się nieustannie na niskim poziomie, znacznie niższym od cen przemysłu Unii (zob. tabele 3 i 7), co ograniczyło wzrost cen. Spowodowało to tłumienie cen oraz spadek rentowności, które utrzymywały się w OD. W rzeczywistości po niewielkim wzroście o 1 % w 2018 r. chińskie ceny spadły o 3 % w 2019 r., a następnie o 0,7 % w OD. Pozostały one na poziomie dużo niższym od cen przemysłu Unii. Świadczą o tym również znaczne marginesy podjęcia, o których mowa w motywie 614.
- (646) Przepływy pieniężne netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Tendencje w zakresie przepływów środków pieniężnych netto kształtowały się negatywnie w całym okresie badanym stosownie do zmian rentowności.
- (647) Poziom inwestycji spadł o 23 % w okresie badanym. Ze względu na niewystarczającą rentowność wstrzymano ambitne plany inwestycyjne. W ich miejsce zrealizowano mniej ambitne plany.
- (648) Zwrot z inwestycji jest procentowym stosunkiem zysku do wartości księgowej netto inwestycji. W okresie badanym odnotowano tendencje spadkowe – z -2 % w 2017 r. do -24 % w OD. Takie zmiany są wynikiem malejącej rentowności przemysłu Unii.
- (649) Jak wynika ze wskaźników w motywie 642, objętym próbą producentom unijnym coraz trudniej jest zgromadzić kapitał na inwestycje. Przy tak szybko malejących zwrotach z inwestycji zdolność objętych próbą producentów do pozyskania kapitału w przyszłości jest jeszcze bardziej zagrożona.

4.6. Wnioski dotyczące szkody

- (650) W okresie badanym przywóz ACF z ChRL, który już w 2017 r. był znaczący, istotnie wzrósł – zarówno w ujęciu bezwzględnym (+ 21 %), jak i w ujęciu względnym (+ 5 punktów procentowych, jeżeli chodzi o udział w rynku), natomiast konsumpcja w UE zmalała o 6 %. W okresie objętym dochodzeniem ceny importowe objętych próbą producentów eksportujących podcinały unijne ceny średnio o 10,8 %. Niezależnie od konkretnego ustalonego podjęcia

cenowego, jeżeli chodzi o producentów eksportujących objętych próbą, Komisja zaobserwowała także, że w całym okresie badanym chińskie ceny były nieprzerwanie niskie, a ich poziom był dużo niższy od cen przemysłu Unii (zob. tabele 3 i 7). Przemysł Unii nie był w stanie podnieść swoich cen w takim samym zakresie, w jakim rosły koszty, ze względu na presję wywieraną na spadek cen przez przywóz z ChRL (zarówno w ujęciu realnym, jak i pod względem niskich cen).

- (651) Już na początku okresu badanego przemysł Unii wykazywał oznaki poniesienia szkody. Nie jest to zaskoczeniem, biorąc pod uwagę udział chińskiego przywozu w rynku na poziomie 18 % w 2017 r. oraz fakt, że ceny tego przywozu były znacząco niższe od cen przemysłu Unii (zob. tabele 3 i 7).
- (652) W okresie badanym wszystkie wskaźniki makroekonomiczne wykazywały negatywne tendencje, np. w odniesieniu do produkcji, mocy produkcyjnych, wykorzystania mocy produkcyjnych, wielkości sprzedaży na rynku UE, udziału w rynku, zatrudnienia i wydajności. Podobnie w okresie badanym niemal wszystkie wskaźniki mikroekonomiczne wykazywały ujemne tendencje, np. ceny sprzedaży na wolnym rynku UE, koszty produkcji, koszty pracy, rentowność, stany zapasów na koniec okresu sprawozdawczego, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji. Biorąc pod uwagę lata 2017–2019, tj. okres przed wybuchem pandemii COVID-19, te same wskaźniki szkody również wykazywały negatywne tendencje. W przypadku wielu wskaźników sytuacja w OD była lepsza niż w 2019 r. Wynika to głównie z niższego poziomu przywozu z ChRL spowodowanego wybuchem pandemii pod koniec 2019 r. i na początku 2020 r. Uwydatnia to jeszcze bardziej wpływ tego przywozu na ogólną sytuację przemysłu Unii.
- (653) W związku z powyższym Komisja doszła do wniosku, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (654) Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz towarów po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 8 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie przynieść szkodę przemysłowi Unii, i upewniła się, że żadnej możliwej szkody wyrządzonej przez czynniki inne niż przywóz towarów po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, nie można było przypisać przywózowi towarów po cenach subsydiowanych. Ustalono następujące potencjalne czynniki: zużycie; pandemia COVID-19; rzekomy brak inwestycji; restrukturyzacja przemysłu unijnego; wysokie koszty produkcji w Unii; przywóz z państw trzecich; Wyniki wywozu przemysłu Unii.

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach subsydiowanych

- (655) Pogorszenie sytuacji przemysłu Unii zbiegło się w czasie ze znacznym udziałem przywozu z Chin, który systematycznie podcinał ceny przemysłu Unii i powodował tłumienie unijnych cen rynkowych. Jak wspomniano w motywie 614, ceny importowe objętych próbą producentów eksportujących podcinały unijne ceny średnio o 10,8 %.
- (656) Wielkość przywozu z ChRL wzrosła (jak pokazano w tabeli 2) z około 36 660 ton w 2017 r. do 44 276 ton w okresie objętym dochodzeniem, co stanowi wzrost o 21 %. Udział w rynku wzrósł z kolei o 29 %, tj. z 18 % do 23 %. W tym samym okresie (jak pokazano w tabeli 5) sprzedaż przemysłu Unii na wolnym rynku zmalała o 15 %, a jego udział w wolnym rynku zmniejszył się z 63 % do 57 %, co stanowi spadek o 10 %.
- (657) Sytuacja w okresie 2017–2019 jest jeszcze bardziej wymowna, ponieważ przywóz z Chin wzrósł o 27 % (z 36 660 ton do 46 595 ton) i osiągnął udział w rynku na poziomie 24 %, natomiast udział przemysłu Unii w wolnym rynku spadł do 56 % (spadek o 12 %). Pomimo spadku konsumpcji w latach 2018–2019 przywóz z Chin stale rósł i zwiększał swój udział w rynku kosztem przemysłu Unii.

- (658) Ceny przywozu towarów po cenach subsydiowanych spadły w okresie badanym o 3 % (jak pokazano w tabeli 3) z 2 869 EUR/t do 2 781 EUR/t. Dla porównania ceny przemysłu Unii w tym samym okresie spadły zaledwie o 1 %, z 3 396 EUR/t w 2017 r. do 3 359 EUR/t w okresie objętym dochodzeniem. Tak więc, mimo że w 2017 r. cena wyjściowa była na niższym poziomie, w okresie badanym spadek cen chińskich był większy (-88 EUR/t) niż w przypadku cen przemysłu Unii (-37 EUR/t). Ponadto w latach 2017–2019 chińskie ceny spadły o 2 %, a ceny przemysłu Unii wzrosły o mniej niż 1 % (12 EUR/t).
- (659) W wyniku presji cenowej wywieranej przez przywóz towarów po cenach subsydiowanych przemysł Unii doświadczył znacznego tłumienia cen. Przemysł Unii nie był w stanie podnosić swoich cen w takim samym tempie, w jakim rosły koszty, ze względu na presję wywieraną na ceny przez przywóz z Chin (zarówno w ujęciu realnym, jak i pod względem niskich cen). W rzeczywistości stopień takiej presji wywieranej na ceny jest co najmniej dobrze widoczny i wynika z faktu, że w całym okresie badanym chińskie ceny były stale niskie i znacznie niższe od cen przemysłu Unii i kosztów produkcji, co ograniczyło możliwość podnoszenia cen (zob. motyw 614). Spowodowało to spadek rentowności przemysłu Unii.
- (660) Różnica między 2019 r. a OD jest szczególnie wyraźna, jeśli chodzi o związek między przywozem z ChRL a sytuacją przemysłu Unii. Kiedy przywóz zmniejszył się w następstwie zakłócenia produkcji i wywozu w ChRL, będącego następstwem pandemii, produkcja producentów unijnych objętych próbą, sprzedaż, jednostkowy koszt produkcji i rentowność przemysłu Unii nieznacznie się poprawiły (nie uwzględniając nadzwyczajnych kosztów restrukturyzacji).
- (661) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że przywóz z Chin wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii. Szkoła ta miała odzwierciedlenie zarówno w wielkości, jak i cenach.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Konsumpcja

- (662) Jeden producent eksportujący twierdził, że zastępowanie ACF w niektórych segmentach innymi produktami może być źródłem szkody dla przemysłu Unii.
- (663) Faktycznie, jak wskazano w motywie 605, konsumpcja w Unii zmniejszyła się w 2019 r. i w OD. Niemniej jednak przywóz z ChRL rósł w całym okresie badanym, podczas gdy konsumpcja spadała. Kiedy maleje popyt, należałoby oczekiwać, że będzie to miało podobny wpływ na wszystkich producentów, a nawet, że wywóz w większym stopniu zmaleje w porównaniu ze sprzedażą krajową (unijną) ze względu na bliskość geograficzną krajowych producentów i klientów. Mimo to w okresie badanym przywóz z ChRL wzrósł o 21 % (27 % w 2019 r.), podczas gdy sprzedaż unijna na wolnym rynku spadła o 15 % (16 % w 2019 r.). Ponadto nieznaczna poprawa niektórych wskaźników omówionych w motywie 630 zbiegła się z nieprzerwanym spadkiem konsumpcji, jak przedstawiono w tabeli 2. Jedyną znaczącą różnicą między tymi dwoma okresami był spowodowany pandemią niższy poziom taniego przywozu z ChRL.
- (664) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL twierdził, że zmniejszanie się rynku należy uznać za przyczynę szkody, ponieważ w okresie badanym rynek zmniejszył się o 6 %. Komisja uwzględniła już zmniejszanie się rynku, a rząd ChRL nie przedstawił żadnych dowodów na podważenie wniosku Komisji zawartego w poprzednim motywie. W związku z tym Komisja odrzuciła ten argument.

5.2.2. Pandemia COVID-19

- (665) Pandemia COVID-19, która wybuchła w pierwszej połowie 2020 r., na wiele różnych sposobów wpłynęła na sytuację na rynku UE. Jak wspomniano w motywie 605, nie odnotowano wpływu na ogólną konsumpcję, natomiast nastąpił niewielki spadek przywozu z ChRL.

- (666) Jak wyjaśniono w motywie 657, przywóz towarów po cenach subsydiowanych z Chin wzrastał nieprzerwanie z roku na rok już w latach 2017–2019, osiągając wzrost o ponad 27 % do początku pandemii COVID-19 w pierwszej połowie 2020 r. Innymi słowy, istotna szkoda wyrządzona przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach subsydiowanych miała miejsce już przez wybuchem pandemii COVID-19, czego dowodem jest negatywna zmiana wszystkich wskaźników makro- i mikroekonomicznych w okresie 2017–2019. Ponadto, jak omówiono w motywie 636, mniejsza wielkość przywozu z ChRL z powodu pandemii na początku 2020 r. miała pozytywny wpływ na niektóre wskaźniki szkody. Stanowi to kolejny przykład silnego związku między przywozem a sytuacją szkodliwą dla przemysłu Unii.
- (667) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że pandemia COVID-19 nie przyczyniła się do wystąpienia istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (668) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL stwierdził, że Komisja w niewystarczającym stopniu zbadała skutki pandemii COVID-19. Rząd ChRL argumentował, że pandemia spowodowała kryzys po stronie popytu, który byłby również widoczny w spadku PKB Unii o 6 % w 2020 r. Własne prognozy Komisji dotyczące oczekiwanego ożywienia gospodarki wskazywałyby na tymczasowy skutek pandemii.
- (669) Odnosząc się do motywu 666, w którym Komisja podsumowuje wpływ pandemii COVID-19, Komisja odrzuciła to twierdzenie.

5.2.3. Brak inwestycji

- (670) Jeden producent eksportujący i dwaj użytkownicy twierdzili, że jedną z przyczyn szkody jest brak inwestycji ze strony przemysłu Unii w jego zakłady produkcyjne.
- (671) Faktycznie, jak wspomniano w motywie 647, niektóre ambitne inwestycje producentów unijnych objętych próbą zostały wstrzymane. Było to jednak wynikiem sytuacji szkodliwej dla przemysłu Unii, a nie jej przyczyną. W toku dochodzenia wykazano, że pomimo trudnej sytuacji przemysłu Unii w okresie badanym przeprowadzono inwestycje w mechanizmy kontroli jakości na liniach produkcyjnych oraz inne modernizacje istniejącego parku maszynowego. Ponadto kilka przedsiębiorstw zainwestowało w badania i rozwój, aby produkować cieńszą ACF i ACF przeznaczoną do produkcji akumulatorów do samochodów elektrycznych. Wynika z tego, że przemysł Unii dostosował się do wymagań rynkowych w ramach swoich możliwości finansowych.
- (672) Choć nie można wykluczyć, że w celu zapewnienia długoterminowej stabilności przemysłu Unii konieczne będą dodatkowe inwestycje w najnowsze technologie, Komisja stwierdziła, że stan urządzeń produkcyjnych, jakimi dysponuje przemysł Unii, oraz zmiany ponoszonych przez przemysł Unii kosztów operacyjnych nie osłabiają związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach subsydiowanych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii.
- (673) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że brak inwestycji nie przyczynił się do wystąpienia istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (674) Konsorcjum importerów zwróciło się o uwzględnienie w niniejszym dochodzeniu antysubsydyjnym uwag zgłoszonych w ramach odrębnego dochodzenia antydumpingowego, a także przedstawiło uwagi dotyczące ostatecznego ujawnienia w ramach tego postępowania. Konsorcjum importerów stwierdziło, że Komisja powtórzyła swoje wnioski z rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, nie dostarczając dowodów, które mogłyby obalić argument konsorcjum, że szkoda poniesiona przez przemysł Unii wynikała z braku inwestycji, co spowodowało niemożność dostarczania cienkiej folii. Konsorcjum twierdziło, że chociaż dostarczyło wszystkie dowody, które mogło w uzasadniony sposób zgromadzić, to do Komisji należy sprawdzenie prawdziwości tych twierdzeń oraz, w razie potrzeby, dalsze zbadanie tych kwestii poprzez zwrócenie się do producentów unijnych o dodatkowe informacje. Brak inwestycji w nowe maszyny i technologie spowodował, że linie produkcyjne producentów unijnych stały się przestarzałe, ponieważ zdecydowana większość zakładów produkujących folię aluminiową w UE ma ponad 20 lat.

(675) W przeciwieństwie do tego, co twierdziło konsorcjum, Komisja zweryfikowała wyniki testów jakościowych dotyczących konkretnie ACF< 6 podczas zdalnych kontroli krzyżowych w odniesieniu do objętych próbą producentów unijnych, ponieważ konsorcjum twierdziło, że problemy z jakością dotyczyły cieńszych folii. Komisja przyznała, że niektóre inwestycje zostały wstrzymane, ale zweryfikowała również inwestycje poczynione w istniejących parkach maszynowych i wynikające z nich testy jakości. Komisja odrzuciła zatem twierdzenie, że nie podjęła koniecznych działań, aby ocenić twierdzenia konsorcjum na podstawie dostarczonych dowodów.

5.2.4. Restrukturyzacja przemysłu unijnego

(676) Jeden z użytkowników wskazał, że przyczyną sytuacji szkodliwej dla przemysłu Unii było opuszczenie rynku przez producentów unijnych oraz restrukturyzacja.

(677) Większość wskazanych przez użytkownika przypadków opuszczenia rynku miała miejsce przed okresem badanym. Nie było żadnych powodów, dla których zamknięcia te miałyby nastąpić w uczciwych warunkach rynkowych. Podobnie jak w przypadku sytuacji dotyczącej inwestycji, zamykanie zakładów produkcyjnych i przedsiębiorstw jest wynikiem sytuacji wyrządzającej szkodę przemysłowi Unii, a nie jej przyczyną. Takie zamknięcia w ramach restrukturyzacji i działań dostosowawczych zwykle łagodzą, a nie pogarszają szkodę.

(678) Koszty restrukturyzacji jednego z objętych próbą producentów unijnych w drugiej połowie OD faktycznie mogły mieć wpływ na niektóre wskaźniki, np. koszty produkcji, koszty zatrudnienia i rentowność. Dlatego też Komisja przeanalizowała również obraz szkody z pominięciem tych kosztów. Także w przypadku nieuwzględnienia tych elementów kosztów jasne jest, że przemysł Unii poniósł szkodę w całym okresie badanym, w tym w OD. W związku z tym odrzucono powyższe argumenty.

(679) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że restrukturyzacja przemysłu Unii nie przyczyniła się do wystąpienia istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii.

(680) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Xiamen Xiashun stwierdziło, że nie można pominąć restrukturyzacji przemysłu Unii i zaprzestania produkcji przez Novelis Lüdenscheid. Przedsiębiorstwo Xiamen Xiashun twierdziło, że w ostatecznym ujawnieniu nie określono, w jaki sposób faktycznie uwzględniono i zaksięgowano koszty restrukturyzacji, oraz że Komisja nie przedstawiła bardziej jednoznacznego uzasadnienia.

(681) W przeciwieństwie do twierdzenia przedsiębiorstwa Xiamen Xiashun Komisja wyraźnie określiła, w jaki sposób oceniła restrukturyzację przemysłu Unii w ramach obliczania wskaźników szkody. Jak opisano w motywach ostatecznego ujawnienia, w motywie 510 ostatecznego ujawnienia Komisja wyjaśniła, że po pierwsze uznała restrukturyzację za część dostosowania będącego konsekwencją szkody i zasadniczo uwzględniła ją w swoich obliczeniach. Ponadto w motywie 511 ostatecznego ujawnienia Komisja wyjaśniła, że dokonała równoległych obliczeń, całkowicie pomijając koszty restrukturyzacji jednego z objętych próbą producentów unijnych i oceniając, czy miałyby to wpływ, jak powtórzono w motywie 678 powyżej. Komisja odrzuciła zatem twierdzenie przedsiębiorstwa Xiamen Xiashun, ponieważ przedsiębiorstwo to nie tylko opisało zastosowaną metodę, ale także stwierdziło, że nawet gdyby koszty te zostały wyłączone, wniosek dotyczący czynników szkody i związku przyczynowego nie uległby zmianie.

5.2.5. Wysokie wynagrodzenia, koszty energii i brak integracji pionowej

(682) Jeden z użytkowników twierdził, że przyczyną sytuacji szkodliwej dla przemysłu Unii są wysokie wynagrodzenia i ceny energii.

(683) Aby utrzymać konkurencyjność przy mniejszym udziale w rynku, producenci unijni zmniejszyli w okresie od 2017 r. do OD zatrudnienie w produkcji i administracji, znacznie obniżając swoje całkowite koszty pracy. Jak wykazano w tabeli 8, średni koszt na pracownika w OD wzrósł, ale było to głównie spowodowane restrukturyzacją jednego z producentów objętych próbą. Pomijając te nadzwyczajne wydatki, średni koszt na pracownika utrzymywał się w okresie badanym na stosunkowo stabilnym poziomie, podczas gdy objęci próbą producenci unijni nadal odnotowywali straty.

- (684) Jeśli chodzi o koszty energii, stanowią one stosunkowo niewielką część kosztów produkcji (około 3 %) i w związku z tym nie mają znaczącego wpływu na wzrost kosztów produkcji przedstawiony w tabeli 7. Chociaż koszty energii na tonę ACF produkowanej przez producentów unijnych objętych próbą wzrosły w okresie badanym o 12 %, wynika to częściowo ze spadku wielkości produkcji i w żadnym wypadku, biorąc pod uwagę udział kosztów energii w kosztach produkcji, nie może być przyczyną wzrostu kosztów produkcji przedstawionego w tabeli 7.
- (685) Jeden z użytkowników twierdził, że źródłem istotnej szkody dla przemysłu Unii jest brak integracji pionowej.
- (686) Komisja zauważyła, że brak integracji pionowej nie przerywa łańcucha związku przyczynowego, ponieważ w całym okresie badanym czynnik ten uległ zmianie. Ponadto również nie wszyscy chińscy producenci eksportujący są zintegrowani pionowo. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (687) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że wynagrodzenia, koszty energii i brak integracji pionowej nie przyczyniły się do wystąpienia istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (688) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL twierdził, że Komisja nie uwzględniła w wystarczającym stopniu kosztów pracy, które wzrosły o 25 % od 2019 r. do końca OD.
- (689) W przeciwieństwie do twierdzenia rządu ChRL Komisja przeanalizowała wpływ zwiększonych kosztów pracy i stwierdziła, że należy go rozpatrywać łącznie ze spadkiem liczby personelu producentów unijnych, co doprowadziło do nadzwyczajnych kosztów. Pomijając nadzwyczajne wydatki na dostosowanie, koszt na pracownika pozostał względnie stabilny, jak wskazano powyżej w motywie 683. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

5.2.6. Przywóz z państw trzecich

- (690) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich w okresie badanym kształtowała się następująco:

Tabela 11

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2017	2018	2019	OD
Ogółem ze wszystkich państw trzecich z wyjątkiem państwa, którego dotyczy postępowanie	Wielkość sprzedaży (w tonach)	10 950	9 680	9 675	8 625
	Indeks	100	88	88	79
	Udział w rynku	5 %	5 %	5 %	5 %
	Średnia cena	3 192	3 386	3 474	3 575
	Indeks	100	106	109	112

Źródło: Dane Eurostatu.

- (691) Przywóz z państw trzecich był stosunkowo ograniczony. W całym okresie badanym średnie ceny przywozu z państw trzecich utrzymywały się stale na poziomie powyżej cen chińskich. W 2017 r. i 2018 r. były tylko nieznacznie niższe od cen unijnych, a następnie w 2019 r. i w OD były od nich wyższe. W okresie badanym wielkość tego przywozu spadła (-21 %). Uwzględniając spadek konsumpcji, udział tego przywozu w rynku utrzymywał się w całym okresie badanym na poziomie około 5 %. W okresie badanym ceny tego przywozu wzrosły o 12 %.

- (692) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że zmiany dotyczące przywozu z innych państw w okresie badanym nie przyczyniły się do wystąpienia istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii.

5.2.7. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (693) Wielkość wywozu producentów unijnych objętych próbą w okresie badanym kształtowała się następująco:

Tabela 12

Wyniki wywozu objętych próbą producentów unijnych

	2017	2018	2019	OD
Wielkość wywozu (tony)	57 956	74 277	69 027	61 811
Indeks	100	128	119	107
Średnia cena (EUR/t)	3 498	3 632	3 475	3 400
Indeks	100	104	99	97

Źródło: Przedstawiciele przemysłu Unii objęci i nieobjęci próbą.

- (694) Wywóz przemysłu Unii wzrósł w okresie badanym o 7 % z 57 356 ton w 2017 r. do około 61 811 ton w okresie objętym dochodzeniem.
- (695) Średnia cena eksportowa przemysłu Unii pierwotnie wzrosła o 4 % w 2018 r., a następnie stopniowo spadała w OD do poziomu niższego niż w 2017 r. (-3 %). Ta średnia cena eksportowa utrzymywała się stale na poziomie powyżej ceny, którą przemysł Unii był w stanie osiągnąć na rynku UE.
- (696) Biorąc pod uwagę poziom cen wywozu przemysłu Unii do państw trzecich, Komisja stwierdziła, że wyniki wywozu nie przyczyniły się do wystąpienia istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (697) Istnieje wyraźny związek między pogorszeniem sytuacji przemysłu Unii a wzrostem przywozu z ChRL.
- (698) Komisja odróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu Unii od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach subsydiowanych. Żaden z tych czynników, rozważanych osobno lub łącznie, nie przyczynił się do negatywnych zmian wskaźników szkody zaobserwowanych w okresie badanym.
- (699) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła na tym etapie, że przywóz towarów po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii, a pozostałe czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie naruszyły związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach subsydiowanych a istotną szkodą.

6. INTERES UNII

6.1. Interes przemysłu Unii i dostawców

- (700) W Unii istnieje jedenaście grup przedsiębiorstw produkujących ACF. W przemyśle Unii bezpośrednio zatrudnionych jest ponad 2 000 pracowników, przy czym o wiele większa liczba pracowników jest od niego pośrednio zależna. Producenci są rozproszeni na obszarze całej Unii.

- (701) Brak środków może mieć znaczący negatywny wpływ na przemysł Unii pod względem dalszego tłumienia cen, mniejszej sprzedaży oraz dalszego obniżenia poziomu zyskowności. Środki umożliwią przemysłowi Unii wykorzystanie potencjału rynku unijnego, odzyskanie utraconego udziału w rynku i zwiększenie rentowności do poziomów, których oczekuje się w normalnych warunkach konkurencji.
- (702) W związku z powyższym Komisja ustaliła, że wprowadzenie środków leży w interesie przemysłu Unii i jego dostawców wyższego szczebla.

6.2. Interes użytkowników

- (703) Na pytania zawarte w kwestionariuszu odpowiedziało dziewięciu użytkowników reprezentujących przemysł opakowań elastycznych oraz przemysł materiałów budowlanych. Te dziewięć przedsiębiorstw odpowiada za około 27 % chińskiego przywozu w OD. Trzej inni użytkownicy przesłali uwagi, ale nie przekazali odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Na podstawie tych odpowiedzi Komisja nie stwierdziła znacznej zależności od ACF przywożonej z ChRL. Dla większości użytkowników współpracujących ACF z ChRL stanowiła 0–7 % kosztów produkcji produktów wytwarzanych z ACF. Wyjątkiem było dwóch użytkowników (jeden działający w sektorze budowlanym, a drugi w sektorze opakowań), którzy przywożą [80–95] % i [85–100] % swojej ACF z ChRL, co stanowi odpowiednio [15–25] % i [20–30] % ich kosztów przedmiotowej produkcji.
- (704) Sześciu użytkowników twierdziło, że producenci unijni nie mogli zapewnić takiej samej jakości ACF jak producenci chińscy ze względu na brak inwestycji w nowe maszyny i urządzenia do kontroli jakości na liniach produkcyjnych. Park maszynowy producentów unijnych jest istotnie starszy w ujęciu ogólnym niż park maszynowy producentów chińskich, jednak producenci unijni przeprowadzili inwestycje i również wykorzystują narzędzia sprawdzające jakość na liniach produkcyjnych. Jak wynika z danych przemysłu Unii dotyczących wywozu, producenci unijni są w stanie z powodzeniem konkurować również na rynkach państw trzecich, dowodząc, że ich produkty nie są zasadniczo gorsze w porównaniu ze światowymi standardami. Niektórzy chińscy liderzy w tym segmencie rynku posiadają wprawdzie zakłady, które mogą efektywnie wytwarzać produkt wysokiej jakości, z przeprowadzonej przez użytkownika analizy jakości wynika jednak, że nie jest to regułą w odniesieniu do całego sektora ACF w ChRL i wszystkich jego producentów eksportujących.
- (705) Trzech użytkowników twierdziło, że producenci unijni nie dostarczali folii o dużej szerokości lub ich podaż folii o określonych wymiarach była ograniczona. W toku dochodzenia ustalono, że producenci unijni są w stanie dostarczyć folię w każdej szerokości wymaganej przez rynek. W zależności od maksymalnej szerokości walcowni produkcja folii o określonej szerokości może być bardziej opłacalna niż w innych przypadkach, co później znajduje odzwierciedlenie w negocjacjach cenowych, jednak jest to normalna praktyka prowadzenia działalności gospodarczej.
- (706) Trzech użytkowników twierdziło, że producenci unijni nie byłiby w stanie zapewnić wysokiej jakości ACF o grubości poniżej 6 mikronów. Jak wyjaśniono w motywie 63, Komisja ustaliła, że przemysł Unii nie tylko posiada istniejące moce produkcyjne i prowadzi sprzedaż handlową w tym segmencie, ale także inwestuje w produkcję folii o grubości poniżej 6 mikronów, która w OD była rozwijającym się segmentem rynku o stosunkowo niskiej konsumpcji.
- (707) Dwóch użytkowników twierdziło, że cła wyrównawcze spowodują przerwę w łańcuchu dostaw. Skoki popytu mogą w określonych sytuacjach wydłużać czas realizacji zamówień, a chińscy producenci mogą mieć większą elastyczność finansową w zakresie gromadzenia zapasów surowców, należy jednak zauważyć, że również w łańcuchu dostaw z ChRL mogą wystąpić przerwy, jak miało to miejsce podczas pandemii COVID-19, a zatem przetrwanie producentów unijnych jest ważnym czynnikiem stabilności dostaw w Europie. W każdym razie, jak pokazano w tabeli 4, użytkownicy mają do dyspozycji w Unii znaczne wolne moce produkcyjne.
- (708) Dwóch użytkowników twierdziło, że cła wyrównawcze zagroziłyby konkurencyjności przemysłu przetwórczego na rynku unijnym, konkurującego z producentami z krajów spoza Unii, ponieważ przeniesienie wzrostu kosztów na ich klientów nie byłoby możliwe. Europejscy przetwórcy mogliby zatem przenieść produkcję poza Unię. Nie przedstawiono jednak żadnych konkretnych dowodów na brak możliwości przeniesienia dodatkowych kosztów na przetwórców.

- (709) Dwóch użytkowników twierdziło, że cła byłyby sprzeczne z europejskim celem zrównoważonego rozwoju, ponieważ korzystanie z cieńszej ACF mogłoby pomóc w osiągnięciu tego celu. Mimo że Komisja stwierdziła już powyżej (zob. motyw 63), że przemysł Unii jest w pełni gotowy do produkcji cieńszej ACF, należy jednak zauważyć, że Unia Europejska nie może opierać zrównoważonej polityki ekologicznej, której elementem jest wykorzystywanie w budownictwie bardziej ekologicznych materiałów izolacyjnych, na przywozie z ChRL po cenach mocno subsydiowanych i wyrządzającym szkodę.
- (710) Jeden użytkownik twierdził, że cła wywołają zakłócenie na rynku, ponieważ konsumpcja własna dwóch największych producentów ACF, którzy są również przetwórcami, przekroczy 70 % ich produkcji. Biorąc pod uwagę liczbę producentów unijnych, jest bardzo mało prawdopodobne, aby konsumpcja własna dwóch zintegrowanych producentów ACF, którzy są również przetwórcami, wywołała zakłócenie na rynku. Ponadto w UE istnieją znaczne wolne moce produkcyjne w zakresie produkcji ACF. Co więcej, nienałożenie środków antysubsydyjnych z tego powodu oznaczałoby faworyzowanie jednego modelu biznesowego (produkcji niezintegrowanej) kosztem drugiego.
- (711) Jeden z użytkowników sugerował, że zamiast nakładania ceł przemysł Unii mógłby otrzymać pomoc państwa. Komisja zauważa jednak, że pomoc finansowa nie jest właściwym instrumentem przeciwdziałania subsydiowaniu wyrządzającemu szkodę.
- (712) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że użytkownicy nie mają wspólnego interesu przemawiającego albo za wprowadzeniem środków, albo przeciw ich wprowadzeniu. Użytkownicy, którzy wyrazili sprzeciw wobec wprowadzenia środków, mogą być narażeni na pewne negatywne konsekwencje.
- (713) Przedsiębiorstwo Manreal argumentowało, że środki nie przyniosą korzyści producentom unijnym. Przyniosłyby natomiast korzyści producentom ACF w Turcji, Tajlandii, Brazylii lub Rosji, ponieważ użytkownicy kupowaliby od tych państw zamiast od producentów unijnych.
- (714) Przedsiębiorstwo Manreal nie uzasadniło jednak, dlaczego producenci unijni nie byłoby w stanie konkurować z producentami z innych państw na sprawiedliwych warunkach.
- (715) Ponadto przedsiębiorstwo Manreal argumentowało, że w przypadku gdy użytkownicy przerzuciliby koszty na swoich klientów, zagrożiliby to konkurencyjności ich klientów. Przedsiębiorstwo nie uzasadniło jednak tego twierdzenia w sposób bardziej szczegółowy, poza przedstawieniem tej ogólnej uwagi.
- (716) Przedsiębiorstwo Manreal argumentował ponadto, że w motywie 354 rozporządzenia (UE) 2021/983 Komisja wskazała, że wprowadzi środki na rzecz producentów zintegrowanych. Komisja została poproszona o zbadanie prawdopodobnych skutków środków „w zakresie uczciwej konkurencji w UE”.
- (717) Jest to błędna interpretacja rozporządzenia (UE) 2021/983, ponieważ Komisja stwierdziła jedynie, że niewprowadzenie środków faworyzowałoby użytkowników niezintegrowanych. W rzeczywistości w przypadku braku środków mogliby oni nabywać ACF po cenach dumpingowych, podczas gdy użytkownicy zintegrowani produkujący ACF w Unii nie korzystaliby z tej nienależnej korzyści. W odniesieniu do wniosku przedsiębiorstwa Manreal o zbadanie prawdopodobnych skutków środków „w zakresie uczciwej konkurencji w UE” Komisja rozumie, że Manreal twierdzi, iż cła stanowiłyby nieuczciwą przewagę konkurencyjną dla zintegrowanych producentów unijnych w stosunku do przedsiębiorstw niezintegrowanych. Komisja przypominała, że zgodnie z art. 31 ust. 1 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego potrzeba wyeliminowania skutków szkodliwego subsydiowania zakłócającego handel oraz przywrócenia efektywnej konkurencji jest szczególnie uwzględniana w ocenie interesu Unii dokonywanej przez Komisję.
- (718) Przedsiębiorstwo Manreal twierdziło ponadto, że Komisja naruszyła jego prawo do obrony, ponieważ Manreal nie miało dostępu do analizy, o której mowa w motywie 704.
- (719) Komisja jest zobowiązana do ochrony poufnych informacji handlowych stron, równoważąc dostęp do tych informacji z interesem innych dostawców z ChRL i Unii w ciągu wielu lat można słusznie uznać za tajemnicę handlową, która nie jest udostępniana konkurentom. Brak dostępu do tajemnic handlowych nie spowodował zatem naruszenia prawa do obrony przedsiębiorstwa Manreal.

- (720) Zdaniem dwóch przedsiębiorstw, Gascogne i Manreal, stwierdzenie Komisji w motywie 712, iż użytkownicy nie mają wspólnego interesu przemawiającego za niewprowadzaniem środków jest nieprawidłowe, ponieważ wszystkie uwagi przedstawione przez użytkowników były przeciwne środkom.
- (721) W swojej ocenie Komisja może również oprzeć się na danych poufnych przedstawionych przez użytkowników w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. Z danych tych wynika, że jest dwóch użytkowników, którzy kupują duży odsetek ACF z Chin i dla których ACF z Chin stanowi bardzo dużą część ich kosztów surowca, natomiast pozostali użytkownicy kupują ACF głównie od producentów unijnych i środki nie miałyby na nich takiego samego wpływu. Ujawnienie szczegółów dotyczących odsetka, jaki poszczególni użytkownicy kupują od konkretnych producentów ACF, ujawniłoby ich łańcuchy dostaw. Strony mogą jednak już teraz przedstawić swój argument w oparciu o informacje, że użytkownicy w różnym stopniu polegają na przywozie z ChRL.
- (722) W świetle powyższego Komisja potwierdza swoją ocenę, że użytkownicy nie mają wspólnego interesu w opowiadaniu się za wprowadzeniem środków albo przeciwko ich wprowadzeniu, nawet jeżeli użytkownicy, którzy opowiadali się przeciwko wprowadzeniu środków, w szczególności dwaj użytkownicy, dla których ACF stanowi wysoki procent ich kosztów produkcji mogą stanąć w obliczu pewnych negatywnych konsekwencji.
- (723) Przedsiębiorstwo Walki twierdziło, że w ogólnym dokumencie ujawniającym informacje nie przedstawiono interesu użytkowników w sposób prawidłowy ani uczciwy. Walki twierdziło ponadto, że wniosek Komisji dotyczący braku „wspólnego interesu” użytkowników oparty na fakcie, że „użytkownicy w różnym stopniu polegają na przywozie z ChRL” jest mylącą i dyskryminującą analizą w stosunku do użytkowników.
- (724) Komisja stwierdziła, że użytkownicy nie mają wspólnego interesu z powodu bardzo różnych poziomów, na których użytkownicy polegają na ACF pochodzących z ChRL. Poprzez to stwierdzenie, Komisja nie zaprzeczyła, że wszyscy współpracujący użytkownicy sprzeciwiali się nałożeniu ceł antydumpingowych.
- (725) Walki twierdziło ponadto, że Komisja nie odpowiedziała na jego wniosek o bardziej odpowiednio uzasadnioną analizę odnoszącą się do kluczowych elementów interesu Unii. Przedsiębiorstwo Walki domagało się sprostowania oświadczenia Komisji w odniesieniu do argumentów użytkowników dotyczących faktu, że przemysł Unii nie może zapewnić takiej samej jakości ACF jak producenci chińscy ze względu na brak inwestycji. Walki argumentowało, że sześciu użytkowników przedstawiło wspólne oświadczenie, w którym twierdzili, że „producenci składający wniosek nie mają zdolności produkcyjnych pozwalających na dostarczanie niektórych ważnych specyfikacji ACF. Ich niezdolność do komercyjnego dostarczania tych specyfikacji użytkownikom unijnym jest przypisywana w sposób najbardziej oczywisty długotrwałemu brakowi inwestycji ze strony wnioskodawców w sprzęt produkcyjny i technologię niezbędną do rozszerzenia ich obecnej oferty produkcyjnej ACF w celu dostarczania cieńszych specyfikacji potrzebnych tym użytkownikom”.
- (726) Sześciu użytkowników przedłożyło wspólne oświadczenie, w którym twierdzili, że przemysł Unii nie inwestował, oprócz czterech użytkowników, którzy przedstawili ten argument indywidualnie. Komisja odniosła się już jednak merytorycznie do tego twierdzenia w sekcjach 5.2.3 i 6.2 rozporządzenia (UE) 2021/983. Na tym etapie żaden użytkownik nie dostarczył nowych informacji faktycznych, a jedynie powtórzył ten sam wniosek. Komisja potwierdziła zatem swoje wnioski.
- (727) Walki twierdziło ponadto, że Komisja niesłusznie uznała, że produkty unijne nie są gorsze na podstawie ogólnej zdolności producentów unijnych do wywozu i skutecznego konkurowania na rynkach państw trzecich. Walki argumentowało, że odnosi się to jedynie do zdolności do produkcji grubszej folii o jakości powyżej 20 mikronów. Twierdziło ono również, że Komisja nie wskazała, że dotyczy to wszystkich cieńszych folii, które są głównym przedmiotem problemu związanego z ograniczeniami dostaw w Unii.
- (728) Walki argumentowało ponadto, że stwierdzenie, iż nie wszyscy chińscy producenci są w stanie wytwarzać produkt wysokiej jakości, nie ma wpływu na argument użytkowników, że przemysł Unii nie jest w stanie efektywnie produkować wysokiej jakości cieńszej folii.
- (729) Komisja sprawdziła dane dotyczące sprzedaży przedmiotowych producentów unijnych, z których wynika, że prowadzony jest wywóz ACF o grubości poniżej 20 mikronów do państw trzecich. Argument Walki, że producenci unijni byłiby konkurencyjni jedynie w przypadku ACF o grubości powyżej 20 mikronów, nie ma zatem racji bytu.

- (730) Walki twierdziło ponadto, że ocena Komisji dotycząca wolnych mocy produkcyjnych nie jest równoznaczna ze zdolnością do produkowania wysokiej jakości cienkich folii ACF.
- (731) Komisja należycie przeanalizowała zdolność do produkcji cieńszej folii, która jest ograniczona przez maszyny działające na ostatnim etapie produkcji rolek. Niektórzy producenci unijni przedstawili wyniki testów pokazujące, że produkcja rolek testowych dla ACF < 6 z powodzeniem spełniała wymogi odpowiedniego klienta. Komisja wskazuje ponadto na swoją ocenę, że ACF < 6 jest rozwijającym się nowym rynkiem i ze względu na bardzo mały popyt w OD, naturalnie nie wszyscy producenci unijni dostosowali jeszcze swój park maszynowy do tego segmentu rynku.
- (732) Walki twierdziło ponadto, że całkowicie pominięto lub błędnie przedstawiono kluczowe elementy pozytywnych dowodów dostarczonych przez Walki w późniejszym okresie dochodzenia. Komisja uznała to twierdzenie za nieścisłe. Komisja wzięła pod uwagę wszystkie argumenty i dowody, ale ze względu na poufność, niektóre bardzo szczegółowe informacje nie mogły zostać ujawnione w rozporządzeniu.
- (733) Przedsiębiorstwo Manreal twierdziło, że Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji. Manreal argumentowało, że Komisja nie uwzględniła, bez uzasadnienia, wszystkich jego uwag, twierdząc, że Komisja zastosowała nieuczciwą technikę odparcia zarzutów, wskazując, że Manreal nie uzasadniło w wystarczającym stopniu swoich twierdzeń.
- (734) W przeciwieństwie do twierdzenia Manreal Komisja wywiązała się ze swojego obowiązku polegającego na ocenie, czy każda z uwag Manreal była wystarczająco uzasadniona, i wyjaśniła powody, dla których nie była uzasadniona w każdym przypadku w motywach wymienionych przez Manreal. W rozporządzeniu podstawowym nie przewidziano, aby na Komisji spoczywał obowiązek dalszego badania uwag, które nie są wystarczająco uzasadnione.
- (735) W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

6.3. Wniosek o zwolnienie ze względu na końcowe przeznaczenie

- (736) W odrębnym dochodzeniu antydumpingowym przedsiębiorstwo Effegidi wystąpiło z wnioskiem o zwolnienie ze względu na końcowe przeznaczenie w odniesieniu do ACF wykorzystywanej do produkcji folii do ekranowania kabli i folii otaczającej górną część butelek wina. Przedsiębiorstwo Effegidi rozszerzyło ten wniosek na niniejszą procedurę.
- (737) Wniosek oparty jest na procentowym udziale kosztów ACF w kosztach produkcji folii do ekranowania kabli i folii otaczającej górną część butelek wina oraz na wpływie, jaki środki te miałyby na przedsiębiorstwo. Według Effegidi folia do ekranowania kabli i folia otaczająca górną część butelek wina to rynki niszowe, a zużycie ACF jest na nich równie znikome. Oznacza to, że zwolnienie z ceł ze względu na końcowe przeznaczenie nie podważyłoby ogólnej skuteczności cła antydumpingowego.
- (738) Dochodzenie wykazało jednak, że Effegidi nie tylko produkuje te dwa produkty, w odniesieniu do których wnioskowało o zwolnienie ze względu na końcowe przeznaczenie, ale że jego oferta obejmuje również szereg innych produktów, takich jak folie do kabli niezawierające ACF, a także inne opakowania do produktów żywnościowych i innych, z których niektóre zawierają ACF. Komisja nie może w związku z tym określić ogólnego wpływu ceł antydumpingowych na rentowność przedsiębiorstwa, opierając się na danych przekazanych przez Effegidi. W związku z tym w ramach ostatecznego ujawnienia Komisja odrzuciła wniosek o zwolnienie ze względu na końcowe przeznaczenie.
- (739) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Effegidi przekazało Komisji swoje sprawozdania finansowe za lata 2019, 2020 i pierwszą połowę 2021 r. Effegidi zwrócił się ponadto do Komisji o wskazówki dotyczące dalszych dokumentów, które musi dostarczyć, aby móc skorzystać ze zwolnienia ze względu na końcowe przeznaczenie.
- (740) Komisja stwierdziła, że informacje przesłane po ostatecznym ujawnieniu nie były wystarczające, aby umożliwić Komisji ocenę ogólnego wpływu potencjalnego zwolnienia na skuteczność cła. Effegidi nie dostarczył żadnych informacji na temat branży ekranów kabli i branży produkującej folię otaczającą górną część butelek wina.

- (741) Komisja nie mogła zatem ocenić, czy zwolnienie ze względu na końcowe przeznaczenie byłoby w interesie Unii, i dlatego potwierdziła odrzucenie wniosku Effegidi o zwolnienie.

6.4. Interes importerów

- (742) Konsorcjum pięciu importerów niepowiązanych przedstawiło uwagi dotyczące wszczęcia postępowania. Jednak tylko jeden importer niepowiązany, odpowiadający za [15–25 %] przywozu z ChRL, przesłał odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu dla importerów.
- (743) Konsorcjum twierdziło, że ze względu na ograniczenia techniczne wynikające z braku integracji pionowej większości producentów unijnych nie są oni w stanie produkować całego spektrum ACF w wymaganej jakości i ilości. Spowodowałoby to wyższe koszty produkcji, niższą jakość, zależność od rynku surowców (zapasów folii) oraz dłuższy czas realizacji ze względu na wydłużony łańcuch dostaw. Ponadto konsorcjum twierdziło, że brak inwestycji, w szczególności w systemy detekcyjne na liniach produkcyjnych, doprowadził do problemów z jakością. Dlatego też konsorcjum spodziewa się, że w przypadku wprowadzenia środków nastąpi niedobór podaży, w szczególności ACF o niskiej grubości. W połączeniu z wyższymi cenami taka sytuacja podważyłaby konkurencyjność przetwórców unijnych (użytkowników).
- (744) Jak omówiono w sekcji 4.5.2.1, przemysł Unii zdaje się dysponować wystarczającymi wolnymi mocami produkcyjnymi, nawet uwzględniając wysoki poziom produkcji na użytek własny dwóch dużych producentów unijnych. Wbrew twierdzeniom konsorcjum importerów przeprowadzono inwestycje w kontrolę jakości na liniach produkcyjnych, a z danych nie wynika jednoznacznie, aby jakość chińskiej ACF była wyższa.
- (745) W świetle powyższego Komisja stwierdziła, że wprowadzenie środków niekoniecznie leży w interesie importerów. Dokonała jednak dalszej oceny ich prawdopodobnych skutków, określając wagę różnych wchodzących w grę interesów (zob. sekcja 4.4).
- (746) Po ostatecznym ujawnieniu konsorcjum importerów powtórzyło twierdzenie, że producenci unijni nie są w stanie zaspokoić istniejącego popytu na ACF, zwłaszcza w segmencie rynku cienkich ACF, w którym obecnie prowadzą przywóz z ChRL w celu zaspokojenia popytu. Konsorcjum twierdziło, że potrzeba co najmniej dwóch lat, aby produkcja cienkich ACF stała się skuteczna i operacyjna, oraz że producenci unijni nie wydają się spełniać wymaganych norm jakości, aby zastąpić obecny przywóz z Chin w tym segmencie rynku.
- (747) Oprócz tego, że konsorcjum nie uzasadniło, dlaczego uruchomienie produkcji cienkich ACF miałyby zająć dwa lata, Komisja stwierdziła już w sekcji 4.5.2.1 rozporządzenia (UE) 2021/983, że przemysł Unii wydaje się mieć wystarczające wolne moce produkcyjne. Ponadto przemysł Unii wykazał za pomocą sprzedaży i produkcji rolek testowych, że jest w stanie zaspokoić popyt klientów, jak opisano w motywach 50 i 51 rozporządzenia (UE) 2021/983.
- (748) W świetle powyższego Komisja potwierdziła swój wniosek, że wprowadzenie środków niekoniecznie leżałoby w interesie importerów. Dokonała jednak dalszej oceny ich prawdopodobnych skutków, określając wagę poszczególnych wchodzących w grę interesów (zob. sekcja 6.4).
- (749) Po ostatecznym ujawnieniu konsorcjum stwierdziło, że Komisja zupełnie nie wzięła pod uwagę faktu, że stopniowa zmiana popytu na cieńsze ACF spowodowała wzrost popytu na ACF o grubości ≤ 7 mikronów. Ponadto Komisja nie doszacowała, że potrzeba co najmniej dwóch lat, aby produkcja cienkich ACF stała się skuteczna i operacyjna w UE.
- (750) Ponadto konsorcjum twierdziło, że Komisja nie wyjaśniła, w jaki sposób znaczne wolne moce produkcyjne przemysłu Unii mogą zaspokoić popyt na cienkie folie ACF.

- (751) Konsorcjum powtórzyło również, że przemysł Unii nie może spełnić norm jakości dla cienkich ACF pod względem porowatości i przerabialności oraz podkreśliło, że walcownie produkujące ACF są takie same jak w przemyśle akumulatorów samochodowych, co dodatkowo zmniejsza moce produkcyjne w odniesieniu do ACF. Twierdziło ono, że pominięcie tych aspektów doprowadziło Komisję do błędnego wniosku, że nałożenie cel leży w interesie Unii.
- (752) Jak wyjaśniono w motywie 51 rozporządzenia (UE) 2021/983, Komisja oceniła zdolność przemysłu Unii do produkcji cieńszych ACF, a konkretnie ACF < 6, oceniając zdolność produkcyjną na etapie produkcji rolek, niezbędną do uzyskania tak cienkiej folii. W trakcie poprzednich etapów produkcji rolek wolne moce produkcyjne okazały się niewystarczające. W związku z tym wąskie gardło dla produkcji ACF < 6 znajduje się na ostatnim etapie produkcji rolek. Komisja wyjaśniła, w jaki sposób przemysł Unii może zaspokoić popyt na cienkie folie ACF. Argument, że potrzeba co najmniej dwóch lat, aby produkcja cienkich folii ACF stała się skuteczna i operacyjna, ma zastosowanie wyłącznie do nowych mocy produkcyjnych, które przemysł Unii uruchomiłby w wyniku przywrócenia uczciwej konkurencji cenowej i dalszego wzrostu popytu. Ponieważ już istniejące moce produkcyjne mogą zaspokoić spodziewany popyt w najbliższej przyszłości, potencjalne dodatkowe przyszłe moce nie zostały uwzględnione w obliczeniach Komisji. Nie ma znaczenia, że musiałyby upłynąć trochę czasu zanim nowe moce produkcyjne osiągnęłyby zdolność operacyjną. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

6.5. Wyważanie konkurencyjnych interesów

- (753) Zgodnie z art. 31 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała oceny sprzecznych interesów i zwróciła szczególną uwagę na potrzebę wyeliminowania skutków zakłócającego handel i wyrządzającego szkodę subsydiowania oraz przywrócenia efektywnej konkurencji.
- (754) Jeżeli chodzi o wzrost cen, dochodzenie wykazało, że chińskie ceny powodowały podcięcie cen unijnych średnio o 10,8 % oraz że tłumienie cen doprowadziło do pogorszenia sytuacji przemysłu Unii. W przypadku ponownego wzrostu cen do zrównoważonego poziomu, Komisja uznała, że taki wzrost byłby ograniczony ze względu na poziom konkurencji na rynku unijnym. Jak wspomniano już w sekcji 4.5.2.1, przemysł Unii dysponuje wystarczającym wolnymi mocami produkcyjnymi. W związku z tym negatywne skutki dla użytkowników również pozostałyby ograniczone. Żaden ze konkretnych argumentów przedstawionych przez użytkowników i importerów i omówionych w sekcjach 6.2 i 6.4 nie zmienia tego wniosku.
- (755) Oceniając znaczenie negatywnych skutków dla importerów, Komisja zauważyła przede wszystkim, że poziom współpracy był stosunkowo niski, ponieważ tylko jeden z pięciu współpracujących importerów przekazał dane.
- (756) Przedsiębiorstwo Manreal twierdziło, że analiza rynku i interesu Unii przeprowadzona w rozporządzeniu (UE) 2021/983 nie jest już aktualna ze względu na drastyczny wzrost cen i spekulacje na rynku towarowym, które są konsekwencją dochodzenia i pandemii COVID-19. Przemysł opakowań przetworzonych mocno odczuwa skutki nie tylko 40-procentowego wzrostu cen aluminium, ale również 40-procentowego wzrostu cen papieru typu kraft oraz 400-procentowego wzrostu kosztów transportu kontenerowego. Średni czas dostaw papieru wzrósł z 3–4 tygodni do 4 miesięcy. W niektórych umowach na dostawy dostawcy powołują się na siłę wyższą i realizują dostawy z 6-miesięcznym opóźnieniem, żądając jednocześnie cen o 20 % wyższych niż w momencie składania zamówienia.
- (757) Popierając argumenty Manreala, Walki, Gascogne i Effegidi podkreślili również, że po OD sytuacja na rynku zmieniła się zasadniczo, prowadząc do niedoborów w zaopatrzeniu nie tylko w ACF, ale również w inne surowce. Według przedsiębiorstwa Gascogne cena aluminium na Londyńskiej Giełdzie Metali wzrosła o 30 % od października 2020 r. do maja 2021 r. W obecnej sytuacji wydaje się również, że tylko jeden duży producent unijny jest w stanie dostarczyć nowe zamówienia bez kilkumiesięcznego czasu realizacji zamówień. Effegidi stwierdził, że zgodnie z notowaniami producentów unijnych z lipca 2021 r. dostawy ACF do jego produkcji nie będą dostępne przed 2022 r.
- (758) Inny użytkownik, Alupol, twierdził, że od grudnia 2020 r. zauważył słabe zainteresowanie umowami ze strony producentów unijnych, a nawet dwuletnia umowa na dostawy zawarta z jednym z producentów unijnych została rozwiązana przez producenta po pół roku, co wskazuje na ograniczenia mocy produkcyjnych. Walki przedstawiło dodatkowe dowody dotyczące zamówień na ACF o grubości 6,35 mikrona, wykazując, że trudności z dostawami, które wystąpiły w 2021 r., nadal się utrzymują.

- (759) Konsorcjum importerów twierdziło również, że od początku dochodzenia ceny ACF wzrosły o 25 %, a czas dostawy wydłużył się ze średnio dwóch do czterech miesięcy. Obecna sytuacja niedoboru dostaw prowadzi również do tego, że zintegrowane przedsiębiorstwa zaopatrują swoje powiązane podmioty na preferencyjnych zasadach, pozostawiając mniejszą zdolność produkcyjną na otwartym rynku. Konsorcjum spodziewa się, że cła zakłócą łańcuchy dostaw i doprowadzą do niedoboru dostaw dla całego asortymentu ACF, ale w szczególności dla folii o grubości poniżej 6 mikronów.
- (760) Podczas gdy te zmiany na rynku rzeczywiście mają wpływ na poszczególne interesy producentów, użytkowników i importerów, są one spowodowane wyjątkową sytuacją pandemii COVID-19 i następującą po niej silną odbudową gospodarczą, które spowodowały braki w zakresie transportu międzynarodowego oraz braki w dostawach. W związku z tym potrzeba pewnego czasu, aby rynki mogły się dostosować, dopóki ożywienie gospodarcze i wzrost gospodarczy nie unormują się, a popyt i podaż wrócą do równowagi, również w sektorze ACF.
- (761) Manreal argumentował ponadto, że zgodnie z art. 11 TFUE ochrona przed przywozem towarów po cenach subsydiowanych powinna być zrównoważona innymi celami Unii, takimi jak ochrona środowiska, i stwierdził, że wprowadzenie środków będzie miało bardzo negatywny wpływ na środowisko. Manreal twierdził, że bez względu na ewentualny negatywny wpływ na zatrudnienie lub politykę przemysłową zniknięcie bardziej zanieczyszczających producentów unijnych byłoby korzystne dla środowiska UE. W związku z tym Manreal zwrócił się do Komisji o włączenie do dochodzenia prawdopodobnych skutków środków dla środowiska.
- (762) Komisja zauważyła przede wszystkim, że Manreal nie uzasadnił, w jaki sposób producenci unijni bardziej zanieczyszczają środowisko niż producenci chińscy. Ponadto, mimo że Unia ustanawia wysokie normy środowiskowe dla swoich producentów, celem art. 11 TFUE nie jest uniemożliwienie prowadzenia działalności gospodarczej, lecz włączenie wymogów ochrony środowiska do polityki kierującej działalnością gospodarczą. Propozycja Manreal, aby ograniczyć emisje w Unii, pozwalając, aby jej przemysł został zniszczony w wyniku nieuczciwej konkurencji, jest nie tylko niezgodna z celami UE w zakresie ochrony środowiska, ale również sprzeczna z szeregiem innych polityk. W związku z tym wniosek Manreal o zbadanie wpływu takiego scenariusza na środowisko został odrzucony.
- (763) W postępowaniu antydumpingowym Manreal wskazał ponadto na motyw 355 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w którym Komisja stwierdziła, w odpowiedzi na wcześniejszy argument przedsiębiorstwa, że pomoc państwa mogłaby być bardziej odpowiednim środkiem niż nałożenie cel, że pomoc finansowa nie jest właściwym instrumentem do przeciwdziałania dumpingowi wyrządzającemu szkodę. Manreal twierdził, że jest to wybór polityki, który nie powinien być podejmowany bez konsultacji z Dyrekcją Generalną ds. Konkurencji („DG ds. Konkurencji”). Manreal twierdził ponadto, że argument Komisji zakładałby, iż jakakolwiek pomoc przyznana producentom unijnym nie byłaby zatwierdzona przez DG ds. Konkurencji.
- (764) Komisja przypomniała, że art. 15 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego stanowi, że w przypadku gdy ostatecznie ustalone fakty dowodzą istnienia subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych i spowodowanej nim szkody oraz gdy interes Unii wymaga interwencji, Komisja nakłada ostateczne cło wyrównawcze. Komisja nie może powstrzymać się od przeciwdziałania wykazanemu subsydiowaniu wyrządzającemu szkodę stosowanemu przez chińskich eksporterów za pomocą instrumentów prawnych pozostających do dyspozycji Komisji tylko dlatego, że producenci unijni mogą również skorzystać na pomocy państwa. Ponadto pomoc państwa jest przyznawana przez państwa członkowskie, a nie przez Komisję.
- (765) W związku z tym żaden z argumentów wynikających z rozporządzenia (UE) 2021/983, przytoczonych przez użytkowników i importerów również w kontekście dochodzenia antysubsydyjnego, nie zmienił wniosku Komisji.
- (766) Kilka stron zasugerowało, aby Komisja, wraz z uwagami dotyczącymi ostatecznego ujawnienia, oceniła potencjalne zawieszenie cel zgodnie z art. 24 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego. Komisja może rozważyć ewentualne zawieszenie cel we właściwym czasie, zgodnie z art. 24 ust. 4 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego.
- (767) Po ostatecznym ujawnieniu rząd ChRL argumentował, że gospodarka światowa i gospodarka UE stoją w obliczu poważnych zakłóceń w łańcuchu dostaw. W tej sytuacji wprowadzenie środków w danym momencie nie leżałoby w interesie Unii. Rząd ChRL zwrócił się również do Komisji o dokonanie oceny zawieszenia ewentualnych cel.

- (768) Jak wyjaśniono powyżej w motywie 760, pandemia COVID-19 wywarła negatywny wpływ na łańcuchy dostaw. Jest to jednak sytuacja tymczasowa i Komisja nie uważa, aby stanowiła ona trwałe nadrzędny interes przemawiający przeciwko wprowadzeniu środków.
- (769) Po ostatecznym ujawnieniu konsorcjum importerów stwierdziło, że nałożenie ostatecznych cel wyrównawczych w uzupełnieniu cel antydumpingowych jest wyraźnie sprzeczne z interesem importerów i użytkowników w UE, ponieważ miał miejsce wzrost popytu na ACF o grubości ≤ 7 mikronów, wzrost produkcji folii do akumulatorów zmniejszyłby dostępne moce produkcyjne dla innych ACF, a to spowodowałoby przeniesienie mocy produkcyjnych przemysłu przetwórczego poza UE.
- (770) Komisja stwierdziła już, że wolne moce produkcyjne producentów unijnych pozwolą na zaspokojenie popytu na ACF o cieńszej grubości oraz na folię do akumulatorów samochodowych w nadchodzących latach. Cła antydumpingowe nie są obliczane w sposób, który automatycznie zaradziłby również subsydiowaniu przywozu. W szczególności różni eksporterzy mogą być w różny sposób zaangażowani w przywóz towarów po cenach dumpingowych i subsydiowanie. Komisja odrzuciła zatem twierdzenie, że w przypadku nałożenia cel antydumpingowych nałożenie cel wyrównawczych byłoby sprzeczne z interesem Unii.
- (771) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Xiamen Xiashun twierdziło, że w interesie Unii leży wyłączenie folii do akumulatorów samochodów elektrycznych z zakresu, ponieważ producenci unijni nie dysponowałiby mocami produkcyjnymi umożliwiającymi zaspokojenie popytu w perspektywie krótko- i średnioterminowej.
- (772) Ponieważ przedsiębiorstwo Xiamen Xiashun nie przedstawiło nowych dowodów na poparcie tego twierdzenia, a Komisja przeanalizowała już moce produkcyjne producentów unijnych w świetle krótko- i średnioterminowego popytu, Komisja odrzuciła to twierdzenie.

6.6. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (773) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że nie istnieją przekonujące powody pozwalające stwierdzić, że wprowadzenie ostatecznych środków wyrównawczych w odniesieniu do przywozu ACF pochodzących z Chin nie leży w interesie Unii.

7. OFERTA DOTYCZĄCA ZOBOWIĄZAŃ CENOWYCH

- (774) Po ostatecznym ujawnieniu jeden producent eksportujący złożył ofertę dotyczącą zobowiązania cenowego w terminie określonym w art. 13 ust. 2 rozporządzenia podstawowego: Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd., wraz z powiązaniem z nim przedsiębiorstwem handlowym Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., (HK) Limited.
- (775) Zgodnie z art. 13 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego oferty zobowiązań cenowych muszą być wystarczające do wyeliminowania szkodliwego skutku subsydiowania, a ich przyjęcie nie może być uznawane za nierealistyczne. Komisja oceniła wspomnianą ofertę w świetle tych kryteriów i uznała, że jej przyjęcie byłoby nierealistyczne z następujących nadrzędnych powodów.
- (776) Po pierwsze, przedsiębiorstwo produkuje i sprzedaje różne rodzaje produktów o znacznych różnicach w cenie. Rodzajów folii aluminiowej do dalszego przetwarzania nie można łatwo od siebie odróżnić w drodze kontroli fizycznej. W szczególności bardzo trudno byłoby ocenić grubość wyłącznie podczas kontroli fizycznej. Bez szczegółowej analizy laboratoryjnej organy celne nie byłyby w stanie ustalić, czy produkt przywożony odpowiada produktowi deklarowanemu.
- (777) Po drugie, duża liczba rodzajów produktów pociąga za sobą wysokie ryzyko wzajemnej kompensacji między poszczególnymi rodzajami produktów, ponieważ droższe rodzaje produktów mogą być błędnie zgłaszane jako tańsze rodzaje produktów również objęte zobowiązaniem. Sprawia to, że zobowiązanie jest niewykonalne, a tym samym nierealistyczne w rozumieniu art. 13 rozporządzenia podstawowego. Po trzecie, przedsiębiorstwo Zhongji posiada dużą liczbę powiązanych przedsiębiorstw bezpośrednio zaangażowanych w produkcję lub sprzedaż produktu objętego dochodzeniem. Ponadto Zhongji sprzedaje produkt bezpośrednio i pośrednio. Taka złożona struktura grupy wiąże się z wysokim ryzykiem wzajemnej kompensacji. Komisja nie byłaby w stanie monitorować zgodności z zobowiązaniem dotyczącym sprzedaży pośredniej dokonywanej za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego w Hongkongu i być może za pośrednictwem pozostałych przedsiębiorstw powiązanych ani nie byłaby w stanie zapewnić tej zgodności. Samo to sprawiłoby, że oferta byłaby nierealistyczna.

- (778) Komisja oceniła także poszczególne zobowiązania zawarte w ofercie dotyczącej zobowiązania, którą Zhongji przedstawiło w celu rozwiązania najważniejszych kwestii opisanych powyżej. Jeżeli chodzi o poszczególne rodzaje produktu, przedsiębiorstwo prowadziło wywóz wyłącznie rodzajów produktów opatrzonych pięcioma numerami kontrolnymi produktu. Ponadto, jeżeli chodzi o złożoną strukturę grupy, Zhongji zaoferowała, że zobowiąże się, iż będzie prowadził sprzedaż do Unii wyłącznie bezpośrednio za pośrednictwem Zhongji Lamination Materials Co., Ltd i nie będzie prowadził sprzedaży żadnego innego produktu tym samym klientom z Unii, którym sprzedaje produkt objęty dochodzeniem.
- (779) Komisja stwierdziła, że nawet te konkretne przedstawione zobowiązania nie skutkowałyby usunięciem elementów, które sprawiają, że zobowiązania nie są wykonalne.
- (780) Nawet jeżeli w wyniku zobowiązania Zhongji do wywozu wyłącznie produktów opatrzonych pięcioma numerami kontrolnymi produktu doszłoby do ograniczenia, ale nie wyeliminowania ryzyka wzajemnej kompensacji, to jednak oferta ta byłaby wysoce nierealistyczna do wykonania. Bez konkretnych narzędzi pomiarowych organy celne nie byłyby w stanie ustalić, czy produkt przywożony odpowiada produktowi deklarowanemu, tylko poprzez kontrolę fizyczną.
- (781) Z tego samego względu zobowiązanie Zhongji do niesprzedawania żadnego produktu innego niż produkt objęty dochodzeniem tym samym klientom w UE byłoby niezwykle trudne do wykonania. Ponadto przedsiębiorstwa powiązane z Zhongji prowadzą wywóz do UE innych produktów z aluminium, które również podlegają środkom antydumpingowym, oraz obowiązują środki dotyczące produktów z aluminium objęte tym samym kodem CN co produkt objęty dochodzeniem⁽¹¹⁶⁾. Co więcej, sam produkt objęty postępowaniem jest także przedmiotem środków antydumpingowych w odrębnym postępowaniu antydumpingowym, a zobowiązanie złożone przez to samo przedsiębiorstwo w tej sprawie zostało już odrzucone.
- (782) Komisja wysłała do wnioskodawcy pismo, w którym przedstawiła powyższe powody odrzucenia oferty zobowiązania cenowego.
- (783) W odpowiedzi na to pismo wnioskodawca przekazał uwagi. Uwagi te udostępniono zainteresowanym stronom w aktach sprawy.
- (784) Przedsiębiorstwo Zhongji powtórzyło argumenty przedstawione w zobowiązaniu i stwierdziło, że konkretne zobowiązania, wyjaśnione w motywie 778 powyżej, byłyby wystarczające, aby oferta zobowiązania cenowego była wykonalna. Przedsiębiorstwo Zhongji nie uznało również, że odróżnianie różnych rodzajów produktu od siebie za pomocą kontroli fizycznej byłoby trudne lub że zaproponowany przez nie mechanizm dostosowania cen byłby skomplikowany.
- (785) Komisja nie zgadza się z tym. Jak wyjaśniono w motywach 779–781, konkretne przedstawione zobowiązania nie skutkowałyby usunięciem podstawowych elementów, które sprawiają, że oferta zobowiązania cenowego jest niewykonalna.
- (786) Komisja uznała zatem ofertę zobowiązania cenowego za niewykonalną, a tym samym za nierealistyczną w rozumieniu art. 13 rozporządzenia podstawowego, dlatego odrzuciła tę ofertę.

8. OSTATECZNE ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

- (787) W świetle wniosków wyciągniętych w odniesieniu do subsydiowania, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz zgodnie z art. 15 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło wyrównawcze.

8.1. Poziom ostatecznych środków wyrównawczych

- (788) Art. 15 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego stanowi, że kwota ostatecznego cła wyrównawczego nie przekracza ustalonej kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych.

⁽¹¹⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2384 z dnia 17 grudnia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz kończące postępowanie dotyczące przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Brazylii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009.

- (789) Art. 15 ust. 1 akapit czwarty stanowi, że „[j]eżeli Komisja, na podstawie wszystkich dostarczonych informacji, może wyraźnie stwierdzić, że w interesie Unii nie leży, aby określać kwotę środków zgodnie z akapitem trzecim, kwota cła wyrównawczego jest niższa, jeżeli takie niższe cło byłoby odpowiednie do usunięcia szkody dla przemysłu Unii”.
- (790) Komisja nie otrzymała żadnych informacji tego rodzaju i w związku z tym poziom środków wyrównawczych zostanie określony w odniesieniu do art. 15 ust. 1 akapit trzeci.
- (791) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła wyrównawczego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło wyrównawcze
Grupa Daching, w tym Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.	10,1 %
Grupa Nanshan, w tym Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.	18,2 %
Grupa Wanshun, w tym Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	8,6 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	12,3 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	18,2 %.

- (792) Dochodzenie antysubsydyjne przeprowadzono równolegle z oddzielnym dochodzeniem antydumpingowym w sprawie tego samego produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL, w wyniku którego Komisja nałożyła środki antydumpingowe na poziomie marginesu szkody. Komisja dopilnowała, aby nałożenie skumulowanego cła odzwierciedlającego poziom subsydiowania i pełen poziom dumpingu nie spowodowało skompensowania skutków subsydiowania dwukrotnie („podwójne liczenie”), zgodnie z art. 24 ust. 1 i art. 15 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (793) W odrębnym dochodzeniu antydumpingowym wartość normalną skonstruowano zgodnie z art. 2 ust. 6a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej w odniesieniu do niezniekształconych kosztów i zysków w odpowiednim zewnętrznym reprezentatywnym kraju. W konsekwencji – zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia podstawowego oraz w celu uniknięcia podwójnego liczenia – Komisja najpierw nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na poziomie określonej ostatecznej kwoty subsydiowania, a następnie nałożyła pozostałe ostateczne cło antydumpingowe na poziomie odpowiedniego marginesu dumpingu pomniejszonego o kwotę cła wyrównawczego oraz w wysokości do odpowiedniego poziomu usuwającego szkodę, który ustalono w oddzielnym dochodzeniu antydumpingowym. Komisja obniżyła ustalony margines dumpingu o całą kwotę subsydiowania określoną dla ChRL, w związku z czym nie doszło do podwójnego liczenia w rozumieniu art. 24 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W przypadku gdy kwota wynikająca z odliczenia kwoty subsydiowania od marginesu dumpingu jest wyższa niż margines szkody, Komisja ograniczyła cło antydumpingowe do marginesu szkody. Jeżeli kwota wynikająca z odliczenia kwoty subsydiowania od marginesu dumpingu jest niższa niż margines szkody, Komisja ustala poziom cła antydumpingowego na podstawie niższej kwoty.
- (794) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy chińskich producentów eksportujących, Komisja uznała, że poziom najwyższego cła, jakie zostało nałożone na przedsiębiorstwa objęte próbą, będzie reprezentatywny dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Cło dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” zostanie zastosowane w odniesieniu do przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach przedmiotowego dochodzenia.

- (795) Jak wspomniano w motywie 594, łączna kwota subsydiów dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących została obliczona na podstawie łącznej średniej ważonej kwoty subsydiów wyrównawczych ustalonych dla współpracujących producentów eksportujących objętych próbą, z wyłączeniem kwot nieistotnych oraz kwoty subsydiów ustalonej dla pozycji, które objęte są przepisami art. 28 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Ustalając te kwoty, Komisja nie pominęła jednak ustaleń poczynionych częściowo na podstawie dostępnych faktów. W istocie Komisja uznała, że fakty dostępne i wykorzystywane w tych przypadkach nie miały istotnego wpływu na informacje konieczne do sprawiedliwego ustalenia kwoty subsydiowania za pomocą kredytów preferencyjnych, tak więc eksporterzy, których nie zaproszono do współpracy w ramach dochodzenia, nie poniosą szkody w wyniku stosowania takiego podejścia.
- (796) Na podstawie powyższego ustala się następujące stawki nakładanych ceł.

Przedsiębiorstwo	Kwota subsydiowania	Margines dumpingu	Poziom usuwający szkodę	Stawka cła wyrównawczego	Stawka cła antydumpingowego
Grupa Wanshun, w tym Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	8,6 %	81,5 %	28,5 %	8,6 %	28,5 %
Grupa Daching, w tym Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.	10,1 %	16,1 %	15,4 %	10,1 %	6,0 %
Grupa Nanshan, w tym Yantai Donghai Aluminium Foil Co., Ltd.	18,2 %	98,5 %	24,6 %	18,2 %	24,6 %
Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antydumpingowym i antysubsydyjnym, wymienione w załączniku I	12,3 %	69,5 %	23,6 %	12,3 %	23,6 %
Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydyjnym, wymienione w załączniku II	18,2 %	69,5 %	23,6 %	18,2 %	23,6 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	18,2 %	98,5 %	28,5 %	18,2 %	28,5 %.

- (797) Stawkę cła wyrównawczego określoną w niniejszym rozporządzeniu ustalono dla poszczególnych przedsiębiorstw na podstawie ustaleń bieżącego dochodzenia. Odzwierciedla ona zatem ustaloną podczas dochodzenia sytuację dotyczącą przedsiębiorstwa objętego postępowaniem. Wspomniana stawka celna (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) ma wyłączne zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z państwa, którego dotyczy postępowanie, i wyprodukowanych przez wymienione przedsiębiorstwo. Przywożone produkty wytwarzane przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo niewymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z konkretnie wymienionymi przedsiębiorstwami, nie mogą korzystać z tych stawek i stosowane są wobec nich stawki mające zastosowanie do „wszystkich innych przedsiębiorstw”.

- (798) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła w przypadku zmiany nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na jego prawo do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie, rozporządzenie zmieniające zastępujące poprzednią nazwę nową nazwą zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (799) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła związanego z różnicą w stawkach celnych potrzebne są środki szczególne gwarantujące stosowanie indywidualnych ceł wyrównawczych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła wyrównawcze, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 4 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem wyrównawczym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (800) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła wyrównawczego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach – powinny one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celu weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania niższej stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.
- (801) W przypadku gdy wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu wspomnianych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę w strukturze handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 23 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.
- (802) W celu zapewnienia należytego egzekwowania cła wyrównawczego wysokość cła dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących, ale również do producentów, którzy nie prowadzili żadnego wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.
- (803) Po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo Xiamen Xiashun oraz przedsiębiorstwo Gascogne stwierdziły, że w ogólnym dokumencie ujawniającym informacje nie określono, w jaki sposób Komisja ma unikać podwójnego liczenia, jak przewidziano w rozporządzeniu podstawowym. Przedsiębiorstwo Xiamen Xiashun odniosło się do rozporządzenia Komisji w sprawie materiałów z włókna szklanego, w którym ostateczne cło wyrównawcze ustanowiono na poziomie ustalonej ostatecznej kwoty subsydiowania, podczas gdy ostateczne cło antydumpingowe ustanowiono na poziomie ostatecznego marginesu dumpingu pomniejszonego o ostateczne cło wyrównawcze, w przypadku gdy odpowiedni margines dumpingu pomniejszony o cło wyrównawcze jest niższy niż poziom usuwający szkodę. Przedsiębiorstwo Xiamen Xiashun zwróciło się do Komisji o ujawnienie metody, którą zastosuje ona przy obliczaniu połączonych ceł.
- (804) Jak przyznało przedsiębiorstwo Xiamen Xiashun, motyw 555 ogólnego dokumentu ujawniającego informacje stanowi, że w przypadku nałożenia ceł antydumpingowych Komisja dopilnuje, aby nałożenie skumulowanego cła odzwierciedlającego poziom subsydiowania i pełen poziom dumpingu nie spowodowało skompensowania skutków subsydiowania dwukrotnie („podwójne liczenie”). Jak opisano w motywie 793, Komisja zastosowała to samo podejście, do którego odniosło się przedsiębiorstwo Xiamen Xiashun w sprawie dotyczącej materiałów z włókna szklanego. Jest to standardowa praktyka Komisji w sytuacji dochodzeń antysubsydyjnych i antydumpingowych dotyczących tego samego produktu. W momencie ostatecznego ujawnienia w tej sprawie nie nałożono jeszcze żadnych

ostatecznych ceł w ramach postępowania antydumpingowego. Komisja nie mogła zatem wypowiedzieć się na temat zmiany nałożonych ceł, ponieważ w tym czasie formalnie nie obowiązywały żadne cła. Przedsiębiorstwa Xiamen Xiashun i Gascogne miały jednak pełną możliwość przedstawienia uwag dotyczących unikania podwójnego liczenia w odpowiedzi na ostateczne ujawnienie. W każdym razie na tym etapie strony mają możliwość przedstawienia uwag na temat potencjalnego podwójnego liczenia. Komisja odrzuciła zatem wnioski o dalsze ujawnienie.

- (805) Po ostatecznym ujawnieniu konsorcjum importerów i przedsiębiorstwo Nanshan zwrócili się do Komisji o zastosowanie zasady niższego cła określonej w art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i ograniczenie połączonych ceł antydumpingowych i wyrównawczych do poziomu marginesu szkody, zauważając, że w aktach sprawy znajdowały się wystarczające informacje wskazujące, że nałożenie ceł wyrównawczych wraz z cłami antydumpingowymi zakłóciłoby unijny rynek ACF.
- (806) Na wstępie Komisja przypomina, że uzasadnienie zasady, o której mowa w art. 15 ust. 1 akapit czwarty rozporządzenia podstawowego, dotyczącej postępowań antysubsydyjnych dokładnie opisano w motywie 10 rozporządzenia 2018/825⁽¹⁷⁾, gdzie stwierdzono, że „takie subsydia [stanowiące podstawę środków wyrównawczych] przyznawane przez państwa trzecie wyjątkowo silnie zakłócają handel”, a zatem „zasada niższego cła może nie być już co do zasady stosowana”. Przepis dyspozytywny w postępowaniu w sprawie cła wyrównawczego stanowi, że zasada niższego cła nie ma zastosowania, chyba że istnieją dowody na to, że jej zastosowanie wyraźnie leży w interesie Unii. Standard dowodowy pozwalających na wyciągnięcie takiego wniosku jest istotny i powinien w sposób konkretny i pozytywny wykazywać, że w interesie Unii leży zastosowanie niższego poziomu cła niż ustalona kwota subsydiowania.
- (807) W obecnym przypadku Komisja odniosła się do wszystkich argumentów stron dotyczących interesu Unii, w tym argumentów przedstawionych przez konsorcjum importerów i przedsiębiorstwo Nanshan, w sekcji 6 powyżej. Komisja stwierdziła, że nie ma żadnych istotnych powodów, aby stwierdzić, że wprowadzenie ostatecznych środków wyrównawczych nakładających cło w wysokości ustalonej kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych nie leży w interesie Unii. Konsorcjum importerów i przedsiębiorstwo Nanshan nie przedstawili żadnych konkretnych dowodów, które pozwoliłyby Komisji stwierdzić, że ustalenie cła na takim poziomie wyraźnie nie leży w interesie Unii i że zamiast tego Komisja powinna ustalić je na niższym poziomie ograniczonym marginesem szkody. Dlatego też standard dowodowy wymagany w art. 15 ust. 1 akapit czwarty nie został spełniony, a wnioski tych stron odrzucono.

9. UJAWNIANIE INFORMACJI

- (808) W dniu 3 listopada 2021 r. zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła wyrównawczego na przywóz ACF pochodzących z ChRL. Zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia uwag dotyczących dokładności obliczeń, które zostały im ujawnione.
- (809) Dziewięć stron przedstawiło uwagi dotyczące ujawnienia. Ponadto kilka zainteresowanych stron wyraziło chęć włączenia do niniejszego dochodzenia antysubsydyjnego uwag przedstawionych w kontekście odrębnego postępowania antydumpingowego. Na wniosek konsorcjum importerów, grupy Nanshan i grupy Wanshun, odbyły się posiedzenia wyjaśniające. Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały należycie uwzględnione i, w stosownych przypadkach, ustalenia zostały odpowiednio zmienione.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 143 z 7.6.2018, s. 1.

10. PRZEPISY KOŃCOWE

- (810) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽¹¹⁸⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek należy wykorzystać stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego dnia kalendarzowego każdego miesiąca.
- (811) Jak wyjaśniono w motywach 788–793 powyżej, Komisja odjęła od marginesu dumpingu część kwoty subsydium, aby uniknąć podwójnego liczenia. W związku z tym jeżeli ostateczne cła wyrównawcze zostaną w jakikolwiek sposób zmienione lub uchylone, poziom ceł antydumpingowych należy w wyniku tej zmiany lub uchylecia automatycznie zwiększyć o tę samą wielkość, aby odzwierciedlić rzeczywisty zakres podwójnego liczenia. Tej zmiany ceł antydumpingowych należy dokonać po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.
- (812) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu utworzonego na podstawie art. 25 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹¹⁹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz folii aluminiowej do dalszego przetwarzania o grubości mniejszej niż 0,021 mm, bez podłoża, walcowanej, ale nieobrobionej więcej, w rolkach o wadze przekraczającej 10 kg, obecnie objętej kodem CN ex 7607 11 19 (kody TARIC 7607 11 19 60 i 7607 11 19 91) i pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej.
2. Wyłączone są następujące produkty:
 - folia aluminiowa do użytku domowego o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, bez podłoża, walcowana, ale nieobrobiona więcej, w rolkach o szerokości nieprzekraczającej 650 mm i o wadze przekraczającej 10 kg,
 - folia aluminiowa do użytku domowego o grubości nie mniejszej niż 0,007 mm i mniejszej niż 0,008 mm, o dowolnej szerokości rolki, nawet wyżarzona,
 - folia aluminiowa do użytku domowego o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, w rolkach o szerokości przekraczającej 650 mm, nawet wyżarzona,
 - folia aluminiowa do użytku domowego o grubości większej niż 0,018 mm i mniejszej niż 0,021 mm, o dowolnej szerokości rolki, nawet wyżarzona.
3. Stawki ostatecznego cła wyrównawczego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące dla produktu opisanego w ust. 1 i wyprodukowanego przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło wyrównawcze	Dodatkowy kod TARIC
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.	10,1 %	C687

⁽¹¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

⁽¹¹⁹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ostatnio zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/825 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) 2016/1036 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej oraz rozporządzenie (UE) 2016/1037 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 143 z 7.6.2018, s. 1).

Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.	18,2 %	C688
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	8,6 %	C686
Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antysubsydyjnym i antydumpingowym, wymienione w załączniku I	12,3 %	Zob. załącznik I
Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydyjnym, wymienione w załączniku II	18,2 %	Zob. załącznik II.
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	18,2 %	C999

4. Stosowanie indywidualnych stawek cła wyrównawczego ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 3 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) (produktu objętego postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkový kod TARIC) w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

6. W przypadkach, w których cło wyrównawcze zostało odjęte od cła antydumpingowego w odniesieniu do niektórych producentów eksportujących, złożenie wniosku o refundację zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) 2016/1037 pociąga również za sobą konieczność oceny marginesu dumpingu w przypadku tego producenta eksportującego, który obowiązywał w okresie objętym dochodzeniem dotyczącym refundacji.

Artykuł 2

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2021/2170 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe	Dodatkový kod TARIC
Xiamen Xiashun Aluminium Foil Co., Ltd.	6,0 %	C687
Yantai Donghai Aluminum Foil Co., Ltd.	24,6 %	C688
Jiangsu Zhongji Lamination Materials Co., Ltd.	28,5 %	C686

Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antysubsydyjnym i antydumpingowym, wymienione w załączniku I	23,6 %	Zob. załącznik I
Inne przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydyjnym, wymienione w załączniku II	23,6 %	Zob. załącznik II.
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	28,5 %	C999”

2) dodaje się nowy art. 1 ust. 6 w brzmieniu:

„6. W przypadku zmiany lub zniesienia ostatecznych ceł wyrównawczych nałożonych na mocy art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/2170 cła określone w ust. 2 lub w załącznikach I i II zostaną zwiększone proporcjonalnie, nie przekraczając rzeczywistego ustalonego marginesu dumpingu lub ustalonego marginesu szkody dla poszczególnych przedsiębiorstw, i od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.”;

3) dodaje się nowy art. 1 ust. 7 w brzmieniu:

„7. W przypadkach, w których cło wyrównawcze zostało odjęte od cła antydumpingowego w odniesieniu do niektórych producentów eksportujących, złożenie wniosku o refundację zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) 2016/1037 pociąga również za sobą konieczność oceny marginesu dumpingu w przypadku tego producenta eksportującego, który obowiązywał w okresie objętym dochodzeniem dotyczącym refundacji.”;

4) załącznik zastępuje się załącznikami I i II.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące zarówno w dochodzeniu antysubsydyjnym, jak i anty-dumpingowym

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Zhangjiagang Fineness Aluminum Foil Co., Ltd.	C689
Chińska Republika Ludowa	Kunshan Aluminium Co., Ltd.	C690
Chińska Republika Ludowa	Luoyang Wanji Aluminium Processing Co., Ltd.	C692
Chińska Republika Ludowa	Shanghai Sunho Aluminum Foil Co., Ltd.	C693
Chińska Republika Ludowa	Binzhou Hongbo Aluminium Foil Technology Co. Ltd.	C694

ZAŁĄCZNIK II

Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące w dochodzeniu antydumpingowym, ale nie w dochodzeniu antysubsydyjnym

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Suntown Technology Group Corporation Limited	C691